

Indimellem skal det være lidt hyggeligt

- Om borgerjournalistik, ØSTHOLDET
og den gode lokale, historie

Lizette Madsen

Speciale i Journalistik

Roskilde Universitet 2016

Vejleder: Leif Becker Jensen

TITELBLAD

Speciale i Journalistik:

Indimellem skal det være lidt hyggeligt

– Om borgerjournalistik, ØSTHOLDET og den gode, lokale historie

Skrevet af Lizette Madsen – studienummer: 44484

Vejledt af Leif Becker Jensen

Roskilde Universitet

28. juni 2016

Antal enheder inkl. mellemrum: 156.074 svarende til 65 sider

ABSTRACT

The purpose of this thesis is to examine whether public journalism can be characterized as “actual” journalism. To do so the project focuses on TV ØST, which is a Danish, regional television station and which formed “ØSTHOLDET” in 2015. This team of viewers has about 500 members, who on a voluntary basis submit pictures and video clips from their everyday lives. Clips like these, interviews with the viewers’ editor and material gathered from three focus groups consisting of members from ØSTHOLDET make up the empirical data of this project, whereas the theoretical part is composed of various journalistic concepts (such as genres, content and parts), public journalism and news criteria.

The analysis uses TV ØST as case and it is based on three elements: 1) the distribution of parts among the members (citizens) and the journalists, 2) examples of pieces, which are produced by members, and journalists in cooperation with each other and 3) what the members of ØSTHOLDET define as a good, local story.

The analysis reveals that the form of public journalism used by TV ØST falls into the categories of participatory journalism and partial/limited citizen journalism. The analysis also shows how the items from ØSTHOLDET primarily document minor incidents of everyday life and often resemble notices in the papers. Furthermore, the analysis concludes that the members of ØSTHOLDET characterize the good, local story as one, which is positive (life-affirming, entertaining and useful), but also critical (essential/useful).

It is these three studies and the theoretical part about journalism in general which lie at the root of the discussion. From the discussion, it is evident that public journalism in many ways differs from traditional journalism in terms of parts, genres and content. Therefore public journalism cannot be considered journalism.

FORORD

I forbindelse med udarbejdelsen af dette speciale har jeg fået uundværlig hjælp fra flere personer. Først og fremmest tak til min vejleder Leif Becker Jensen, der har været klar med gode råd og vejledning undervejs i processen. Derudover skal der også lyde en stor tak til redaktør Jesper Bøgh fra TV ØST for at udvise stor interesse for mit projekt og samtidig være behjælpelig med information om ØSTHOLDET. Sidst men ikke mindst vil jeg gerne takke de ti medlemmer af ØSTHOLDET for deltagelse i fokusgruppeinterviewene.

INDHOLDSFORTEGNELSE

ABSTRACT	2
FORORD	3
KAPITEL 1: INTRODUKTION	7
Problemfelt	7
Problemformulering.....	10
Genstandsfelt	10
TV ØST	11
ØSTHOLDET	11
Afgrænsning	13
KAPITEL 2: TEORI	14
Hvad er "traditionel" journalistik?	14
Hvad er borgerjournalistik?	16
Sådan kan borgere bidrage	19
Nyhedskriterier	21
KAPITEL 3: METODE	27
Semistruktureret interview	27
Fokusgruppeinterview	28
Fokusgruppetagere	29
Interviewstruktur	32
Interviewfortolkning	32
Analyseopbygning	35
KAPITEL 4: ANALYSE	38
Analysedel 1: Rollefordeling	38

Primær rollefordeling.....	38
Sekundær rollefordeling	42
Delkonklusion 1.....	44
Analysedel 2: Indhold.....	44
Første spadestik til friluftsanlæg i Store Merløse	45
Gigantburgere blev sat til livs.....	45
Benzinen i blodet fik næring	46
Klar til premiere på musical	46
Delkonklusion 2.....	47
Analysedel 3: Form.....	47
Første spadestik til friluftsanlæg i Store Merløse	48
Gigantburgere blev sat til livs.....	49
Benzinen i blodet fik næring	49
Klar til premiere på musical	50
Overordnet om de fire videoer	50
Delkonklusion 3.....	52
Analysedel 4: Nyhedsværdier	52
Nyhedskriterierne i de udvalgte videoer	52
Opsamling	56
Den gode, lokale historie	57
Opsamling	65
Hvad synes ØSTHOLDETS medlemmer om videoerne?	65
Opsamling	72

Delkonklusion 4.....	72
KAPITEL 5: DISKUSSION	74
KAPITEL 6: KONKLUSION	81
LITTERATURLISTE.....	85
FORMIDLENDE ARTIKEL.....	87
BILAGSOVERSIGT.....	89

KAPITEL 1: INTRODUKTION

Dette indledende kapitel har til formål at skitsere, hvad dette projekt har fokus på, og heri vil problemfelt, problemformulering, genstandsfelt og afgrænsning indgå.

Problemfelt

Hvad er journalistik? Den journalistiske arbejdsproces er kendetegnet ved fire primære faser; idé-, research-, analyse- og formidlingsfasen. På baggrund af indsamlede informationer, materiale og så videre udvikles en idé, de rette kilder bliver valgt ud, og deres udsagn vurderes, hvorefter det indsamlede stof struktureres og formidles i den valgte fortælleform (Kramhøft 2000: 30). Man kan altså betragte journalisterne og medierne som den kanal, hvorigennem der passerer information fra kilderne til borgerne. Med andre ord fungerer journalisten som gatekeeper (Shoemaker 1991: 60). Journalistens fornemmeste opgave er dermed at formidle den viden, som borgerne har brug for, sådan at de kan udføre rettigheder og pligter og dermed deltage i samfundet og engagere sig i de demokratiske processer (Kramhøft 2000: 15). Eller som Schmidt (2011) beskriver det:

”Frem for alt er journalistik defineret ved at have en samfundsmæssigt forpligtelse, der ikke bare udgør kernen i faget, men afgør journalisternes til- og fravalg under arbejdsprocessen: Journalistik har som formål at understøtte demokratiet” (Schmidt 2011: 11).

Ud over journalistikkens ideelle formål er medierne også underlagt det vilkår, at det journalistiske produkt skal være salgbart (Kramhøft 2000: 16). Nedadgående oplag, dalende seertal og så videre er med til at skærpe konkurrencen medierne imellem, og medierne bliver presset på økonomien. De kæmper blandt andet med at nyhederne i stor stil rykker (og allerede er rykket) fra papir til net, hvor størsteparten af nyhederne kan læses gratis, og dermed kommer den økonomiske indtjening ikke nødvendigvis kun fra salg af journalistiske produktioner, men skal findes af andre veje (for eksempel salg af annoncer). Den teknologiske udvikling betyder ligeledes, at internettet, smartphones og sociale medier som Facebook, Twitter og YouTube gør det muligt for alle at udbrede

historier og nyheder – også selvom man ikke er journalist. Teknologiske gadgets er ikke længere forbeholdt de særlige, men er blevet allemandseje, og i dag har de fleste mulighed for at tage billeder eller optage video med deres mobiltelefon.

De kommercielle krav og den teknologiske udvikling kan ses som medvirkende årsager til, at borgerne gennem årene er blevet draget mere og mere ind i det journalistiske felt. Dette er sket ved, at medierne har opfordret og inviteret borgerne indenfor, eller borgerne på eget initiativ har taget billeder eller optaget videoer af noget der er sket her og nu, hvorefter det er røget på internettet gerne via de sociale medier. I nogen tilfælde ender sådanne billeder eller videoer i journalistiske produktioner. Borgernes indtog i det journalistiske felt er altså med til ændre opfattelsen af journalisten som gatekeeper, og det gør det samtidig svært at afgrænse, hvad der egentlig er journalistik (Kramhøft 2000: 13).

” [...] brugernes direkte engagement i produktion af indhold udfordrer mediernes traditionelt ubestridte rolle som gatekeepers for information”
(Larsen 2007: 55).

Medierne og journalisterne er altså udfordret på deres rolle, og måske i virkeligheden også på deres indhold? Ifølge Jacobsen (2010) er lokalpressen særligt udfordret, og dette skyldes især to ting: Det bliver mere og mere fjernt for borgerne at sidde og bladre i en papiravis, ligesom at store dele af lokalpressens stof har udviklet sig fra ”need-to-know” til ”nice-to-know” (Jacobsen 2010: 6). Disse udfordringer ændrer dog ikke ved, at der stadig er brug for en uafhængig og kritisk lokalpresse, der kan sætte spørgsmålstegn ved for eksempel kommunale beslutninger. Og der er stadig behov for, at lokaljournalistikken udvikler sig:

”De lokale medier må genopfinde sig selv. Ikke bare ved at omformulere journalistikken fra papir til internet, men først og fremmest ved helt grundlæggende at overveje: Hvilket behov skal vi opfylde for vores borgere [...]? Det kræver alt sammen at man kigger udad mod de mennesker man skal betjene – og i mindre grad indad hvor det er traditioner og vaner der styrer” (Jacobsen 2010: 6).

Især de lokale og regionale medier har ifølge Hermans et al. (2014) en forpligtelse til at motivere borgerne til at deltage aktivt i deres (lokal)samfund, men spørgsmålet er, hvordan lokalpressen ”*reclaim the hearts and minds of local communities*” (Hermans et al. 2014: 642). Her kan et af svarene være at gentænke og genetablere forholdet til borgerne ved at inddrage dem (Hermans et al. 2014: 642). Den regionale tv-station, TV ØST, er et af de danske medier, der har valgt at involvere borgerne i produktionen af indhold til deres nyhedsflade. På den måde gentænker de måden, hvorpå man kan genetablere forholdet eller opretholde det nuværende forhold til offentligheden og engagere borgerne. I foråret 2015 blev det muligt for seerne at indsende videoklip og billeder, og bidragene er i dag blevet en fast og integreret del af både nyhedsudsendelser og stationens hjemmeside tveast.dk. Stationen har desuden oprettet et hold af ambassadører, kaldet ØSTHOLDET, der på forskellig vis bidrager med indhold (se afsnit om genstandsfelt).

Som tidligere praktikant og journalist på en lokalavis har jeg oplevet, hvordan borgere bidrager med forskelligt indhold, og samtidig har jeg på afstand betragtet andre danske medier i deres forsøg på at inddrage borgerne og få dem til at bidrage med indhold. Som forklaret er TV ØST et af de medier, der inddrager seerne. Derfor er jeg interesseret i at undersøge hvilken type borgerjournalistik, der er tale om på TV ØST, samt hvad det er for et indhold, som borgerne bidrager med. Efter et års praktik har jeg også fået indblik i, hvordan det er at være journalist ”indefra” og her står det hurtigt klart for én, hvilke historier der er gode, hvilke historier, der får meget spaltepads, og hvilke der må ”nøjes” med en plads i notespalten. Derfor synes jeg, at det er interessant at træde et skridt væk fra redaktionsmiljøet og undersøge, hvad borgere, der bidrager med indhold til et medie, karakteriserer som en god, lokal historie. Borgerjournalistik handler uundgåeligt også om rollefordelinger, og journalistens rolle som gatekeeper udfordres. Men hvis det er ikke-journalister, der bidrager med indhold, kan man så kalde det journalistik?

Problemformulering

Ovenstående leder mig hen til følgende problemformulering:

Med henblik på at klargøre, hvorvidt borgerjournalistik kan betragtes som journalistik, vil jeg undersøge, hvilken type borgerjournalistik, der anvendes på TV ØST, hvad ØSTHOLDET bidrager med, og hvordan ØSTHOLDETS medlemmer karakteriserer den gode, lokale historie.

Som en hjælp til at besvare min problemformulering har jeg opstillet en række arbejds-spørgsmål:

- Hvad er ”traditionel” journalistik?
- Hvad er borgerjournalistik?
- Hvilken type borgerjournalistik er der på TV ØST?
- Hvad er ØSTHOLDET?
- Hvad bidrager ØSTHOLDET med?
- Hvad karakteriserer (lokal)nyheder?
- Hvad synes ØSTHOLDET om konkrete historier, som medlemmer har indsendt?
- Hvordan er historierne fortalt?
- Hvordan kommer nyhedskriterierne til udtryk?
- Hvad er en god, lokal historie i ØSTHOLDETS optik?
- Er borgerjournalistik journalistik?

Genstandsfelt

Som det fremgår af problemformuleringen er jeg interesseret i borgerjournalistik og nærmere bestemt ØSTHOLDETS bidrag til TV ØST. Jeg vil derfor i det følgende be-

skrive dette projekts genstandsfelt for at konkretisere det felt som min undersøgelse tager afsæt i. Det skal understreges, at jeg ikke har nogen relation til TV ØST, og at mediet er valgt som case, da stationen har en udtalt ambition i forhold til borgerjournalistik.

TV ØST

TV ØST er en regional tv-station med hovedsæde i Vordingborg, og dækker i alt 12 kommuner; Lolland, Guldborgsund, Vordingborg, Næstved, Stevns, Faxe, Ringsted, Sorø, Slagelse, Holbæk, Kalundborg og Odsherred. TV ØST gik for første gang i luften i januar 1991, dengang under navnet TV2 ØST. Kanalen var dermed en af hovedkanalen TV2s otte regionalstationer. (Bruun et al. 2000: 103). Efter 23 år løsrev stationen sig fra hovedkanalen, og droppede samtidig 2-tallet, og har siden da gået under navnet TV ØST. Løsrivelsen skyldtes blandt andet ønsket om at sætte et markant fokus på stationens egen regionale 24-timers kanal, TV ØST (Link 1). Efter løsrivelsen fra hovedkanalen har TV ØST været finansieret af licensmidler og de indtægter kanalen får ved salg af programmer og/eller indslag (PS-kontrakt 2015-2018: 6). Licensfinansieringen betyder, at stationen skal leve op til en lang række public service-forpligtelser og derfor skal stationen udfylde de ”vinduer” der er på TV2, for eksempel klokken 19.30. På den regionale 24-timers kanal, sendes der primært egenproducerede programmer og magasiner. Derudover har stationen hjemmesiden tveast.dk, hvortil der produceres artikler, ligesom man også her kan se eller gense tidligere nyhedsudsendelser og programmer fra tv. I henhold til public service-redegørelsen fra 2014 satte TV ØST projektet Ny Standard i søen, hvor stationen med internettet som omdrejningspunkt vil arbejde på at udvikle TV ØST fra at være en tv-station til at være et mediehus. Dette skal blandt andet ske ved at udnytte forskellige platforme og ikke mindst lave indhold til de platforme, som danskerne benytter sig af (PS-redegørelse 2014: 4ff).

ØSTHOLDET

I 2014 tog TV ØST de første skridt hen mod at få seerne til at bidrage med indhold, og i foråret 2015 introducerede stationen et helt nyt koncept, nemlig ØSTHOLDET. I den forbindelse blev der også ansat en redaktør, brugernes redaktør, der har ansvaret for at have hånd i hanke med indhold fra borgerne (Jesper Bøgh, bilag 2, side 92).

I public service-beskrivelsen fra 2014 beskriver TV ØST ØSTHOLDET således:

” [...] en gruppe af borgere i vores region, der skal hjælpe os med idéer, billeder og video-indhold, der skal være vores forlængede arme ude i virkeligheden; vores ambassadører overalt i regionen” (PS-redegørelse 2014: 7).

Holdet er altså bestående af borgere, der bidrager med indhold til henholdsvis tveast.dk og 19.30-udsendelserne. Ambitionen er at engagere 500 medlemmer, og medlemsantallet er i skrivende stund allerede oppe på 516.

”Så ØSTHOLDET er altså en gruppe af seere, der er tættere tilknyttet os end normale seere er, om jeg så må sige. De tænker på os først, når de ligesom har en historie, eller har noget, der kunne være interessant for os at gribe fat i” (Jesper Bøgh, bilag 2, side 92).

Som medlem af ØSTHOLDET får man altså en status som tv-stationens øjne i nogle af de områder, hvor journalisterne ikke nødvendigvis kommer ud (Link 2). I TV ØSTs 19.30-udsendelse er der hver aften (undtagen lørdag) et modul på et par minutter i nyhedsudsendelsen, der er dedikeret til videoer og billeder, som er sendt ind af seerne. Her er det altså både medlemmer af ØSTHOLDET og ”almindelige” seere, der bidrager med indhold. Derudover er der en blok på tveast.dk, der også går under navnet ”Min Hverdag”, hvor der ligeledes findes seervideoer- og stillbilleder. Nogle videoer bliver altså bragt på både net og i tv. Mens dette projekt har været undervejs er der blevet oprettet et særskilt modul på tveast.dk (Link 3), hvor medlemmer – og kun medlemmer – af ØSTHOLDET kan uploade deres videoer, uden at der er nogen journalister, der redigerer i indholdet først. Derudover har medlemmerne såvel som ikke-medlemmer mulighed for at kontakte redaktionen med hensyn til at indstille en person, som de mener, har fortjent at blive portrætteret. Dette resulterer i et ugentligt indslag, der bliver kaldt ”Kender du en” (PS-redegørelsen 2014: 7).

Afgrænsning

På grund af begrænset tid og plads i forbindelse med udførelsen af dette projekt, må jeg se mig nødsaget til at afgrænse mig fra visse emner. Jeg vil ridse disse afgrænsninger op i det nedenstående.

Som allerede beskrevet har jeg udvalgt TV ØST og ØSTHOLDET som case. TV ØST er dog ikke det eneste danske medie, som prøver kræfter med borgerjournalistik. Dette gør sig også gældende på for eksempel TV MIDTVEST, der har oprettet en pendant til ØSTHOLDET, nemlig Mobilholdet. Her sender medlemmerne ligeledes videoer ind, fra deres hverdag (Link 4). Jeg vælger dog at beskæftige mig med kun ét medie, da jeg på den måde kan komme mere i dybden med det valgte genstandsfelt.

Ud over TV ØST og ØSTHOLDET er der naturligvis også de ”almindelige” seere. Her kan det ligeledes være en mulighed at undersøge, hvad denne tredjepart mener om det brugerindhold, der bringes i tv og på hjemmesiden, og om det betyder noget for seerne, hvem der er afsender. Dette er dog fravalgt og fokus er i stedet på borgere, der rent faktisk bidrager. En mulighed er også at undersøge, hvilken betydning borgerjournalistik har for den journalistiske selvforståelse. Dette kræver interviews med journalister, og dette er fravalgt, da det vil være for tidskrævende og for omfangsrigt at lave både fokusgruppeinterview med borgere og interviews med journalister.

KAPITEL 2: TEORI

Dette kapitel omhandler projektets teoretiske forståelsesramme. Heri vil jeg redegøre for nogle af de centrale elementer ved ”traditionel” journalistik, og det skal til sidst i dette projekt fungere som sammenligningsgrundlag i diskussionen. Herudover vil jeg redegøre for teorier om henholdsvis borgerjournalistik og nyhedskriterier. Teorien om borgerjournalistik vil jeg bruge til at klarlægge, hvilken type borgerjournalistik, der er på TV ØST. Hensigten med teorien om nyhedskriterierne er at redegøre for, hvilke kriterier, der erfaringsmæssigt gør historier gode. Denne viden skal bruges i forbindelse med analysen af, hvad ØSTHOLDET betegner som en god, lokal historie, og derunder hvilke nyhedskriterier der kommer til udtryk i konkrete bidrag. Med andre ord skal teorien fungere som analyseværktøj i behandlingen af den indsamlede empiri.

Hvad er ”traditionel” journalistik?

Dette afsnit skal fungere som sammenligningsgrundlag, når jeg i diskussionsafsnittet skal klargøre, om man kan betragte borgerjournalistik som journalistik. Derfor vil jeg i det følgende komme ind på nogle af de centrale elementer, der er med til at definere journalistik i klassiske forstand. Et af disse elementer er for eksempel objektivitet.

”Objectivity’ is at once a moral ideal, a set of reporting and editing practices, and an observable pattern of news writing” (Schudson, 2001: 149).

Objektiviteten er altså med til at guide journalisterne til at adskille fakta fra værdier, og reportere det, der er det vigtige. Journalisten må altså ikke kommentere eller ændre på indholdet (Schudson 2001: 150). Med objektivitet menes altså, at man skal være upartisk, saglig, og undgå at blande sine subjektive synspunkter med ind i det arbejde man udfører. Diskussionen går dog ofte på, hvorvidt det overhovedet er muligt at være objektiv, og derfor bør man som journalist i det mindste tilstræbe at være objektiv (Schmidt 2011: 56).

Ifølge Kramhøft (2000) er journalistik *”først og fremmest knyttet til den redaktionelle arbejdsform og indholdet i nyhedsmedierne”* (Kramhøft 2000: 13). Som journalist skal man, som nævnt i problemfeltet, igennem forskellige faser fra idé til færdigt produkt.

Heri indgår blandt andet researchfasen og håndteringen af kilder og en kritisk stillingtagen til disse (Kramhøft 2000: 30). Et andet element, der kan være med til at karakterisere journalistik er de genrer, der gøres brug af, når journalisten i den sidste fase skal formidle sin indsamlede viden til borgerne. Sådanne genrer kan for eksempel være (Schmidt 2011: 172-175):

- **Notitsen**

Hvem, hvad, hvor, hvornår, hvorfor og hvordan. Her får man svar på de mest nødvendige fakta.

- **Nyheden**

Aktuelle begivenheder eller udtalelser, der har relevans for mediets målgruppe. Det kan for eksempel også være en hændelse, altså en pludselig opstået situation eller en tendens, det vil sige en forandring i samfundet over længere tid.

- **Reportagen**

Reportagen kan tage udgangspunkt i en idé fra journalisten selv eller i forbindelse med en begivenhed. Kan være beskrivende, forklarende og fortolkende, og der serveres baggrundoplysninger og emnet sættes i perspektiv. Forudsætter at man har været til stede, og at der er et miks af observation og interview.

Dertil kommer flere genre som for eksempel den undersøgende journalistik, dokumentaren, kommentaren, featuren og portrættet bare for at nævne nogen (Schmidt 2011: 174-179). For at kunne sætte ØSTHOLDETS indslag op imod journalistisk indhold, har jeg nedenfor opsat et skema over hvilke journalistiske produktioner, der blev vist de dage, som de udvalgte videoer jeg senere vil analysere (se metodekapitel) også blev bragt. Der er altså tale om en typisk nyhedsflade i 19.30-udsendelsen. Indholdet i dette skema vil blive diskuteret i kapitel 5 (diskussionsafsnittet). Indholdet nedenfor må også betragtes som det redaktionen de givne dage betragter som gode, lokale historier.

Mandag den 7. marts 2016, 19.30'eren (Link 5)

Rapport om bestikkelsessag offentliggjort
Tidligere syrienkriger ude af isolation
Lollikker lever i kortest tid
Sygehusfacade skaber splid
Nøgler til splinterny skole overdraget
Video om lavt selvværd hitter
Min Hverdag: 1) Første spadestik i Store Merløse, 2) Træningsdag for Næstved Garden og 3) Gigant burgers sat livs
Kulturundervisning for asylansøgere
Forår på vej

Tirsdag den 8. marts 2016, 19.30'eren (Link 6)

16-årig sigtet for bombeplaner
Ville bombe Sydskolens i Fårevejle
Værtshus taber sag
Politi efterlyser væbnet røver
Forstanderpar stopper
Min Hverdag: 1) Næring til benzinen i blodet, 2) Lærken synger og 3) Forberedelser på musicalen Pinocchio.
Danmark Rundt til Karrebæksminde
Længsel mod varmere tider

Foruden indhold er rollefordelingen også et centralt område i journalistikken.

" [...] professional journalists are the gatekeepers who filter the happenings of the world, select the significant events, and report them for their audience" (Nip 2006: 216).

Som det fremgår af citatet fungerer journalisten som gatekeeper, mens borgerne har rollen som publikum. Journalistens rolle er altså at være vagthund og formålet med journalistikken er dermed at gøre borgerne opmærksomme på deres rettigheder, og hvordan de bør og kan praktiseres, sådan at borgernes position styrkes (Kramhøft 2000: 15). Medierne og journalisternes ideelle funktion er altså at *"skabe en fælles offentlighed"* (Kramhøft 2000: 15), og de skal derfor sørge for, at borgerne har adgang til (som før nævnt) information om, hvad deres rettigheder er, og i det hele taget det størst mulige omfang af information, sådan de kan udtrykke kritik, ligesom de skal kunne spejle sig selv og deres kultur og livsstil i disse informationer (Kramhøft 2000: 14).

Hvad er borgerjournalistik?

Borgerjournalistik er et lidt "flagrende" begreb. Dette skyldes, at den danske oversættelse i virkeligheden dækker over flere engelske begreber, hvor graden af borgerinddragelse

se- og deltagelse i journalistiske produktioner er forskellig. Kernen i borgerjournalistik er at inddrage borgerne i beslutningen om, hvad der skal sættes på dagsordenen, at stimulere borgerne til at ytre sig og deltage i den offentlige debat og sidst men ikke mindst at få offentligheden til at finde løsninger på forskellige samfundsproblemer (Jacobsen 2009: 11).

Med andre ord er der tale om journalistiske ”trin” hvor graden af brugerinddragelse varierer. Den traditionelle journalistik forstås altså sådan, at det er journalisten, der er gatekeeper og dermed har den fulde opgave med at finde og beskrive historier og hændelser, der bliver præsenteret for borgerne gennem journalistiske produktioner. Borgerne indgår altså ikke i de journalistiske processer og fungerer kun som kilder, når journalisterne har brug for informationer, citater og holdninger. Borgerne kan eventuelt gøre opmærksom på diverse sager, der kan blive til idéer og historier, eller de kan reagere på det journalistiske indhold efter det er blevet bragt. Imens inddrager public-, interactive-, participatory- og citizen journalism i forskellig grad borgerne i de journalistiske processer (Nip 2006: 216). Jeg vil i det følgende beskrive de fire varianter af borgerjournalistik, og undervejs komme med eksempler på, hvordan disse typer journalistik kommer til udtryk i konkrete tilfælde.

Begrebet **public journalism** har sin oprindelse tilbage i 1990’ernes USA. Denne form for journalistik var en reaktion på, at afstanden mellem borgere og beslutningstagere blev større og større (Nip 2006: 213). Hensigten med public journalism er derfor at engagere folk i deres rolle som borgere, og få dem til at indgå i processen med at lave nyheder, men også at bruge dem. Via borgermøder og meningsmålinger, kan journalister afgøre, hvad der rør sig blandt borgerne, og hvad der bør tages op på den journalistiske dagsorden. Ved public journalism forbliver journalisterne gatekeepere og er ene om at bestemme, hvordan det journalistiske slutresultat skal se ud, selvom indholdet undervejs diskuteres med borgerne (Nip 2006: 216). Projektet ”We the People” kan karakteriseres som et public journalism-projekt, og var i virkeligheden også et af de første af sin art. Det var avisen The Wichita Eagle i Kansas, USA, der i forbindelse med guvernørvalget i 1990 foretog en meningsmåling, hvor borgerne blev spurgt om, hvad de mente valgkampen skulle fokusere på. Borgernes svar blev dermed styrende for, hvordan avisen

dækkede valget og politikerne blev nødt til at forholde sig til og diskutere de emner, borgerne havde været med til at sætte på dagsordenen (Link 7).

Efter internettet er blevet allemandseje, er det blevet muligt for borgere at interagere og diskutere, og der er i den forbindelse, at begrebet **interactive journalism** kommer på banen. Indholdet er stadig produceret af journalister, men dette indhold ligger op til, at borgere diskuterer og indgår i en dialog, hvilken dog i nogen grad er modereret af journalisterne (Jacobsen 2009: 12). Interactive journalism kan ydermere opdeles i to dele: indholdsmæssig interaktion og interaktion mennesker (brugere) imellem. Indholdsmæssig interaktion er mulig på grund af de teknologiske muligheder som giver brugere mulighed for at vælge mellem det store udvalg af indhold. Borgerne kan altså selv vælge det de vil læse ud fra alverdens indhold, hvor journalisterne tidligere (for eksempel med papiraviserne) har valgt ud på forhånd, hvad man skal læse. Mellemmenneskelig interaktion er mulig, hvis der er mulighed for at kommunikere med vedkommende, der har produceret indholdet (altså journalisten), men finder egentlig kun sted, når journalisterne svare på for eksempel mails eller chatter med brugere, der kommenterer (Nip 2006: 216). Det er på baggrund af brugere på internettet eller i dialogen med borgerne, at journalisterne kan afgøre, hvorvidt der skal produceres yderligere inden for et givent emne.

Dernæst er der begrebet **participatory journalism**, der handler om, at borgerne producerer indhold, mere eller mindre uafhængigt af journalisterne. Journalisterne selv producerer også indhold, hvorefter det hele samles og præsenteres som ét produkt. Det borgerne leverer, bliver altså bragt i en ramme, der er skabt af journalisterne (Nip 2006: 217). Et eksempel hvor participatory journalism kommer til udtryk er det sydkoreanske Ohmynews, hvor indhold er lavet af borgere, men inden for den ramme som journalisterne har sat op (Nip 2006: 217). Siden er dog ikke længere aktiv, men arkiveret således, at det stadig er muligt at se de tidligere indlæg (Link 8).

Participatory journalism bliver nogle gange forvekslet med den sidste variant af borgerjournalistik nemlig **citizen journalism**. Ved denne type borgerjournalistik har borgerne hundrede procent styring med, hvad der skal produceres, redigeres og bringes. Der kan

for eksempel være tale om borgergrupper eller nonprofit organisationer, der skriver på deres egen hjemmeside eller blog. For at et sådan indhold kan betegnes som journalistik, skal det tage form som sådan. Det vil sige, at der skal være interviews, reportager, analyser, ligesom indholdet gerne skal tage udgangspunkt i noget, hvor det ikke kun er citizen-journalisterne, der har adgang til (Nip 2006: 218). Et eksempel på dette er CNN, der på deres hjemmeside giver brugerne mulighed for at uploade deres eget materiale på iReport. Her kan man altså bringe sine egne billeder eller historier direkte, eller ved at anvende Facebook, Twitter eller et andet socialt medie og bruge hashtagget #CNNiReport (Link 9).

I de fire netop gennemgåede typer af borgerjournalistikken er der forskellige måder, hvorpå borgerne kan inddrages. Jacobsen (2009) opstiller fire måder: førstehåndsjournalistik, meninger/holdninger, borgerrapporter og den delte ekspertise. Jeg har forsøgt at illustrere dette i figur 1, side 21, og i det følgende vil jeg forklare, hvordan denne inddragelse kan foregå.

Sådan kan borgere bidrage

Én af måderne er **førstehåndsjournalistikken** hvormed der menes, at borgerne skildrer begivenheder og hændelser, sådan som de selv har oplevet dem. Det har de sådan set gjort før, hvor journalister har interviewet borgerne om en given hændelse, de har været vidne til. Forskellen er nu bare, at borgerne selv publicerer det materiale de har. Det kan for eksempel være, når medier inviterer folk til at blogge om deres liv. Der er altså en meget klar rollefordeling, hvor borgerne får lov til at publicere det de vil, mens journalisterne så kan vælge, om der er noget af det, de vil gå videre med i en videre bearbejdning af et givent emne. Her har de ganske enkelt sat publiceringen af læserens tekst og billeder i system, og borgerne sætter fokus på de emner, de mener, er vigtige, hvorefter journalisterne kan udvælge specifikke emner, de synes er interessante at arbejde videre med (Jacobsen 2009: 18-19).

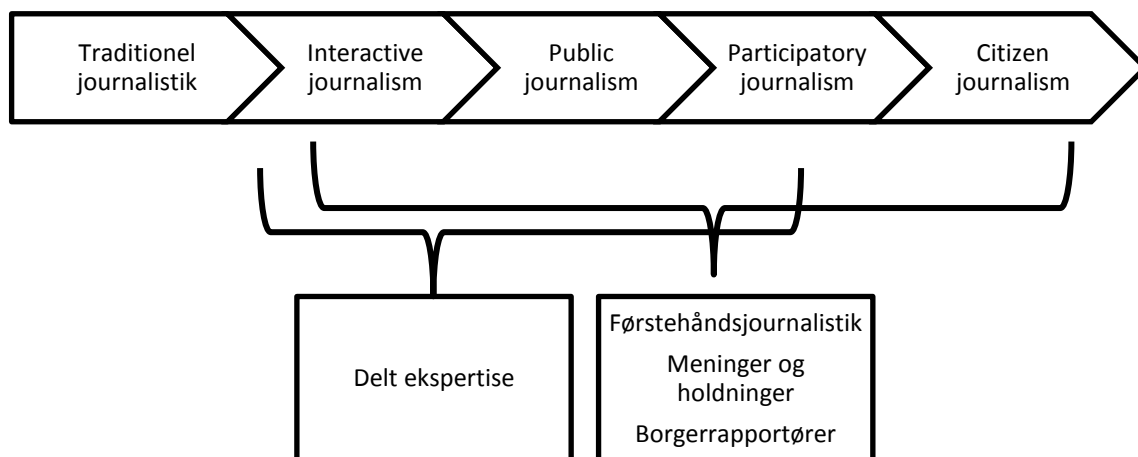
Borgerne kan også fungere som **borgerrapportører**, hvor borgere med journalistiske metoder kan dække det, journalisterne ikke opdager eller ikke ønsker at dække, altså de såkaldte ”blinde vinkler”. De har altid kunne give tips, men det er i sidste ende journali-

sterne, der har bestemt om disse tips skal blive til historier. Borgerrapportørerne anvender journalistiske researchmetoder og fortælleformer.

Borgere har typisk kunne **give deres mening til kende** via læserbreve, og aviser har da også typisk dannet grundlag for netop diskussion og debat. Med internettet er dette blevet endnu lettere. Det at borgere kan komme med deres meninger og holdninger er ikke længere noget, der kommer ”ud over” journalistikken, men bliver nu også reelt journalistisk indhold. Journalistikken bliver til som en samtale mellem journalisterne og borgerne, og samtidig borgerne imellem (Jacobsen 2009: 21).

Det sidste og fjerde punkt er **den delte ekspertise** mellem borgere og journalister. Her er der tale om, at amatører og professionelle arbejder sammen. Redaktioner inviterer simpelt hen borgere ind til samarbejde om dækningen af et emne. Tidligere har borgerne haft funktion som blandt andet meddelere, men nu begynder de at blive brugt som for eksempel fagekspertes, og på den måde hjælper de til at løse researchopgaven (Jacobsen 2009: 23).

For at samle op på ovenstående kan man sige, at public-, interactive-, participatory- og citizen journalism strækker sig på en skala, hvor graden af brugerinddragelse er større jo længere hen ad den vandrette akse man kommer. Yderst til venstre er det journalisterne, der har den fulde styring med det redaktionelle indhold, mens det yderst til højre er borgerne, som har den fulde kontrol. Under de fire typer borgerjournalistik er der forskellige måder, borgerne kan deltage eller bidrage med indhold. Førstehåndsjournalistikken, meninger/holdninger og funktionen som borgerrapportør gælder alle fire typer af borgerjournalistik, hvor den delte ekspertise kun gælder tre af disse. Eftersom citizen journalism er hundrede procent borgerstyret, er der derfor ikke nogen delt ekspertise mellem borgere og journalister. Se figuren på næste side.

FIGUR 1: Øverst graden af brugerinddragelse – fra klassisk journalistik uden borgerinddragelse til borgernes fulde kontrol over medieindholdet i citizen journalism. Nederst de fire måder, hvorpå borgerjournalisterne kan bidrage ved de forskellige former for borgerjournalistik. Modellen er min egen.

Nyhedskriterier

De fem nyhedskriterier, aktualitet, væsentlighed, identifikation, sensation og konflikt udtrykker, hvad en given redaktion mener, fanger modtagerens interesse. Det er ofte i den sammenhæng, at det skal ses, at en redaktion prioriterer én historie frem for en anden og ikke mindst, hvad der gør en historie salgbar. Disse kriterier er altså dannet ud fra erfaringer om, hvad der ”virker”, og hvornår en historie kan betegnes som en ”god” historie (Kramhøft 2000: 51). Kriterierne kan fungere som redskab eller et ”fælles arbejdssprog” i vurderingen af, hvornår noget er en nyhed og kan bruges som legitim måde at forsvare en nyhed på (Willig 2011: 59-60). På trods af dette, er det naturligvis vigtigt at påpege, at kriterierne ikke er ”udtømmende retningslinjer”, men skal ses i forhold til et medies samlede funktion og værdiopfattelse (Kramhøft 2000: 51).

Det er dog samtidig vigtigt at understrege, at disse nyhedskriterier ikke kan stå alene, og at der er og kan være mange forskellige faktorer, der spiller ind i valget af historier på en given redaktion. Willig (2011) taler om nyhedskriterierne som værende ortodokse, hvilket vil sige, at nyhedskriterierne er de italesatte og dominerende nyhedsværdier. Man skal dog også være opmærksom på, at der findes andre former for nyhedsværdier,

der har betydning for, hvordan der bliver valgt historier til og fra på en nyhedsredaktion. Dette er for eksempel de heterodoxe nyhedsværdier, som er italesat, men til gengæld ikke er anerkendt. Derudover nævner Willig også de doxiske nyhedsværdier, som er de udtalte, ikke-diskutérbare værdier, som bedre kan betegnes som selvfølgeligheder (Willig 2011: 68ff).

De fem klassiske nyhedskriterier er (Kramhøft 2000: 69-70):

- **Aktualitet**
Særlig interesse for mediets målgruppe på det givne tidspunkt, hvor historien bliver bragt. Der er altså tale om oppe-i-tiden-stof.
- **Væsentlighed**
Betydning for borgerne (modtagerne) enten som objekt eller subjekt.
- **Konflikt**
Noget hvor der er modsætninger og/eller uenigheder mellem forskellige parter, for eksempel ”os” versus ”dem”.
- **Identifikation**
Følelse af nærhed hos modtageren, geografisk, kulturel og/eller socialt.
- **Sensation**
Det usædvanlige og opsigtsvækkende.

Ifølge Kramhøft, så er nyhedsvurderingen dog under konstant forandring, og ændrer sig alt efter, hvad informationsbehovet er blandt modtagerne, hvad enten der er tale om et objektivt eller subjektivt informationsbehov (Kramhøft 2000: 52). Det objektive informationsbehov er dét behov som borgerne har i forhold til information om deres pligter og rettigheder, mens det subjektive informationsbehov baserer sig på borgerens rolle som individ og de interesser borgeren end måtte have (Kramhøft 2000: 55). Trods denne forandring eller udvikling om man vil, argumenterer han samtidig for, at de etablerede nyhedskriterier stadig er styrende, når historier bliver valgt til og fra på redaktionerne

(Kramhøft 2000: 52). Jacobsen har undersøgt nærmere, hvordan disse kriterier især gør sig gældende i lokaljournalistikken. På baggrund af de fem ovenstående nyhedskriterier og med afsæt i erfaringer fra projektet ”*Mere fokus på læsernes hverdagsliv og interesser*”¹ kommer han med et bud på, hvordan disse kriterier bør udvikle sig, hvis netop informationen, sådan som Kramhøft nævner det, skal tilpasses modtagernes konstant ændrede behov og ønsker (Jacobsen 2005 – Link 10). Derfor vil jeg i det nedenstående afsnit gennemgå, hvordan Jacobsen mener de klassiske nyhedskriterier bør tænkes om eller i hvert fald, hvad der *også* kan gøre historier gode, set fra modtagernes perspektiv.

- **Fra (dags)aktualitet til tidsaktualitet**

At komme først betragtes af mange lokale medier som værende afgørende, og det er selvom der ikke er nogen reel konkurrence². Frem for at satse på hvad der aktuelt fra dag til dag, så er det historier, der er tidsaktuelle, der bør være i centrum. Det stringente fokus på, hvad der er aktuelt, det være sig byrådsmøder eller andet ”pligtstof”, så bør journalisterne være mere vedholdne, og dække de historier, der ikke nødvendigvis har en nyhedskrog. Det kan for eksempel være et vigtigt samtaleemne i lokalområdet, der kan blive til en historie. Fordi en historie ikke er ”aktuel” i traditionel forstand, behøver den ikke blive liggende i skuffen. For meget fokus på det dagsaktuelle spænder ben for, at tidligere sager og historier bliver fulgt op (Jacobsen 2005 – Link 10).

¹ ”*Mere fokus på læsernes hverdagsliv og interesser*” var et projekt, der blev sat i søen omkring årtusindeskiftet. Her blev en redaktion fra hver af de daværende aviser Sjællands Tidende og Næstved Tidende inddraget i et forsøg, hvor de høstede erfaringer ved at invitere borgerne til møder, samt analysere det redaktionelle indhold, hvorefter der blev udført en handlingsplan. Læs mere om projektet på <http://130.225.180.61/cfje/VidBase.nsf/ID/UB00112960>.

² Jacobsen hævder, at der ikke er nogen reel konkurrence. TV ØST er da også den største regionale tv-station i deres sendeområde. Der er dog også mindre lokale tv-kanaler, men disse bør ikke betragtes som egentlige konkurrenter, hvad nyheder angår, da deres fokus er længerevarende optagelser fra for eksempel foredrag eller koncerter. Jeg af den mening, at lokale og/eller regionale aviser og radiokanaler kan betragtes som konkurrenter til TV ØST og i særdeleshed stationens hjemmeside tveast.dk, der i større grad lancerer skriftlige nyheder. Det ses ofte, at TV ØST, DR P4 Sjælland og lokale aviser i området bringer de samme historier, og ofte citerer det medie, der er kommet først med den pågældende historie.

- **Fra væsentlighed til aktiv formidling af holdninger og meninger**

Det man på en redaktion betragter som en ”god” historie, er ikke nødvendigvis det man i lokalområdet er enig i. For eksempel kan de historier, som bliver til notestof, være historier som modtagerne går meget op i. Frem for passiv registrerende journalistik, bør journalistikken være mere aktiv. Med det menes, at journalisterne skal stå for en aktiv formidling af meninger og holdninger. Med andre ord skal det ikke være passiv registrerende journalistik af hvad der sker, men historierne skal altså lægges frem så objektivt som muligt, for eksempel lokale politiske holdninger til lokale spørgsmål. Ganske enkelt formidling mellem grupper, det vil sige de almindelige borgere på den ene side og for eksempel lokalpolitikere på den anden side (Jacobsen 2005 – Link 10).

- **Fra gatekeeper til guide**

I lokaljournalistikken kan der være tendens til at tænke, at bare der er tale om lokalt stof, så er det lig med godt stof – med andre ord: den identifikation som lokalnært stof giver, er ikke længere det vigtigste. Ifølge Jacobsen skal identifikationen ikke kun afspejle det geografisk nære, men også den sociale og kulturelle nærhed. Det er vigtigt at pointere, at selvom noget foregår ude i den store verden, kan der stadig være en identifikation, så længe der er tale om noget, der har betydning for modtagernes dagligdag. Samtidig bør det være journalistens rolle ikke kun at være gatekeeper, men også at fungere som en slags guide. Journalisterne bør derfor henvise til for eksempel hjemmesider på internettet, hvor modtagerne kan finde yderligere information, hvis de er interesserede. Med andre ord skal journalisten være guide i ”den uoverskuelige informationsjungle” (Jacobsen 2005 – Link 10).

- **Fra konflikt til konsensus**

De lokale nyheder må aldrig gå hen og blive for ”Ekstrablads-agtige”, forstået på den måde, at historierne ikke må strammes for meget. Lokalavisen må heller ikke blive for kritisk i forhold til lokale personer eller institutioner, men derimod *”repræsentere en fælles interesse i, at det går godt lokalt”* (Jacobsen 2005 –

Link 10). Avisen bør med andre ord være konsensuskabende. Avisen skal altså have fokus på at finde frem til løsninger af forskellige problematikker eller rette sig på at tage sig ansvaret for, at der findes en løsning på et givent problem (Jacobsen 2005 – Link 10).

- **Fra sensation til hverdagshistorier**

Af helt naturlige årsager er det som regel småt med de store sensationer i et lokalområde, hvor der måske kun bor et par tusinde mennesker. Men når de usædvanlige historier dukker op, er der også en ønske om, at de bliver fortalt. Opfattelsen er, at jo mere der bliver fokuseret på det sensationelle, des mere fører det til negative historier, hvor læserne hellere vil have nogle opløftende historier. Til gengæld har folk ikke noget imod, at der bliver fortalt om de lidt ”grå” hverdagshistorier, bare der er tale om historier, hvor det er klart, at nok kan tilværelsen være problemfyldt, men ”det skal nok gå alt sammen” (Jacobsen 2005 – Link 10).

Foruden de allerede nævnte nyhedskriterier, argumenterer Willig for, at der kan opstilles yderligere tre kriterier, der gælder, når man producerer tv (Willig 2011: 63-64). Det er:

- **Gode billeder**

På tv bærer billederne historien, derfor er det vigtigt med gode billeder.

- **Enkelhed**

Historien skal være enkel, da der på tv kun er ganske få minutter til at fortælle historien.

- **Livehed**

Mulighed for et live-indslag i historien.

I samme ombæring formulerer Willig (2011) også nærheds- og eksklusivitetskriteriet:

- **Eksklusivitetskriteriet**

At et medie kan bringe et eksklusiv historie kan have en stor nyhedsværdi i sig selv. De eksklusive historier er dem, der bliver til på baggrund af eksklusive aftaler med kilder eller ved at journalister gennem en længere researchperiode har gravet sig frem til en god historie. Sådanne eksklusive historier har altså mulighed for at udvikle til 1) solohistorier (i det tilfælde andre medier tager historien), 2) en solo nolo (hvis ingen andre medier vælger at bringe historien, og man som medie står alene med den) eller 3) en fælles historie (hvis andre medier bringer historien, men undlader at citere det medie, der først bragte historien) (Willig 2011: 171-172).

- **Nærhedskriteriet**

Nyheder skal handle om det nære, hvor seerne sidder tilbage med følelsen af ”bare det var mig” eller ”godt det ikke er mig” (Willig 2011: 62).

KAPITEL 3: METODE

Dette kapitel har til formål at redegøre og argumentere for, hvilke metoder jeg vil benytte for at indsamle den empiri, der skal danne grundlaget for analysen. Undervejs vil jeg reflektere over, hvordan indsamlingen af empiri har fungeret i praksis.

Semistruktureret interview

For at få baggrundsviden og forstå hvad ØSTHOLDET er, vil jeg gennemføre et semistruktureret interview med Jesper Bøgh, der er brugernes redaktør på TV ØST. Med andre ord skal dette interview bidrage med viden til, hvordan borgerjournalistik tager sig ud på TV ØST (jf. problemformuleringen).

Ved semistrukturerede interviews er der tale om en større eller mindre grad af struktur. Som interviewer har jeg opstillet en række spørgsmål, men samtidig er interviewstrukturen tilstrækkelig løs til, at der er plads til at afvige fra de på forhånd planlagte spørgsmål. På den måde kan jeg følge min spørgeramme, men også stille uddybende spørgsmål som interviewet skrider frem (Robson 1993: 237ff). Interviewguiden kan findes i bilag 1, side 90, ligesom interviewet med Jesper Bøgh kan læses i sin helhed i bilag 2, side 92.

Jesper Bøgh er tidligere nyhedsredaktør på Lolland-Falsters Folketidende, hvilket er samme avis, hvor jeg før dette speciale havde min praktiktid³. Jesper Bøgh har dog ikke været ansat samtidig med mig og vi kender ikke hinanden, men grundet at vi begge har/har haft en tilknytning til Lolland Falsters-Folketidende, har vi en fælles referenceramme. Undervejs i interviewet henviser Jesper Bøgh da også flere gange til, hvordan praksis er på Folketidende, eller hvordan ”I” gør eller hvilke historier ”I” har haft. Noget gange refererer han til en historie, som TV ØST har bragt i en af deres udsendelser – en historie som har været fra Lolland-Falster-området og derfor også er blevet til artikler i Folketidende. Det kan betyde, at de/den historie(r), som Jesper Bøgh omtaler i

³ Efter min praktiktid har jeg i perioder arbejdet som afløser på Folketidende samt været fast journalist på en af Folketidendes ugeaviser, samtidig med at jeg har fået stillet et specialekontor til rådighed på redaktionen. Jeg har altså stadig min daglige gang i Folketidendes mediehus, og dette kan formentlig være grunden til, at Jesper Bøgh gentagne gange benytter ordet ”I”, når han henviser til Folketidende.

sine svar på mine spørgsmål, kan blive for indforstået. Her kunne jeg passende have spurgt ekstra ind, eller have bedt ham om at uddybe eller konkretisere, hvad det var for en historie og hvordan den udviklede sig. Dog består den sidste halvdel af interviewet af en gennemgang af forskellige historier og videoer, som Jesper Bøgh og jeg ser i fællesskab. Interviewet bliver dér lidt mere "løssluppet", men min oplevelse var, at det var en god måde at få nogle eksempler på, hvordan TV ØST gør brug af borgerjournalistik. På den måde kunne jeg også spørge ind til, hvordan borgerne var i spil i de enkelte historier. Efter det første interview, valgte jeg at lave et ekstra interview med Jesper Bøgh, for at stille ham yderligere spørgsmål. Dette interview er et kortere et af slagsen, hvor formål var at få uddybet nogle elementer fra det første interview.

Fokusgruppeinterview

Dette projekt søger blandt andet at producere konkret viden om, hvad medlemmer af ØSTHOLDET bidrager med og hvad de karakteriserer som en god, lokal historie. Jeg vil derfor foretage fokusgruppeinterviews med medlemmer af ØSTHOLDET, da sådanne interviews er *"specielt gode til at producere data om mønstre i indholdsmæssige betydninger i gruppers beretninger, vurderinger og forhandlinger"* (Halkier 2008: 10). Med andre ord kan fokusgruppeinterviews skabe en god ramme for, at deltagerne kan byde ind med egne holdninger og opfattelser, men samtidig kan der også skabes grundlag for indbyrdes diskussion. For eksempel kan deltagerne i fokusgrupper uddybe, men også udfordre hinandens synspunkter, og det er heri at diskussionen opstår. Også elementer som ellers ikke ville komme til udtryk i individuelle interviews, kan komme frem her, fordi deltagerne kan minde hinanden om forskellige ting (Harboe 2013: 81ff). Den sociale interaktion er altså styrken ved fokusgrupperne, hvor udvekslingen af deltageres erfaringer og forståelser er med til at producere viden, som ikke nødvendigvis vil komme frem ved andre interviewformer. Det modsatte kan også forekomme, idet der er risiko for at ikke alle tanker og holdninger kommer frem. Dette kan skyldes den sociale kontrol, der kan opstå i sådan en interviewsituation, hvor nogle respondenter kan være dominerende, mens andre måske vil være mere tilbageholdende (Halkier 2008: 13ff). Her bliver det altså min opgave som interviewer/moderator at være opmærksom på disse eventuelle situationer og for eksempel gribe ind ved at spørge, om der er andre syns-

punkter, og derved rette henvendelse til og opfordre de tilbageholdende deltagere til at byde ind (Halkier 2008: 50). Da det er diskussion mellem medlemmerne af ØSTHOLDET jeg søger, vælger jeg altså at foretage fokusgruppeinterviews frem for gruppe- og/eller individuelle interviews. Med fokusgruppeinterviewet kan jeg altså få respondenterne til at diskutere, hvad de synes karakteriserer en god, lokal historie (jf. problemformuleringen). Hvordan fokusgruppeinterviewet forløb i praksis beskrives i afsnittet ”Interviewfortolkning”, side 32.

Fokusgruppedeltagere

Når man skal lave fokusgruppeinterviews, skal man selvsagt have fat i nogle respondenter. Ifølge Halkier (2008) skal man vælge antallet af deltagere til sine fokusgrupper ud fra, hvad der passer bedst til emnet, deltagerne og den form for interaktion, der har relevans for projektet. Man kan altså have fokusgrupper med alt lige fra 3-4 til 10-12 deltagere. Hvis det undersøgte omhandler et sårbart emne eller hvis emnet er noget der typisk tales om i mindre grupper, er det oplagt at foretage fokusgrupper med få deltagere. En mindre antal deltagere kan også være en fordel, hvis man gerne vil i dybden med sit datamateriale (Halkier 2008: 33). Ulempen ved små grupper er, at man meget nemt bliver sårbar, hvis nogle af respondenterne pludselig aflyser og alligevel ikke dukker op til interviewet. Deltagerne kan også risikere at ligne hinanden for meget, således at der ikke vil være tilstrækkeligt interaktion. Vælger man derimod at lave store fokusgrupper, vil fordele her være, at der kan komme langt flere perspektiver på det emne, der undersøges. Til gengæld er disse svære at styre som moderator og det er svært at sikre, at alle får sagt noget. Jeg vælger at lave fokusgrupper med 3-4 deltagere, da jeg gerne vil have plads til, at alle respondenter kan komme til orde, og da jeg samtidig er ene om at lytte og observere, vil dette være mere overskueligt. Som jeg senere vil komme ind på, vil jeg benytte mig af en række øvelser i fokusgruppeinterviewene og for at der skal være både tid (samlet set) og tid til at alle kan komme til orde, ønsker jeg at lave fokusgrupper med få deltagere.

Ud over antallet af fokusgruppedeltagere skal man også træffe en afgørelse om, hvor mange fokusgrupper man vil holde. Jo flere sociale kriterier man opstiller, jo flere fokusgrupper skal man udføre ifølge Halkier (2008: 35). I dette tilfælde kan jeg holde mig

til at udføre færre fokusgrupper, da det eneste krav jeg har opstillet er medlemskab af ØSTHOLDET. I samme ombæring må man huske på, at fokusgruppeinterviews er kvalitative interviews, der er tidskrævende og tager lang tid at bearbejde, og man må dermed også tage projektets tidsramme i betragtning (Halkier 2008: 35).

Jeg har dog måttet sande, at det at stable flere, ja, bare én fokusgruppe på benene, kan være noget af en udfordring. Via brugernes redaktør er jeg blevet medlem af en ellers lukket Facebook-gruppe, hvor brugernes redaktør, journalister og ØSTHOLDET kan dele forskelligt indhold. I denne gruppe har jeg lavet et opslag, hvori jeg søgte respondenter til fokusgruppeinterviews samtidig med, at jeg præsenterede mit projekt. På baggrund af dette fik jeg tilbagemeldinger fra to medlemmer, der udtrykte ønske om at deltage i et interview. Derudover var der flere, der havde tilkendegivet via ”synes-godt-om”-funktionen, at de på den ene eller anden måde synes om opslaget. I den forbindelse tillod jeg mig at være lidt offensiv, og rette henvendelse til disse ved at sende dem en privatbesked via Facebooks chatfunktion. Heraf lykkedes det mig at rekruttere yderligere to deltagere. Efterfølgende meldte én dog fra igen, da det simpelt hen ikke kunne lade sig gøre at finde en fælles dato for, hvornår interviewet skulle foregå. Planlægningsprocessen har været lang og sej, og det kan være svært at ligge beslag på folks tid. Blandt andet arbejde, fritidsinteresser og ikke mindst den store geografiske afstand har da også været et argument for, at folk ikke kunne deltage. Grundet deltagernes spredte adresser har jeg valgt ikke at favorisere én, men simpelt hen finde det sted, der er mest centralt. I dette tilfælde var det Næstved, hvor jeg valgte at mødes med fokusgruppen et neutral og roligt sted, nemlig i et studielokale på byens bibliotek.

Jeg forsøgte samme fremgangsmåde for at rekruttere flere deltagere til flere fokusgrupper. Her var der enkelte, der udviste interesse, men igen var den geografiske spredning et problem, da vedkommende kun var interesseret, hvis det foregik i nærheden af egen bopæl. Heldigvis lykkedes det mig at skabe kontakt til yderligere otte medlemmer. En fra opslag i Facebook-gruppen og de resterende rekrutterede jeg via mail, efter Jesper Bøgh venligst udleverede en samlet liste over samtlige medlemmer af ØSTHOLDET og deres kontaktoplysninger. Af denne tog jeg kontakt til dem, jeg ikke umiddelbart kunne se var medlem af ØSTHOLDETs Facebook-gruppe (og derfor ikke har haft mulighed

for at se mine tidligere opslag) samt nogen der har bopæl på Lolland eller Falster, således at den geografiske spredning ikke skulle være et årsag til udeblivelse. Disse fokusgruppeinterviews er foretaget i Nykøbing F. i et mødelokale på et kulturcenter. Det andet fokusgruppeinterview meldte en fra, der i stedet deltog i det tredje interview, så der således var tre ved nummer to interview og fem ved det tredje. Her meldte den femte fra på dagen, og fokusgruppeinterviewet blev gennemført med fire deltagere.

Fokusgruppedeltagerne optræder ved deres initialer gennem hele projektet. Deltagernes fulde navne kan udleveres, hvis nødvendigt. Fokusgruppedeltagerne er:

Fokusgruppe 1:

IJ: Mand, 69 år, pensionist, medlem af modelflyveklub.

GH: Kvinde, 48 år, journalist i firma, der køber hendes arbejdskraft til at lave artikler, billeder og videoer, laver frivilligt arbejde⁴.

JD: Kvinde, 39 år, it-konsulent i Region Sjælland, formand for idrætsklub.

Fokusgruppe 2:

CR: Kvinde, 56 år, social- og sundhedsassistent, frivillig i foreningen Natteravnene.

HO: Mand, 69 år, pensionist, medlem af fire forskellige lokale foreninger.

JJ: Mand, 73 år, pensionist, tidligere forbundssekretær.

Fokusgruppe 3:

MR: Kvinde, 66 år, pensionist, tidligere byplansarkitekt, medlem af flere foreninger.

HN: Mand, 54 år, gymnasielærer, med i tennisklub.

SH: Kvinde, alder ej oplyst, tidligere aktivitetsleder på plejecenter, medlem af to fotoklubber.

BM: Kvinde, 52 år, pædagog, med i gymnastikforening.

Som det kan ses i gennemgangen af de ti medlemmer af ØSTHOLDET, er størstedelen af deltagerne over 50 år, hvilket naturligvis kan hænge sammen med den seerskare TV

⁴ Det skal pointeres, at det indhold hun bidrager med er borgerjournalistik, på lige fod med andre medlemmer af ØSTHOLDET. Hun leverer altså ikke journalistisk indhold til TV ØST, sådan som hun ville gøre i forbindelse med sit arbejde. Det er dog en vigtig faktor at have in mente, at hun kan være farvet af sit arbejde.

ØST har. Medlemmernes alder kan altså også være udslagsgivende i forhold til, hvilket materiale de sender ind, men også hvad de synes er interessant at se.

Interviewstruktur

Der findes forskellige strukturer man kan anvende, når man skal udføre et fokusgruppe-interview, og Halkier (2008) opstiller tre modeller: en løs model med få, men brede og åbne startspørgsmål, en stram model med flere specifikke spørgsmål og øvelser eller en tragtmodel, som er en kombination af de to førstnævnte (Halkier 2008: 38ff). Jeg har valgt at ligge mig op ad den stramme model med flere specifikke spørgsmål og øvelser, idet denne model især er god i det tilfælde, hvor det primære fokus skal være på indholdet af diskussionerne frem for, hvordan interaktionen mellem fokusgruppens deltagere udspiller sig. Eftersom jeg har valgt den mere stramme model, kræver det, at jeg opstiller en mere omfattende spørgeguide (bilag 4, side 118) som en form for huskeseddel med en række specifikke spørgsmål (Halkier 2008: 41). Undervejs i interviewet vil jeg supplere med øvelser, hvor jeg viser deltagerne klip. De udvalgte klip vil fremgå af side 36-37.

Interviewfortolkning

Som tidligere beskrevet, så kan gruppedynamikken i en fokusgruppe også have betydning for, hvordan interviewet udarter sig. Det første fokusgruppeinterview bar præg af, at en af deltagerne var meget dominerende, mens en anden var meget tilbageholdende. Den dominerende deltager tog gerne ordet, men til trods for dette, var hun også den, der udviste mest vilje til interaktion med de andre ved at stille spørgsmål. Hun var også god til at formulere hvad hun mente, og samtidig hvide eksempler op af hatten, for at understrege hendes holdninger. Jeg måtte af flere omgange rette henvendelse til den tilbageholdende deltager, fordi hun ikke selv bød ind. Hun havde ved flere lejligheder også svært ved at udtrykke sig, og fulgte gerne trop med de andre deltagere. For eksempel da GH først giver udtryk for, hvilke videoer hun bedst kan lide, og jeg efterfølgende spørger ind til JDs holdning, da hun ikke selv kommer på banen:

”Jamen, jeg ved ikke, den kan jeg godt følge også, altså. Ja.” (JD, bilag 5, side 143)

eller

”Ja, jeg har ikke lige så meget til den der, altså. (...) jeg synes det er fint nok, at de, at de viser det, men det er ikke noget jeg har den store holdning til, det der” (JD, bilag 5, side 143).

Her kunne jeg passende have givet hende mere betænkningstid eller sagt, at det var okay at være uenig (selvom dette fremgik af min introduktion til fokusgruppen). Den tredje deltager gav i starten af interviewet udtryk for, at det var umuligt at karakterisere en god, lokal historie, men undervejs formåede han alligevel gennem diskussion og refleksion at få sat ord på, hvad han synes er interessant/ikke interessant. Generelt forløb interviewet godt, der var en uformel stemning, ligesom der var plads til at grine.

Det andet fokusgruppeinterview, var det interview, hvor der var størst udveksling af meninger og deltagerne var gode til at supplere hinanden, men også spørge ind til hinanden. Her var to af deltagerne meget ihærdige og talte gerne i munden på hinanden, mens den tredje deltager holdt sig lidt mere tilbage og bød ind, når der opstod naturlige pauser. Derfor er der også store passager, hvor det primært er to deltagere, der diskuterer. Dog var de også gode til at indse, når det kørte for meget ”i samme rille”, og begyndte i stedet at stille spørgsmål, for at komme videre i samtalen.

”HO: Nåh, okay, men der er, det er der hvor man har tænkt sig at ligge, og der... nej, nu begynder det at køre for meget...”

CR: Ja, det gør det, men ville det gøre noget godt for Nysted Havn, og lave smakkelaug [henvendt til HO]?” (bilag 6, side 170).

I det sidste og tredje fokusgruppeinterview var gruppedynamikken den ”sejeste”. Flere deltagere havde stor tendens til hele tiden at søge bekræftelse hos mig ved at kigge på mig, frem for at rette henvendelse til de andre deltagere. En par deltagere virkede samtidig nervøse i starten, og der gik derfor lidt tid, før stemningen blev løsnet lidt op. En af deltagerne kom først for alvor på banen, da hun blev præsenteret for øvelserne, hvor hun kunne diskutere ud fra nogle konkrete eksempler.

En af deltager drillede mig nogle gange, og det var okay, men det betød at jeg blev en meget synlig del af gruppen, mens jeg gerne ville holde mig på sidelinjen uden at blande mig.

”CR: [...] Det kunne man godt tænke sig. Kunne man ikke godt det som journalist, sådan fange tingene [henvendt til mig]?”

Nu ved jeg, at...

HO: Lizette ved ingen ting (griner).

Nej, jeg ved intet (griner). [...]” (bilag 6, side 165).

Først og fremmest henvender den ene deltager sig til mig, angående om, hvordan TV ØST sorterer i indsendte billeder og videoer. Som jeg skal til at give en kort forklaring, bryder en anden deltager ind og kommer med en joke. Jeg griber den, ”spiller med” og griner, og kommer så med min forklaring. Selvom det kan virke sjovt og uformelt, var det i situationen til dels irriterende og forstyrrende med denne type jokes, da jeg som moderator skulle have fuld opmærksomhed på det sagte, men også deltagernes reaktioner.

Ingen i de tre fokusgrupper kendte hinanden og dette kan også være medvirkende årsag til måden, hvorpå de enkelte deltagere fremstår. Alle deltagere – inklusiv mig som moderator og interviewer – møder hinanden for første gang, og skal give udtryk for meninger og holdninger, hvilken kan være udfordrende for alle parter.

”En person vil i en given situation altid ønske at gøre et bestemt indtryk på de øvrige tilstedeværende [...] Når man indgår i en interaktion eller et møde ansigt til ansigt, indgår man uundgåeligt i et socialt rollespil. Man vil mere eller mindre bevidst fremføre en rolle og blive tilskrevet et selv af de øvrige deltagere på scenen” (Mikkelsen 2015: 33).

Som Mikkelsen hævder, så indgår vi alle i en rolle, hvad enten det er bevidst eller ubevidst, og dette kan være med til at forklare både de dominerende og de mere tilbageholdendes adfærd. Det er altså ikke tale om, at deltagerne spiller skuespil, men om sociale

spilleregler, hvor nogle automatisk påtager sig rollen som leder, hvis andre holder sig tilbage, mens andre holder sig tilbage, fordi nogle er dominerende.

Analyseopbygning

For at svare på problemformuleringen og de dertilhørende arbejdsspørgsmål vil jeg analysere, hvilken type indhold som ØSTHOLDET bidrager med. Derfor vil jeg foretage en analyse af fire klip. Alle fire videoer har været bragt på både nettet og på tv. Det har altså forskellige overskrifter på henholdsvis nettet og på tv. Indslagene er alle blevet lagt på nettet først, hvorefter de alle er blevet bragt i 19.30-udsendelsen samme aften. Det skal nævnes, at videoerne på nettet er ledsaget af en lille tekst, men jeg vælger dog kun at analysere indholdet i selve videoindslagene og ikke forholde mig til det, der står i den ledsagende tekst. Dermed bliver det kun det indhold, som man som seer af 19.30-udsendelsen på TV ØST vil få indblik i, at jeg beskæftiger mig med.

En (indholds)analyse har ifølge Blom (2014: 165ff) flere egenskaber. Den kan vise, hvordan en tekst - i dette tilfælde et videoklip - er bygget op, og gøre det klart, hvad der står. Den kan vise, hvad den fortæller om den sammenhæng, den indgår i, og der kan afsløres anskuelser, som hverken journalist eller bidrager er bevidst om, fordi det ligger skjult i teksten. Med andre ord er der fokus på form, indhold, kontekst og diskurs. På den måde vil en indholdsanalyse også kunne fortælle mig noget som interview med både journalister og medlemmer af ØSTHOLDET ikke ville kunne. Formålet med analysen er altså, at definere, hvad det er for en type klip, som medlemmer af ØSTHOLDET bidrager med til "Min Hverdag". Med en analyse kan man altså skildre og kortlægge indholdet på baggrund af en række emner og underemner (Jensen 2011: 38). I analysen vil også indgå data fra fokusgruppinterviewene, sådan jeg kan klarlægge, hvordan medlemmerne karakteriserer en god, lokal historie.

På baggrund af ovenstående har jeg skitseret, hvordan det kommende analysekapitel vil være bygget op:

ANALYSE	
Del 1: Rollefordeling	Rollefordeling i videoerne? Hvilken type borgerjournalister er ØSTHOLDETs medlemmer?
Del 2: Indhold	Hvad handler videoerne om? Hvilket område er det fra?
Del 3: Form	Genre? Hvordan er det fortalt? Sprog?
Del 4: Nyhedsværdi	Hvordan kommer nyhedskriterierne til udtryk? Hvad er en god, lokal historie? Hvad synes fokusgruppemedlemmerne om de fire videoer? Hvad har deltagerne selv bidraget med?

I forbindelse med valg af klip til analysen (og til øvelserne i fokusgruppeinterviewene), er disse valgt på baggrund af, at de har været bragt i seernes eget ”vindue”, nemlig ”Min Hverdag” i enten tv eller på net eller begge dele. Alle film er fra uge 10, 2016. Denne uge har jeg valgt ud fra, at det er en ”neutral” uge, det vil sige, der i den pågældende uge ikke har været helligdage eller usædvanlige begivenheder, der eventuelt kan være udslagsgivende for, hvilken type klip medlemmer kunne tænkes at bidrage med. Alle videoer er tilgængelige på tveast.dk, hvor det også markeres, hvis det er et medlem af ØSTHOLDET der har bidraget med klippet. Der er altså også videoer fra ”almindelige” seere, men disse er altså valgt fra, da dette projekt har fokus på ØSTHOLDETs bidrag.

De udvalgte klip er:

- Første spadestik til friluftsanlæg i Store Merløse (Link 11).
Bragt på net og i tv den 7. marts 2016.
- Gigantburgere blev sat til livs (Link 12).
Bragt på net og i tv den 7. marts 2016.

-
- Benzinen i blodet fik næring ([Link 13](#)).
Bragt på net og i tv den 8. marts 2016.

 - Klar til premiere på musical ([Link 14](#)).
Bragt på net og i tv den 8. marts 2016.

KAPITEL 4: ANALYSE

Som det fremgår af analyseopbygningen i metodekapitlet, vil dette kapitel være delt op i fire dele. Først vil jeg analysere, hvordan rollefordelingen er mellem ØSTHOLDETS medlemmer og redaktionens journalister og dermed klargøre, hvilken type borgerjournalistik, der anvendes på TV ØST. I andet afsnit vil jeg på baggrund af de fire udvalgte klip, analysere hvilket indhold, som borgerne bidrager med. Tredje afsnit er ligeledes med afsæt i videoerne og har her fokus på, hvordan formen på indholdet er. I det sidste analyseafsnit vil jeg med udgangspunkt i fokusgruppeinterviewene analysere, hvordan nyhedskriterierne kommer til udtryk i videoerne, og hvad medlemmerne af ØSTHOLDET mener, er en god, lokal historie. De fire videoer som fremgår i metodekapitlet vil være en gennemgående del i alle fire analysedele.

Analysedel 1: Rollefordeling

I det følgende vil jeg analysere, hvordan rollefordelingen er mellem henholdsvis medlemmerne af ØSTHOLDET og journalisterne. Samtidig vil jeg komme ind på, hvilke måder medlemmerne bidrager med indhold. Dette vil jeg gøre med afsæt i den teoretiske model jeg opstillede i kapitel 2 samt interviewene med brugernes redaktør og ØSTHOLDETS medlemmer.

Primær rollefordeling

På opfordring fra TV ØST er det ØSTHOLDETS primære opgave at sende videoklip og/eller billeder til redaktionen (bilag 2, side 92). Medlemmerne (og andre seere for den sags skyld) bestemmer dog selv, hvor ofte de vil bidrage med indhold, og hvad de vil bidrage med. Redaktionen og journalisterne forbeholder sig samtidig retten til at redigere i alt det indhold, der kommer ind fra ØSTHOLDET eller andre seere. Som udgangspunkt bringes alt på hjemmesiden, men redaktionen kan også undlade at bringe indsendt materiale. For eksempel undlod TV ØST at bringe en video, der handlede om en borger, der gik tur med sin hund (bilag 2, side 96).

Den primære rollefordeling er altså således, at borgeren bidrager med råmateriale, mens journalisten bearbejder dette, ved at klippe materialet sammen og speake hen over

det sammenklippede indslag. I de tilfælde hvor indhold bliver bragt på nettet er videoer eller billeder ledsaget af en lille tekst, skrevet af journalisterne.

” [...] man finder vinklen i det, finder historien i det og laver historien ud fra de billeder, der så er. Og de billeder der så i gåseøjne ikke passer til den historie eller er irrelevante, jamen dem piller vi selvfølgelig bare fra”
(Jesper Bøgh, bilag 2, side 95).

Det er altså journalisterne, der klipper i det indsendte, og kreerer en historier ud fra det de har at gøre godt med. Journalisterne kan tage indsendt materiale fra forskellige seere og klippe det sammen til ét indslag i det tilfælde, hvor materialet behandler samme emne (for eksempel rådyr i haven – bilag 2, side 96). I forhold til denne rollefordeling, må borgerjournalistikken karakteriseres som participatory journalism. Borgerne producerer altså indhold uafhængigt af journalisterne, ligesom at journalisterne producerer indhold. Det fælles arbejde præsenteres som ét produkt, men det bliver præsenteret i den ramme som journalisterne har skabt, nemlig ”Min Hverdag”. Denne rollefordeling er gældende for alle færdige produktioner, der vises på nettet under temasektionen ”Min Hverdag”⁵ og bragt i afsnittet ”Min Hverdag” i 19.30-udsendelsen⁶.

Anderledes ser det ud med hensyn til brugernes egen side⁷, som ligeledes går under navnet ”Min Hverdag”. Her er det udelukkende medlemmer af ØSTHOLDET, der kan uploade videoer og billeder. Der er altså tale om en eksklusiv skare af mennesker, der kan bidrage med indhold. Her har medlemmerne mulighed for at uploade videoer, ligesom de er blevet introduceret for et redigerings- og klippeværktøj til brug på mobiltelefonen (bilag 5, side 120). På den måde kan de selv klippe videoerne sammen, hvis de har lyst til dette. Selv den tidligere omtalte video om en borger, der er ude at gå tur med sin hund, har nu mulighed for at blive bragt i dette forum, hvis borgeren selv tager initiativ til at uploade denne. Journalisterne har dog mulighed for at vælge elementer ud derfra og redigere og bruge dette til de andre sektioner af ”Min Hverdag” på enten

⁵ <http://www.tveast.dk/minhverdag>

⁶ Se for eksempel 19 minutter inde i denne nyhedsudsendelse: <http://www.tveast.dk/nyheder/10-06-2016/1930/1930-10-jun-2016?autoplay=1#player>.

⁷ <http://minhverdag.tveast.dk/>

hjemmesiden eller på tv, men de er altså ikke inde over materialet før det bliver offentliggjort.

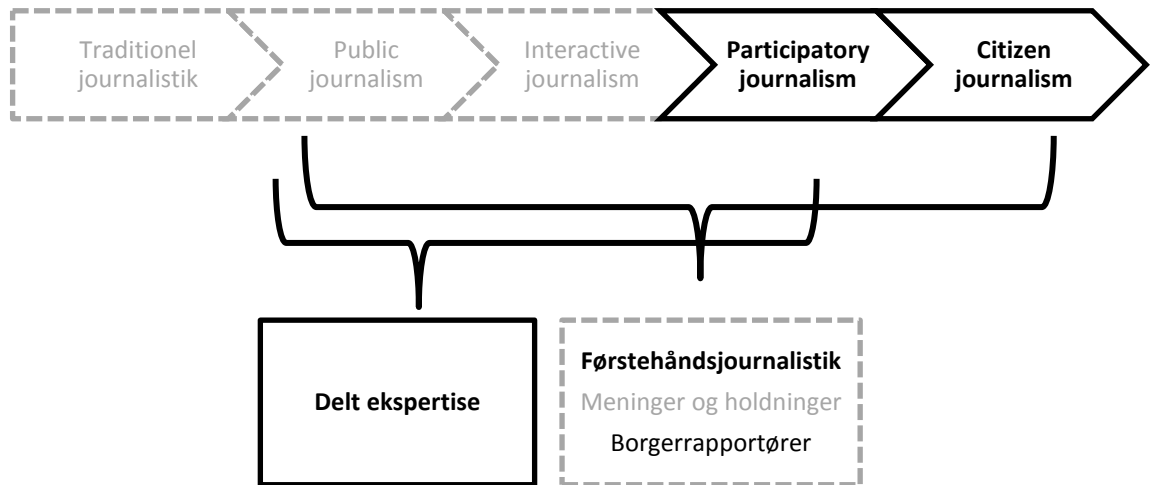
Her er rollefordelingen således, at det er borgerne, der har hundrede procent styring med det indhold de bidrager med. Derfor kan man umiddelbart karakterisere dette som citizen journalism. Der er dog visse forbehold i denne sammenhæng.

” [...] det eneste der sådan set er med det her, det er jo, at vi jo bare er platform og formidler fra bruger til bruger. Det er det, der er idéen med det. Vi er bare, hvad, filteret, hvis man kan sige det på den måde” (Jesper Bøgh, bilag 2, side 102).

Som det fremgår af ovenstående citat, stiller TV ØST en platform til rådighed for ØSTHOLDET. Dog stadig med det krav om, at det er noget fra medlemmernes hverdag. Selvom borgerne og medlemmer af ØSTHOLDET opfordres til at sende det ind, de har lyst til, så er der alligevel sat restriktioner op i forhold til, hvad TV ØST vil modtage.

” [...] altså 112-stof er vi ikke interesserede i (...) som udgangspunkt fordi, det har vi professionelle fotografer til at lave. Så hvis der er en brand eller en ulykke eller noget andet et sted, så har vi sagt til dem, så skal de ikke bevæge sig hen ved en afspærring og alt muligt for at tage billeder, for det har vi nogle professionelle folk til at tage” (Jesper Bøgh, bilag 2, side 93).

På grund af denne grænse som TV ØST har optegnet, bør det indhold som er på brugerens egen side ikke beteges som citizen journalism, men snarere som delvis eller begrænset citizen journalism.

Tager man et kig på den øverste del af modellen fra teorikapitlet, så er det altså primært den yderste fløj til højre, der er i spil, når det gælder borgerjournalistik på TV ØST, mens delvis eller begrænset citizen journalism også kommer til udtryk. I forhold til, hvordan borgerne eller medlemmerne bidrager (den nederste del af figuren) sker dette hovedsageligt gennem førstehåndsjournalistik. I alle tilfælde, hvor der er tale om indslag i ”Min Hverdag”, hvad enten det er bragt på net, i tv eller brugernes egen side, bidrager medlemmerne via førstehåndsjournalistik – det er altså billeder eller optagelser af noget, der foregik i det øjeblik vedkommende med kameraet eller mobilen i hånden trykkede på udløseren.

Derudover kommer den delte ekspertise også til udtryk. Som det kan ses på ovenstående figur, så er det naturligvis kun i de situationer, hvor der er tale om participatory journalism. Den delte ekspertise finder for eksempel sted, når medlemmer af ØSTHOLDET inddrages i researchprocessen.

”Og så vælger jeg jo så, og siger okay, altså et medlem af ØSTHOLDET som bor i Kalvehave, som er ornitolog, så ham ringer jeg til. Ham bruger vi tit i forhold til de her fugle, så kunne han jo kvalificere historien” (Jesper Bøgh, bilag 2, side 105).

I det konkrete eksempel udnytter redaktionen eller journalisten sig af, at et medlem kan fungere som fagekspert på det givne emne. På den måde blive vedkommende i sin egen- skab af medlem af ØSTHOLDET en kilde.

Sekundær rollefordeling

Ud over den primære rollefordeling forekommer det, at medlemmer af ØSTHOLDET har en anden rolle og at de bidrager på anderledes vis. Rollefordelingen og måderne, hvorpå medlemmer bidrager, må karakteriseres som værende sekundære, da dette er muligheder, der er opstået efter etableringen af ØSTHOLDET.

Et eksempel på dette er, når et medlem af ØSTHOLDET har fået bragt en video i ”Min Hverdag” på tv og redaktionen efterfølgende vælger at lave et fuldt igennem egenpro- duceret indslag (bilag 2, side 109). Dette oplevede en af deltagerne fra det første fokus- gruppeinterview:

” [...] de klip jeg sendte med de udviklingshæmmede, i noget der hedder Klub Næstved, der, hvad hedder det, der blev de så vilde med det jeg sendte, så næste dag, der blev jeg ringet op af journalisten, som så siger: ”Jeg kunne faktisk godt tænke mig at besøge dem”, og så lavede hun så et indslag på fire et halvt minut! Det er altså lang tid på tv, altså, og det var så skide godt sat sammen” (GH, bilag 5, side 122).

Medlemmets video⁸ blev altså bragt i ”Min Hverdag”, mens journalisten anede en god historie, der senere blev til et journalistisk indslag⁹. I det indslag, som er produceret af journalisten, er der altså ikke noget bidrag fra ØST-medlemmet, men journalisten har fået idéen på baggrund af det, der i første omgang er sendt ind. Den journalistiske pro- duktion er markant længere end medlemmets og historien bliver derfor foldet ud. Med- lemmets bidrag må her ses som et tip. Man kan naturligvis argumentere for, at borgere altid har haft mulighed for at indsende tip, men spørgsmålet er, om der var blevet lavet

⁸ <http://www.tveast.dk/nyheder/18-04-2016/1930/talentfulde-sangere-i-naestved?autoplay=1#player>

⁹ <http://www.tveast.dk/nyheder/24-04-2016/1930/musik-giver-glaede?autoplay=1#player>

en historie ud af ovenstående eksempel, hvis det ikke havde været for medlemmet, der havde sendt en lille teaser med de glade sangere.

En anden måde, hvorpå et medlem er blevet inddraget i den journalistiske produktion er ved at verificere en historie, der er landet i redaktionens indbakke.

”Og det lykkedes så at få fat i én fra ØSTHOLDET og som meget gerne ville bruge en halv time på det og som så lige kunne ringe tilbage til os og så kvalificere historien, sådan at vi kunne sende et hold op og lave et indslag på det søndag aften” (Jesper Bøgh, bilag 2, side 94).

Et medlem med bopæl i nærheden af en eventuel historie bliver altså kontaktet af redaktionen, og bliver bedt om at tjekke op på historien. Er der noget at komme efter for journalisterne, eller skal de ligge deres kræfter andre steder? Her udnytter redaktionen altså et medlems tilknytning til netop TV ØST, og bruger denne til at bekræfte, at de kan gå efter historien – i dette tilfælde et død delfin på en strand – og medlemmet kan her betragtes som en del af et kildenetværk eller en ”mand i marken” (bilag 2, side 95).

Det samme gælder, når redaktionen tager direkte kontakt til et medlem, med besked om at sende noget bestemt ind til journalisterne.

”Hvad gjorde vi så? Så ringede vi til Connie K. fra Fårevejle, og spurgte om hun havde tid til at køre ud og lige lave lidt billeder til os, som vi så brugte i vores 12-udsendelse, og på nettet, så vi kunne fortælle historien om, at den nordlige del af vores region var blevet ramt af snevejr” (Jesper Bøgh, bilag 2, side 105).

Her bliver medlemmet altså igen en form for ”mand i marken”, der assisterer journalisterne hjemme på redaktionen.

De fire videoer (som nævnt i metodeafsnittet) *”Første spadestik til friluftsanlæg i Store Merløse”, ”Gigantburgere blev sat til livs”, ”Benzinen i blodet fik næring” og ”Klar til premiere på musical”* er indsendt af henholdsvis Peer Christensen, Ib Mogensen, Ole Hansen og Tina Lund-Lassen. Alle fire videoer har altså det til fælles, at rollerne er fordelt sådan, at medlemmerne har optaget videoklip, mens redaktionen har klippet og

speaket. Med andre ord er rollefordelingen i de fire film altså også den primære rollefordeling og dermed er der i de fire tilfælde tale om participatory journalism.

Delkonklusion 1

Den type borgerjournalistik der anvendes på TV ØST kan karakteriseres som participatory journalism, da medlemmer og journalister i fællesskab laver et produkt, men et produkt, der er inden for de rammer som journalisterne har sat op. Denne type borgerjournalistik er den primære. Derudover kan man karakterisere indhold på ØST-medlemmernes egen side minhverdag.tveast.dk som værende delvis eller begrænset citizen journalism, da brugerne her kan optage, redigere og uploade indhold via deres smartphones. Her bliver brugernes egen side en platform på linje med for eksempel andre sociale medier, hvor der deles egne billeder og videoer. Medlemmernes bidrag er primært det man kan kalde førstehåndsjournalistik, og i nogle tilfælde (når der er tale om participatory journalism) er der tale om delt ekspertise, når redaktionen tager kontakt til medlemmer, og bruger dem som fagekspert, og dermed inddrager dem i researchfasen. De fire udvalgte videoer er kendetegnet ved, at det er borgeren, der har den fulde opgave med at optage, og kan optage det (med få undtagelser som for eksempel trafikulykker) de vil, hvorefter det er journalistens opgave at redigere og bearbejde dette indsendte materiale. Der er altså i disse fire konkrete eksempler tale om participatory journalism.

Analysedel 2: Indhold

I dette afsnit vil jeg fokusere på, hvad bidragene fra ØST-medlemmerne handler om. For hvad er det for et indhold, der er tale om? Dette afsnit vil altså have fokus på det indhold som medlemmerne bidrager med. Man kan med andre ord sige, at det er disse, der har ansvaret for indholdet og ikke mindst den billedmæssige kvalitet. For at undersøge dette, vil jeg tage udgangspunkt i de fire udvalgte videoer fra uge 10. Dette afsnit (og analysedel 3) vil altså besvare de spørgsmål, jeg opstillede i metodeafsnittet (se side 36).

Som beskrevet i metodeafsnittet er videoerne bragt under ”Min Hverdag” på nettet og ”Min Hverdag” i 19.30-udsendelsen. Når videoerne er bragt i sektionen ”Min Hverdag”

på nettet er de ligeledes ledsaget af en mindre tekst. Heraf fremgår der i tre af tilfældene oplysninger som ikke indgår i videoerne, og som man som seer af videoerne i 19.30-udsendelsen bliver ”snydt” for. I videoen *”Første spadestik til friluftsanlæg i Store Merløse”* oplyses der for eksempel i teksten, hvem det er, der har taget spadestikket, men også, at der blev holdt tale. I *”Gigantburgere blev sat til livs”* forklares hvordan konkurrencen er opstået – en væsentlig ting, der af en eller anden årsag er udeladt i selve indslaget. I *”Klar til premiere på musical”* får man i den medfølgende tekst på nettet konkret viden om, hvilket spillested forestillingen finder sted. Jeg vil i det følgende analysere de fire videoer nærmere.

Første spadestik til friluftsanlæg i Store Merløse

Dette indslag handler om det første skridt til etableringen af et stort fritids- og aktivitetsområde ved Elverdamskolen i Store Merløse på Midtsjælland. Der er altså tale om et projekt, hvor borgere i og omkring byen kan drage nytte af dette område, når det står færdigt. Som seer bliver vi præsenteret for et vue ud over det grønne område, hvor de kommende aktivitetsmuligheder skal være, foruden alle de mange mennesker og især børn – formentlig skoleelever fra Elverdamskolen – der er mødt op, for at overvære det første spadestik. Herefter får vi ganske kort, kun i et par sekunder, et glimt af, at det første spadestik bliver taget. Der zoomes ind på en flok børn, der står med et banner og et skilt, hvorpå, der står ”shelter”. Derefter igen et vue ud over det grønne område, inden indslaget slutter af med en pige, der står med en bakke, hvorfra de mange mennesker kommer forbi og snupper sig et pølsebrød. Billedsiden er meget ensformig, og billederne ryster undervejs lidt, specielt da der zoomes ind på børneflokkene.

Gigantburgere blev sat til livs

Indslaget *”Gigantburgere blev sat til livs”* handler om syv mænd, der har deltaget i en konkurrence på restaurant ”Mary’s Diner” i Nakskov, Lolland, hvor det handler om for de sultne herre, at spise så meget som muligt, så hurtigt som muligt. Spisestedet har lavet nogle usædvanligt store burgere på to kilo og med 400 gram pomfritter til, og så er det ellers bare at sætte tænderne i maden. Indslaget starter i køkkenet, hvor burgerne bliver kreeret. Herefter er der fokus på de syv duellanter, der fokuseret og koncentreret giver sig i kast med burgerne. Størstedelen af indslaget er altså centreret om bordet,

hvor konkurrencen foregår, men klippene er taget i forskellige vinkler, sådan at man får set alle deltagerne. En af deltagerne vifter med et lille flag, der er sat på halv for at indikere, at han giver op i konkurrencen. Foruden billedklippene har ØST-medlemmet formået at optage så tydelige lydbidder, sådan at man som seer kan høre, da den ene burgerspisende konkurrent må opgive sin kamp mod brød, bøf og fritter.

Benzinen i blodet fik næring

Dette tredje indslag handler om rallykørsel i Slagelse Auto Sport. 29 kursister har taget del i en informationsdag, hvor de er blevet klogere på, hvad rally er for en sport. Efterfølgende har nogle af kursisterne meldt sig ind i rallyklubben. Indslaget viser en rallybil, der drøner rundt på et afspærret område, mellem en bygning og en række parkerede lastbiler, der rammer billedet ind, mens kørebanen er i midten af billedet. Rallybilen kører rundt om nogle kegler og tager et par runder. Cirka halvt inde i videoen er halvdel af billedet fyldt af den forreste del af en lastbil, der får billedet til at virke tungt. Samtidig kan man kun lige ane rallybilen i baggrunden. Videoen ryster let, og ØST-medlemmet har placeret sig lidt dårligt i forhold til, hvad der rent faktisk sker i indslaget. Samtidig er det på dagen gråt vejr, og det regner, hvilke kan få billedet til at virke flimret.

Klar til premiere på musical

Indslaget "*Klar til premiere på musical*" skildrer amatørteatergruppen SPAMUS fra Ringsted. Det er en amatørteatergruppe bestående af både børn og voksne, der har arbejdet på forestillingen siden efteråret og som et par dage efter klippet er blevet bragt, har premiere. I indslaget skiftes der mellem fire forskellige scener fra musicalen, hvor nogle af skuespillerne øver deres respektive scener og sange. Selvom videoen er forholdsvis lang, så er billederne meget ensformige og af dårlig kvalitet. Videoklippene er godt nok stabile, men er taget fra publikumsrækkerne, og er meget mørke, mens der er meget lys på scenen. Uheldigvis står ØST-medlemmet langt fra scenen, og det skaber en stor mellemgrund mellem optageren og scenen, og denne mellemgrund er meget mørk. Lyden er også så dårlig, at man kun kan høre melodierne, men ikke kan tyde, hvad det er skuespillerne på scenen synger. Alligevel er der midt i speaken en lydbid, ligesom videoen slutter af med en sådan.

Delkonklusion 2

Indholdet er præget af at være små, lokale historier, som enten har fundet sted eller fungerer som optakt til noget der skal ske på et senere tidspunkt. Der er altså tale om små hverdagssituationer; et spadestik, en konkurrence, et kursus og et teaterstykke. Medlemmerne af ØSTHOLDET skildrer dermed deres førstehåndsindtryk, og begivenheder sådan som de har oplevet det.

Analysedel 3: Form

Jeg har nu undersøgt nærmere, hvad videoerne indeholder. Spørgsmålet er nu, hvilken form de har, og derfor vil jeg analysere, hvordan historierne er fortalt, det vil sige, at der i dette afsnit vil være fokus på genre og sprog. Se eventuelt bilag 3, hvor videoerne er transskriberet. Dette afsnit vil ligesom den forrige analysedel besvare spørgsmålene, som er opstillet i analysemodellen (side 36).

Som det fremgår af analysedel 1 er rollefordelingen ved de fire udvalgte videoer således, at det er medlemmerne af ØSTHOLDET, der har optaget indhold (som analyseret i analysedel 2), mens det er journalistens opgave at klippe og producere speaken. Derfor må det i forhold til formen siges at være journalisterne, der har det primære ansvar, eftersom det er dem, der bearbejder det indsendte materiale.

For redaktøren handler det om at fortælle en historie og ikke bare vise en video.

” [...] det er det der med at speake hen over det, og ligesom at fortælle, den lille søde, sjove historie ved det her, end det bare er at vise en video”
(Jesper Bøgh, bilag 2, side 101).

På baggrund af indsendt materiale, hvor kvaliteten varierer, skal redaktionen altså bearbejde disse brudstykker som klippene kan karakteriseres som og samle dette til ét færdigt produkt.

” Man finder vinklen i det, finder historien i det og laver historien ud fra de billeder, der så er. Og de billeder der så i gåseøjne ikke passer til den

historie eller er irrelevante, jamen dem piller vi selvfølgelig bare fra” (Jesper Bøgh, bilag 2, side 95).

Det handler altså om, at bygge en historie op ud fra det materiale man nu en gang har, og redaktøren sammenligner dette med at lave et interview, hvor journalisten stiller en lang række af spørgsmål, men kun bruger ganske få citater til det endelige journalistiske produkt (bilag 2, side 95). Redaktøren nævner dog også, at den billedmæssige kvalitet ikke altid er afgørende, men at det derimod er historien, der vejer tungest. For eksempel da en kvinde optog en video, hvor en rovfugl spiser en levende due (bilag 2, side 95).

” [...] vi synes historien er meget nærværende og meget hverdagsagtig, som vi gerne vil have med, selvom den er optaget i dårlig kvalitet, men billederne de er unikke, for hvis ikke hun havde optaget den her video lige præcis på det her tidspunkt og på det her sted, så kunne vi aldrig have taget billederne” (Jesper Bøgh, bilag 2, side 95).

Dette er altså et eksempel på, at kvaliteten af indholdet ikke nødvendigvis er altoverskyggende i beslutningen om, hvorvidt noget skal bringes, men at det er selve handlingen og indholdet i videoerne, der kan være dikterende for, om det skal bringes eller ej. Det hænder også, at indholdet i videoen overskygger kvaliteten, og der derfor alligevel laves et indslag, der bliver bragt på tv og net. Dette kan naturligvis også have betydning for opbygningen og dermed formen af videoerne. I det følgende vil jeg analysere det journalistiske bidrag, altså videoernes form (genre) og ikke mindst sproget (speaken).

Første spadestik til friluftsanlæg i Store Merløse

Indslaget er 43 sekunder langt og har elementer af at være en nyheds- og reportagehistorie. Nyheden findes i det, at der er tale om en (forholdsvis) aktuel begivenhed og de faktuelle oplysninger man som seer bliver præsenteret for, nemlig hvad friluftsanlægget skal indeholde, hvem der skal styre projektet, og hvorfra nogle af pengene kommer fra. Reportageelementerne findes i stemningsbillederne af børn, selve spadestikket og i det hele taget fejringen af, at Store Merløse får et friluftsanlæg. Speakern er informationsmættet, og her bliver de mange aktiviteter remset op, og slutter af med et lille ordspil i forhold til billedsiden, hvor der bliver delt pølsebrød ud: ” [...] og som det ses, så gik de

som varmt brød”. Det er speaken der er det bærende element på lydsiden, mens man kun svagt kan tyde lidt småsnak fra de mange fremmødte mennesker.

Gigantburgere blev sat til livs

Dette indslag er et minut langt og er kronologisk opbygget, hvilket betyder at vi følger konkurrencen fra burgerne bliver lavet til én giver op og til vinderen er fundet. Det er da også det indslag, der umiddelbart kommer tættest på at være et klassisk journalistisk indslag, i den forstand, at der er en kontinuerlig vekslen mellem speak og lydbidder, ligesom der er et godt flow hele vejen igennem opbygningen. Derfor kan dette indslag minde om en form for beskrivende begivenhedsreportage, da ØST-medlemmet har været til stede og ”observere”, mens én af de filmede taler i indslaget (gør det ud for interview – men vi ved reelt ikke om den burgerspisende mand bare har sagt ordene på eget initiativ eller om ØST-medlemmet rent faktisk har stillet et spørgsmål). Indslaget mangler dog oplysningen om, hvordan konkurrencen er opstået (dette får man kun at vide, hvis man ser indslaget på nettet og læser den dertilhørende tekst under videoen). Baggrunden for indslaget kommer altså aldrig frem, hvorfor indslaget mere har karakter af en konstatering. Der er desuden en del gentagelse i indslaget, for eksempel bliver det nævnt to gange at konkurrencen finder sted på Mary’s Diner. Der oplyses desuden en del tal med hensyn til omfanget af burgerne. 1000 gram bliver til 2 kilo med 400 gram pomfritter, ligesom de to tal nævnes til sidst for at gøre regnestykket op med, hvor meget vinderen af konkurrencen måtte efterlade på tallerkenen. Derudover nævnes vinderen af konkurrencen med fornavn, som var alle bekendte med hvem han er. Samlet set bidrager speaken ikke med særligt mange oplysninger, så det er svært at karakterisere formen som andet end en notits, da der udelukkes en væsentlig oplysning som for eksempel ”hvorfor? ”.

Benzinen i blodet fik næring

Denne video er 29 sekunder lang, hvilket er lang tid i forhold til, hvor lidt der sker på billedsiden. Denne video må karakteriseres som en notits eftersom, det er få og meget kortfattede oplysninger, der bliver lagt på bordet. Indslaget lader til at være bygget op af kun to videoklip (klip midt i filmen, hvor rallybilen vender ved et par kegler) og det kan betyde, at der ikke har været så meget for journalisten at gøre godt med. Der er ved det-

te indslag som ved forrige indslag nærmere tale om en konstatering af, at dette informationsmøde har fundet sted. Der er tale om en medlemsfremgang, da *"flere af deltagerne"* efterfølgende meldte sig ind i klubben. Denne oplysning kommer som det sidste i speaken, men kunne passende have været det første og bærende, hvilket ville have givet en karakter af nyhedselement (for eksempel *"Rallyklub får flere medlemmer ved at invitere til sjove kurser"*). Den nuværende titel på indslaget *"Benzinen i blodet fik næring"* og også sætningen i speaken *"Der blev søndag ført næring til benzinen i blodet"* er først og fremmest kringlet formuleret, men måske også at tage munden for fuld i forhold til, hvad der rent faktisk sker på billederne. Det samme med sætningen *"[...] som det ses fik de også prøvet kræfter med to hastighedsprøver"*, da man som seer ikke kan se, om der er forskel på den hastighed, der køres med.

Klar til premiere på musical

Dette indslag har samme karakter som den første video, hvor speaken er det bærende element på lydsiden. Her gøres der igen brug af opremsninger *"[...] arbejdet intenst med kostumer og kulisser, sang, dans og skuespil"*, som dog ikke gør os meget klogere på, hvad der foregår, andet end at skuespillerne har travlt op til premieren. Vi får at vide, at musicalen er *"festlig og tankevækkende"*, men ikke hvordan dette kommer til udtryk (det festlige må vi selv se os til på billederne). Inden for ganske kort tid bliver navnet *"Pinocchio"* nævnt hele tre gange, så man ikke kan være i tvivl om, hvem det er, der har hovedrollen i den musical. I speaken bruges vendingen *"[...] tager publikum med på en rejse"*, hvilket må siges at være lidt af en kliché og ikke særlig specifik. Handler musicalen reelt om en rejse som Pinocchio tager på eller er det ment i overført betydning? Varigheden er 42 sekunder, hvoraf kun få sekunder levner plads til lydbidder fra selve optagelsen, men lydbidder der er så utydelige, at det ikke tilføjer meget til klippet. Indslaget kan nærmere karakteriseres som en reklame frem for en nyhed om at der kommer et teaterstykke, eftersom vi ikke bliver præsenteret for flere oplysninger.

Overordnet om de fire videoer

Det kan være svært at definere en præcis form (genre) for de fire videoer (jf. teoriafsnit, side 15). Videoerne kan altså ikke hundrede procent karakteriseres som værende en type

genre eller form. Dette kan formentlig skyldes det faktum, at der har været flere inde over indslaget (både borger, altså ØST-medlemmet, og journalist).

Video 1 og 4 har det til fælles, at der er tale om noget seerne også kan få glæde af. Det er altså som en form for oplysning om, at i Store Merløse vil der efter en uspecificeret periode være mulighed for at gøre brug af et friluftsanlæg, mens der i video 4 oplyses om en musical, der snart har premiere. Videoklip 2 og 3 har det til fælles, at det behandler et emne, der *har* fundet sted. Der er altså her tale om noget, hvor begivenheden har været der, og historierne bliver derfor en form for konstatering af, at det her har fundet sted. Video 1 med spadestikket er selvfølgelig også noget, der har fundet sted, men som ikke er begrænset til denne ene gang, da der her er tale om en historie, der udvikler sig.

Selvom klippene har varierende længde, og varer mellem et halvt og et helt minut, er det selvfølgelig begrænset, hvor mange informationer en sådan speak kan indeholde. Til trods for dette er der en del gentagelser, hvilket er gældende for de fleste klip. I de fire udvalgte videoer er det tilfældigvis den samme, der har foretaget speaken (brugerens redaktør, Jesper Bøgh) og dette kan måske være en del af forklaringen, hvorfor speaken er udformet som den er i netop disse fire videoer. Speakens ville måske være udformet anderledes, hvis det var en anden journalist, der havde produceret speaken. Der havde formentlig været nogle nuancer i dette aspekt af denne delanalyse, hvis videoerne var behandlet af forskellige journalistiske medarbejdere.

Alle klip har det til fælles, at der henvises til det pågældende medlem af ØSTHOLDET, der har indsendt videoerne – og i mange tilfælde flere gange. ”Ifølge...”, ”Det er X...”, ”X fortæller...”, ”X har indsendt videoen”, ”Videoen fra...”, ”X lagde vejen forbi” og ”... har indsendt billederne” (bilag 3, side 116) er blandt de fraser, der anvendes i klippene, når der henvises til, hvem der har leveret billederne og baggrundsviden. I videoen ”*Gigantburger blev sat til livs*” nævnes afsenderens navn ikke mindre end tre gange. De mange henvisninger i klippet mener jeg, kan være udtryk for tre ting; 1) Det kan være et cadeau til det pågældende medlem, og dermed ros for hans bidrag, 2) en måde at tage afstand fra det indsendte (det er dem, og ikke os, der har filmet – vi er bare platformen) eller 3) at det fungerer som en kildehenvisning og dermed en kreditering for

det indsendte materiale. Også udtrykket ”*som det ses*” nævnes i tre af de fire videoer. Dette kan være en vending som den pågældende journalist ikke nødvendigvis er bevidst om, at han gør brug af, men det kan også være en måde at binde billed- og lydsiden sammen. Det kan dog også skyldes, at journalisten udelukkende har fået informationen ved netop at kigge på videoklippene.

Delkonklusion 3

Formen på fire gennemgåede videoer er svære at putte i en bestemt ”genrekasse”. Det er især karakteristisk ved formen, at den enten er bygget op som en reportage eller notits, men snarere er en blanding. Det sprogligt karakteristiske ved speaken er, at den er informerende (selvom den sagtens kunne besvare flere spørgsmål) og beskrivende. Der er også en del gentagelser i de enkelte videoer, ligesom at de samme udtryk eller fraser anvendes i speaken. Dette kan som nævnt skyldes, at det er den samme journalist, der har bearbejdet de udvalgte klip.

Analysedel 4: Nyhedsværdier

Denne analysedel vil være delt op i yderligere tre dele. Først vil jeg analysere, hvordan nyhedskriterierne kommer til udtryk i de udvalgte videoer, med det formål at kunne gøre det klart om medlemmernes indhold lever op til det, som i traditionel forstand betragtes som en god historie eller om det nærmere er Jacobsens kriterier (se side 23 i teoretikapitlet), der præger dem. Dernæst vil jeg med udgangspunkt i fokusgruppeinterviewene undersøge, hvad medlemmerne af ØSTHOLDET mener er en god, lokal historie. Til sidst vil jeg analysere, om selvsamme medlemmer betragter de fire videoer som gode, lokale historier.

Nyhedskriterierne i de udvalgte videoer

I dette afsnit vil jeg undersøge, hvilke nyhedskriterier der kommer til udtryk i de fire videoer. Det er her vigtigt, at man har in mente, at indslagene ikke nødvendigvis er valgt på baggrund af disse nyhedskriterier, men at der kan være andre faktorer der har spillet ind i valget af disse specifikke videoer, de dage, de blev bragt. Det kan for eksempel være, at redaktionen på det pågældende tidspunkt har modtaget ganske få videoer og dermed ikke har haft særlig mange bidrag at vælge imellem. Det er ligeledes vig-

tigt at påpege, at den journalist eller redaktør, der de pågældende dage har haft ansvaret for at redigere og bearbejde indslagene er præget af et værdigrundlag (både redaktionelt og personligt), der præger nyhedsvurderingen (Kramhøft 2000: 48). Det betyder også, at jeg i nedenstående analyse kan være præget af sådanne værdigrundlag, men jeg vil, i det omfang det nu en gang er muligt, tage højde for dette.

Aktualitet her og nu eller over længere tid?

”Første spadestik til friluftsanlæg i Store Merløse” og *”Gigantburgere blev sat til livs”* er begge bragt mandag den 7. marts, men det indslagene skildrer har altså fundet sted nogle dage i forvejen. Det samme gælder for indslaget om rallykurset, der foregik en søndag, men først blev bragt den efterfølgende tirsdag. Her skiller *”Klar til premiere på musical”* sig ud, da der her er tale om et indslag, der har fokus på optakten til en aktuel begivenhed. I speaken fremgår det, at musicalen gøres færdig *”i disse dage”* (se bilag 3), men hvornår videoklippene er optaget fremgår ikke. Disse kan reelt være fra ugen før selve indslaget er bragt. I forhold til de første tre videoer kan man altså ikke tale om nyhedskriteriet i traditionel forstand, men nærmere sådan som Jakobsen (2005 –Link 10) nævner det – tidsaktuelt. Det er altså ikke så afgørende om indslagene bliver bragt den dag, det indslaget skildrer, har fundet sted. Dette argumenterer Jesper Bøgh da også for:

” [...] om vi fortæller om en gymnastikopvisning, der var i forgårs, det er ikke så vigtigt, det er mere historien i billederne end at det fandt sted i går eller i forgårs. Så aktualiteten betyder ikke så meget. Det gør den ikke”
(Jesper Bøgh, bilag 2, side 111).

Dertil kommer det helt praktiske, at medlemmerne først sender videoklippene dagen efter at de har optaget dem, og det har naturligvis betydning for, hvornår et færdigproduceret indslag kan bringes. Det skjules da heller ikke, at et indslag kan være flere dage gammelt, og den dag som begivenheden fandt sted fremgår altid af speaken i videoerne.

Væsentlighed eller aktiv formidling?

De fire indslag i *”Min Hverdag”* er små historier, som umiddelbart kan sidestilles med notitsen (som analyseret i analysedel 3), men det er ikke ensbetydende med, at der er

tale om mindre væsentlige historier end de andre historier, der er blevet bragt i nyhedsudsendelsen. I de fire indslag er der godt nok ikke tale om at dække det objektive informationsbehov, altså viden, der er brugbar for borgerne i forhold til udførelsen af deres pligter eller opretholdelsen af deres rettigheder. Dette vurderer jeg på baggrund af, at indslagene ikke indeholder nogen former for informationer, der er vigtige at vide for at kunne udføre sin pligt som samfundsborger. Derimod kan indslagene være et udtryk for at dække seernes/borgernes subjektive informationsbehov, som baserer sig på borgernes interesser. Det er naturligvis svært at vurdere ud fra selve klippene om det dækker et subjektivt informationsbehov, da dette er meget individuelt.

Gatekeeping eller guide?

Projektet der omtales i "*Første spadestik til friluftsanlæg i Store Merløse*" nævnes med navn nemlig "Meget mere Merløse – Hele byens projekt". Projekt titlen indikerer først og fremmest det, at en hel by står sammen om at skabe aktivitet og udvikling i lokalområdet. I mange tilfælde ville man formentlig undlade at nævne en projekt titel, men dette kan netop være med til at skabe denne identifikation. Det er desuden frivillige i byen, der skal stå for projektet, og da vi er et foreningsland, er dette formentlig noget som mange mennesker kan relatere til og dermed også kan identificere sig med. Igen er det videoen "*Klar til premiere på musical*" der skiller sig ud, da dette indslag kan fungere som en form for oplysning – eller guide, sådan som Jacobsen (2005 – Link 10) er inde på. I dette tilfælde er der tale om en teaterforestilling, der har premiere inden for et par dage, og dermed kan man sige, at journalisten ikke kun har været gatekeeper, men også ligefrem en form for guide. Eller er det måske snarere reklame? Dette vil jeg komme nærmere ind på i diskussionen.

Konflikt eller konsensus?

Et nyhedskriterie, der ikke er skyggen af i de fire indslag, er konfliktkriteriet. Det skal da lige være i indslaget om de burgerspisende mænd, der dyster i konkurrencen om at spise mest på kortest tid. Konflikt som værende uenigheder eller stridigheder mellem forskellige parter er ikke til stede i videoerne, og det kan betyde, at ØSTHOLDET består af nogle fredelige og fordragelige medlemmer, der ikke er interesseret i at bidrage med konfliktfyldte historier, men det skyldes nok nærmere de restriktioner som nævnt i

analysedel 1, nemlig at TV ØST ikke er interesseret i, at medlemmerne bidrager med 112-stof.

Sensation eller hverdagshistorier?

I de fire indslag må det siges ikke at være udpræget sensationelle. Kun videoen ”*Gigantburgere blev sat til livs*” kan karakteriseres som værende sensationel, idet det må siges at være ganske opsigtsvækkende, at nogle vælger at kaste sig over 2 kilo tunge burgere for sjov skyld. De andre tre videoer må siges at have mere karakter af at være hverdagshistorier, der har fokus på primært én ting – nemlig foreningslivet. Det er måske lidt trivielle historier om et spadestik, et kursusforløb og teaterprøver, men det er hverdagshistorier, der alligevel rummer, at vores samfund hænger sammen og der er et stærkt kulturelt liv i den sjællandske region.

Yderligere nyhedskriterier?

Foruden de ovenstående nyhedskriterier vil jeg også forholde mig til kriterierne om gode billeder, enkelhed, livehed, eksklusivitet og nærhed. I forhold til kriteriet om de **gode billeder**, så fremgår det jo af analysedel 2, at billederne af og til er noget rystede, men at det heller ikke nødvendigvis er billederne, men derimod indholdet, der er afgørende for, om redaktionen vælger at bringe dette. Eftersom ”Min Hverdag” i 19.30-udsendelsen kun varer et par minutter, kan man argumentere for, at billederne i denne sektion ikke nødvendigvis behøver at være det bærende element (selv om det er tv), og dermed er kriteriet heller ikke væsentligt. Dog må billederne i indslaget om de enorme burgere siges at være båret af de gode billeder. Hvad angår **enkelhed** må dette kriterie netop siges at være til stede i de fire indslag. Der er tale om meget enkle historier, hvor det hovedsageligt kun er de mest faktuelle oplysninger, der bliver præsenteret for seerne. I tilfældet med de fire indslag og indslag i ”Min Hverdag” i det hele taget, er kriteriet om **livehed** ikke relevant, da videoklippene er optaget på forhånd og skal bearbejdes af journalisterne, inden det bliver bragt.

Eksklusivitetskriteriet må i høj grad anses for at være relevant for de historier som kun journalisterne producerer, da der med dette kriterie er fokus på at have en eksklusiv historie, og dermed har mediet mulighed for at markere og positionere sig i forhold til

andre medier. Dog kan de fire indslag også betragtes som værende præget af eksklusivitetskriteriet i den forstand, at ingen andre medier nødvendigvis bringer disse historier. Det er ikke nødvendigvis sådan at medlemmerne af ØSTHOLDET er loyale over for TV ØST, og derfor kun sender videoer eller billeder dertil, men måske også sender disse til andre lokale medier. Jeg vil dog ikke karakterisere disse som eksklusive på den måde, at de kan betegnes som solohistorier, da andre lokale medier formentlig ikke vil tage disse historier, med mindre der er tale om en helt ekstraordinær historie – derfor må der nærmere være tale om solo nolo historier, altså når TV ØST har historierne for sig selv. Dog kan andre lokale redaktioner sagtens have lavet de samme historier, men ikke på baggrund af, at de har været bragt i TV ØST, men derimod fordi den pågældende lokale redaktion selv har modtaget et tip eller er blevet gjort opmærksom på historien af andre veje. Det betyder dog ikke, at der er tale om fælles historier, da dette kun er tilfældet, hvis andre medier laver en lignende historie, men undlader at gøre det klart, hvilket medie historien oprindeligt stammer fra.

Hvad angår **nærhedskriteriet**, så bærer ”*Gigantburgere blev sat til livs*” præg af dette, idet, man her må formode, der er mange seere, der sidder tilbage med følelsen af ”godt det ikke er mig, der skal fortære så meget mad”. De andre tre indslag kan også karakteriseres som værende nære i den forstand, at det er små historier om små begivenheder, hvor (som tidligere nævnt) mange kan spejle sig selv i.

Opsamling

På baggrund af ovenstående kan jeg opsummere, at det i særdeleshed er nyhedskriterier som væsentlighed og identifikation, der kommer til udtryk. Væsentlighed kommer til udtryk i den forstand, at det er historier, der må siges at dække de subjektive informationsbehov – det vil sige de interesser som borgerne end måtte have. Indslagene er altså ikke væsentlige i den forstand, at de dækker det objektive informationsbehov – da der ikke indgår væsentlige informationer, der er påkrævet at vide, for at kunne agere som samfundsborger. Indslagene er heller ikke videre sensationelle (bortset fra burgerhistorien), men snarere trivielle, da der er fokus på de små dagligdags- og hverdagshistorier. Der er derfor heller ikke skyggen af konflikt at spore, hvilket naturligtvis kan skyldes TV ØSTs restriktioner, men til gengæld skaber de små hverdagssituationer identifikati-

on. Det betyder også, at historierne er meget enkle, men til gengæld er billederne af noget svingende karakter. Dette kan skyldes, at videoerne er optaget med medlemmernes private smartphones. Historierne er eksklusive i den forstand, at TV ØST har disse små historier for dem selv – med andre ord er det solo nolo historier. Nærhedskriteriet kommer til udtryk i alle indslag, da man som seer ved alle indslag enten kan have følelsen af ”godt det ikke er mig” eller ”gid det bare var mig”.

Den gode, lokale historie

Dette afsnit har til formål at gøre klart, hvordan medlemmerne af ØSTHOLDET karakteriserer en god, lokal historie. Dette skal være med til at gøre klart, hvad borgerjournalister mener, der er en god historie, sådan at jeg senere kan diskutere, hvorvidt borgerjournalistik er journalistik.

Hvad er en god, lokal historie? På baggrund af utallige gennemlæsninger og en dybdegående analyse af de tre fokusgruppeinterview, står det klart, at man kan inddele historierne i to lejre; de positive og de konfliktfyldte. Jeg vil i første omgang fokusere på de positive historier, der også er dem som medlemmerne ligger meget stor vægt på.

En god, lokal historie er da positiv

En af fokusgruppedeltagerne har sågar en meget klar holdning til, at der skal være flere positive historier.

”Men jeg synes også, der skal fokus på nogle gode historier, det skal ikke altid være alt det der crap [lort/bras, red.], for man bliver næsten deprimeret af at se en almindelig nyhedsudsendelse” (GH, bilag 5, side 121).

Også HO giver udtryk for, at negative historier ikke lige er sagen.

”Altså, hvis der er noget, der virkelig kan få sat mig i affekt, så er det de der dårlige nyheder og aviser og på tv ik’ også og man rakker hinanden ned og alt det der” (HO, bilag 6, side 160).

Hvad angår de positive historier kan disse inddeles i en række undergrupper nemlig de (geografisk) nære, de livsbekræftende, de underholdende/utrolige og de nyttige historier og ikke mindst historierne, der har fællesskabet i centrum.

Et af de helt centrale elementer ved en god, lokal historie er først og fremmest ifølge fokusgruppemedtagerne, at den har *"lokal kant"* (GH, bilag 5, side 128). IJ påpeger for eksempel, at det for ham er vigtigt, at historierne er fra TV ØSTs dækningsområde, og ikke er lignende indslag, som allerede har været bragt i de landsdækkende nyheder.

" [...] hvis der er nogle, der har bopæl i TV ØSTs region og de foretager sig noget et andet sted som er værd at fortælle, nåh ja, så kommer det... og dem der bor hernede har ikke nogen decideret gavn af det, de har mere gavn af det, der hvor der foregår. Som en lokalhistorie. Uanset hvor vedkommende kommer fra" (IJ, bilag 5, side 129).

Som IJ er inde på i ovenstående citat, så mener han, at en lokalhistorie skal tage udgangspunkt i historier, der foregår i det specifikke, geografiske område som TV ØST dækker. Historien bør altså først og fremmest foregå inden for regionens grænser, og dermed ikke omhandle en person fra dette område, der nu befinder sig et andet sted. Med andre ord skal emnet der behandles i en given historie, finde sted inden for en geografisk bestemt område. Dette kan altså være et udtryk for, at det er lettere for seeren at identificere sig med nogen, der har sin daglige tilknytning til det selvsamme geografiske område. Således må den gode, lokale historie i første omgang karakteriseres som en historie, der er indsnævret til det geografiske område som deltagerne har tilknytning til. Det behøver ikke kun være ens egen by, hvor man er bosat, men gerne et større geografiske område, man er en del af. For eksempel udtrykker MR det på følgende måde:

"... der er stor kærlighed hertil, jeg kan jo godt lide og vil gerne have, at der kommer nogle gode historier frem om Lolland-Falster" (MR, bilag 7, side 202).

MR vil gerne have positive historier, ikke bare om den by hun er bosat i, men det større geografiske område hun er en del af. Jacobsen (2005 – Link 10) hævder dog, at der sagtens kan være en identifikation selvom, historien ikke er geografisk nær, så længe det

har væsentlig betydning for modtagernes hverdag. I dette tilfælde er det dog ikke kun det geografisk nære, der er med til at skabe identifikation, men lige så meget den sociale og kulturelle nærhed, sådan som Jacobsen (2005 – Link 10) også er inde på (se teori afsnit, side 23). For eksempel kommer GH med et eksempel på en historie, som hun selv har bidraget med til ”Min Hverdag”.

” [...] Klaus Strandholm filmede jeg oppe i Faxe [...], hvor han går rundt med sin guitar og trådløs mikrofon blandt de gamle der, og får dem til at synge med, og det er sådan noget der gør mig glad, ik’. Man ser, at her er der en mand, der gør så mange gamle mennesker glade, ik’ ” (GH, bilag 5, side 131).

Der er altså her tale om det, man kan betegne som en livsbekræftende historie, og det er noget som fokusgruppedeltagerne virkelig er interesserede i. Et eksempel på sådan en historie er et indslag en journalist lavede på baggrund af et indslag i ”Min Hverdag”, der handler om udviklingshæmmedes dagligdag i en fritidsklub, hvor de spiller musik.

” [Den, red.] viser, at selvom man har et handicap og er udviklingshæmmet, så kan man stadig godt være god til noget andet, ik’ ” (GH, bilag 5, side 122).

Foruden de livsbekræftende historier, så kan man også inddele de positive historier i det man kan kalde underholdende og/eller utrolige historier. Heriblandt for eksempel historien om overvægtige eller tidligere overvægtige, der deltager i et triatlon (bilag 5, side 132). Det må siges at være noget sensationelt. De fleste vil nok mene, at en triatlon er en kraftanstrengelse i sig selv, men når det så oven i købet er folk med ekstra kilo på sidebenene må det siges at være ganske imponerende og opsigtsvækkende.

Disse eksempler på livsbekræftende, men også underholdende og utrolige historier, kan altså sættes i forhold til det klassiske sensationskriterie, men det ligger sig samtidig op af det som Jacobsen (2005 – Link 10) taler om i forhold til hverdagshistorierne. Her er det altså begge typer kriterier, der er gældende og det ene udelukker ikke nødvendigvis det andet. IJ nævner en historie, hvor en udviklingshæmmet pige optræder på en scene:

” [...] for det første gik hun på scene, og hun var menneskesky, og hun sagde aldrig noget, når der var andre i nærheden af hende, og så går hun guddødeme op på en scene, og lige så snart hun kommer i gang, så er hele verden hendes... ” (IJ, bilag 5, side 142).

Det er altså sådanne historier, der går direkte i hjertet hos medlemmerne, der kalder det for livsbekræftende og *” [...] altså noget som alle har godt af, i den her latterlige verden ”* (GH, bilag 5, side 142).

Ud over at glæde sig over de livsbekræftende historier, ligger fokusgruppemedlemmerne også vægt på, at en god historie gerne skal være til gavn. Og dette, at en historie skal være til gavn, eller være nyttig, må siges også at være et af de overordnede elementer i det, der er med til at beskrive, hvad en god, lokal historie er. Der er altså her tale om historier, der på den ene eller anden måde er brugbare og bidrager med nyttig information.

” [...] det kan også godt være et uheld. Nu kunne man se for noget tid siden, hvor det var et træ, der var faldet ud over et skinnelegeme, hvor der kom et tog forbi. Der var lige en, der var rask og snuppede mobiltelefonen og fik lavet en video af det træ, de kørte forbi, men som spærrede det andet spor ” (IJ, bilag 5, side 132).

Der er altså her tale om et eksempel på en god, lokal historie, der oplyser borgerne om, at der er en grund til, at tog er forsinkede og passagerer ikke kunne komme frem til tiden. Med andre ord, så er det brugbar og nyttig information – eller væsentlige oplysninger, sådan som det er nævnt i teoriafsnittet om det subjektive informationsbehov. Nyttig information behøver dog ikke kun være af positiv karakter – jeg kommer ind på de mere negative historier i næste afsnit.

Sidst men ikke mindst, er der et punkt, der ligger alle fokusgruppemedlemmerne meget på sinde: At vi har det godt på landet, at der er masser af liv i provinsen og at vi står sammen. Med andre ord er der stor vægt på fællesskabet. JD giver et eksempel på, hvordan hun i sin hjemby har oplevet, hvordan de her kæmper med, at kommunen skærer ned,

men at sammenhold kan være årsag til, at byen har undgået lukning af blandt andet et fritidshjem.

”Så det er de der ting, der viser, at det hjælper at stå sammen om og kæmpe for de ting man gerne vil, og gerne have bevaret” (JD, bilag 5, side 123).

JD mener, at det viser, at man på landet sagtens kan holde gang i tingene, og at *”det giver inspiration, når man ser andre, der kæmper, og så får man lyst til at kæmpe selv”* (JD, bilag 5, side 123). Dette er altså et eksempel på, at man som lokalsamfund står sammen, og i den tredje fokusgruppe er deltagerne inde på noget lignende. Her fremhæver de et eksempel med en kommunal skole, der måtte lukke, men som kort efter blev til en privatskole på initiativ af forældrene, hvilket beviser *”at det kan virkelig lykkes, når folk står sammen”* (MR, bilag 7, side 215). Det store behov for, at have fokus på fællesskabet og i det hele tage de positive historier kan være et udtryk for, at der er en fælles interesse i, at der skal fokus på, at det går godt lokalt (jf. teoriafsnit, side 24).

Ja tak, til konflikthistorier – hvis de er nyttige/væsentlige

Selvom det tydeligt fremgår af det ovenstående afsnit, at fokusgruppedeltagerne i høj grad karakteriserer den gode, lokale historie som værende positiv, så skal det ikke være lutter lagkage det hele. For selv om medlemmerne af ØSTHOLDET værdsætter og giver udtryk for et behov for de positive historier, så er der også et behov for historier, der er noget mere alvorlige, så længe det ikke er brok, for *”almindeligt brok, kan man også godt undvære”* (HN, bilag 7, side 207). Til gengæld skal det være noget, der afslører ulovligheder eller uretfærdige hændelser i samfundet.

”... det behøver ikke at være godt, det historien fortæller, men den kan godt være god alligevel” (JJ, bilag 6, side 161).

Som JJ her er inde på, så er kan historier godt være gode, selvom det behandlede emne ikke er godt i ordets egentlige forstand. Eller som HO udtrykker det, så *”behøver det ikke være en solstrålehistorie, for der sker jo også en del ting som ikke er særlig rare”* (HO, bilag 6, side 166). GH kommer med et konkret eksempel på en historie, nemlig bestikkelsessagen i Region Sjælland, 126vor hun pointerer, at *”computersvindler og dyre*

rejser til Dubai, og sådan noget, det synes jeg i øvrigt også er en vigtig historie... ” (GH, bilag 5, side 126). GH nævner desuden andre historier, der er i samme boldgade, nemlig hvor det er systemet eller magthavere, der måske udnytter deres position mere end hvad godt er.

” [...] nu vil jeg ikke nævne nogle navne eller kommune, men i en kommune sidder der en politiker i et byråd med en kasket fra et parti og er formand for omsorgsudvalget. Det er én kasket. Men så samtidig sidder man som boss i et firma hvor man kan søge paragraf 18-midler til sin forening, og øh, det er (...) det er omsorgsudvalget der uddeler de der penge, jeg tror det var omkring fire millioner. Så står der godt nok i referatet, at formanden for omsorgsudvalget selvfølgelig er gået uden for døren, når beslutningerne er taget, og det er jo her alle rævekagerne de skabes, det er sgu uden for døren, det sgu ikke inde til mødelokalet, og den selv samme formand der, hun sørger for at tage over en fjerdedel af det budget, der skulle pensles ud på så mange foreninger, ik’. Det synes jeg jo er en vigtig historie” (GH, bilag 5, side 126).

Her er altså et konkret eksempel på en historie, eller noget der kunne ligge til grund for en historie, som GH kalder for *”sådan noget svindel og humbug”* og mener at det er *”vigtigt og væsentligt at få frem”* (GH, bilag 5, side 127), hvilket JD bakker hende op i med ordene *”Ja, altså sådan noget skal jo frem, alle de der, så man er klar over, hvad det er, der foregår, ik’”* (JD, bilag 5, side 127). Den omtalte historie har ikke være fremme i noget medie, men det har sagen om den tiltalte og nu også dømte sygeplejerske fra Nykøbing F. Sygehus til gengæld. Denne sag kom de to første fokusgrupper selv ind på. Dette må om noget være en negativ historie, men medlemmerne giver samtidig udtryk for, at det er en vigtig historie, og at det er en væsentlig oplysning som borger, at få at vide, at sådan en sag også kan forekomme. Det er en sag som fokusgruppemedlemmerne har fulgt tæt (nogle er dog holdt op, da de ikke kan finde hoved og hale i sagen).

”Men grunden til at jeg gør det [følger med, red.], det er nok fordi det her menneske, der er bag ved, jeg tænker (...). Tænk, hvis det var mig selv, der

blev udsat for sådan noget, hvis det virkelig handler om intriger og... ”
(CR, bilag 6, side 193).

Her handler det altså ikke kun om, at det er en væsentlig historie, men lige så meget det, at CR sætter sig selv i sygeplejerskens sted og forestiller sig, hvis det var hende, der var i en lignende situation. Dette kan altså sidestilles med nærhedsprincippet, hvor man som seer sidder tilbage med følelsen af ”godt det ikke er mig”.

I en noget anden boldgade, men dog konfliktprægede eksempler på historier som fokusgruppemedlemmerne fremhæver, er historien om et lokalt smakkelaug, der har fået sindene i kog i Nysted på Sydøstlolland.

” [Smakkelaug, red.] vil bygge et værksted nede på havnen, det er den ene halvdel og dem der siger, det er da nok en god idé, eller nej det er en rigtig god idé. Og så er der den anden halvdel, det er fortrinsvis folk der på Strandvejen, altså ned mod havnen, der mener at det er en meget, meget dårlig idé” (HO, bilag 6, side 167).

Dette er en historie som HO selv mener vil være god, hvilket de andre deltagere i dette fokusgruppelinterview (nummer to) giver han ret i, med begrundelser som *”det handler jo om hele byen”* (JJ) og *”det handler ikke kun om, øh, nabo og nabo”* (CR bilag 6, side 167). Denne historie er måske væsentlig i et mindre omfang end historierne om lokalpolitikeren og sygeplejersken, men den er alligevel væsentlig, da det er en hel by, der ikke kan enes.

Konflikthistorierne betyder altså først for alvor noget, hvis det har betydning for borgerens hverdag, som det er tilfældet med borgerne i Nysted, der i en lang periode nu har diskuteret sagen om et nyt værksted. Det samme gælder sygeplejerskesagen, hvor der vendes op og ned på, hvad man egentlig kan forvente af et sygehusbesøg (at blive behandlet og ikke slået ihjel). Derudover kan historier, hvor to parter er uenige, sådan som det klassiske konfliktkriterie dikterer, stadig være væsentlige, så længe der er tale om ”den lille mand” mod ”systemet”. Som i afsnittet med de positive historier, så er det altså ikke kun disse, der kan være nyttige. Det kan de negative eller konfliktprægede historier i den grad også. For eksempel historien om kommunalpolitikeren, der har flere

kasketter på er nyttig eller væsentlig (i det tilfælde, at historien rent faktisk kom frem), da det ville være med til at dække borgernes objektive informationsbehov (jf. teori-afsnittet, side 22).

ØST-medlemmernes egne bidrag

Af fokusgruppelinterviewene fremgår det også at medlemmerne af ØSTHOLDET, vil bidrage med de positive historier, og aldrig kunne drømme om, at bidrage med noget af negativ eller kritisk karakter. Dette afsnit har til formål at skildre, hvad fokusgruppel-deltagerne har bidraget med, og dem der ikke har, hvad de kunne tænke sig. Deres bidrag kan altså ses som eksempler på, hvad de synes er gode historier (det er de ikke nødvendigvis selv bevidste om). I alt har ti medlemmer af ØSTHOLDET deltaget i fokusgruppelinterviewene og af dem har halvdelen (altså fem) bidraget med indhold, mens de resterende fem endnu ikke har bidraget med noget. Af dem fra fokusgruppelinterviewene, der har bidraget med indhold handler det om at sætte fokus på de ting, der sker i lokalområdet. ” [...] jeg synes, at det er blæret, at en på 185 kilo kan klare et triatlon ” lyder det for eksempel fra GH (bilag 5, side 121), der derfor har indsendt et klip om et lokalt triatlonstævne for overvægtige og tidligere overvægtige. Det skal dog også nævnes, at GH samtidig er formand for den forening, der har været med til at stable det omtalte stævne på benene. Hun kan altså – ud over at synes, at der er tale om en god historie – have en interesse i, at dette arrangement netop bliver omtalt. Derudover har GH bidraget med videoklip fra en fritidsklub, hvor hun er frivillig. HN benytter sig også kun af videooptagelser, og han har for eksempel indsendt klip da hans arbejdsplads rykkede i nye lokaler (et nybygget gymnasium). Af de fem, der har indsendt bidrag, sender tre af dem kun stillbilleder ind. JJ har blandt andet bidraget med billeder fra indvielsen af torvet i Marielyst, mens BM har indsendt vinterbilleder. SH har indsendt billeder af lavvande ved Østersøen og da en del af Nordfalster blev ramt af paraffinforurening.

Medlemmerne af ØSTHOLDET er bevidste om, at det de selv og andre medlemmer for den sags skyld bidrager med, kan ses som reklame. Men dette lader ikke til at være noget problem for dem. ” [...] der er jo også lidt en reklameværdi i det, om det så er model-flyvning eller om det er idrætsforening eller om det er... ” lyder det fra GH (bilag 5, side 146), og HN mener, at det er helt fint med reklameværdien, og tænker også selv

over det i forhold til det han bidrager med. *”Vi vil da gerne høre, hvad de forskellige har at byde på”* fortæller han (HN, bilag 7, side 212). I den tredje fokusgruppe taler de ikke kun om reklame for foreninger, men lige så meget om reklame for landsdelen, i håb om at *”de unge mennesker siger, hovsa, der er jo også lige det i vores område”* (SH, bilag 7, side 213).

Opsamling

Af ovenstående afsnit kan man udlede, at medlemmerne af ØSTHOLDET er meget optagede af, at en god, lokal historie skal være positiv. De vil sige, at der skal være fokus på det (geografisk) nære, det livsbekræftende, underholdende/utrolige, det nyttige og ikke mindst fællesskab. Det udelukker dog ikke, at medlemmerne også opfatter en god, lokal historie som en historie, der dækker konfliktfyldte sager – så længe det er sager, der har væsentlig betydning for dem som samfundsborgere – det vil for eksempel sige, at når der foregår ulovligheder i systemet – og dermed også er nyttig i forhold til, hvilke valg borgeren kan træffe til for eksempel valg.

I forhold til medlemmernes egne indslag, så giver de udtryk for, at det skal være positive historier, og at de heller ikke ønsker at bidrage med noget af negativ karakter. Til gengæld påpeger de, at deres indslag kan tangere reklame – dette tages op i diskussionen.

Hvad synes ØSTHOLDETS medlemmer om videoerne?

Dette afsnit har til formål at undersøge, hvad medlemmerne af ØSTHOLDET synes om de indslag som andre medlemmer har indsendt. Dette skal være med til at klargøre, om borgerne (medlemmerne) mener, at det konkrete indhold kan karakteriseres som gode, lokale historier.

I fokusgruppeinterviewene bad jeg medlemmerne af ØSTHOLDET, at rangere de fire indslag alt efter, hvilke de bedst kunne lide og hvilke de ikke syntes så godt om. Som det fremgår af nedenstående skema, er der i stor grad enighed om, hele vejen rundt, at det er indslagene omhandlende det første spadestik i Store Merløse og musicalforestillingen i Ringsted, der er de bedste af de fire indslag. Der er et par enkelte, der stikker

ud, for eksempel GH og JD, der skiller sig ud ved at vælge indslaget om burgerne som det bedste.

GH og JD	IJ	HO og JJ	CR	HN og MR	BM og SH
Burger	Spadestik	Musical	Spadestik	Spadestik	Musical
Musical	Musical	Spadestik	Rally	Musical	Spadestik
Spadestik	Rally	Rally	Musical	Burger	Rally
Rally	Burger	Burger	Burger	Rally	Burger

Første spadestik til friluftsanlæg i Store Merløse

Som tidligere nævnt har dette indslag en varighed på 43 sekunder, hvilket GH giver udtryk for er for langt, og at *"der var jo ikke noget action på den måde ellers"* (GH, bilag 5, side 136), hvilket hun uddyber på følgende måde:

"Jamen, der skete ikke rigtig noget. For mig kunne det lige så godt være et billede, der stod stille, hvor man bare lige nævnte, at nu var første spadestik taget til sådan og sådan, og man skal bygge shelter, bla bla bla og alt det der, og så færdig bum (...). Men det synes de nok ikke i Store Merløse" (GH, bilag 5, side 137).

En anden giver udtryk for, at det er en ensformig video, med de mange mennesker, og siger: *"der er ikke rigtig noget at vise, der er kun noget at fortælle"* (HO, bilag 6, side 181), hvortil JJ istemmer med ordene *"egentlig gav billederne ikke noget"* (JJ, bilag 6, side 181). I fokusgruppe to lagde de slet ikke mærke til, at der blev taget et spadestik. Videoen bruger det i vinklen og det nævnes i speaken, men det går så hurtigt, at de sidder tilbage med fornemmelsen af ikke at have set det. HO mener at selve billeddelen godt kunne have været bedre, men CR giver udtryk for, at det ikke nødvendigvis er afgørende.

"... ja, det hæftede jeg mig så ikke så meget ved, men det er så også igen altså, jeg kender også til en multibane og parkourbane og altså de her ting, så jeg kan da godt se de her ting for mig" (CR, bilag 6, side 183).

Hun kender altså til denne type anlæg, og derfor er det ikke billederne, eller den manglende ”action”, der er så vigtig for hende, men nærmere:

” [...] den er god, fordi den fortæller noget om lokalsamfundet. [...] at man bakker massivt op om det her og man er parat til at ligge en masse frivillige kræfter i det, øh, og det var jo nærmest, i hvert fald sådan som jeg hørte det, eller lige fangede det, hele byen, øh, et eller andet sted, der bakkede op om det her arrangement, ik’ også. Og så skal det jo nok blive til noget, ik’, plus at de har så fået de penge de skulle bruge til” (CR, bilag 6, side 182-183).

Hvad angår dette indslag giver fokusgruppедeltagerne tydeligt udtryk for at det er en god historie, men at der på billedsiden sker for lidt (dog mener BM, at det summer af liv og glade dage, bilag 7, side 219). Alligevel er billederne i dette tilfælde ikke altafgørende, for historien betragtes som værende god, og er da også et af favoritindslagene blandt fokusgruppедeltagerne. Især den sidste sætning i speaken *”og som det ses, så gik de som varmt brød”* (bilag 3), er noget som medlemmerne hæfter sig ved (bilag 5, side 135 og bilag 6, side 181). Selvom de lader til at være imponerede over speaken, mener HO, at der mangler nogle oplysninger om, hvordan byen kan ”nøjes” med en million kroner til det store projekt. Indslaget er da også en simpel oplysning, men alligevel en god, lokal historie.

”Jamen, det er fordi det er et kæmpestort område, der drager nytte af det fordi, det er stablet på benene” (IJ, bilag 5, side 144).

HN kommer med en længere forklaring på, hvorfor han mener, at det er en *”super lokalhistorie”*:

”Jamen, selv om jeg knap nok ved, hvor Store Merløse ligger henne, så vil jeg sige, så er det rart, altså det er rart at se, at det er noget, der kan lade sig gøre, og som jeg kan forstå, ved hjælp af frivillige kræfter. Det er et godt eksempel på dem der, hvor nogle ildsjæle kan få noget op og stå. Og det vil jeg gerne høre om, uanset hvor pokker i landet det er henne. Fordi det er en af de ting, det er noget af det vi også kan henede. Det er noget

af det vi har til fælles med dem der. Det vil jeg gerne høre om” (HN, bilag 7, side 219).

Det er med andre ord indholdet, altså det, at HN, kan se sig selv i dette indslag, der er med til at gøre det med til en god historie. Det samme gælder for IJ, der mener, at det er en god historie, fordi det er noget der har betydning for mange.

” [...] fordi det er et kæmpestort område, der drager nytte af det fordi, det er stablet på benene” (IJ, bilag 5, side 144).

Der er altså tale om noget, der har betydning for mange mennesker i Store Merløse, og det kan godt være en god, lokalhistorie, selvom det ikke nødvendigvis foregår i ens eget nabolag.

Gigantburgere blev sat til livs

Som beskrevet i indledningen til denne analysedel, rangerede fokusgruppedeltagerne de fire indslag. To deltagere mente, at indslaget om burgerkonkurrencen var det bedste indslag – i modsætning til alle andre deltagere, der placerer denne i bunden. Som det fremgik af forrige analyseafsnit, karakteriserer deltagerne blandt andet den gode, lokale historie som en historie, der skal være underholdende. Derfor er det interessant, at når deltagerne bliver forelagt konkrete eksempler på indslag, så er det netop et underholdende indslag, der primært får en bundplacering. Noget andet der er interessant ved dette indslag er medlemmernes reaktion versus det de siger om indslaget. Deltagerne reagerede med latter, men flere gav udtryk for, at det var et indslag de ikke brød sig om. For eksempel holder HO CR op på, at selv om hun ikke bryder sig om indslaget, så grinte hun undervejs.

” [...] det der er da morsomt lavet, altså det er da sjovt. Jeg grinede da, og du grinede også meget [henvendt til CR]” (HO, bilag 6, side 183).

Flere peger samtidig på, at de synes, at det er madspild, og at indslaget derfor kan være med til at sende et negativt budskab.

”MR: Ja, jeg har, øh, nok tænkt madspild.

Alle: (Griner).

MR: Men jeg synes også, det er morsomt, ik'.

SH: Jeg tænker, at det er ulækkert.

MR: Men ja. Jeg har nok også tænkt madspild" (bilag 7, side 221).

Her giver MR udtryk for, at da hun så indslaget i tv, tænkte hun, at det var spild af mad, at lave sådan nogle store burgere, hvor store dele (formentligt) ryger i skraldespanden. Alligevel synes hun også, at det er sjovt, men vender tilbage til, at det er madspild efter at SH giver udtryk for, at hun synes, at det er ulækkert, og at *"så er det jo ikke noget, altså ud over [...], nåh ja, de sidder bare der og æder"* (SH, bilag 7, side 221).

Til gengæld roser deltagerne billedsiden med de skiftende kameravinkler. HO mener, at det er en god historie, men i dette tilfælde handler det altså ikke om selve indholdet, men formen. Det er altså billederne, der er spændende, mens emnet eller historien ikke siger ham noget. Det bliver på mange måder billederne, der bærer historien. Dette kan selvfølgelig være fordi, at billederne er gode, men også fordi historien eller speaken ikke indeholder tilstrækkeligt med informationer, og dermed ikke får fortalt den fulde historie. Som tidligere nævnt fremgår det ikke, hvorfor konkurrencen bliver holdt, og CR har svært ved at se, hvad formålet er, hvilket får hende til at tro, at der er tale om en reklame for spisestedet. HO foreslår, at konkurrencens formål måske havde noget at gøre med optagelse i en rekordbog, hvilket ville være med til at ændre CR's syn på indslaget.

"Ja. Selvfølgelig, hvis det nu havde været det, altså havde de nu sagt det endda, så kunne jeg måske have gået med til det, men det sagde de [...] jo ikke en gang" (CR, bilag 6, side 186).

Selvom indslaget får kritik med på vejen, er der også nogle, der mener, at det har sin berettigelse.

”Det skal der også være plads til, det synes jeg. Det er jo, øh, de er jo sjov og ballade. Det skal der også være plads til. Det er ikke så... altså så kan man sidde der og grine lidt af det” (HN, bilag 7, side 220).

BM mener, at det er et humoristisk og festligt indslag, men påpeger også, at det ikke er et indslag, der bidrager til at andre kan deltage, da det er en begivenhed, der har fundet sted.

Benzinen i blodet fik næring

Dette indslag bliver af størsteparten af fokusgruppedeltagerne placeret på en af de laveste rangeringspladser. Dette skyldes blandt andet at indholdet ikke lever helt op til den måde, hvorpå indslaget bliver solgt.

” [...] Og så den der bil, der bare kørte rundt, der var sgu ikke meget, øh, benzin i blodet for mig, det sådan mere vrøøøn [lyder som en racerbil], det var der sgu ikke rigtig noget af, vel” (GH, bilag 5, side 141).

Det samme gælder for HO, der ikke umiddelbart finder sammenhæng mellem vinkel og indhold, og giver udtryk for at *”optagelsen er meget lidt dramatisk, når man tænker på rallykørsel”* (HO, bilag 6, side 187). BM mener ligefrem, at det er en kedelig optagelse, og at der ikke er noget ved at se, at rallybilen *”bare fiser frem og tilbage”* (bilag 7, side 223). Igen som med indslaget om burgerkonkurrencen, opfatter en af deltagerne denne video som en form for reklame:

” [...] det var en rimelig god promovning af rallysporten. [...] Det var lige det, jeg kunne få ud af det. Ikke ret meget mere. Og det gav jo også pote, efter hvad han sagde” (IJ, bilag 5, side 140).

Det er primært billedsiden, der trækker dette indslag ned – men også det faktum, at billedsiden måske ikke helt lever op til det, som speaken lover. Det må dog også siges at være den mest simple af de fire videoer og det, at det er simpelt kan også forstås som noget positivt:

”Den, synes jeg, er god. Den har et budskab, den fortæller, jeg forstod, hvad budskabet var med videoen [...]. Det var nærmest sådan noget, jeg

kunne finde på at lave med Natteravnene. Lidt i den stil og fortælle, hvad det var og hvad vi lavede, altså” (CR, bilag 6, side 187).

HN er i forhold til dette indslag inde på, at det stadig er et væsentligt indslag, selv om kvaliteten af det ikke nødvendigvis er det bedste.

” [...] Jamen altså, det var ikke fantastisk godt lavet, men det har, det har vel relevans vil jeg sige” (HN, bilag 7, side 222).

Klar til premiere på musical

Dette indslag skaber lidt uenighed på tværs af fokusgrupperne.

”Tja... jeg synes, at det var ret intetsigende. Det må jeg sige. Altså vi fik, vi fik at vide, at der var nogle, der spillede teater, og så var der... altså de kunne bare have nøjedes med et stillbillede, for apparatet stod stille. Det synes jeg ikke om, sådan noget. Ej. Altså når man ser sådan noget, så synes jeg også, at der skal være en form for underholdningsværdi i det, og det synes jeg langt fra var til stede her” (IJ, bilag 5, side 141).

IJ efterlyser altså en form for underholdningsværdi, mens GH ikke mener, at der er nok liv i indslaget, og hun kommer endda med forslag til, hvordan medlemmet, der har indsendt videoklippene ellers kunne have stået i forhold til scenen. Også denne video giver deltagerne i fokusgruppe nummer tre udtryk for at være en reklame, men mener alligevel, at det er en god historie.

”Så sidder man som seer og tænker, åh, der skal vi bare se” (SH, bilag 7, side 224).

Også HO mener af den er *”fornøjelig”*, især fordi det er et samarbejde mellem voksne og børn (bilag 6, side 189). Her kan det igen ses, at der er forskel på, om det er selve indholdet i indslaget eller om det er billederne, der er med til at afgøre, hvorvidt det er en god historie, men det må primært siges at være indholdet, der vejer tungest i vurderingen af, om det er en god historie eller ej.

Opsamling

Når man kigger på, hvad det er for nogle klip som fokusgruppemedlemmerne betragter som gode, lokale historier, så er det bemærkelsesværdigt, at det ikke (nødvendigvis) er kvaliteten af videoerne, der er medvirkende til, hvad de synes er gode historier. Indslagene ”Første spadestik til friluftsanlæg i Store Merløse” og ”Klar til premiere på musical” er de videoer, som fokusgruppemedlemmerne mener er nogle af de bedste, og det til trods for billedsidens noget svingende kvalitet. ”Gigantburgere blev sat til livs” er derimod af en god kvalitet (form- og billedmæssigt) og det fremhæver deltagerne også, men mener altså ikke at selve historien, altså indholdet, kan betragtes som en god historie, da det har en negativ klang (madspild). Det betyder, at det godt kan være, at en historie skal være underholdende, som vi så i sidste analyseafsnit (den gode, lokale historie), men hvis det har negative undertoner, sådan som flere deltagere giver udtryk for at det konkrete indslag har, så er det ikke nødvendigvis en god historie. Det er altså også meget forskelligt, om det lige er billeddelen eller selve indholdet, der er afgørende for, om de mener, at det er en god historie, men ofte er det kun en del af selve indslaget de betragter som godt. Det kan altså betyde, at formen ikke nødvendigvis er det vigtige, men at selve indholdet er det mest væsentlige. I nogle tilfælde sidder deltagerne tilbage med oplevelsen af, at de mangler oplysninger, og dette kan naturligvis være årsag til at historien om burgerkonkurrencen ikke bliver karakteriseret som en god historie, fordi der mangler oplysninger om, hvorfor der er denne konkurrence. Også længden af indslagene sat op i forhold til, hvad der rent faktisk sker i dem, er noget som der bliver diskuteret i grupperne. Derfor nævner flere da også, at det lige så vel kunne have været et stillfoto – for eksempel indslaget om det første spadestik og rallykurset.

Delkonklusion 4

I dette fjerde analyseafsnit er jeg kommet frem til, at det kun er nogle af de klassiske nyhedskriterier kommer til udtryk i de fire udvalgte indslag – og det er i særdeleshed identifikation og væsentlighed (forstået som det subjektive informationsbehov). Der er ligeledes tale om solo nolo historier, hvor også princippet om nærhed er kendetegnet ved indslagene, der har karakter af at være små dagligdagshistorier. Samtidig viste det sig, at medlemmerne af ØSTHOLDET karakteriserer den gode, lokale historie som po-

sitiv, og derunder (geografisk) nær, livsbekræftende, underholdende/utrolig, nyttig og med fokus på fællesskabet. Samtidig kan er god, lokal historie dog også være konfliktfyldt og af negativ karakter, hvis der er tale om en historie, der oplyser borgerne om væsentlige ting som for eksempel magtmisbrug eller lignende. I forhold til medlemmernes egne indslag, så giver de udtryk for, at disse også skal være positive historier, og de ønsker da heller ikke at bidrage med de negative af slagsen. I forhold til de konkrete indslag, giver medlemmerne udtryk for, at indholdet deri er vigtigere en selve formen.

KAPITEL 5: DISKUSSION

Er borgerjournalistik journalistik? I dette kapitel vil jeg diskutere dette for at svare på det overordnede spørgsmål jf. problemformuleringen. Jeg vil altså på baggrund af analysen diskutere, om borgerjournalistik nu også kan betragtes som journalistik. Som det fremgår af teori afsnittet, har jeg opstillet nogle af de vigtige elementer, der er med til at karakterisere journalistik i traditionel forstand. Det omtalte teori afsnit vil altså fungere som sammenligningsgrundlag i den følgende diskussion. Dette kapitel vil komme ind på emnerne som er behandlet i analysen, nemlig rollefordeling, indhold, form og nyhedsværdier (den gode, lokale historie).

Et af de helt centrale punkter i journalistikken er henholdsvis journalistens og borgerens rolle. Som jeg har set nærmere på så er det traditionelt set journalisten, der har det fulde ansvar for hvad og hvilke historier, der kommer gennem filteret; journalisten er med andre ord gatekeeper og borgeren fungerer som publikum, og er dermed modtager af et journalistisk produkt. I borgerjournalistikken derimod har borgeren bevæget sig ind i det journalistiske felt, da borgeren (medlemmer og seere) bidrager og deltager i den journalistiske produktion i større eller mindre grad. Dermed ændrer rollefordelingen sig, og når det kommer til borgerjournalistikken må man derfor diskutere, hvem der er den egentlige gatekeeper. Som jeg kom frem til i analysedel 1 kan borgerjournalistikken på TV ØST primært karakteriseres som participatory journalism. Her er det journalisterne, der har opstillet en ramme ("Min Hverdag"), hvori et fælles produkt bliver præsenteret. I tilfældet med participatory journalism er journalisterne stadig gatekeepere, da det i sidste ende er dem, der sidder med redigeringsretten, og dermed afgør, hvad der skal gennem filteret, og hvad der ikke skal. Ifølge brugernes redaktør, Jesper Bøgh, bliver 99 procent af bidragene, som TV ØST modtager fra medlemmer af ØSTHOLDET og andre seere, bragt.

"Og det er simpelt hen også ud fra, det var en beslutning vi tog lige fra starten, da vi startede det her op, at når folk tager sig tid til at sende noget ind til os, så skal vi også ligesom tage det alvorligt, og fortælle historien

om det. Og så vælger vi det bedste ud til "Min Hverdag" i 19.30-udsendelsen" (Jesper Bøgh, bilag 2, side 96).

Men hvis alt bliver bragt, om ikke i tv, så i hvert fald på nettet, i respekt for dem, der har bidraget med indhold, kan man spørge sig selv, hvad der bliver af gatekeeperrollen? For selv om journalisterne har redigeringsretten og kan tillade sig at klippe i det indsendte videomateriale, så lader det til at gatekeeperrollen falmer lidt, hvis størsteparten af alle bidrag alligevel bliver bragt.

Som det også fremgik af analysedel 1 har medlemmerne af ØSTHOLDET også adgang til siden *minhverdag.tveast.dk*, hvor de kan uploade videoklip eller videoer de selv har redigeret via et program på deres smartphones. Denne form for borgerjournalistik, der er karakteriseret som delvis eller begrænset citizen journalism (delvis/begrænset fordi TV ØST har frabedt sig 112-stof), skubber gatekeeperrollen helt væk. Godt nok er overskriften fortsat "Min Hverdag", men på den omtalte side er der altså ikke nogen journalist, der redigerer eller filtrerer indholdet. Dette beviser også, at jo længere hen ad modellen (se side 21), vi bevæger os, des mere famler eller forsvinder journalistens rolle som gatekeeper, og det bliver snarere borgeren, der overtager denne rolle.

"Så de kommer aldrig til at erstatte os journalister, men at de kan være med til at påvirke den journalistik vi laver og påvirke det indhold vi laver, det synes jeg er rigtig godt, fordi vi på den måde kommer tættere på seerne, og får en bedre fornemmelse af, hvad det er, der rør sig ude blandt dem" (Jesper Bøgh, bilag 2, side 109).

Brugernes redaktør mener altså, at borgerne eller medlemmerne af ØSTHOLDET ikke udgør nogen trussel og aldrig vil kunne overtage den rolle, som journalisterne har, til trods for, at journalisten ikke længere er gatekeeper i samme omfang.

På baggrund af ovenstående er det derfor relevant at diskutere, hvem det er, der er gatekeeper. Er det journalisterne eller er det borgerne/medlemmerne? I de konkrete tilfælde mener jeg, at TV ØST i sidste instans stadig er den egentlige gatekeeper. Dog er denne rolle på sin vis truet af, at borgerne har fået et ben indenfor i redaktionslokalet. Som Jesper Bøgh er inde på, så vælger TV ØST at bringe stort set alt de får ind fra deres

medlemmer og seere. Dette er dog et valg redaktionen selv har truffet, og dermed er det et bevidst valg, at de deler vagten ved porten sammen med borgerne, om man så må sige. Selvom gatekeeperrollen med hensyn til brugernes egen side, er ikke-eksisterende, så kan TV ØST til en hver tid vælge at lukke siden, hvis det er det, de vil. Det er altså stadig dem, der stiller siden eller platformen til rådighed, og på den måde kan afgøre, hvad der skal ske fremadrettet med denne side. Man kan dog ikke komme uden om, at medlemmerne kan uploade hvad som helst, og dette kunne for eksempel også være noget af en sådan karakter som TV ØST ikke ville bryde sig om. Men eftersom journalisterne ikke gennemser indholdet inden det bliver lagt ud på denne side, ja, så er gatekeeperrollen lige pludselig forsvundet eller nærmere overtaget af medlemmerne.

Foruden rollen som gatekeeper, så er det en del af journalistens rolle at være objektiv – eller i det mindste tilstræbe at være objektiv. Det er vel nok journalistens fornemmeste opgave at kunne skille værdier og fakta fra hinanden (som beskrevet på side 14), og således være upartisk, og ej heller blande sin egen person eller subjektive mening i spil i det journalistiske produkt. I analysedel 4 hvor medlemmerne af ØSTHOLDET er inde på, hvad de selv bidrager med, men også hvordan de opfatter de fire udvalgte indslag, fremgår det, at der i høj grad er tale om reklame – noget som fokusgruppedeltagerne heller ikke ligger skjul på. At være objektiv og at reklamere for en given ting, harmonerer ikke særlig godt, og er ikke to ting, der kan forenes.

Flere af deltagerne i fokusgruppeinterviewene er medlem af en eller flere foreninger, og CR er inde på, at hun blev medlem af ØSTHOLDET, da den forening hun er en del af (Natteravnene) blev inviteret til et møde hos TV ØST.

”Og vi har ikke... jeg har ikke... vi har ikke i Natteravnene bidraget med noget endnu” (CR, bilag 6, side 157).

Her giver hun udtryk for, at hverken som privatperson eller som medlem af Natteravnene har indsendt noget materiale endnu. Men af den måde hun formulerer det på i ovenstående citat, kan det tolkes som om, at hun ser sig selv som en repræsentant for foreningen. Det samme gælder for eksempel også HO, der har planer om at sende video eller billeder ind fra Nysted Middelalderfestival som han er med til at arrangere (bilag 6,

side 157). Det som HO påtænker at sende ind har altså karakter af at være reklame eller promovning af festivalen – en festival, som det ellers koster penge at deltage i. Kigger vi på de fire udvalgte indslag som jeg analyserede nærmere i analysedel 2 og 3, så kan indslagene ”Gigantburgere blev sat til livs”, ”Benzinen i blodet fik næring” og ”Klar til premiere på musical” alle ses som reklame på den ene eller anden måde. Burgerhistorien kommer aldrig med en forklaring på, hvorfor konkurrencen finder sted, men til gengæld bliver man informeret om hele to gange, at konkurrencen finder sted på Mary’s Diner. Med hensyn til teaterforestillingen er det optagelser af en kommende premiere, hvilket ligger op til, at det er en klip, der skal lokke et teaterpublikum til. Også rallysporten eller rettere det sportscenter, hvor det omtalte kursus blev holdt får omtale. Det skal naturligvis pointeres, at det ikke er det, at et arrangement eller lignende får omtale, der er problematisk, men snarere hensigten med, at det bliver bragt. Efter selv at have arbejdet i lokalpressen ved jeg, at grænsen mellem, hvornår en given historie er en omtale og hvornår det er en reklame, kan være meget hårfin. Lad os sige, at der åbner en række nye butikker på den lokale gågade. Er det reklame? Her mener jeg, at det igen er en vurdering af hensigten med at bringe historien, der er afgørende for om man kan kalde det reklame eller en reel historie. I tilfældet med butikseksemplet må det betegnes at være reklame, hvis formålet med historien er at få en masse kunder lokket til de nye butikker. Men en journalist, der skriver en sådan historie har naturligvis ikke denne hensigt, men derimod at oplyse borgerne om nogle forandringer i bymiljøet. Med andre ord så må medlemmerne af ØSTHOLDET, der indsender materiale have en personlig interesse i at dette bliver bragt – formentlig i håb om, at det kan få lidt reklame, om det så er et spisested, en musicalforestilling eller noget helt tredje. Og så længe der er en personlig interesse i at en historie bliver bragt, kan hensigten ikke betragtes at være særlig objektiv.

Som det fremgår af analyseafsnit 2, så er medlemmernes bidrag historier, der må beskrives som værende små. Det er hverdagsituationer- og hændelser, og dette adskiller sig markant fra andet indhold på de dage, hvor historierne er bragt (se skema, side 16). Som forklaret i analysedel 3, modtog TV ØST en video af dårlig kvalitet, men indholdet i denne var spektakulær nok til, at redaktionen mente, at indholdet skulle bringes (se

eksempel side 105). Kvaliteten af medlemmernes indhold vejer tilsyneladende ikke tungest, når valget om, hvorvidt det skal bringes eller ej, skal tages.

Som det fremgik af analysekapitlet, så har indholdet ofte større betydning for, om medlemmerne af ØSTHOLDET betragter en historie som god, frem for formen (genren og sproget) som historien bliver præsenteret i og med. Hvordan hænger det sammen med kriteriet om ”gode billeder” og journalistikkens genrer? På tv er billederne jo det bærende element, og hvis det kun var en del af en journalistisk produceret historie, der var god, ville den så i det hele taget blive bragt? Jesper Bøgh giver udtryk for (se bilag 2, side 105), at kvaliteten ikke nødvendigvis er altoverskyggende, hvis bare historien er usædvanlig. I en hundrede procent journalistisk produceret indslag, ville man dog aldrig levere noget, hvor indholdet er af svingende kvalitet (bevidst).

Som det fremgik af analysen, kan det være svært at lave en klar definition af, hvilken form eller genrer medlemmernes bidrag kan karakteriseres som. Dette kan skyldes at det er indholdet, der dikterer udfaldet af det endelige produkt, og det har journalisten ikke være med inde over, og kan derfor ikke gøre noget ved det. Det at formen bliver meget blandet gør, at det kan være svært at gennemskue, hvad formålet med et givent indslag egentlig er.

Selvom der er forskel på, hvad eller hvordan historier leveres alt efter om det er ØST-medlemmerne der har bidraget eller om det er en hundrede procent journalistisk produceret historie, så kan der sagtens være en fælles forståelse af, hvad der er en god historie. Dette kommer helt konkret til udtryk ved en historien om de enorme borgere:

”Det var jo også noget som vi selv havde haft i tankerne, at vi selv skulle køre ned og dække, men det valgte vi så fra på dagen, fordi der skete så meget andet [...]. Så dér valgte redaktøren det fra, men så var det jo fantastisk, at der var en fra ØSTHOLDET, der helt af egen drift tog ned og lavede noget video på det, så vi kunne bringe det i ”Min Hverdag” og smide det på Facebook. Så det er et godt eksempel på, at det er noget af det vi vælger fra, alligevel kommer ind på en eller anden måde” (Jesper Bøgh, bilag 2, side 97).

Dette er altså et eksempel på, at redaktionen betragter historien som en god en af slag-
sen, men den endte dog alligevel med at måtte vige pladsen for en anden historie. Der er
også tale om en historie, som redaktionen har valgt fra, men til deres glæde får ind og
med i en udsendelse.

Sammenholder man de journalistiske nyhedshistorier og de allerede analyserede indslag
fra ”Min Hverdag”, der er bragt den 7. og 8. marts 2016 (se teoriafsnit, side 16), så er
der på trods af ovenstående eksempel dog stor forskel på historierne. Som det kan ses i
skemaet på side 16, så er der de to nævnte dage blevet bragt nogle historier i den ”hår-
de” ende. Der er her tale om historier omhandlende blandt andet en pige, der ville bom-
besprænge en skole, en bestikkelsessag og en syrienskriger. Begge dage er de fire første
nyhedsindslag prægede af at være ”tunge” og konfliktprægede historier. Som det frem-
gik af analysen, karakteriserer medlemmerne af ØSTHOLDET også den gode, lokale
historie som en historie, hvor de bliver forelagt vigtige og væsentlige oplysninger.

Således kan man sige, at det, der erfaringsmæssigt gør en historie god, også på nogle
punkter er det som borgerjournalisterne (og som er dem som bidrager med indhold),
mener er en god historie. Det er især historier, der kan karakteriseres som væsentlige
(nyttige) eller hvor der er stor grad af identifikation, der betegnes som gode.

Journalister og borgere kan dermed godt have samme idé om, hvad der er en god histo-
rie, men journalisterne prioriterer tilsyneladende de store (konfliktfyldte) historier, hvor
borgerne er begejstret for de positive (underholdende) historier. Som det ligeledes frem-
går af analysen, var det vigtigt for borgerjournalisterne at den gode, lokale historie er
positiv. Det er ikke sådan, at det negative eller konfliktfyldte historier ikke skal være en
del af mediebilledet, men det skal måske ikke være i det omfang, som det er tilfældet i
øjeblikket. Det indhold som borgerne også selv vil bidrage med er de positive historier.

Som beskrevet i teoriafsnittet side 16, er journalistikkens ideelle funktion, at sørge for at
borgerne har adgang til information, sådan de kan udføre deres pligter og kan opnå de-
res rettigheder, og derigennem tilskynde borgerne til at tage del i de demokratiske pro-
cesser. Borgerjournalistikkens formål er, sådan som jeg redegjorde for på side 17, nem-
lig at få borgerne til at tage del i, hvad der skal på dagsordenen, og derigennem at få

dem til at ytre sig. Umiddelbart er der ikke stor forskel på journalistikken og borgerjournalistikkens formål – for i bund og grund handler det om at få borgerne til at engagere sig i samfundet. Men måden hvorpå arbejdet udføres og hvordan det færdige resultat er, alt efter om der er tale om traditionel journalistik eller borgerjournalistik, er altså meget forskellig.

KAPITEL 6: KONKLUSION

Med udgangspunkt i analysen og diskussionen vil jeg i det følgende besvare dette speci-ales problemformulering som lyder:

Med henblik på at klargøre, hvorvidt borgerjournalistik kan betragtes som journalistik, vil jeg undersøge, hvilken type borgerjournalistik, der anvendes på TV ØST, hvad ØSTHOLDET bidrager med, og hvordan ØSTHOLDETS medlemmer karakteriserer den gode, lokale historie.

Først undersøgte jeg, **hvilken type borgerjournalistik**, der gøres brug af på TV ØST. Af analysen fremgår det, at borgerjournalistikken på den regionale tv-station må karakteriseres som **participatory journalism**, da borgerne (medlemmerne af ØSTHOLDET) bidrager med indhold, mens journalisterne bearbejder dette indhold. Det betyder, at begge parter er involverede i produktionen, men at det stadig foregår inden for de rammer som journalisterne har sat op – og i TV ØSTs tilfælde er de konkrete rammer konceptet ”Min Hverdag”. Dette er altså den primære rollefordeling mellem medlemmer af ØSTHOLDET og TV ØSTs journalister, når der er tale om borgerjournalistik. På TV ØST har medlemmerne af ØSTHOLDET en eksklusiv mulighed for at uploade billeder og videoklip på siden minhverdag.tveast.dk. De har dermed deres egen platform, hvor de kan sende indhold direkte ud på nettet. Dette må derfor karakteriseres som **begrænset citizen journalism**. Grunden til at det må betragtes som begrænset skyldes, at TV ØST har opsat nogle restriktioner for, hvad de vil modtage fra medlemmerne (og andre seere). De har på forhånd frabedt sig bidrag, der har noget med ulykker eller dets lignende at gøre, og derfor har borgerne altså ikke hundrede procent egenhændigt kontrol over indholdet, som de ellers ville have ved citizen journalism. Når der er tale om participatory journalism bidrager medlemmerne med det man kan kalde **førstehåndsjournalistik**, hvilket sker, når de trykker på udløserknappen og dermed skildrer en begivenhed eller andet præcis sådan som de oplevede det på det givne tidspunkt. I nogle tilfælde er der også tale om **delt ekspertise**. Dette kommer til udtryk ved, at redaktionen gør brug af medlemmer som har en særlig ekspertise inden for et bestemt område, og dermed benytter nogle medlemmer som fageksperter og således inddrager dem i researchfasen.

De fire udvalgte indslag, der blandt andet ligger til grund for analysen, er, alle som en, eksempler på participatory journalism.

Herefter undersøgte jeg **hvad ØSTHOLDET bidrager med**. Dette gjorde jeg på baggrund af fire konkrete indslag, der har været bragt i ”Min Hverdag” og med fokus på først indhold – altså medlemmernes bidrag og dernæst med fokus på formen, altså det som journalisterne har været inde over. Af disse to analysedele (del 2 og del 3) fremgår det, at indholdet er præget af, at være **små, lokale historier** som gerne tager afsæt i et arrangement, der har fundet sted eller forberedelserne til et sådan. Der er således tale om små **hverdagssituationer** og de konkrete indslag handler altså om det første spadestik til et friluftsanlæg, en konkurrence om at spise kæmpeburgere, et rallykursus og en amatørgruppes forberedelse af en musical. Formen på de fire indslag er til gængæld noget mere vanskelig at specificere. Dette skyldes, at **formen ofte bliver en blanding af forskellige genrer** og i de konkrete eksempler ofte en blanding af reportagen og notitsen. Formen præges også af selve indholdet, der – som allerede beskrevet – gerne skildrer arrangementer eller begivenheder, der har fundet sted nogle dage i forvejen. Derfor har formen ofte karakter af at være konstaterende. I forhold til speaken rummer denne en del gentagelser, ligesom at der er faste vendinger i de fire indslag. Dette kan skyldes, at det er den samme journalist, der har stået bag redigeringen ved disse udvalgte klip. Derudover er speaken gerne informerende og beskrivende, men af og til er der også informationer, der er udeladt. Dette er medvirkende til måden, hvorpå medlemmer af ØSTHOLDET opfatter disse videoer – hvilket jeg så nærmere på i den fjerde delundersøgelse.

Her undersøgte jeg nemlig, **hvordan ØSTHOLDETS medlemmer karakteriserer den gode, lokale historie**. Dette har jeg gjort ved at tage udgangspunkt i empirien, jeg har indsamlet ved at foretage tre fokusgruppeinterviews. Dermed var der i dette analyseafsnit fokus på nyhedsværdier – først og fremmest i forhold til, hvordan disse kom til udtryk i de fire udvalgte indslag, dernæst hvordan medlemmerne af ØSTHOLDET karakteriserer den gode, historie, for til sidst at forelægge de konkrete indslag for medlemmerne, for at afgøre om de mente, at disse indslag var gode, lokale historier. Her kom jeg frem til, at især **identifikation og væsentlighed** (altså forstået som det subjektive

informationsbehov) kom til udtryk i de fire udvalgte videoer, der samtidig kan betragtes som solo nolo historier. Medlemmerne af ØSTHOLDET karakteriserer den gode, lokale historie som værende overordnet **positiv** og derunder (geografisk) nær, livsbekræftende, underholdende/utrolig, nyttig/væsentlig og med fokus på fællesskabet. En god, lokal historie kan dog også være **konfliktfyldt**, hvis den oplyser borgerne om noget væsentligt som for eksempel magtmisbrug. Medlemmernes egne bidrag er også af positiv karakter og de ønsker heller ikke at bidrage med kritiske historier. I forhold til de konkrete indslag, er det som regel indholdet, der er vigtigere end selve formen og dermed afgørende for, om de synes det er en god historie eller ej.

Svarene på disse tre undersøgelser danner sammen med det teoretiske afsnit om journalistens/journalistikkens traditionelle rolle, genrer og indhold, bund for diskussionen, der besvarer problemformuleringens overordnede spørgsmål: **Kan borgerjournalistik betragtes som journalistik?** Af diskussionen fremgår det, at borgerjournalistikken på mange punkter adskiller sig fra hvordan man kan karakteriserer den ”traditionelle” journalistik. Det gælder blandt andet på områder som roller, hvor journalisten i større eller mindre grad må dele gatekeeperrollen med borgerne, der traditionel set har været publikum og dermed kun modtager. Derudover må indholdet som medlemmerne af ØSTHOLDET bidrager med i noget omfang kaldes for reklame – de betragter det blandt andet selv som reklame, og det er også deres hensigt med indslagene. Dette harmonerer heller ikke særlig godt med, journalistens traditionelle rolle som værende en objektiv person, der ikke blander egne holdninger eller lignende ind i arbejdet. Med hensyn til indholdet er det i stor stil tale om hverdagssituationer og små historier, og dermed er indholdet af en lidt anderledes karakter, end hvad der ellers har været bragt i nyhedsudsendelserne de to dage. Kigger man på formen, så er det svært at putte indslagene i en bestemt ”genrekasse”, men det er derimod i høj grad en blanding, hvilket kan skyldes det indhold, som journalisterne har at gøre godt med. Hvad angår den gode, lokale historie, så peger er der nogle ligheder mellem, hvad man erfaringsmæssigt forstår som en god historie, og som ØSTHOLDET også forstå som en god historie. På baggrund af ovenstående kan jeg derfor konkludere, at borgerjournalistik ikke kan betragtes som journalistik, da centrale elementer i forståelsen af den ”traditionelle” journalistik adskil-

ler sig fra, hvordan borgerjournalistik bliver udført, men også hvordan det færdige produkt ser ud.

LITTERATURLISTE

BØGER/TIDSSKRIFTER

BLOM, JONAS NYGAARD (2014): "Analyse af medieindhold i dybden", kapitel 8 (side 163-184) i *Forskningsmetoder i journalistik og politiske kommunikation*, redigeret af Davis Nicolas Hopmann og Morten Skovsgaard, Hans Reitzels Forlag, 1. udgave, 1. oplag.

BRUUN, HANNE; FRANDBSEN, KIRSTEN; SØNDERGAARD, HENRIK (2000): *TV 2 på skærmen – analyser af TV 2's programvirksomhed*. Samfundslitteratur, 1. udgave.

HALKIER, BENTE (2008): *Fokusgrupper*. Forlaget Samfundslitteratur, 2. udgave.

HARBOE, THOMAS (2013): *Metode og projektskrivning – en introduktion*. Samfundslitteratur, 2., udgave, 1. oplag.

HERMANS, LIESBETH; SCHAAP, GABI; BARDOEL, JO (2014): *Re-Establishing the Relationship with the Public*. Journalism Studies 15(5), pp. 642-654.

JACOBSEN, PETER FROM (2009): *Borgerjournalistik – hvad er det?* Forlaget Ajour, 1. udgave, 1. oplag.

JACOBSEN, PETER FROM (2010): *Lokaljournalistik – relevant på nye måder*. Retorik Magasinet nr. 77, september, side 6-9.

JENSEN, LEIF BECKER (2011): *Indføring i tekstanalyse*. Samfundslitteratur, 2. udgave.

KRAMHØFT, PETER (2000): *Journalistik med omtanke. Arbejdsmetoder i udredende og analytisk journalistik*. Forlaget Ajour, 1. udgave, 8. oplag.

LARSEN, ERIK KJÆR (2007): "Hvordan vil journalistikkens rolle ændre sig som følge af borgerjournalistikken?". *Journalistica*, vol. 4.

MIKKELSEN, JAN FOGHT (2015): *Dybdegående interviewfortolkning – Tre problemstillinger*. Hans Reitzels Forlag, 1. udgave, 1. oplag.

NIP, JOYCE Y. M. (2006): *Exploring the second phase of public journalism*. Journalism Studies, 7:2, 212-236.

ROBSON, COLIN (1993): *Real World Research. A Resource for Social Scientists and Practitioner-Researchers*. Blackwell Publishers.

SCHMIDT, SOLVEIG (2011): *Journalistikkens grundtrin. Roller, krav, metoder*. Forlaget Ajour, 2. udgave, 1. oplag.

SCHUDSON, MICHAEL (2001): *The objectivity norm in American journalism*. Journalism vol. 2(2).

SHOEMAKER, PAMELA J. (1991): *Gatekeeping*. Sage.

WILLIG, IDA (2011): *Bag nyhederne. Værdier, idealer og praksis*. Samfundslitteratur, 2. udgave.

RAPPORTER

PS-redegørelse, 2014:

http://slks.dk/fileadmin/user_upload/dokumenter/KS/medier/tv/TV_2-regionerne/Public_service-redegoerelser/PS-redegoerelser_2014/PS-redegoerelse_TV_OEST_2014.pdf

PS-kontrakt, 2015-2018:

http://kum.dk/fileadmin/KUM/Documents/Kulturpolitik/medier/TV2%20regionerne/PS_2015-2018_for_de_regionale_TV-2_virksomheder/PS-kontrakt_TV_OEst.pdf

INTERNETSIDER

(Alle links var tilgængelige ved afleveringsdatoen).

Link 1: <http://mediawatch.dk/Medienyt/TV/article6989949.ece>

Link 2: <http://www.tveast.dk/oestholdet>

Link 3: <http://minhverdag.tveast.dk/>

Link 4: <http://www.tvmidtvest.dk/tvmidtvest/mobilholdet-det-er-dig-og-din-smartphone>

Link 5: <http://www.tveast.dk/arkiv/2016-03-07>

Link 6: <http://www.tveast.dk/arkiv/2016-03-08>

Link 7: <http://130.225.180.61/cfje/VidBase.nsf/ID/VB00317231>

Link 8: <http://international.ohmynews.com/>

Link 9: <http://edition.cnn.com/2015/11/21/opinions/assignment-cnnireport-share-your-story-irpt/index.html>

(Jacobsen 2005 – Link 10): <http://130.225.180.61/CFJE/vidbase.nsf/id/vb00107945>.

Link 11: <http://www.tveast.dk/artikel/foerste-spadestik-til-friluftsanlaeg-i-store-merloese>

Link 12: <http://www.tveast.dk/artikel/gigant-burgere-blev-sat-til-livs>

Link 13: <http://www.tveast.dk/artikel/benzinen-i-blodet-fik-naering>

Link 14: <http://www.tveast.dk/artikel/klar-til-premiere-paa-musical>

FORMIDLLENDE ARTIKEL

Denne formidlende artikel er tænkt som en artikel bragt i Fagbladet Journalisten. Citater i artiklen er fra projektets interviews. Der er brugt citater fra bilag 2 og bilag 5. Citaterne fra bilag fem er fra en fokusgruppedeltager, hvor jeg har brugt et opdigtet navn. Initialerne er dog de rette, sådan som de står i interviewet i bilag 5. Det rigtige navn kan udleveres, hvis nødvendigt.

Borgerjournalistik har ganske lidt med journalistik at gøre...

Siden 2015 har en hold ambassadører leveret indhold til TV ØST, og bevæbnet med en smartphone og en særlig seerstatus er afstanden til redaktionslokalet blevet kortere. Men et skridt inden for døren, gør ikke borgerjournalisternes bidrag til journalistik.

Af Lizette Madsen

»**Der blev søndag** ført næring til blodet hos 29 rallykursister hos Slagelse Auto Sport. De blev fyldt godt op med information om rallysporten og som det ses, så fik de prøvet kræfter med to hastighedsprøver...«.

Tirsdag den 8. marts 2016 fik seere af TV ØSTs 19.30-udsendelse et lille indblik i, hvad Ole Hansen fra Tølløse brugte sin søndag på. Ole Hansen er medlem af ØST-HOLDET, et særligt hold bestående af 500 medlemmer, som TV ØST har arbejdet to år på at få stablet på benene. Medlemmerne har som borgerjournalister til opgave at sende billeder eller videoklip ind af det, der rører sig i deres dagligdag af store og små oplevelser, og overskriften for ØSTHOLDETs bidrag er da også ”Min Hverdag”.

»Vi vil gerne skildre, hvad der sker i seernes hverdag. Og hvem er egentlig bedst til at skildre det«, lyder det retorisk fra brugernes redaktør, Jesper Bøgh, der siden 2014 har været mand for at implementere borgerjournalistikken på TV ØST.

Flere danske medier har prøvet kræfter med borgerjournalistik, men spørgsmålet er om det overhovedet har noget med journalistik at gøre? En ny undersøgelse fra Roskilde Universitet har netop sammenholdt de traditionelle journalistiske roller, genrer og typisk indhold med analyser af konkrete bidrag og interviews med medlemmer af ØSTHOLDET. Og her fremgår det, at borgerjournalistik er meget lidt sammenlignelig med journalistik. Projektet konkluderer at borgerjournalistikken faktisk adskiller sig klart fra journalistisk indhold produceret udelukkende af journalister.

Den regionale tv-station modtager billeder og videoklip, som en journalist har ansvaret for at redigere og producere en speak til. TV ØST har dog også givet medlemmerne den særlige mulighed at uploade billed- og videomateriale direkte til en underside af TV ØSTs hjemmeside – vel at mærke uden at det har været forbi en journalist først. Den traditionelle rolletænkning med journalisterne som gatekeepere og borgerne som publikum er derfor svær at få øje på.

»Så på den måde tænker jeg i hvert fald, at vi bringer seerne tættere på os, som vi gerne vil, mere end vi på en eller anden måde har den der gatekeeper-rolle. Altså den ligger vi lidt væk på en eller anden måde og sørger for ved det her projekt, at ja, inddrage brugerne, så de sætter deres aftryk på det indhold vi bringer i vores medier« forklarer Jesper Bøgh.

Foruden Ole Hansens videooptagelser fra rallykurset i Slagelse, bidrager ØSTHOLDETs medlemmer med billeder og optagelser af alt lige fra burgerkonkurrencer, et amatørteaters forberedelser til en forestilling, en flok rådyr i baghaven og den smukkeste solnedgang ud over havet. Lige præcis dét, der rør sig i de enkeltes hverdag. Og fra ØSTHOLDETs oprindelse af, har redaktionen besluttet, at alt skal publiceres, kun med få undtagelser.

»Det er nok 99 procent, der bliver lagt ud, og så er der måske en enkelt procent, hvor det ikke giver mening,« siger Jesper Bøgh. Den ene procent, der bliver sorteret fra, kunne for eksempel være billedet af en hundeluffer og dennes hund, som redaktionen på et tidspunkt modtog. Der var historien alligevel lidt for lille, hvis overhovedet eksisterende. Men med ØSTHOLDETs egen side, kan selv billedet af hundelufferen ryge direkte ud i æteren.

Det er altså de små historier, der tæller og det er nogle lidt andre historier, end den der ellers fylder nyhedsfladen. Den dag vi fik lov til at være med Ole Hansen til rallykursus, var vi forinden blevet præsenteret for journalistiske historier om bombeplaner mod en skole, et værtshus i en retssag og en flok røvere på fri fod. Klassiske og gedigne nyhedshistorier produceret af journalister, inden vi med håndholdt mobilkamera følger rallybilen i et indslag, hvis genre er noget svær at definere, ifølge undersøgelsen. Den konkluderer nemlig, at borgerjournalisternes videoer med journalisternes tilhørende speak snarere er en blandingsgenre – ofte et miks af reportager og notitser, sådan som vi kender dem fra papiravisen.

»**Jeg synes også**, der skal fokus på nogle gode historier, det skal ikke være alt det der crap, for man bliver næsten deprimeret af at se en almindelig nyhedsudsendelse,« lyder det fra Grete Hansen, der er medlem af ØSTHOLDET og som selv har bidraget med videooptagelser af blandt andet en Sussi og Leo-koncert og en svane, der havde forvildet sig ud på en vej.

Grete Hansen har sammen med ni andre borgerjournalister fra ØSTHOLDET deltaget i undersøgelsen, hvor de skulle komme med deres bud på, hvad en god, lokal historie er. Og her tegner der sig et klart billede: En god, lokal historie skal være positiv, gerne livsbekræftende og underholdende. Men mellem de søde og bløde historier vil de også gerne have historier af væsentlig betydning – dem, der handler om den lille mand mod det store system. Og kun i det omfang, at det rent faktisk har betydning for deres hverdag.

BILAGSOVERSIGT

BILAG 1: Interviewguide til interview med Jesper Bøgh	90
BILAG 2: Transskribering af interview med Jesper Bøgh	92
BILAG 3: Transskribering af videoer	116
BILAG 4: Spørgeguide til fokusgruppeinterview	118
BILAG 5: Transskribering af fokusgruppeinterview 1	120
BILAG 6: Transskribering af fokusgruppeinterview 2	155
BILAG 7: Transskribering af fokusgruppeinterview 3	202

BILAG 1: Interviewguide til interview med Jesper Bøgh

- Hvad er ØSTHOLDET?

- Hvordan rekrutterer I folk til ØSTHOLDET?

- Hvor mange er med på ØSTHOLDET?

- Hvad må ØSTHOLDET levere?

- Er der forskel på det I gerne vil have de leverer og det de rent faktisk leverer? Kom med et eksempel.

- Redigerer I indholdet? I så fald, hvor meget? Kom med et eksempel.

- Hvad kommer med og hvad kommer ikke med?

- Hvilke kriterier vælger I ud fra?

- Er der forskel på, hvilke platforme videoer/billeder bliver vist?

- Hvis en bruger oplever en svane, der kommer tæt på vedkommende, så er det måske en video som folk typisk vil lægge på deres private Facebook-profil. Hvor skal sådan en video bringes hos jer?

- Hvad er formålet?

- Hvor mange vil I have med på ØSTHOLDET?

- Beskriv jeres målsætning med en sætning.

- Hvad er din opgave som Brugernes redaktør?

- Hvad vil du have, at seerne skal have ud af de her indslag?

- Hvad tror du, at seerne synes om de her indslag?

- Har I fået nogle henvendelser fra seerne efter I har indført de her to-tre minutters klip med ”Min Hverdag” i jeres nyhedsudsendelse? I så fald, hvilke?

- Hvad er jeres målgruppe?

Interviewspørgsmål til anden runde:

- Hvilke elementer karakteriserer en god lokalhistorie?

- Er der et behov for denne type brugerinddragelse? Hvorfor/hvorfor ikke?

- Er der nogle videoer fra ØSTHOLDET du har bidt særligt mærke i?

- I sidste interview var du inde på, at I har succes med at spotte det, der er potentiale i. Er det på baggrund af de likes I får på Facebook?

Spørgsmål til opfølgende interview:

Hvad er en god, lokal historie?

Er der nogle film/videoer, der har været med i ”Min Hverdag”, der har gjort særligt indtryk – du synes har været særlig god? Hvorfor?

God succes med at spotte det, der er potentiale i – er det på baggrund af likes?

Gælder det samme, hvis det er en borger, der er sender et klip ind? Altså det som ØSTHOLDET leverer til stationen. Skal den historie kunne det samme?

Skal indslagene have en nyhedskrog?

Er der et behov for denne type borgerinddragelse?

Jeres nye side/blok tilegnet ØSTHOLDET – hvilke muligheder har brugerne der? De kan klippe billeder sammen, men hvad kan de ellers. Er det udelukkende videoer uden speak?

BILAG 2: Transskribering af interview med Jesper Bøgh

JB = Jesper Bøgh, brugernes redaktør

Spørgsmål i kursiv = Lizette

(...) = tænkepause.

1. interview

Interviewstart:

Først og fremmest vil jeg gerne have, at du helt overordnet fortæller, hvad ØSTHOLDET er.

JB: Ja. ØSTHOLDET det er en gruppe af seere, - lige nu tæller vi 450 medlemmer af ØSTHOLDET - som fra tid til anden sender videoer og billeder ind fra det, der sker i deres hverdag. Og også gerne gør os opmærksom på, hvad der sker i deres lokalområde. Det kan også være en eller anden form for konflikthistorie. Det er ikke det, vi får mest ind af, men det er også det, der er nogle, der benytter sig af. Så ØSTHOLDET er altså en gruppe af seere, der er tættere tilknyttet os end normale seere er, om jeg så må sige. De tænker på os først, når de ligesom har en historie, eller har noget, der kunne være interessant for os at gribe fat i. Og så er der jo også mange af dem, der er foreningsfolk, som jo meget gerne, på en eller anden måde vil gøre opmærksom på, hvad de laver ude i foreningerne af gode tiltag. Der er masser af rigtig gode begivenheder, der sker ude omkring i foreninger og i hele regionen, men vi kan jo af gode grunde ikke komme ud og dække det hele. Vi har fem hold på en dag, og det vil jo sige, at vi kommer fem steder hen, med de journalister vi har på en dag, i den her store region, og der er også masser af begivenheder som måske ikke er så store så vi ville sende et tv-hold ud og lave et indslag på det. Men der er rigtig mange gode begivenheder alligevel, som måske fortjener 30 sekunder, 45 sekunder i vores 19.30-udsendelse og så er opfordringen til dem, jamen, hvis I gerne vil have det ud, jamen så send noget video til os med noget tekst, så vi ligesom kan speake hen over de billeder og så har vi dækket i gåseøjne, den begivenhed ved hjælp af deres billeder derude.

Hvordan rekrutterer I folk?

JB: Jamen der (...) den måde vi har gjort det på (...) altså vi har gjort det på to måder. Den ene det er, at vi især vil have fat i foreninger. Og der har vi simpelt hen lavet en artikel på vores hjemmeside, hvor vi har inviteret til infoaften her på TV ØST, blandt andet det vi havde i går, hvor der kom 50. Så har vi slået det op på Facebook og så har de så tilmeldt sig de her møder. Og bare i år, i 2016, tror jeg, at vi har haft omkring halvdanden hundrede interesserede inde, som har meldt sig til de her opslag via Facebook og på vores hjemmeside. Så det er den ene måde vi rekrutterer dem. Den anden måde er at folk jo har set "Min Hverdag" i 19.30-udsendelse og også på vores hjemmeside og så af sig selv, uopfordret, har sendt billeder eller videoer, af det de sender ind. Vi opfordrer jo til det i udsendelsen også. Og når de så gør det og ikke er medlemmer i forvejen, jamen så skriver vi tilbage til dem for at høre om de vil være medlemmer, og det er der en stor del der gerne vil. Så det er de to måder vi rekrutterer på.

Og I var oppe og have 450 nu?

JB: Ja, vi er 450 nu.

Og hvor mange vil I gerne have?

JB: Målet er 500 inden sommerferien. Og jeg lovede lige min chefredaktør, da jeg stod derude, at inden 1. maj så har vi nået de her 500. Og det er så målet og når vi så ligesom har nået dem, så er det ikke fordi, at vi lukker for tilmeldingen, men så den der meget aktive rekruttering som vi jo har kørt et stykke tid, den drosler vi lidt ned for. Og hvis der er nogle, der melder sig af sig selv, så er de selvfølgelig velkomne til at blive medlem. Men så er tanken så at vi ligesom skal (...) kæle for de medlemmer der er, mere end vi bare skal have øget antallet.

Og hvordan vil I gøre det?

JB: Jamen, det er jo noget med at give dem en lidt øget tilbagemelding på noget af det de sender ind, altså give dem nogle fif til, hvordan det kan blive endnu bedre næste gang, de sender noget ind og så er det jo også, altså vi går og leger med nogle tanker om, at vi måske også på en eller anden måde skal bevæge os ud i deres område og lave en aften eller lave en dag, hvor vi ligesom kan snakke om det de har sendt ind og måske også lige gøre dem endnu bedre til at sende indhold ind.

Er der nogen retningslinjer for, hvad ØSTHOLDET må levere?

JB: I princippet ikke. Altså, der er (...) altså 112-stof er vi ikke interesserede i (...) som udgangspunkt fordi, det har vi professionelle fotografer til at lave. Så hvis der er en brand eller en ulykke eller noget andet et sted, så har vi sagt til dem, så skal de ikke bevæge sig hen ved en afspærring og alt muligt for at tage billeder, for det har vi nogle professionelle folk til at tage. Så det må de godt holde sig fra. Men omvendt, hvis der selvfølgelig er en trafikulykke et eller andet sted og som skaber en lang kø, jamen så tag endelig nogle billeder af den her kø, enten video eller billeder, og så send det til os, og det er der også nogle der har gjort, og så har vi, eller så er vi på en eller anden måde blevet gjort opmærksom på, at der er sket et eller andet. Så det sådan en balancegang kan man sige, men de skal bruge deres sunde fornuft og de skal ikke begynde og gå hen over afspærringer og ting og sager og bevæge sig tæt på. Det kan man sige er nogle restriktioner som vi ligesom har sagt til dem, det er ikke det, vi er interesserede i fra dem. Men ellers så er det alt. Altså alt der sker i deres hverdag. Det kan være hjorte i haven, eller det kan være noget der sker (...) for eksempel et loppemarked på et torv og ja, noget helt tredje. Så det er sådan set kun fantasien, der sætter grænser for hvad vi er interesserede i fra dem. For overskriften for alt hvad vi laver i den her virksomhed det hedder jo ”Nyheder fra din hverdag”, og det er også derfor vi kalder det her ”Min Hverdag”, fordi det jo er folks hverdag vi gerne vil skildre, ved hjælp af deres billeder og videoer.

Er der nogen forskel på det ØSTHOLDET nogle gange leverer og så det I gerne vil have?

JB: Øh. (...) Både ja og nej. Altså, vi vil jo gerne have det hele ind. Vi har jo en ambition om, at vi bringer alt vi får ind. Som minimum på vores hjemmeside, under ”Min Hverdag”. Men der er selvfølgelig noget vi gerne vil have noget mere af end andet. Altså, det der er lidt mere nyhedshistorie-agtigt i det. Det vil vi jo gerne have mere af, og vi får rigtig mange billeder ind af solopgange, og solnedgange og blomster og så videre, og det får vi rigeligt af i forvejen, så det er ikke det vi opfordrer folk til at sende ind fordi, det får vi. Vi vil gerne have noget som ligesom har en form for kant, det kan være (...) Vi havde et eksempel for nogle uger siden, hvor der var en nede fra Gedser, I havde også selv historien på Folketidende omkring Gedser Odde, der bliver mindre derne, og der var et medlem af ØSTHOLDET, der så sendte noget video ind af det, og vi brugte det i ”Min Hverdag” og så dagen efter lavede vi et indslag på det. Så det er altså sådan noget vi gerne vil have mere af, så vi ligesom kan, på en eller anden måde lave journalistik ud af efterfølgende. Det er det, vi gerne vil gribe fat i.

Brugte I så noget fra den her video i det indslag I lavede dagen efter?

JB: Nej det gjorde vi faktisk ikke (...) og det burde vi måske nok have gjort, men vi bragte det i ”Min Hverdag” dagen før og bragte hans historie, hvis man kan sige det sådan, og så lavede vi et indslag på det bagefter. Andre gange har vi også gjort det du siger, for eksempel i søndags, havde vi et eksempel med en seer, som ikke er medlem af ØSTHOLDET, så vi kender ham ikke om vi så må sige. Han havde sendt et billede ind søndag morgen af det, der så viste sig at være en delfin, en død delfin der lå på stranden oppe ved Havnsø oppe i Nordvestsjælland, så vores redaktør på dagen han skrev tilbage for ligesom at høre, for han havde ikke skrevet sit telefonnummer, så den eneste kommunikationsvej vi havde det var tilbage til ham på mail, og den svarede han så ikke på. Men der brugte vi så ØSTHOLDET ved at han jo så, altså redaktøren kiggede på kortet, og sagde, hvem har vi boende oppe i nærheden af Havnsø, som vi lige kan ringe til og som måske kunne lægge vejen ned forbi stranden, for det første for at finde, om den stadig ligger her, og også for lige at få en vurdering af, hvor stor er det her dyr og så videre. Og det lykkedes så at få fat i én fra ØSTHOLDET og som meget gerne ville bruge en halv time på det og som så lige kunne ringe tilbage til os og så kvalificere historien, sådan at vi kunne sende et hold op og lave et indslag på det søndag aften. Og så havde vi en opfølgning på historien i går, fordi ellers (...) altså historien blev jo så, at vi havde sådan en ekspert på, der ligesom kunne fortælle, hvad er det for et dyr, der ligger her og hvad er det der (...) hvor stort skal sådan et være, før at man skal have nogle professionelle folk til at fjerne det igen. Og det viste sig så, at normalt så fjerner man ikke en delfin, hvis den ligger der og er død, det er et for lille dyr, simpelt hen. Men historien blev så i går i opfølgningen at man så havde fået nogle folk fra København til lige og ligge vejen forbi Havnsø for at fjerne den. Så på den måde involverede vi os også lidt i historien.

Så hvad bidrogede vedkommende fra ØSTHOLDET med i det indslag?

JB: Ikke noget i indslaget. Men vi brugte det, at vi havde en kontakt ude i området omkring Havnsø til ligesom at kvalificere området, så vi bare (...) eller kvalificere historien, så vi ikke i blinde kørte til Havnsø med et hold, hvor det tager halvanden time herfra at køre til Havnsø, eller måske endda to timer. Så havde vi ligesom en hvor vi kunne

udnytte, en der havde tilknytningen til TV ØST via sit medlemskab, så vi ligesom kunne bruge hendes øjne og ører om jeg så må sige, så vi ligesom vidste, okay, så kan vi sgu godt køre efter det.

Redigerer I nogen gange i det indhold I får ind?

JB: Det gør vi altid.

Altid. Okay. På hvilken måde?

JB: Jamen, altså nogle sender jo bare ét klip ind, som bare er 40 sekunder og så bruger vi 20-25 sekunder i ”Min Hverdag” om aftenen i 19.30’eren. (...) Noget af det er jo også sådan noget meget [støj – uklart hvad der siges]. Altså kvaliteten af det vi får ind, er jo ikke altid fantastisk, så derfor klipper vi noget af det dårlige væk, og også klipper i det. Altså, vi siger til dem og opfordrer dem til at sende 4-6 klip af 30-40 sekunder så vi kan klippe i det, ligesom når man laver almindelig tv, så vi redigerer altid i det, og det ved de godt og det har de heller ikke noget problem med.

Hvad kunne det for eksempel være, at I klippede ud, ud over det, der er dårligt filmet eller et eller andet?

JB: Det kommer meget an på situationen, og hvad det er, de har filmet. Nogle sender jo også 8-10 klip ind og det er jo alt for meget i forhold til, hvad vi skal bruge så ja (...) det er næsten (...) man finder vinklen i det, finder historien i det og laver historien ud fra de billeder, der så er. Og de billeder der så i gåseøjne ikke passer til den historie eller er irrelevante, jamen dem piller vi selvfølgelig bare fra. Det er lidt ligesom når du kører ud og laver et interview på Folketidende. Du stiller jo måske tyve spørgsmål under et interview, og så bruger du så kun citerer til to af dem. Det er lidt det samme her, kan du sige.

Hvilke kriterier vælger I de her indslag ud fra?

JB: Øh. (...) Det er nogle gange kvalitet af optagelserne, altså er det rigtig gode optagelser, er det historien, det kan det også godt være, og så er kvaliteten lidt mindre relevant, for eksempel har vi højkantsvideoer blandt andet bragt en lille, (...) det kan jeg vise dig et eksempel på også, at vi synes historien er meget nærværende og meget hverdagsagtig, som vi gerne vil have med, selvom den er optaget i dårlig kvalitet, men billederne de er unikke, for hvis ikke hun havde optaget den her video lige præcis på det her tidspunkt og på det sted, så kunne vi aldrig have taget billederne. Hvis hun havde ringet til os og sagt, at der sker det her ude foran mit køkkenvindue, så er det jo... altså når vi så kommer forbi, så er det jo væk. Så det er sådan, du ved, det unikke det kan være, det kan også være det begivenhedsmæssigt eller selve historien. Så det er sådan du ved, den der fornemmelse ligesom når du får en mail fra en kilde, så har du hurtigt en relativ fornemmelse af, jamen er der noget i den her historie eller er der ikke, og det er også det vi ligesom vælger ud fra her. Men man kan sige, at vi forsøger i ”Min Hverdag” i 19.30-udsendelsen at den består som regel af tre elementer, og der forsøger vi også så vidt muligt at bringe fra tre forskellige steder i regionen, gerne syd, midt og nord, hvis det kan lade sig gøre.

Er der så også forskel på, hvilken type indslag, altså sådan at de tre indslag ikke er ens for eksempel? Altså så det ikke er tre om rådyr i baghaven?

JB: Ja, det er det. Der kan vi godt finde på, hvis vi har fået tre videoer af rådyr i baghaven, så kan vi godt finde på at lave det som et element, men bare fra tre forskellige seere og så ligesom speake hen over det. Det gør vi ligesom også med stillbilleder, hvis vi for eksempel har fået billeder af forårsbebudere eller snevejr eller hvad det nu kan være, så tager vi bare ét element, hvor vi kører 5-6 billeder og speaker hen over dem.

Okay, I bringer stillbilleder, også i "Min Hverdag"?

JB: Ja.

Er der forskel på, hvilke platforme det her indhold bliver lagt ud på?

JB: Ja, der er jo, som jeg sagde før, på vores hjemmeside har vi jo et tema, der hedder "Min Hverdag", og der bliver det hele lagt ud.

Rub og stup?

JB: Ja, og selvfølgelig vil jeg sige, det er nok 99 procent der bliver lagt ud, og så er der måske en enkelt procent, hvor det for eksempel ikke giver mening. Altså Anne Dorthe, der lige stoppede mig ude på gangen, hun spurgte mig også lige. Vi har fået et billede af en, der har taget et billede af sin hund ude på en gåtur, og så egentlig ikke mere, og ikke skrevet noget til eller noget, og der blev vi så enige om, at historien... altså hvad er historien egentlig i det her? Hvis hun nu havde skrevet nogle linjer om, at min hund gjorde sådan eller sådan, at der var noget man lige kunne gribe fat i, ud over at hun havde været ude at gå tur med sin hund og sendt et billede ind af det. Så kan vi godt finde på ikke at bringe det, fordi så giver det ikke ret meget mening. Men det er sjældent, at vi egentlig får sådan noget ind, hvor der slet ikke er nogen krog på det overhoved. Ellers bringer vi rub og stup. Og det er simpelt hen også ud fra, det var en beslutning vi tog lige fra starten, da vi startede det her op, at når folk tager sig tid til at sende noget ind til os, så skal vi også ligesom tage det alvorligt, og fortælle historien om det. Og så vælger vi det bedste ud til "Min Hverdag" i 19.30-udsendelsen.

Og hvad er det bedste?

JB: Jamen, det er de kriterier jeg snakkede om før, det er det vi vælger ud til i 19.30-udsendelsen. Det kan være meget forskelligt fra dag til dag. Dét kan det. Men begivenheder, det er unikke billeder, de sjove historier, de kuriøse. Vi havde noget forleden dag, også noget der stod i Folketidende, en video vi fik ind nede fra Nakskov. Man ville spise (...) Eller der var en konkurrence om at spise en gigantburger, det ved jeg ikke om du så, og det er jo virkelig blevet et hit på Facebook. Altså, det kan vi jo også se, at det her indhold, det er jo noget, der er trækker trafik på vores hjemmeside, eller vrøvl, på Facebook, og det er jo fedt. Der er interesse for det kan vi i hvert fald se.

Er der en eller anden overensstemmelse mellem de historier I normalt ikke selv har tid til eller mulighed sådan bemandingsmæssigt til at lave, og så det der kommer ind?

JB: Om der er en forskel? Eller hvad tænker du på?

Altså, du var selv lidt inde på det, at det er begrænset hvor mange journalister der lige kan køre rundt på en dag, og så er der nogle ting I vælger fra. Det I så vælger fra, er det så rent faktisk det I får ind fra ØSTHOLDET?

JB: Ja, nogle gange er det. For eksempel det med burgerne. Det var jo også noget som vi selv havde haft i tankerne, at vi selv skulle køre ned og dække, men det valgte vi så fra på dagen, fordi der skete så meget andet og det var også en lørdag og vores udsendelse der som regel er kort, og det er også den eneste dag på ugen, at vi ikke har ”Min Hverdag”, fordi det er en kort udsendelse vi har der lørdag aften. Så dér valgte redaktøren det fra, men så var det jo fantastisk, at der var en fra ØSTHOLDET, der helt af egen drift tog ned og lavede noget video på det, så vi kunne bringe det i ”Min Hverdag” og smide det på Facebook. Så det er et godt eksempel på, at det er noget af det vi vælger fra, alligevel kommer ind på en eller anden måde.

Dem fra ØSTHOLDET, tager de selv initiativ til at tage ud eller bliver de nogensinde...?

JB: Altså, 98 procent af det vi får ind, det er noget som de selv har valgt at sende ind. Altså uden opfordring, kan man sige. Altså, de har jo den der stående opfordring hele tiden om at sende noget til os, men hvad de sender ind og i hvilken sammenhæng, det beslutter de helt selv.

Så tænker jeg på, at I jo bringer nogle gange de her videoer med at der for eksempel er et rådyr i baghaven eller der er nogle, der er kommet tæt på en svane eller noget i den dur. Det er måske sådan en video, man ville lægge op på sin egen Facebook-profil og få en masse likes og så videre. Hvorfor er det relevant at bringe det i en nyhedsudsendelse? For eksempel 19.30'eren.

JB: Jamen (...) det er det fordi, (...) at vi I en nyhedsudsendelse bringer sådan mange hardcore nyheder. Altså hårde nyheder. Og vi har også en idé om, at det indimellem skal være lidt hyggeligt og det skal også være i øjenhøjde med seerne og vi vil gerne skildre, hvad der sker i seernes hverdag. Og hvem er de bedste til egentlig til at skildre det? Det er jo seerne, kan man sige. Og så kan man sige, hvad har det af relevans i en nyhedsudsendelse? Jamen (...). Vi har snakket meget om, at det vindue vi har lagt ind, hvor det er dedikeret til seernes videoer, at den ramme, der er skabt rundt om det, at nu skal vi til ”Min Hverdag” og at det har sit eget logo, og det har sit eget univers, hvis man kan sige det sådan, også i 19.30-udsendelsen (...) det retfærdiggør egentlig at vi bruger det der. Fordi i starten der forsøgte vi at lave en VO (voice over, red.) på det, eller brugte det som noget afmelding og så videre, og det gør vi også stadig, hvis det sådan har en nyhedsmæssig værdi. Men når det er i det her univers, så er det sådan det hyggelige element i vores 19.30-udsendelse. Det er der, hvor vi har de der to minutter til det, kan man sige. Og det ligger som regel også sådan godt nede i udsendelsen, så der er sådan nede, hvor vi ligesom skal fortælle seerne, at efter alle de hårde nyheder, som vi har fortalt i toppen af udsendelsen, jamen så er det der, verden stadig står, og at vi trods alt er nærværende kan man sige og i øjenhøjde med seerne. Så på den måde får det sin relevans.

Er der sådan lidt underholdningselement over det?

JB: Jamen, det er der jo. Det er jo som regel meget hyggeligt, det som vi viser og også nogle gange med et lille humoristisk tvist, hvor man så kan sidde og grine lidt af det, for eksempel med de der burgere, det er jo skidesjovt, og det er jo sådan (...) ja, det er underholdning, men altså en nyhedsudsendelse er jo også underholdning, det skal man ikke kimse af, det er jo (...). Det kan godt være, at man bliver oplyst om, hvordan dagen er gået, havde jeg nær sagt, i vores region, sådan på det hårde nyhedsstof, men det er jo stadig underholdning. Det skal vi jo ikke (...), hvad kan man sige, det skal man ikke negligere, kan man sige, at det også rent faktisk er underholdning.

Hvis du skal sådan koge jeres målsætning om ØSTHOLDET ned til én sætning, hvad skulle det så være?

JB: Det er, at vi skal komme tættere på vores seere. (...) Og det, hvis jeg så skal supplere, så handler det jo om, at vi rigtig gerne vil åbne dørene på vid gab for vores seere i forhold til, at de kan komme og fortælle os de historier, der optager dem i deres hverdag og i det område de bor i, og det er vi lykkedes med. Tit og ofte er det jo sådan, også da jeg startede her, og også har været på Folketidende, at man jo godt kan have en fornemmelse af, når man sidder ude på den anden side, at man som seer eller som læser, at hvis man sender en mail til en redaktør eller redaktionen, jamen så er det ikke en gang sikkert, at man får et svar og hvis man får et svar, så er det et autosvar, at vi har modtaget din mail og tak, og så kan man ikke være sikker på, at der bliver reageret på det og taget fat på det. Det her er et forsøg på at sige, jamen vi tager det alvorligt det I sender ind og øh, vi giver også en tilbagemelding på, jamen tak for dit materiale, og det er der kommet følgende ud af og med et link til den artikel, som vi så ligger på vores hjemmeside, og det har vi faktisk... Min påstand er, at vi faktisk har fået rigtig mange historier ind, som vi også har lavet indslag på, som, da jeg startede her, der var det ofte sådan, at vi altid, i et af de indslag vi lavede i vores 19.30-udsendelse, baserede sig på en eller anden artikel man havde læst i Sjællandske eller Folketidende eller Nordvestnyt og det gør vi i langt mindre grad i dag, fordi vi typisk får de her lokalavishistorier ind via medlemmer af ØSTHOLDET og så selv laver indslag på dem, og måske før de lokale dagblade gør det. Så på den måde, så har vores udtryk, også i 19.30-udsendelsen ændret sig lidt mere, så det også er mere end bare en avishistorie, hvor vi laver et indslag på det. Men nu er det i gåseøjne rigtige mennesker, der sender det ind til os, kan man sige. På den måde er det målet, at vi kommer tættere på seerne derude. Så kan man sige okay, det er kun 500 ud af de her 55.000 seere som vi har på vores 19.30-udsendelse, men vi har altså nogle øjne og ører derude som tænker på os hver eneste gang, de ligesom oplever, at de tænker, at det kunne da godt være en historie for TV ØST, at tage fat i. Mere end hvad de så tænker på de lokale dagblade. Det er målet.

Hvad er din rolle som brugernes redaktør?

JB: Min rolle er det er at få bygget det hele op, og det har det været lige siden jeg startede for halvandet år siden. Og det har da været en lang og sej proces, og så er det også min rolle at få det implementeret, at vi får brugt ØSTHOLDET i vores daglige journalistik, for eksempel med eksemplet fra i søndags, jeg fortalte om. Eller et andet eksempel kunne være, at jeg også selv har nogle nyhedsredaktørvagter, hvor jeg har ansvaret for

dagens udsendelser, hvor jeg en dag manglede, det var lidt snevejr, og det var søndag og jeg tænkte, vi skal sgu have nogle billeder af nogle børn, der kælker, eller noget i den stil, men hvordan finder man lige det? Send et fotografi ud og find det, ik. Øh, så kan han jo køre rundt i to timer og lede efter børn, der kælker. Men så ringede jeg til et medlem af ØSTHOLDET ude på Stevns og sagde, har du... er der en kælkebakke i nærheden af hvor du bor, er der nogle der kælker der, og det var der jo så, og så kunne jeg sende fotografen ud lige præcis ud til det sted der og så lave nogle billeder fra det til en afmelding. Som så også TV2 købte til deres afmelding, så det var jo fint, i deres 19-udsendelse. Så (...) så på den måde kommer vi tættere på seerne tror jeg. Og det vil vi gerne.

Hvornår startede ØSTHOLDET egentlig?

JB: Jamen det startede i princippet, da jeg startede 1. august 2014. Der begyndte jeg jo allerede at rekruttere. Altså, min opgave var jo bare da jeg startede, at jeg øh, at jeg skulle sørge for at opbygge et hold af ambassadører, kaldte vi det, nu kalder vi det så bare ØSTHOLDET, og har givet det et navn, som ligesom er vores øjne og ører ude i lokalområdet, og så skulle de ligesom bidrage med indhold fra deres hverdag, videoer og billeder, og gerne i så stor en mængde, så vi kontinuerligt hver dag får fem-seks-syv videoer ind og billeder fra folk, og det er vi ... det er vi nået ... det er det niveau vi har lægget på det sidste halve år. Så det er min rolle ligesom at opbygge ØSTHOLDET og skabe tilknytningen til dem, tage dem ind og i gåseøjne uddanne dem til at være medlem af ØSTHOLDET, så vi også lige får en snak om, hvad det er vi gerne vil med dem. Og så simpelt hen får det implementeret det i vores journalistik. Så det er min rolle.

De her brugere ... er det en bestemt type mennesker eller...?

JB: I princippet er det alle slags, altså så der er jo mange foreningsfolk, så det er jo typisk ildsjæle, som gør noget i deres lokalområder og også villige til at vise, hvad de gør af gode ting i deres lokalområder og i deres by. Og så er der jo også en del pensionister, der jo har god tid og bruger det lidt som en slags hobby, og så er der jo også nogle unge mennesker, som jo også er medlem af de her foreninger og som jo også synes det er sjovt og dele med andre, hvad det er de går og laver. Så det er alle slags, men det er... en god bunke af dem er sådan det grå guld, det er det.

Okay. Du siger det her med, at I gerne vil tættere på seerne. Eller det er i hvert fald jeres mål ... er det også din opfattelse, at seerne synes at I kommer tættere på hinanden?

JB: Jeg er ikke i tvivl om, at dem vi har fat i der, det er nogle som synes og oplever at de er kommet tættere på os, og der er flere af dem, der sender mails ind med idéer til historier, som de jo aldrig har gjort før på en eller anden måde, så opfatter jeg det i hvert fald som, at de føler, at de ligesom har en eller anden form for særlig status hos os, og også har især i min person, en de ligesom kan gribe fat i, en som de har et ansigt på, som siger, den her historie, skulle vi ikke tage og lave den, og så er jo ligesom min opgave at sende det videre i systemet og tale varmt for, at det kan være en historie vi skal køre eller lave noget på. Så, men... de seere som ikke aner noget om hvad ØSTHOL-

DET er endnu, øh ... der kan jeg godt have min tvivl. Der tror jeg godt, at det er som det altid har været.

Og hvad er det?

JB: Jamen, det er at vi ikke er så tætte på seerne, som vi jo gerne vil være. Men der er flere og flere der kommer tæt på os, og det er jo det, der er målet med det.

Har I fået nogle henvendelser fra seerne, efterfølgende I har oprettet det her ØSTHOL-DET og har bragt "Min Hverdag"?

JB: Altså nogle reaktioner på, hvad de synes om det?

Ja.

JB: Næh, egentlig ikke rigtig. Altså... jo vi har fået nogle enkelte positive tilkendegivelser øhm, jeg har faktisk ikke fået nogen tilkendegivelser om, at de synes, det er dårligt eller at ... hvad fanden skal vi se de her hjemmevideoer for eller noget, det er mest sådan mest internt i huset, at der er sådan lidt modstand imod det. Øhm, de fleste, også dem... altså når vi præsenterer det her for dem, der kommer ind, det er jo foreningsfolk som jo ikke er medlemmer i forvejen, dem som kom i går for eksempel, når vi så præsenterer det hele og vi så fortæller hvad det er og handler om og så videre, så er interessen for det første meget stor, og når vi så spørger, hvad synes I egentlig om, at vi har sådan et vindue i 19.30-udsendelse og det synes de er rigtig, rigtig godt. Altså, de opfatter det som om at det er, at der kommer vi virkelig ned i øjenhøjde med dem, der er mange der godt kan relatere til, at hvis vi bringer en eller anden video fra en eller anden gymnastikforening, der er mange, der medlem af en gymnastikforening, så det er noget de kan identificere sig med, og det er jo også en af de der meget, meget vigtige ting i journalistik, det er identifikation, og det er jo som, det som i høj grad bærer det igennem, er jeg sikker på. Så det... de (...) de tilbagemeldinger vi har fået, de er positive.

Og den undersøgelse du snakkede om tidligere... Hvilke tilbagemeldinger fik I der?

JB: Ja... øh, jeg tror vi stillede (...). Det var sådan en megafonundersøgelse, hvor vi stillede en helt masse spørgsmål, men to af spørgsmålene handlede om "Min Hverdag", og det ene spørgsmål, det var kender du min hverdag, altså ved du hvad det er, og det var i september sidste år og på det tidspunkt havde vi kørt "Min Hverdag" som et fast element i 19.30-udsendelsen siden 1. marts sidste år, så vi har lige i gåseøjne haft etårs fødselsdag. Øhm, og der var tilbagemeldingen så vidt jeg husker omkring 80 procent af dem, der svarede tilbage, de havde kendskab til "Min Hverdag", de vidste hvad det var, øh, så kan du så regne ud, at tyve procent ikke havde. Og så (...) ud af de 80 procent, der spurgte man jo så, hvad synes du om det? Og der var jo så graderet... altså det synes jeg ikke noget om, eller det synes jeg dårligt om, der er sådan fem graderinger hvor den midterste er neutral ik', og der var der... jeg tror det var 75 procent eller lidt mere som synes det var meget godt, godt eller hverken/eller. Altså, det var neutralt og positivt, og så var der jo omkring de der 18 procent eller deromkring, der ikke synes det var fantastisk. Så det var overvejende positivt kan man sige, ik'. Jeg kan prøve og se, om jeg kan finde den frem her lidt senere, så du kan se den. Så det er i hvert fald også...

altså selvfølgelig alt hvad man laver, på en eller anden måde, det vil der altid være nogle, der synes mindre godt om, øh, men når nu den overvejende del, af dem, der er blevet spurgt i den undersøgelse, de synes godt om det, så er det jo noget som vi godt vil arbejde videre med, kan man sige.

Har du nogen ting, du gerne vil vise mig på...?

JB: Ja, altså jeg kan vise dig nogle eksempler på, hvordan vi har brugt noget af det her.

Ja, men det vil jeg meget gerne.

JB: [Finder computer frem og leder efter videoer] ... nej, jo det kan vi faktisk også godt lige tage, for det er faktisk hvor meget det egentlig øh, hvor langt det egentlig når ud, det her er også bare en video, hvor den bliver slået op af... det er... det er en hest og et lille føl, som er... som går rundt og på en eng, og så kan du læse: *Det er ikke kun børn, der skal opdrages. Her er det nyfødte Prinsesse Elly, der bliver opdraget på sin første forårsdag.* Det er så Eegner Møller, der har sendt det ind. Der kan du jo se, den slog vi op på Facebook, den nåede 356.000, 92.000 har set den, og ja, rigtig mange reaktioner. Vi kan jo lige prøve at se den en gang, så kan du da... Det er jo også lidt det, det er det der med at speake hen over det, og ligesom at fortælle, den lille søde, sjove historie ved det her, end det bare er at vise en video af et føl, der går rundt sammen med sin mor.

Det I så...? Ja...

JB: (Starter video)

VIDEO: (Speak fra video): Dette nyfødte føl Prinsesse Elly som det er blevet døbt, er godt i gang med at blive opdraget af sin seks år gamle mor, hoppen Molly. Som Eegner Møller Andersen, der har indsendt billederne her, er det Ellys første forårsdag fortæller, så handler det for mor Molly om at lære lille Elly ikke at løbe for langt væk. Og som alle nybagte mødre formentlig oplever, så er der rigeligt at se til som nybagt mor. Mor og føl er af racen Clydesdale, som er relativt sjælden i Danmark og i folkemunde bliver racen kaldt Budweiser-hest, fordi den i USA er blevet brugt som trækhest af ølvogne. Eegner Møller Andersen er med det nyfødte føl godt i gang med at avle racen i håb om, at den kan blive mere udbredt i Danmark.

JB: Og den har vi jo så lagt på Facebook som den er der. Men det er jo også det samme som vi har kørt i "Min Hverdag" i 19.30-udsendelsen, den der. Og det, der et eller andet sted er fantastisk, det er... med den her, det er at de, alle de kommentarer der kommer, altså 127 kommentarer... nogle gange så kan vi jo lave, [roder med pc] ... nogle gange så kan vi jo lave altså en nyhedshistorie, som vi slår op som jo ikke genererer nogen kommentarer, og så får man sådan noget her ind, som i den grad bare er noget folk tager til sig på en eller anden måde. 92.000 [visninger, red.].

Hvad er det for nogen videoer, der for eksempel ikke generere særlig meget? Særlig mange kommentarer, eller ikke nogle likes?

JB: Jamen, det kan være en eller anden nyhedshistorie vi laver, altså ganske almindelig journalistik, som er pissegod journalistik.

Altså noget som I selv har produceret?

JB: Ja, ja det ligger vi jo også op på jeres Facebook.

Ja ja, men jeg tænkte i forhold til det som kom fra ØSTHOLDET.

JB: Øh (...) Altså, jeg synes ofte at vi har rigtig god... altså nu ligger vi ikke det hele ud på Facebook, og vi har ret god succes med at spotte det, der er potentiale i, men det kan godt være, at jeg kan finde noget frem, hvor det ikke er... ikke er noget specielt, men det er (...) det er svært lige at komme på for mig, at komme med et eksempel på noget, der ikke har særlig lang rækkevidde, men det kan godt... det kan være... altså nogen gange så kan vi jo også bare smække et billede op af en flot solnedgang, og så får det bare pisse mange kommentarer.

Det er utroligt.

JB: Jamen, det er det. Og det er lidt en øjenåbner, på en eller anden måde, at vi ... vi har jo alle sammen den der ganske almindelige journalistiske tilgang til det, at det her er simpelt hen for småt og det her er ikke relevant, og hvad er historien i det her, ikke? Men ikke desto mindre så er der altså nogle... der er et publikum derude, der synes, at det her er skide hyggeligt... især på Facebook, og på de sociale medier.

Men det er fordi man...?

JB: Så det har en berettigelse.

... som journalist er meget fokuseret på at det skal være relevant på en eller anden måde inden for faste kriterier, hvor seerne/modtagerne har nogle helt andre...?

JB: Præcis. Det tror jeg. Det tror jeg (...) det er sådan lidt af en øjenåbner, blandt andet for den der gatekeeper-tankegang i forhold til at det er os, der som journalister har, øh, rettighederne til at kommunikere ud til brugere, og nu skal vi fortælle jer, hvad det rigtige er, og forholde sig til i dag. Men forbrugere og seerne derude... altså det eneste vi... det eneste der sådan set er med det her, det er jo, at vi jo bare er platform og formidler fra bruger til bruger. Det er det, der er idéen med det. Vi er bare hvad filteret, hvis man kan sige det på den måde.

Mellemlid...?

JB: Ja, mellemlid. Ja. Den her, det er den her burger. Har du set den?

Øh, nej.

JB: Nej. Men den slog vi også op, og den har simpelt hen fået så mange visninger og seere på Facebook, så den har slået alt, hvad vi har lagt op, og vi lægger mange op på Facebook i løbet af en dag. Så de er nået ud til en halv million mennesker. Og er blevet vist 179.000 gange. Det er jo fuldstændig vildt.

VIDEO: [Speak fra video]: Marys Diner i Nakskov lagde lørdag lokaler til en konkurrence om, hvem der kunne spise op og på hurtigst tid. "Tre, to, en, go". Det er Ib Mogensen, der lagde vejen forbi Marys Diner, hvor syv mænd valgte at give sig kast med gigantburgere, der bestod af 1000 gram kød med ost og bacon, altså en to kilo tung burger med 400 gram friter som tilbehør. Ib Mogensen fortæller, at der dog ikke gik lang tid før alle måtte sande, at de nok ikke fik spist op. "Puha. Altså, man må også være en mand nok til at sige stop, mens legen er god. Og det må jeg sgu sige, at det var jeg nu, men tak for mad altså. Jeg skal ikke tænke mere på mad resten af dagen i dag". Ifølge Ib Mogensen var det Kenny i den sorte trøje for bordenden, der satte mest til livs. Ud af de 2000 gram burgere og 400 gram friter, manglede han således i gåseøjne "kun" 603 gram.

JB: Det synes folk er sjovt. Og vi viste den også i aftes for de her 50 folk og de sad og grinte under hele indslaget. Det er jo pissehyggeligt. Det er jo virkelig hyggeligt og der er noget specielt over det. At spise 2000 gram burger det er jo puha..!

Haha. Vanvittigt.

JB: Ja. Det er vanvittigt. Altså... så det er jo sådan noget... det er jo virkelig et af de store hit, og det er jo noget af det vi har snakket om her den sidste uge. Så er der jo også en sådan lidt kuriøs ting, med... Vi plejer jo at se børn, der slår katten af tøndem, men på et plejecenter, der er det altså de ældre, der gør det. Øh, og den er så også nået ud til 450.000 mennesker, og er blevet vist så mange gange. Det (...) det er jo fantastisk.

VIDEO: [Speak fra video]: Bedstemor med slag i. På Solvang Plejehjem slog beboerne i dag katten af tøndem. Og de var flot klædt ud, her en i politkostume. De sidste otte år har det været tradition på plejehjemmet. Og så slutter dagen med fastelavnsboller og kaffe. Så bliver det vist ikke meget bedre. Det er Stine Hansen fra Vordingborg, der har sendt videoen ind.

JB: Det elsker folk at se på de sociale medier. (...) og de her tre eksempler her, de er altså nogle, der har fået rigtig mange visninger på Facebook og det når jo ud til mange flere personer end vores traditionelle, hvad hedder sådan noget... opslag, de...

Jeres egne?

JB: Ja. Hvis vi kigger på, hvad vi selv har slået op i dag på vores Facebookside.

Hvordan har man det med det som journalist?

JB: Øh (...) jeg har det jo, jeg har det jo sådan set ret godt med det, fordi jeg ligesom er dedikeret til det. (Roder lidt med computeren). Jeg har det sådan set godt med det, men der er selvfølgelig nogle, altså, der er jo nok nogle, der synes, det er lidt irriterende, men

omvendt så har vi jo altså... så kan man jo ikke styre, hvad der er godt derude. Øh, nu kan du for eksempel se, at den her historie (peger på computer) den har vi slået op for 19 minutter siden, og den er nået ud til 4000 personer. Det er en ulykke, og det trækker som regel også meget godt. ”Det er skønt at bo på landet, vores seer Ivan Ingmansen i Vordingborg så denne flok dådyr søndag lige før... Vi takker for en dejlig video”. Den er nået ud...

Hvornår er den lagt ud?

JB: ... nået ud til 12.000. Den er lagt ud for en time siden. Den er nået ud til 12.000. Og folk kommenterer på den: Ih, hvor er den flot, og skønne billeder og det hele. Så er der noget med... altså en journalistisk historie: priserne på sommerhusene stiger i Odsherred.

Hmmm.

JB: Øh, den tredje mand bliver anholdt. Det er fire timer siden. Det er sådan en status på nogle uroligheder, tre anholdt i teltlejre. En stor journalistisk historie, 8.000. Og sådan kan man fortsætte dernedad.

Jeg kender det selv fra Folketidende, nogle gange bliver man overrasket over, hvad det er, folk, virkelig synes er...

JB: Jamen, det er det. Og det rykker jo lidt ved den der traditionelle tankegang om, hvad der er relevant for folk. Og dette her er jo ikke ensbetydende med, at vi skal holde op med at lave relevant journalistik. Det her er bare et supplement til det. Det er sådan det skal ses. Det skal ikke ses som, at vi skal have det her i stedet for, og at vi skal fylde 19.30-udsendelsen med brugergenereret indhold. Det er slet ikke det, der er tale om. Vi dedikerer bare 2 minutter til det i vores 19.30-udsendelse. Og så lægger vi det ud på de sociale medier, hvor der jo er ubegrænset plads, kan man sige. Så det er et (...) så det er et element mere end vores traditionelle 19.30-udsendelse som den så ud for lidt over et år siden. Det er sådan, det skal ses.

Men kunne I finde på, at udvide det på et tidspunkt? At det blev mere inddraget?

JB: Ikke i vores 19.30-udsendelse. Altså jo... det er øh... det er forkert at sige nej. Vi... Det skal forstås sådan, at vi stadig vil have vores vindue ”Min Hverdag”. Det bliver ikke udvidet. Det tror jeg ikke på. Og det... det synes jeg heller ikke, at det skal. Det er nok med de to minutter. Men der hvor man kunne forestille sig at brugergenereret indhold kan få endnu mere plads, det er så i vores nyhedsdækning i resten af udsendelsen. Det har vi jo også gjort nogle gange, for eksempel i form af... det kan jeg også vise dig nogle eksempler på... i form af noget snevejr, så lægger vi seer-billeder fra snevejret ind i den her nyhedspakke om snevejret, så kører vi ud og laver et indslag på et eller andet og så bruger vi seernes billeder til at komme rundt om historien også.

Nævner I så i indslaget, at det er seer...

JB: Seerbilleder? Ja, vi krediterer altid. Det gør vi. Og det er jo også ligesom for at... for det første så synes jeg, at det er god stil. Vi skal kreditere dem, og for det andet, så,

så (...) så motiverer vi dem også til at sende noget ind en anden gang. Er i hvert fald min tese.

Jeg synes også, at der er nogle gengangere.

JB: Ja, det er der.

Når man sidder og ser det, haha.

JB: Haha, ja det er der også. Der er nogle, der er meget flittige, for eksempel burgeren dér, det er jo Ib Mogensen fra Nakskov, han er jo sendt en hel del ind før. Han sidder også selv og redigerer lidt, så han er sådan lidt halvt professionel, hvis man kan kalde det dét.

Ja, jeg synes også, der er en der hedder Connie...?

JB: Haha, ja Connie K. Hansen. Jaja, hun er en af vores top-top... det gode ved det er, at... hvad fanden var det...? Det er vel en fjorten dags tid siden, hvor der var noget snevejr, og det var kun den nordlige del af regionen, der blev ramt af det, og der ville vi gerne have noget til vores 12-udsendelse. Og vi kunne simpelt hen ikke nå at sende vores VJ til... vi har en morgen-VJ, der møder halv otte, og vi kunne ikke nå at sende vores morgen-VJ op til Fårevejle, helt oppe i Nordvestsjælland, for at lave nogle billeder af det snevejr, som kun lige ramte det område deroppe. Hvad gjorde vi så? Så ringede vi til Connie K. fra Fårevejle, og spurgte om hun havde tid til at køre ud og lige lave lidt billeder til os, som vi så brugte i vores 12-udsendelse, og på nettet, så vi kunne fortælle historien om, at den nordlige del af vores region var blevet ramt af snevejr. Fantastisk. Synes jeg.

Får de noget for at være en del af ØSTHOLDET?

JB: Nej. Det er frivilligt. Nu skal jeg lige se en gang. Der er nogle eksempler her. Det kan jeg også vise dig. Ja, rådyr i haven og den rå natur, det var jo det her jeg snakkede om før, med at være på det rigtige sted, på det rigtige tidspunkt, øh... og også hvor... altså ligesom... den der... det er jo også det, jeg talte om, med den dårlige kvalitet. Det er optaget på højkant, det kan man jo se, og det skal vi jo helst ikke have. Men vi valgte at bruge den alligevel, i min hverdag, eller jeg valgte at bruge den, fordi jeg synes, den var sådan lidt specielt, at det så er en spurv, vi får et videoklip ind, med tekst om at det er en eller anden rovfugl, der er spiser det, som hun tror, er en due... som jo stadig væk er levende, ude foran hendes køkkenvindue og det varer to timer, det er sådan cirka det hun har skrevet. Og så vælger jeg jo så, og siger okay, altså et medlem af ØSTHOLDET som bor i Kalvehave, som er ornitolog, så ham ringer jeg til. Ham bruger vi tit i forhold til de her fugle, så kunne han jo kvalificere historien.

VIDEO: [Speak fra video]: Dette syn af naturen i sin mest rå form, hvor en rovfugl spiser en levende due, fandt sted på den anden side af Kirsten Poulsen Humpels køkkenvindue i Holbæk. Hun fortæller, at hun skyndte sig at optage scenariet, der rent faktisk forløb over hele to timer, fortæller hun. Ornitolog Henrik Dahl fra Kalvehave, der har set videoen fortæller, at

det er en spurvehøg, der har taget en tam due som bytte. Og som han siger:
”Det er sådan naturen er”.

JB: Hvor tit oplever man sådan noget? Altså, jeg har aldrig oplevet at se sådan noget i mit liv, at se sådan en scene dér, et eller andet sted. Og det har hun jo så selvfølgelig heller ikke, og derfor så synes hun, at det er interessant for os, at sende det ind til os. Og vi vælger så også at bringe det, fordi det er noget, der sket lige ude foran hendes køkkenvindue så det er meget nært, okay, det er sådan billederne der er skabt nu og her, det er ligesom naturen, der viser sin side. Og så er der jo masser af begivenheder, det er bare ganske almindelige eksempel, jeg ved ikke hvor meget du har set af ”Min Hverdag”?

Jeg har set en del, jo.

JB: Ja, og så behøver du ikke... Det er også bare eksempler på de der foreninger, der har forskellig slags begivenheder. Så er der den der strandede delfin, som jeg fortalte dig om. Har du set det indslag?

Nej, det har jeg ikke.

JB: Så skal vi lige prøve at se en gang. For der siger vi i starten, at det er et billede vi har fået oppe fra ham her... som vi så aldrig fik fat i efterfølgende vel, men det er jo meget fint, at der kommer et indslag ud af det her.

VIDEO: [Studievært med oplæg til indslag]: De seneste dage har et usædvanligt dyr ligget dødt i vandkanten ved Havnsø til undren for de forbipasserende. En af dem hedder Finn Kristensen, og han har sendt os det her billede, og der er faktisk tale om en forholdsvis sjælden gæst, der nu har endt sine dage i Nordvestsjælland.

[Vi ser hele indslaget – transskribering af det fulde indslag er udeladt].

JB: Ja, det er jo et skidegodt eksempel på noget, hvor vi synes det lykkedes rigtig godt med det her brugergenererede indhold. Det er en seer der tager et billede og så kører vi ud og laver historien på lige præcis den her delfin som formentlig har optaget mange mennesker ude i området omkring Havnsø. Det er der, hvor vi ligesom synes at det giver en merværdi, at vi har den her tættere kontakt her.

Og som måske ikke var blevet til noget, hvis I ikke havde fået ...

JB: Jamen, hvis vi aldrig havde fået det billedet der, så havde vi aldrig lavet historien. Fordi så havde vi ikke vidst, at den der delfin lå der. Så... det er fantastisk at folk melder ind på den måde, og så er det jo vores opgave at se historien i det og gribe fat i den. Så det synes jeg er her, hvor vi virkelig lykkedes. Øh... den der historie med skrænten, jeg ved ikke om du har set den?

Ja.

JB: Ja, den nede fra Gedser, den havde vi jo, den 15. februar havde vi den med i ”Min Hverdag”. Der lavede vi et indslag på den. Og efterfølgende lavede vi... der fulgte vi op på historien i sidste uge, hvor historien var... den havde Folketidende også, hvor han har været i dialog med Dong, omkring de her havvindmøller ovre ved Onsevig, nord for Onsevig, der skal pilles ned... kunne ligge og være bølgebrydere ude foran Gedser Odde dernede. Så den historie har vi ligesom hængt fast i, kan man sige eller taget fat i. Og så er der det med vores nyheds... altså det er... det at tage noget af det brugergenererede indhold over i vores nyhedsdel i vores udsendelse, for eksempel snevejr. Det her var tophistorien 5. januar. Nej, det var de ikke. Det var vores to’er-historie.

VIDEO: [Studievært med oplæg til indslag]: Regionen har i dag været plaget af biluheld efter årets første sne meldte sin ankomst. Det var sneen i kombination med frostgraderne der i dag gav bilisterne store problemer på vejene. Værst blev det i bæltet fra Slagelse over Korsør, Sorø, Ringsted, Rønnede og Faxe. Det resulterede i flere uheld på både Vest- og Sydmotorvejen. Det fik begge politikredse til at advare om ekstremt glatte veje. Også på landevejene var der glat. Gitte Haack fra Næstved har sendt os disse billeder fra Rønnede landevej, hvor trafikken måtte snegle sig afsted. ”De holder fuldstændig stille på Rønnede-landevejen på vej mod Næstved, og øh, på motorvejene inde fra Amager, hvorfra vi lige kommer fra et møde, der var der sket flere trafikulykker, og der var glat”. Hos Vejdirektoratet blev man en smule overraskede over, at snevejret blev så markant og vejene så glatte, så derfor begyndte de i eftermiddags at salte vejene.

JB: Det er jo et eksempel på, at vi... at vi fortælle historien om, at Midtsjælland har fået masser af sne, og hun, øh Gitte Hack, som også er medlem af ØSTHOLDET, hun ved jo at vi er interesserede i at få noget video ind, og de der billeder de er jo fra Rønnede-landevejen havde vi jo aldrig selv kunne have lavet. Øh, fordi vi jo ikke kunne komme derud, vi kunne kun lave de andre billeder du så fra motorvejen. Og så får vi ligesom også sat et ansigt på, hvilke konsekvenser det her snevejr, så havde lige præcis den eftermiddag. For en seer.

Ja, for hun fungerer vel lidt som en slags reporter i det her indslag?

JB: Ja, det gør hun jo.

Hvor tit har I...?

JB: Det er ikke så tit, at vi bruger det på den her måde. Men lige præcis det her tilfælde gav det sgu meget god mening at vi ligesom lavede et telefoninterview med hende og ligesom fik hende til at fortælle, hvor slemt det stod til lige præcis der hvor hun var og så kombinerede med de billeder hun havde også. Så ja, der kommer hun til at fungere som en reporter på en eller anden måde. Og så en anden måde vi gør det på, hvor vi også bruger stillbilleder i et indslag om... øh... snedækningen, altså det indslag der kommer til at køre, det er et indslag fra Vordingborg Kommune, øh, og det behøver vi ikke se det hele af, men...

VIDEO: [Studievært med oplæg til indslag] Vinteren er for alvor over regionen...

JB: For det handler bare om, at det har været pissekoldt.

VIDEO: ... frostgrader... Helt ned til 15 minusgrader...

JB: I slutningen af det, nu skal jeg lige se en gang... i slutningen af indslaget eller ikke i indslaget, men i slutningen af den pakke vi laver, der vælger vi så at bringe nogle seerbilleder.

VIDEO: [Speak hen over indslag]: Jens Nielsen fra Vej og Park i Vordingborg måtte i dag trække i arbejdstøjet på sin fridag...

JB: Og så kommer vi rundt i regionen.

VIDEO: [Speak hen over indslag]: ... hvor en kæmpe maskine må give op. [Nedlæg fra studievært]: Ja, som vi hørte i indslaget så har der altså også været rigtig flot derude i kulden i dag. Og vi har fået rigtig mange billeder og videoer fra jer seere. Her nogle af dem. Vi begynder her nordpå i Jyderup, hvor Klaus Klemmesen fangede solen på vej op, for at tø landet op af nattens dybfrysertemperaturer. Lidt længere østpå fangede Mogens Pedersen de her to luftballoner over Holbæk Fjord. Fra Nykøbing Sjælland fik vi det her selvportræt af Michael Bækkel, ja og så hunden Ossi på vintertur i Anneberg Skov. I Sorø var Helle Vejsel fotograf, mens far og datter kælkede helt uden respekt for mors farefulde hverv. Ja, hun slap dog med forskrækkelsen som i kunne høre. Og i Nyrup ved Kalundborg var det anderledes fredeligt for Janne Keendahl, har sendt os det her billede af vindmøllen i snelandskabet. Fra Ringsted har Liljan Hansen så sendt os billedet fra Kærehave Skov. I Præstø tog Bjørn Burkdahl det her billede til os, og længst syd på lavede Ib Mogensen den her video fra en råkold januardag ved Nakskov Fjord. For en gang skyld var vinterbadningen forbeholdt fuglene. Og du kan se flere af dagens vinterbilleder på vores hjemmeside tveast.dk.

JB: Ja, så der får vi også lige... der kommer vi lige rundt i regionen med billeder fra seerne. Og vi kan jo aldrig nogensinde selv nå rundt og tage alle de billeder alle de steder fra, og så har vi en eller anden idé om, at når man sidder som seer derude og så ser, hov det var sgu da her fra Præstø der var et billede... ja, så er det igen det der med at være tættere på seerne, på en eller anden måde. Det er i hvert fald meningen. Og så er det ligesom vi fletter en nyhedshistorie om dagens snevejr ind i det brugergenererede indhold, ligesom at det spiller sammen, så det bliver løftet det hele, mener vi i hvert fald. Så det er nogen af de eksempler som jeg viste i går til de nye medlemmer af ØST-HOLDET.

Hmm. Yes. Har du mere? Noget du gerne vil fortælle, eller noget du tænker, at det er mærkeligt, at jeg ikke har spurgt om, eller?

JB: Hmm. Tja... Jeg ved ikke hvor relevant det er for dig, men det sjove jeg har opdaget i det her er, at der hvor jeg har opdaget, at modstanden er størst, og kritikken af det her er størst, altså, hvad skal vi egentlig bruge det her til, det er internt i huset. Det er blandt professionelle journalister, som på en eller anden måde... Jeg synes, der er et paradoks i, at vi på en eller anden måde gerne vil leve af de kilder, vi har og får tip til af historie og at kilderne er tilgængelige derude, når vi gerne vil tale med dem, men ligeså snart det handler om at de ligesom tager medejerskab på vores journalistik, så er det, at vi ... ah det er sgu lige det, det bryder vi os ikke om. For det er jo os, der er de professionelle og ved, hvad det er de gerne vil se, men er det nu også det? Det er jo ... det her stiller jo egentlig spørgsmålstejn ved er vi så meget i sync med vores seere eller læsere, så vi ved eller har patent på at vide, hvad det er de gerne vil have, og hvad det er de gerne vil se. Øhm. Og der synes jeg, at det her... især de tal på Facebook jeg viste dig før, viser jo i høj grad at, at vi ikke altid ved, hvad der er mest interessant for dem. Øh, så på en eller anden måde, så er det her jo som sagt et forsøg på at komme tættere på seerne og invitere dem indenfor og være... eller lade dem på en eller anden måde også lade dem sætte deres aftryk på det indhold, vi sender ud igen. Og det er ... nogle journalister, ikke så begejstrede over. Men det er selvfølgelig også noget af kvalitet at gøre, og det har også noget med at gøre, at man har taget en uddannelse på 3-4 år som henholdsvis fotograf og journalist, og øh, er den uddannelse så bare på en eller anden måde udvandet, når vi gør som vi gør her. Men der vil jeg jo så våge den påstand, at nej, de her ting kommer aldrig til at erstatte en journalist, for historien om Gedser Odde, som vi bringer i "Min Hverdag" lavet af Tonni Pedersen nede i Gedser, den historie bliver aldrig fortalt, lige så godt af ham, som den bliver fortalt, når vi kører ud og laver indslaget. Og når vi fortæller og laver historien, eller laver indslaget, så kvalificerer vi historien meget mere. Og der kommer mange flere vinkler på historien, og forklaringer som han aldrig som amatør vil kunne gå ud og lave, så derfor er de gode historiefortællere som vi journalister jo er uddannede til at være, sammen med fotograferne, det bliver de aldrig. Så de kommer aldrig til at erstatte os journalister, men at de kan være med til at påvirke den journalistik vi laver og påvirke det indhold vi laver, det synes jeg er rigtig godt, fordi vi på den måde kommer tættere på seerne, og får en bedre fornemmelse af, hvad er det, der rør sig ude blandt dem. Vi kan jo godt side herinde på redaktionen hver eneste dag fra 8 til 16 og have en fornemmelse af, at det er en god historie, og de der er også en god historie, og det skal vi lave noget på. Men er vi i det hele taget... ved vi i det hele taget, hvad der foregår der ude. Ja, det gør vi via Ritzau eller nogle af de andre medier, hvis vi kigger på deres historier og sådan nogle ting der. Men seerne selv, er det dem vi er i kontakt med? Og det er vi i de her tilfælde, i hvert fald med de her 450 medlemmer af ØSTHOLDET er vi i kontakt med og ved, hvad der foregår derude, og det er det vi (...) jeg synes ikke... jeg synes vi oplever, at det er sådan lidt skræmmende for nogle journalister, (...) at de lige pludselig får så meget magt og kommer så tæt på.

Hvornår er I nået i mål? Hvornår synes I, at I har nået jeres målsætning?

JB: Jamen altså (...) det er svært at sige. Vi har jo et meget konkret mål om at få 500 medlemmer og men når vi så har nået det, så skal vi jo sætte os et nyt mål, som vi allerede har gjort i forhold til, at vi gerne vil integrere, øh, det at arbejde med ØSTHOLDET og bruge dem i vores daglige journalistik ... det er det næste vi ligesom skal arbejde endnu mere med i forhold til... i forvejen. Men jeg kan ikke sætte noget sådan,

det her er målet, fordi det har hele tiden været en sådan proces, øh, hvor vi ikke rigtig... der er jo ikke rigtig nogen, der har gjort det her, på den her måde før i det danske medielandskab, så det er sådan lidt... altså der er mange der har forsøgt at lave noget... for eksempel Baglandet ovre på Fyn, har det jo lavet ovre på Fynske Medier, hvor det er lidt det samme og alligevel ikke. Og man har jo også forsøgt sig med borgerjournalistik alle andre steder med større eller mindre succes, men at gøre det så struktureret og decideret ansætte en person til at stå for det fuld tid, som jeg gør, det er der ikke rigtig nogle der har gjort, og derfor så... hvor ender vi henne? Det ved vi ikke, men vi har en idé om det, og det er ... idéen er, at vi skal være et fuldt integreret del af den journalistik vi laver hver eneste dag. Og nogle dage...

Og hvornår er I tilfredse?

JB: Jamen... (...) det bliver vi nok aldrig.

Er I tilfredse med det I har nu?

JB: Nej, altså... nej det er vi ikke. Vi vil gerne have endnu flere af de her eksempler, hvor vi kan køre ud og lave noget journalistik på noget som seere sender ind, og det gør vi jo næsten hver dag efterhånden. Men vi vil også gerne på vores egen TV ØST-kanal... har vi snakket om, at vi gerne vil lave et decideret magasinprogram, der baserer sig på brugergenereret indhold. Så det er måske det næste skridt vi kunne tage. Øh. Det næste skridt, som faktisk også står lige foran det er, at vi på vores hjemmeside... der har vi jo den her sektion... du har måske været lidt inde og lure lidt på den her sektion... men i næste måned er det planen, at vi lavet noget, altså en helt ny platform til "Min Hverdag", hvor medlemmerne af ØSTHOLDET, og kun medlemmerne af ØSTHOLDET får den her platform. Her er det TV MIDTVEST, der laver lidt af det samme, hvor de får den særlige status, at de vil kunne lægge videoer og billeder op på vores hjemmeside, uden at vi rører ved det.

Okay. Fuldstændig uredigeret?

JB: Fuldstændig.

Og uden speak...?

JB: Ja. Fuldstændig. Så det ligesom er deres, ØSTHOLDETS univers. Hvor de ligger historier og videoer op, og så kan vi så tage det vi synes er det bedste, og ligge det ud på vores forside af tveast.dk og så cremen af cremen, det bringer vi i "Min Hverdag" om aftenen. Så det er den her særlige status som vi gerne vil give medlemmerne af ØSTHOLDET. Og dem, der så sender noget ind til os som ikke er medlemmer af ØSTHOLDET, der skal vi jo så stadig væk publicere det som vi gør det i dag, side og arbejde med et, så det er også det næste, der sker. Og det er jo også et eller andet, at give det frit og stadig i deres eget univers og det ligesom er deres side, skal gøre det her. Så... og der vil selvfølgelig også være noget moderering af det her, som der er på Facebook med kommentarer, så der vil vi også skulle gå ind og lave nogle slåfejlsrettelser, så det vil vi stadigvæk skulle arbejde med, men nu er det sådan at nu giver vi det sgu frit, men vi gør det kun til dem vi kender, om jeg så må sige, altså dem som vi har haft en dialog med,

om de ville være med på ØSTHOLDET eller ej. Og nu ved jeg, at Mobilholdet ovre på TV MIDTVEST, de har kørt det siden efteråret også og de har ikke, det er sjældent at de har de store problemer med indhold, der bliver lagt op, som ikke skal lægges op, altså sådan noget som nøgenbilleder, altså det er ikke noget der sker, så det tror jeg ikke at vi skal være så bange for, øh, fordi vi netop ved hvem de er. Og det er det, der er det afgørende tror jeg. Men det bliver spændende at se, hvad det kan udvikle sig til.

Interview slut.

2. interview

Interviewstart:

Jeg kunne godt tænke mig, at få dig til at pege på nogle elementer, der karakteriserer en god, lokal historie.

JB: Det allervigtigste eller det eller element der oftest optræder, det er identifikation. Det er altså, altså i hvert fald når vi snakker om det som brugerne sender ind, og det er også det vi hører, når vi har nye og gamle medlemmer på besøg hos os, og vi så spørger dem, jamen hvad er det der, for dem er så godt er ved "Min Hverdag" i 19.30-udsendelsen, det er jo identifikation, det er at de kan identificere sig med de historier som brugerens sender ind, fordi det er sådan noget, de kan kende fra deres egen hverdag. Det er noget... det er det mest afgørende. Også fordi de siger, at det er en rigtig god udsendelse, og det er masser af gode professionel journalistik, der bliver lavet og så har man lige et par minutter, hvor man for det første åbner dørene over for seerne og bringer nogle historier som er lavet af seere og er fra deres hverdag, og på den måde kommer vi i øjenhøjde med seerne. Så en god lokal seer-historie er noget, hvor der er identifikation i. Det er det vigtigste.

Gælder det også, når det er jer der står som afsender? Altså på de journalistiske produktioner?

JB: (...)

Er det de samme elementer?

JB: (...) Det er også de samme elementer, men det er ikke et lige så vigtigt element tror jeg, fordi der er det jo nyhedskriterierne der afgør, hvad det er for nogle journalistiske kriterier vi bringer. Og der er jo forskel fra gang til gang. Altså hvis vi nu tager sygeplejesagen, så er der jo ikke så meget identifikation i det, jo altså godt det ikke var mig eller har hun gjort det, men det er mere sensation og aktualitet, det er en retssag der foregår lige nu. Hvor aktualitet har en hvis grad af vigtighed i det vi får ind i min hverdag, men ikke på samme måde. Der kan vi godt have en video fra en gymnastikopvisning som har fundet sted lørdag, og som vi først sender tirsdag, så der betyder aktualiteten ikke så voldsomt meget, men når vi selv laver, eller selv skal ud og lave noget fra en gymnastikopvisning, så er det noget som vi skal bringe aften, så er det ikke noget vi bringer dagen efter. Så på den måde kan man godt sige, at der er forskel i udvælgelsen af kriterierne, når vi tager noget med fra "min hverdag" og når det er noget vi laver selv.

Hvorfor skal den video – altså nu er du inde på det med gymnastikopvisninger – hvorfor skal en brugervideo fra en gymnastikopvisning ikke bringes den dag, hvor det har været?

JB: Det skal den jo også i den mest optimale verden. Men det er ikke livsnødvendigt. Det er ... i starten der snakkede vi om, at det skulle være fra i dag, for ellers gav det jo ikke nogen mening, men der fandt vi også hurtigt ud af, at rent logistisk, at der er ikke, før vi får videoer og... [mumler] og før vi kan redigere og speaker og så videre, jamen så er det ikke realistisk at satse på at vi video ind. Men også fordi hvis der sidder en der ude og optager noget fra en gymnastikopvisning en eftermiddag, jamen så kan de ikke nå at sende det til os, så vi kan få det med samme aften i 19.30-udsendelsen. Det sender det måske først på aftenen eller om aftenen eller måske først dagen efter. Og sådan er det med mange... Og derfor, og om (...) om vi fortæller om en gymnastikopvisning, der var i forgårs, det er ikke så vigtigt, det er mere historien i billederne end at det fandt sted i går eller i forgårs. Så aktualiteten betyder ikke så meget. Det gør den ikke. Og det er også at logistiske grunde, og også fordi folk de tænker sgu ikke så meget over om det er fra... altså hvis det er noget der er to måneder gammelt så gør man, men der er selvfølgelig en grænse, der er en grænse på de der to-tre dage. Men man kan jo også se på for eksempel Folketidende, at mandagens begivenheder... altså hvis det er noget der er sket fredag eftermiddag, altså der er jo nogle gange et kamppreferat fra en kamp fredag aften, og hvis man ikke har haft sen deadline, jamen så bringer man jo det om mandagen, og der er der nok nogle der ville sige, jamen hvorfor havde I ikke den med lørdag morgen, men det (...) det betyder ikke et store. Det gør det ikke.

Mener du, at der et behov for den her type brugerinddragelse?

JB: Ja, altså vi har jo fået lavet nogle undersøgelser, og senest har vi fået lavet sådan en lille én, det var bare en undersøgelse blandt vores, hvad hedder sådan noget (...) vores repræsentantskab, hvor det var sådan et spørgeskema, og hvor de blev spurgt til min hverdag og der viser den faktisk det samme billede som den undersøgelse jeg har vist dig tidligere, at september sidste år, at omkring 70-85 %, det fortæller da i hvert flad mig, at det er... jeg vil ikke sige, om det er nødvendigt altså, men det er ... vi har jo levet uden i mange år, hvis man kan sige det sådan, så på den måde er det ikke nødvendigt, men det er et ekstra element, som er blevet taget godt imod, og hvor jeg tænker, at det skal man da udnytte på en eller anden måde, det er en nye streng at spille på, i alle de strenge vi har at spille på. Så på den måde synes jeg at det er nødvendigt. Men der hvor det også begynder at give mening, og der hvor jeg synes at det begynder at blive nødvendigt er jo netop, at når vi har de der øjne og ører ude i områderne, at de så tipper os og at de tænker på os først, når der sker noget som er interessant, eller der er noget de undrer sig over øhm, og også fortæller os historien, som vi selv kan lave journalistik på det for eksempel. Altså, vi har igennem bare de seneste uger hørt om den flotte badestrand der er blevet anlagt ved Bandholm, jamen det er jo en seer eller en fra ØSTHOLDET, der havde sendt det ind, hvor vi jo så havde et indslag med i forgårs, og sådan er der en del af de indslag som vi laver, som er født ud af noget som ØSTHOLDET har bidraget med på den ene eller anden måde. Og der synes jeg, at det begynder at blive nødvendigt, fordi vores formål er at bringe nyheder fra din hverdag, det sådan det store slogan og det er det der hele omdrejningspunktet for alt journalistik vi laver, og

hvem er det, der er bedst til at fortælle os, hvad det er der foregår i deres hverdag? Det er jo seerne og ØSTHOLDET derude, så derfor er det, altså så er det at det begynder at give rigtig meget mening når så ØSTHOLDET begynder at komme med forslag til historier eller indsender nogle billeder eller videoer som vi kan lave journalistik på fordi det jo er noget det udspringer af deres hverdag og er noget af det der optager dem i deres hverdag. Og laver vi journalistik på det, jamen så er det ligesom at vi har opfyldt vores mission og det gør vi jo ligesom bedst ved at tage udgangspunkt i seernes hverdag. Og det hjælper ØSTHOLDET os med at gøre. Så på den måde tænker jeg i hvert fald, at vi bringer seerne tættere på os, som vi gerne vil mere end vi på en eller anden måde har den der gatekeeper-rolle, altså den ligger vi lidt væk på en eller anden måde og sørger for ved det her projekt, at ja, inddrage brugerne, så de sætter deres aftryk på det indhold vi bringer i vores medier. Så på den måde tænker jeg at det er nødvendigt, men det er jo ikke mere nødvendigt, end at vi sagtens kunne gå tilbage til gamle dage, for to år siden og så lave journalistik som vi gjorde. Hvor det jo er min påstand, udokumenterede påstand må jeg jo sige, men det er trods alt min påstand, da jeg startede deroppe, der var det jo gerne en eller to historier, var nogle som havde været artikler i Folketidende eller Sjællandske eller Nordvestnyt eller hvem det nu er. Sådant er det ikke mere. De historie vi har, det er mere en eller to historier, der er født ud af noget der sker i seernes hverdag, som vi har fået ind fra ØSTHOLDET. Så på den måde er der sket... er vi kommet tættere på seerne eller deres hverdag. Som jo er vores mission.

Er der nogle videoer eller indslag som har gjort et indtryk på dig eller noget hvor du har tænkt, wow, det her er skidegodt?

JB: Ja, det sker sådan set hver dag på en eller anden måde. Der er (...) Det er forskelligt, fordi nogle gange er det bare godt filmet og andre gange er det bare en god historie øhm eller også så har det bare det der sjove twist. Så det er sådan lidt forskelligt, hvad det er, der kan imponere mig, for det kan jo også være videoen som er optaget på højkant og som ryster og alt det der, men der bare lige er det moment hvor man siger, det er sådan det unikke moment, og især hvis de så fortæller eller skriver en historie til, hvor de sådan inddrager sig selv og fortæller en historie om, jamen hvad var det de lige tænkte, da de filmede og så det her, og så imponerer der mig. Eller også, vi havde jo, altså hvis jeg skal komme med nogle konkrete eksempler, så havde vi jo en bruger-video, jeg ved ikke om du har set den...

Jo, jeg tror vi så den sidst.

JB: Nåh, ja, det gjorde vi. Men altså, det var jo fantastisk godt tænkt af sådan et medlem af ØSTHOLDET, at nu tager jeg ned på brugerbaren og der har de den her konkurrence og så kan vi filme det og sende det ind til TV ØST, og det bliver så en af de mest sete i lang, lang tid og det imponerer mig, at de tænker, at det skal TV ØST sgu da have. Og så selvfølgelig er det jo også, ikke mindst lige så imponerende at folk ude på den anden side så rent faktisk synes, at det er sjovt. Og at de ser det. Ja, så er der jo også nede fra Gedser, det der faldt ned der, hvad hedder det, skrænten der, og det var jo også, altså ikke en speciel fin video, men historien er jo god. Så har vi, senest har vi også haft en video fra noget der hedder Klub Næstved, som er en klub for udviklingshæmmede, hvor der er nogle der sang, og det var jo også et medlem af ØSTHOLDET, der havde

sendt det ind, at de sang og så kørte vi op og lavede et indslag på det, og det er også noget der bliver set meget og som bliver kommenteret på Facebook. Så jeg synes at det er, at det sjove ved det er, at der er alt mellem himmel og jord, der kommer ind og idéer, der kommer ind. Det er alt lige fra den lille svane, der går en tur nede på havnen uden at der måske er ret meget i det, og så til de store ting, der fylder i det store lokalområde, med en skrænt der falder ned og sådan nogle ting. Så jeg synes ... det er virkelig mangfoldighed, der præger det her kan man sige. Og så var der j også de der, hvad fanden var det de kaldte dem, rotter, eller sumprotter, de der store...?

De der bæverrotter?

JB: Haha, ja bæverrotter! Som var sluppet ud. Det var jo også et billede eller en video vi fik ind, og hold da kæft, den er kraftedme stor, og så kommer der lige en rotte gående der, som er så stor. Og det er jo også hele grunden til, at vi arbejder med det her, at når folk de ser noget, eller som undrer dem og tænker, hvad fanden er det, så vil vi jo gerne have at de tænker på os og får sendt det ind lige så snart de får sendt det ind fra.. og det oplever vi jo så også at de gør. For eksempel den der sumprotte eller bæverrotte, den tror jeg ikke at vi havde fået, hvis det var vi ikke havde arbejdet med det her, og at det ligesom var i folks bevidsthed, at det her kan vi bare sende til TV ØST, så skal de nok tage sig af det på en eller anden måde.

Var det et medlem af ØSTHOLDET, der havde...?

JB: Nej, det var det så ikke, men alle kan jo sende ind, men det var det ikke i det her tilfælde.

Var det et billede vedkommende havde sendt ind?

JB: Nej, det var faktisk en video.

Det var en video. Okay. Fordi vedkommende havde set de her rende rundt eller...?

JB: Det var bare nogle der kommer gående. Det var den der berømte video, hvor de bare kommer gående, hvor man kan se nogle ben, og så er det man først finder ud af, hvor stor den egentlig er, når man ser den komme gående der ved de der ben. Så det var bare en video vi havde fået ind, og så bragte vi jo historien, og så begyndte der at komme flere billeder ind, fordi så havde folk jo set det og så ”jamen, det har jeg da også set” og ”det har vi sgu da også taget billeder af” og så har de sendt det til os og så på den måde rullede historien, så det var sgu meget sjovt.

Sidste gang vi snakkede sammen, der sagde du at I havde god succes med at spotte det, der er potentiale i, og så tænkte jeg, er det på baggrund af alle de likes I får på for eksempel på Facebook?

JB: Altså at vi er gode til det?

Ja, at I er gode til at spotte, hvad folk godt kan lide. Er det fordi I tidligere har lagt videoer ud, hvor I så kan se, okay, det er noget der får mange likes, det gør vi igen eller?

JB: Ja, det er (...) den baggrund vi har for at gøre og ligge videoer ud, men nu er det langt fra alt, der kommer ud på Facebook. Og der er jo også nogle gange videoer vi får lagt ud, som ikke giver så meget, men jeg synes I de fleste tilfælde, at så kommer vi til at ramme rigtigt, og det er det der, ja hvad kan man sige, lidt, jeg ved ikke om det lige er så meget identifikation der rammer der, men det at det er en seervideo på en eller anden måde, så giver det en eller anden ekstra form for identifikationsfølelse hos dem der sidder derude, tror jeg, mere end hvis det bare er et nyhedsindslag, fordi så er det jo nogle professionelle journalister, der har lavet det, og det er jo noget vi ser hver dag. Men hvis det nu er noget rigtige mennesker har oplevet, så bliver det på en eller anden måde en større effekt, og så er det selvfølgelig selve indholdet i videoen, der betyder rigtig meget, der er det jo, godt at det ikke var mig eller sensationsagtigt, eller hvad det nu er, der tænder folk på Facebook, øhm, og det synes jeg vi er ret gode til at spotte, men det er ikke sådan at der er en manual til hvordan man gør det rigtigt, og hvornår gør man det rigtigt. Det er ligesom at have den der, hvad er det der rør mig, når jeg ser den her video? Vil det røre andre også tror jeg? Og jeg tror det ligesom er det, der skal til.

Interview slut.

BILAG 3: Transskribering af videoer

Nedenfor ses transskriberingen af de fire udvalgte videoer som analyseres i kapitel 4 og som er en del af øvelserne i samtlige fokusgruppeinterviews. Med andre ord er det *speaken* (altså den journalistiske behandling), der er transskriberet. Det, der fremgår i kursiv, er de lydbider, der er optaget som en del af videoen.

Videoklip 1: Første spadestik til friluftsanlæg i Store Merløse

SPEAK: Under overskriften ”Meget mere Merløse – Hele byens projekt”, blev første spadestik taget fredag til et friluftsanlæg ved Elverdamskolen, afdeling Store Merløse. Ifølge Peer Christensen, der har indsendt billederne her fra friluftsanlægget, skal det rumme shelter, bålhytte, parkourbane, crossfitredskaber, skater- og rullekøjtetbane og ikke mindst en multibane. Det vil være frivillige fra byen, der skal drive hovedparten af projektet igennem, som foreløbig er blevet begunstiget med 1 million kroner fra forskellige fonde. Efter spadestikket blev der trakteret med lækre pølsehorn, og som det ses, så gik de som varmt brød. (*Lidt småsnak og lyde fra børn under hele speaken*).

Videoklip 2: Gigantburgere blev sat til livs

SPEAK: Mary’s Diner i Nakskov lagde lørdag lokaler til en konkurrence om, hvem der kunne spise op og på hurtigst tid.

Ahh.

Tre, to, en – go!

SPEAK: Det er Ib Mogensen, der lagde vejen forbi Mary’s Diner, hvor syv mænd valgte at give sig i kast med gigantburgere, der bestod af 1000 gram kød med ost og bacon, altså en 2 kilo tung burger med 400 gram fritter som tilbehør. Ib Mogensen fortæller, at der dog ikke gik lang tid før alle måtte sande, at de nok ikke fik spist op.

Pyha! Altså man må også være mand nok til at sige stop, mens legen er god, og det må jeg sgu sige, at det var jeg nu. Men altså tak for mad i hvert fald. Jeg skal ikke tænke mere på mad resten af dagen i dag.

SPEAK: Ifølge Ib Mogensen var det Kenny, som vi ser i den sorte trøje for bordenden, som satte mest til livs. Ud af de 2000 gram burger og 400 gram fritter manglede han således, i gåseøjne, kun 603 gram.

Videoklip 3: Benzinen i blodet fik næring

(Vrøøen).

SPEAK: Der blev søndag ført næring til benzinen i blodet hos 29 rallykursister hos Slagelse Auto Sport. De blev fyldt godt op med information om rallysporten og som det ses, så fik de også prøvet kræfter med to hastighedsprøver. Og som Ole Hansen, der har indsendt videoen her fortæller, så var der så meget benzin i blodet på flere af deltagerne, at de efterfølgende meldte sig ind i klubben.

Videoklip 4: Klar til premiere på musical

SPEAK: Der bliver i disse dage arbejdet intenst med kostumer og kulisser, sang, dans og skuespil hos amatørteatergruppen SPAMUS i Ringsted. Målet er at være klar til

premierer på musicalen ”Pinocchio” på fredag klokken 19. SPAMUS har siden efteråret arbejdet med ”Pinocchio”, som er en festlig og tankevækkende musical, der tager publikum med på en rejse sammen med Pinocchio og hans venner.

Musik og sang fra deltagerne – utydeligt, hvad der bliver sunget.

SPEAK: Som det ses på videoen fra Tina Lund-Lassen, så er de medvirkende både børn og voksne, og forestillingen er børnevenlig.

Musik og sang – igen for utydeligt til at høre, hvad der bliver sunget.

BILAG 4: Spørgeguide til fokusgruppeinterview

Introduktion: Forklaring af projektet og hvordan fokusgruppeinterviewet kommer til at forløbe.

Hvad handler det om?

- Borgerjournalistik/brugergenereret indhold.
- Den gode, lokale historie.
- Udgangspunkt i TV ØST + ØSTHOLDET.
- Formålet med interviewet = hvad mener I, er en god, lokal historie?

Interviewets forløb:

- Har I deltaget i en fokusgruppe før?
- Cirka to timer – jeg optager hele interviewet.
- Anonymitet? Brug af initialer i opgaven? Vejleder + censor har dog ret til at se fulde navne.
- Min rolle = interviewer/lytter og jeres rolle = svarer/diskuterer indbyrdes.
- Det er primært jer, der kører diskussionen, mens jeg ind imellem stiller spørgsmål og lytter. Hvis diskussionen skulle ryge af sporet eller I løber tør for ting at sige, så er der som regel en i gruppen der griber ind og siger et eller andet, eller også så gør jeg.
- Det er vigtigt at huske på, at der ikke er nogen rigtige/forkerte svar – så I må sige alt, hvad der falder jer ind (holdninger, erfaringer, oplevelser).
- Når I svarer på et spørgsmål, så er det en god idé at begrunde jeres svar. Og I er også velkomne til at stille hinanden spørgsmål, hvis der er udsagn fra de andre, der undrer jer, eller der er noget i enten er enige eller uenige i – I må altså også stille hinanden spørgsmål.
- Undervejs laver vi nogle øvelser, som går ud på, at jeg viser jer nogle klip som medlemmer af ØSTHOLDET har fået bragt hos TV ØST, hvor I så skal diskutere dem.
- Spørgsmål?

Interviewstart:

1. Navn, alder, job, hvor længe har du været medlem af ØSTHOLDET, hvordan blev du medlem? Fritid (for eksempel foreningsarbejde?).
2. Hvad var jeres sidste bidrag til TV ØST som medlem af ØSTHOLDET? Hvorfor lige præcis det? (Hvis ikke I har bidraget endnu, hvad vil jeres første klip så være?).
3. Kan I give nogle eksempler på, hvad der er en god, lokal nyhed? Hvad synes I en god nyhed skal indeholde? I må gerne diskutere undervejs? Hvorfor?
4. Det I karakteriserer som gode, lokale nyheder/historier – er det noget I vil have mere af?
5. Hvad er så en dårlig nyhed? Hvad har I ikke lyst til at se?

-
6. Er der nogen historier/emner, der egner sig bedre til ØSTHOLDET end andre?
 7. Er der noget I aldrig kunne finde på at lave? Hvad kunne I ikke tænke jer at dække?
 8. Hvad synes I karakteriserer den samlede blok ”Min Hverdag” som sendes i 19.30’eren?
 9. ØVELSE 1-4
 - a. Film 1: Første spadestik til friluftsanlæg i Store Merløse
 - b. Film 2: Gigantburgere blev sat til livs
 - c. Film 3: Benzin i blodet fik næring
 - d. Film 4: Klar til premiere på musical
 10. Hvad synes I om klippene? Hvad var godt/dårligt? Hvorfor? (Er det en god, lokal historie? Hvorfor/hvorfor ikke?).
 11. Rangér klippene efter, hvilke I synes er bedst. Diskutér og forklar undervejs (enige/uenige?). Hvorfor?
 12. Når I selv ser nyhedsudsendelser på TV ØST eller går på deres hjemmeside, hvad er det så for nogle videoer I bedst kan lide?
 13. Hvad giver det jer, at bidrage med indhold til TV ØST? (Hvad er vigtigt for jer, at vide om det lokalsamfund I bor i?)
 14. Hvad tror I, at det giver andre? (Dækker I et behov?).
 15. Det I producerer, er det også det som I tænker TV ØST gerne vil have eller er det dét som I gerne vil vise omverdenen?
 16. Har I bidraget på andre måder end ved selv at sende noget ind til TV ØST? (Ringet op, brugt som kilde, andet?).
 17. Andet? Noget fokusgruppedeltagerne vil byde ind med?

Interview slut.

BILAG 5: Transskribering af fokusgruppeinterview 1

Deltagerne er nævnt ved deres initialer, mens det i kursiv er undertegnede. Interviewet starter med en introduktion jf. spørgeguiden. Dette er ikke transskriberet. Undervejs ser vi som en del af øvelserne nogle klip. Disse har jeg ligeledes transskriberet, men findes ikke som en del af dette bilag, men i et selvstændigt bilag, nemlig bilag 3. Alt dette gælder for alle transskriberinger af de tre fokusgruppeinterviews.

(...) = tænkepause.

Interviewstart.

Ja, hvis I hver især vil starte med at sige jeres navn, jeres alder, hvad I laver til daglig, øh, hvor længe I har været medlem af ØSTHOLDET, og hvordan I er blevet medlem. Vil du starte [henvendt til GH]?

GH: Ja, GH, 48 år, øh, tror jeg kom med i ØSTHOLDET sidste efterår, øh, jeg sendte noget ind til dem og så kontaktede Jesper Bøgh mig, fra TV ØST, og spurgte om det ikke var noget for mig, og ja, det sagde jeg så ja til. Og de har brugt rigtig meget af det jeg har sendt dem, på fjernsynet, og øh, så er jeg journalist til daglig, hmm. Arbejder i et firma, hvor man køber min arbejdskraft til artikler, billeder, video, hjemmesider og den slags. Ja.

JD: Jamen, jeg hedder JD. Jeg er 39 år. Øh, sidder som formand i en idrætsforening, og der var det formanden i gymnastikafdelingen, som spurgte om jeg ville med til infomøde nede hos TV ØST. Blev medlem i marts måned, tror jeg det var, og jeg har ikke lagt noget op endnu. Ellers så arbejder jeg som it-konsulent i Region Sjælland, øh, sidder i helpdisken og hjælper med computere.

Så er det dig [henvendt til IJ], (griner).

IJ: IJ, nestoren i firmaet her kan jeg se, (griner) 69 år, og jeg er blevet medlem af ØSTHOLDET i kraft af, at jeg er medlem af en modelflyveklub, hvor vi bygger vores egne modelflyvere og fjernstyrer dem. Jeg har ikke bidraget med noget til ØSTHOLDET endnu, men jeg blev medlem sidste efterår også. Jeg så der var et opslag på Facebook, hvor de søgte medlemmer.

Okay. Mit næste spørgsmål er egentlig hvad jeres sidste bidrag til ØSTHOLDET var. I har så ikke bidraget med noget, men så kan jeg jo spørge dig GH. Hvad var dit sidste bidrag?

GH: Det var, øh, i søndags, der var et triatlon her i Næstved for overvægtige og tidligere overvægtige, og der, øh, klippede jeg... nu er jeg jo blevet så professionel, at jeg har købt den nye iPad Pro og den kan optage i samme kvalitet som de bedste fjernsyn viser, og så har jeg lært at redigere, så jeg havde sat sådan, jeg tror tyve videoklip sammen til sådan cirka et minut og det sendte jeg så ind, eller nu er det fedt, at man selv kan uploade direkte på hjemmesiden, øh, og så kontaktede Jesper mig, og ville have nogle flere informationer, og ja, så bragte de det i fjernsynet. Og så har jeg lige haft noget fra en

fritidsklub for udviklingshæmmede, og vintervej, og Sussi og Leo til oktoberfest i Næstved Hallen... (griner).

IJ: (Griner).

GH: ... alt sådan noget. Altså virkelig meget bredt.

Det seneste klip, hvorfor var det lige præcis det klip du valgte at sende ind?

GH: Øh, fordi jeg er formand for den forening, så jeg havde været med til at lave det, så, så, og jeg synes, at det er blæret at en på 185 kilo kan klare et triatlon. Altså bare det i sig selv synes jeg fortjener at komme på tv, så altså, ja.

Kan I give nogle eksempler på, hvad I synes er en god, lokal nyhed?

IJ: Det er svært.

JD: Jamen, det er jo, hvad der sker i, hvad der sker i lokalområdet, der... ja.

IJ: Man mener vel altid, at det der sker i ens eget lokalområde, er vigtigere end det der sker i andres. Så, det er svært at definere. Det kan man ikke, synes jeg ikke.

GH: Jeg synes, det er vel noget bredt, altså både noget med, ja, børn, voksne, ældre, omsorg, kommunernes besparelser hele tiden, øh, regionernes besparelse, og sådan ik', altså... sport...

JD: Hmm.

GH: ... alt muligt inden for kultur og fritid, ja.

Bare så længe det er inden for ens egen lille andedam? Eller hvordan?

GH: Næh, altså hvis... altså når jeg ser TV ØST, så ser jeg det for også at følge med i hele regionen, ik', lige såvel som hvis jeg ser TV 2. Men jeg synes også, der skal fokus på nogle gode historier, det skal ikke altid være alt det der crap, for man bliver næsten deprimeret af at se en almindelig nyhedsudsendelse, ik' altså.

JD: Ja, det er rigtigt, de gode historier er jo vigtige at fortælle, ik'.

GH: Ja.

JD: Og gøre opmærksom på, at der er liv på landet.

GH: Ja. Ja. Altså, hvad er det, det hedder, det der på TV ØST (...). Nåh jo, "Kender du en". Det synes jeg er fedt. Altså det der med, at man kan skrive til dem og sige, jeg synes, at IJ fortjener at være med, fordi han gør sådan og sådan. Det synes jeg også er en god historie.

Hmm. Kan I prøve at give nogle konkrete eksempler. Noget I har set, for eksempel på TV ØST? Hvor I tænker, "dét der var godt"?

GH: Altså "Kender du en" er i hvert fald en af dem. (...) Øh, jo, så kan jeg være egoist og sige, at de klip jeg sendte med de udviklingshæmmede, i noget der hedder Klub Næstved, der, hvad hedder det, der blev de så vilde med det jeg sendte, så næste dag, der blev jeg ringet op af journalisten, som så siger: "Jeg kunne faktisk godt tænke mig at besøge dem", og så lavede hun så et indslag på fire et halvt minut! Det er altså lang tid på tv, altså, og det var så skide godt sat sammen. Det viste bare det der livsbekræftende og det var så fantastisk et indslag, og sidst jeg snakkede med hende, der lå det top fem af de mest sete tv-klip hos dem, eller indslag, og der snakker vi altså 108.000 visninger, og det synes jeg, jeg aner ikke hvor mange det egentlig er, men i min optik er det meget, ik'. Så det var en fed historie, rigtig god. Positiv og glad, og viser, at selvom man har et handicap og er udviklingshæmmet, så kan man stadig godt være god til noget andet, ik'.

Ja. Har I andre nogle I kan huske I har set eller noget der har gjort indtryk?

JD: Nej, altså...

IJ: Det er jo svært at hive noget frem sådan lige på stående fod.

GH: Hvad med det der sygehus og hende sygeplejersken nede fra Nykøbing Falster med retten og alt det der? Er det en god historie?

IJ: Nej, det synes jeg ikke. (...) Den øh, jeg ved ikke, altså min fornemmelse af sådan noget der..., altså jeg vil betegne noget af al det, i min optik, er revolverjournalistik. Det er på, lige her og nu, og der kommer noget frem som de slet ikke har belæg for. Nu viser det sig jo, at der er en kemiker, der har været fremme i skoene og fortalt, at det der med det morfin der, som hun har fået overdosis af, altså patienterne, det passer temmelig sikkert slet ikke.

GH: Åh.

IJ: Fordi det er noget med at med en modgift, så skal, de mener den der overlevede, eller sagde der overlevede...

GH: Ja.

IJ: ... der skulle være kommet en reaktion bagefter, den reaktion den udeblev totalt. Og det har de også fortalt i retten. Så jeg ved ikke rigtigt. Sådan nogle ting bryder jeg mig i hvert fald ikke om, og slet ikke når det er en sag, der har kørt så længe og de stadig væk ikke har konkrete beviser og komme frem med og få hende dømt. De må være en belastning psykisk som ikke nogen mennesker skal udsættes for.

GH: Hmm.

IJ: Derfor synes jeg ikke, at det er en god historie. De kan fortælle om det, og hvad der sker i sagen, men derudover og lave sådan en cliffhanger, for at man skal blive hængende og se, jamen nu kommer der nok noget, og så er det jo bare tom snak meget af det. Det er ikke noget jeg hæfter mig ved. Det foregår der gudskelov ganske lidt af på TV ØST, det er mere de landsdækkende kanaler, der er derude.

Vil du sige noget også [henvendt til JD]?

JD: Jamen, det altså... Det er fordi vi også selv... Altså jeg bor i en lille by, der hedder Dalmose, hvor vi kæmper med at ting bliver lukket og så videre, og der stod vi sammen i efteråret og i sensommer, næh, først på sommeren med, at fritidshjemmet ikke blev lukket ved at vi stod sammen, og det kom også i TV ØST, og så var der også noget med hallen, hvor de kom og filmede. Så det er de der ting, der viser, at det hjælper at stå sammen om og kæmpe for de ting man gerne vil, og gerne have bevaret, ik'. Og det er sådan set uanset hvor det er henne, om det så er i mit eget lokalområde eller om det er nogle af de andre, men bare det at se, at altså fordi vi bor på landet, så kan vi godt holde gang i tingene. Det synes jeg, og det giver inspiration, når man ser andre, der kæmper, og så får man også lyst til at kæmpe selv.

GH: Jeg kan også godt lide, at de viser, og det er lige gyldigt, hvad emnet er, men når de er ude live i deres aftensprogram, at de så lige rapporterer...

JD: Ja.

GH: ... i går var det et eller andet fra Næstved Teaterskole, hvor de her oppe i Grønne-gade, og så blev der så sagt efter hun havde sendt direkte, at hun bliver der under arrangementet og så kan man så se mere senere, altså så i de sene nyheder. Så det synes jeg også rart, at de selv er ude og være på live.

JD: Ja, ja.

GH: For ellers tænker jeg også sådan, at det er meget fedt at vi fra ØSTHOLDET selv kan smide ind direkte og egentlig gør reklame i gåseøjne for noget vi gerne vil, om det så er modelfly eller ...

IJ: Hmm.

GH: ... hvad fanden det er, altså, men, men det må heller ikke blive en sovepude for TV ØST og deres journalister, vel. Det må jo ikke blive sådan, at ledelsen siger, nåh, hold kæft, vi får så meget godt så og vi kan godt lige skære ned på staben af medarbejdere, ik'. Altså, det duer jo heller ikke.

JD: Nej.

IJ: De kan jo næsten ikke være færre end de er, fordi de har jo, hvordan var det de sagde, de havde tre hold de kunne sende ud, en lydmand, og en fotograf og så havde de to i reserve, og det var kun en fotograf, hvor der er monteret en mikrofon på kameraet. Så der er grænser for, hvad de kan dække. Og det er også derfor de også gerne vil have den menige, øh, TV ØST-seer til at være med til at dække lokalnyhederne...

GH: Og det er jo også fint nok.

IJ: ... og jeg vil så også sige, at det er da blevet meget mere levende tv og bedre tv efter, at de er begyndt at bruge hverdagsituationer.

JD: Hmm.

GH: Hmm. Jeg kunne så godt tænke mig, fordi jeg bliver lidt irriteret over at de skal sige ens navn hver gang, nu netop fordi jeg har sendt meget ind, det har jeg ikke brug for. Der kunne jeg godt ønske mig, at man kunne få lov bare at, værsgo det er jeres, brug det eller lad være, jeg har ikke nødet at have mit navn nævnt på tv. Det bryder jeg mig ikke om.

IJ: Har du nævnt det? Fordi så er jeg sikker på, at du godt kan slippe. Hvis du siger, jeg vil meget gerne bidrage...

GH: Ej, jeg har måske ikke sagt det så hårdt, men jeg har faktisk nævnt det for Jesper...

IJ: Det må være nok, hvis redaktionen ved hvem det er...

GH: Ja, jeg ved det sgu ikke.

IJ: Det vil jeg sige.

JD: Men man burde godt kunne være anonym i forhold til...

IJ: Det er det samme med en, med en journalist, der bruger nogle anonyme kilder, vedkommende ved hvem det er, men der er bare ikke nogen andre der får det at vide.

GH: Nej.

IJ: Det må lade sig gøre i den henseende også. Spørg dem ad.

GH: Ja, god idé. Det kunne være, at jeg skulle spørge Jesper sådan lidt mere konkret eller hårdt eller sådan. Ja, ja.

IJ: Bare gå lidt på ham. Han kan tåle det.

GH: (Griner), ja ja, han er flink nok. Sidst jeg faktisk var heroppe på borgerservice, så da jeg kommer ned, så gik der en svane herude på vejen, lige herude midt på vejen...

JD: Nåh, det var også dig, der havde sendt den ind?

GH: Ja, så den havde jeg klippet sammen ik', så. Kæft hvor var jeg våd, det pissede ned simpelthen.

JD: (Griner).

GH: Jeg var drivvåd, da jeg kom hjem. Så der, det var skidesmart, det var så på telefonen jeg havde optaget, kommer hjem, ligger mig på sofaen, og så dut, dut, dut, så havde jeg redigeret en video. Det er simpelt hen så nemt det der, altså. Det er skidegodt, når man først har fået det lært. (Griner).

IJ: Ja, det er lige det. (Griner).

Nu nævnte du det her med sygeplejesagen, hvor du synes, det måske ikke er nogen speciel god lokalhistorie.

IJ: Ja, det er for voldsomt.

Hvad tænker I andre i forhold til det? Er I enige i det?

JD: Altså i forhold til det, så synes jeg også at det er for meget. Hun er jo nærmest stemplet uden at være dømt, ik'. Hun, øh, får svært ved at komme videre hvis ikke hun er skyldig, hvordan skal hun så komme videre. Og der synes jeg, at der er, selvfølgelig skal man vide, hvad der sker, men derfor er der alligevel for meget dækning om, øh, om hvad der er sket. Jeg synes, det der med, at hvis hun er uskyldig, og så alt det der med hendes familie, det er det jeg tænker mest på. Og netop det, at der bliver kørt så meget på hende, ik'.

IJ: Ja.

JD: Det er simpelt hen. (...) det er hårdt, det må være hårdt for den familie at opleve.

IJ: Ja, for pokker. Uden al tvivl. Og hvis ikke bevisførelsen er stærk nok til at få hende dømt, øh, så skal hun jo have en hundrede procent frikendelse for at komme videre i livet, og hvis hun ikke får det, hvad har...

JD: Der vil jo altid være en mistanke, ik'.

IJ: ... hvad har hun at eksistere for...

JD: Ja.

IJ: ... intet. Derfor synes jeg at det er for voldsomt, sådan noget. Altså vi ved alle sammen, hvad der er sket, hvad hun er blevet sigtet for, og hvad hun er blevet fængslet for, og vi ved også at retssagen kører. Det behøver ikke at skulle blive malet ud i enkeltheder, som det bliver nu. Det duer ikke. For vi skal se på den, øh, på den menneskelige person bagefter også, og i samme moment som vi hører det andet, men hvis det virkelig var at hun var så entydigt skyldig, som det ser ud til, så var hun jo dømt for længe siden. Så skal det ikke tage halvandet til to år næsten, før der sker noget. Der er for lidt beviser til [mumler]. Og der kommer også modsættende vidneudsagnene og det er kun én der har set noget (...). Det er jeg ikke tilfreds med sådan noget.

GH: Skal vi kun snakke den gode historie, eller må man også sige mangel på noget?

Det må du meget gerne.

GH: Fordi jeg tænker også, at jeg nogen gange godt kunne tænke mig, at jeg savnede lidt mere dybdeborende journalistik. Altså, hvor man tipper dem noget for eksempel og så kan de selv gå i dybden med tingene, men det er igen et spørgsmål om ressourcer, men, men det kunne jeg også godt tænke mig, at de kunne gøre.

IJ: Men så har de jo TV ØST kanalen man kan slå over på bagefter. Så kan de jo sige, at hvis man er interesseret i at høre mere, øh, så kan man slå over...

GH: Jamen, jamen det er ikke det jeg mener...

IJ: ... så fortsætter udsendelsen med.

GH: Jamen, der er ikke det jeg mener. Det er hvis man skal lave noget dybdeborende journalistik, så skal de jo bruge laaaang tid på at ressource og lave forarbejdet...

IJ: Nåh, ja.

GH: ... før man kan lave selve...

IJ: Ja ja. Ja.

GH: ... historien. Det er ligesom lidt, der mangler de noget fornuftig tid til at kunne gøre det, så. Der var det med Region Sjælland, med øh...

JD: Hmm.

GH: ... computersvindel og dyre rejser til Dubai og sådan noget, det synes jeg i øvrigt også er en vigtig historie...

JD: Ja!

GH: ... og jeg tror også politiet, der var blandet ind i det, ik'.

JD: Det er mine tidligere...

GH: Det er jo...

JD: ... mine tidligere chefer, (griner), der blev dømt så.

GH: Ja, ja, så sådan noget er jo også væsentligt, ik'. Men der har man ligesom bare noget fra en retssag, man kan bruge kan man sige, ik, eller læse sig frem til, men øh, eksempel vis, nu vil jeg ikke nævne nogle navne eller kommune, men i en kommune sidder der en politiker i et byråd med en kasket fra et parti og er formand for omsorgsudvalget. Det er én kasket. Men så samtidig sidder man som boss i et firma hvor man kan søge paragraf 18-midler til sin forening, og øh, det er (...) det er omsorgsudvalget der uddeler de der penge, jeg tror det var omkring fire millioner. Så står der godt nok i referatet, at formanden for omsorgsudvalget selvfølgelig er gået uden for døren, når beslutningerne er taget, og det er jo her alle rævekagerne de skabes, det er sgu uden for døren, det sgu ikke inde til mødelokalet, og den selv samme formand der, hun sørger for at tage over en fjerdedel af det budget, der skulle pensles ud på så mange foreninger, ik'. Det synes jeg jo er en vigtig historie.

JD: Ja.

GH: Og det har jeg tippet dem om, og de synes også at det var meget spændende, men det var også meget tidskrævende og sådan noget, ik'. Ja, det er det. Men sådan noget synes jeg er vigtigt og væsentligt at få frem i lyset.

IJ: Hmm.

JD: Jamen helt klart.

GH: Altså fordi sådan noget svindel og humbug, ik'.

JD: Jo.

GH: Eller for eksempel en fritidsklub her i Næstved, jeg hjalp med at skaffe penge til en handicapbus, for pludselig blev det sådan i Socialpædagogisk Center i Næstved, der må man ikke bruge de der handicapbusser, altså fra hjem til fritidsaktiviteter, du må kun bruge det fra hjem til arbejde, de der beskyttede værksteder, og tilbage igen.

JD: Okay.

GH: Så står busserne tomme og stille indtil næste dag, så kan de udviklingshæmmede sidde derhjemme og trille tommelfingre og se gamle danske film eller et eller andet på VHS...

JD: Hmm. I stedet for at komme ud og...

GH: ... altså de kan ikke komme ud og være sociale og aktive i en klub, hvor man gør meget, ik'. Så fint, så skaffede jeg så penge til den handicapbus der gennem nogle fonde og noget, og hvad sker der så, ja, så blev det besluttet, at så må pædagerne heller ikke køre den handicapbus. Så havde de en bus, men der var ikke nogle til at køre den. Altså [slår sig i panden]! Sådan noget ik', det skal sgu da frem.

JD: Ja, ja.

GH: Altså jeg kan sidde og fortælle jer det ik' også, men sådan noget skal da frem i medierne, mener jeg.

JD: Jo jo, klart.

GH: Der må man godt gå til den, ik' altså, og borgmesteren her i byen, han var med til indvielsen af handicapbussen, og han tog den første tur og jeg tog billeder du ved, og det kom i aviserne og sådan noget ik', ja, så bagefter kunne vi skrive, og ja så er det fint, men pædagerne må ikke vel, ja hold kæft mand, sådan noget er langt ude.

JD: Ja, altså sådan noget skal jo også frem, alle de der, så man er klar over, hvad det er, der foregår, ik'.

GH: Ja, også sådan lidt, så det mangler jeg nok lidt, sådan.

JD: Hmm.

Der var en af jer, der snakkede om, jeg tror det var dig [henvendt til IJ], der gerne ville have nogle flere sådan hverdagshistorier.

IJ: Ja.

Er det noget I godt kunne tænke jer mere af?

IJ: Altså, jeg vil, jeg vil vende det en halv omgang og sige, at jeg vil da hellere have noget mere fra de forskellige lokalområder, uanset enten det er Lolland, Falster eller

Sydsjælland eller deroppefra hvor de rige bor i Gilleleje, som også hører med til TV ØST...

GH: Nej, det er de jo så ikke.

IJ: Nåh, er de ikke det?

GH: Nej nej. Nej, det er jo TV Lorry.

IJ: Nåh, dækker de det deroppe, jamen jeg synes bare at det kører helt derop ved Holbæk-kanten.

JD: Jamen, Holbæk er med, men Gilleleje er jo i Nordsjælland, ved Helsingør og deroppe.

IJ: Nåh ja, det er da også rigtigt.

GH: Ja.

IJ: Men bortset fra det, så vil jeg da hellere se det, end jeg vil se en direkte kopi, som lige har været sendt på den landsdækkende TV 2.

GH: Ja. Det vil jeg give dig ret i.

IJ: Sådan noget gider jeg ikke.

GH: Altså så skal det i hvert fald have lokal kant, ik'. Eller...

IJ: Det skal det! Meget lokalt kant...

GH: Ja, ja.

IJ: ... ellers skal det ikke frem. Altså de fleste, der ser TV ØST, de har lige set nyhederne på TV 2 også tror jeg. Fordi...

GH: Det kan jo så være tilfældet, det du siger, at det kan være fordi, at det er TV ØST, der har lavet indslaget som TV 2 så synes er så godt, så de vælger at sende det også der. Og så er det klart at TV ØST bruger deres egne indslag.

JD: Jo, det er jo det. Det er jo typisk fordi TV ØST har lavet noget som TV 2 så tager, ik'.

GH: Ja.

IJ: Jamen, det bliver jo aldrig nævnt.

GH: Neeej, det gør det ikke. Hvorfor... det er storebror der, TV 2...

IJ: Men altså ære den som æres bør, plejer jeg gerne at sige.

GH: Jah, det...

IJ: Altså vi har lige stjålet et indslag fra TV Nord, det vil vi godt have lov at bringe på den landsdækkende kanal, så er TV Nord fri for at bringe det bagefter.

GH: Jamen, der tror jeg bare...

IJ: Men det kan så slå deres program i stykker.

GH: Jeg tror da mere, at det er regionerne, de da stolte af altså, og få lov til at få et af deres indslag på den landsdækkende...

JD: Hmm.

GH: ... så det tror jeg da, at de bare er taknemmelige for.

IJ: Det er irriterende at se det først på TV 2, og så bagefter så er det, det første de starter med på ØST-kanalen.

GH: Ja, men det kan jeg godt følge dig i.

IJ: Så går jeg ud og laver kaffe, ik', indtil det er forbi.

Alle: (Griner).

GH: Ja. Ja.

IJ: For altså det hedder lokal-tv, ik'. Eller regions-tv eller hvad man skal kalde det. Så burde de nok (...) veje op og ned, hvad skal vi gøre.

JD: Men TV 2 køber jo rettighederne af TV ØST og nogle af de andre, for at vise det hos dem.

IJ: Ja. Ja.

JD: Så de er jo glade for, når, når TV 2 vil bringe deres...

IJ: Ja, men det er så også tit at jeg også har set en udsendelse om en soldat, der var udsendt fra ØST-regionen, og så var de nede i Langbortistan, jamen, men kan de ikke bare nøjes med at fortælle det, frem for at tage derned?

Var det TV ØST, der havde været...?

IJ: Ja, og sådan er det mange gange, hvis der er nogle der har bopæl i TV ØSTs region og de foretager sig noget et andet sted som er værd at fortælle, nåh ja, så kommer det... og dem der bor hernede har ikke nogen decideret gavn af det, de har mere gavn af det, der hvor det foregår. Som en lokalhistorie. Uanset hvor vedkommende kommer fra.

GH: Hmm.

IJ: Som primus motor, synes jeg. (Griner). Det kan man ikke finde ud af. Men det må være, det er deres problem.

GH: (Griner).

Hvad har I så slet ikke lyst til at se?

GH: Sygeplejersken, mener IJ. (Griner).

IJ: (Griner). Ja.

JD: He. Altså der er ikke noget jeg ikke vil se, der er ikke noget, hvor jeg kunne sige, det vil jeg aldrig se. Det har jeg ikke.

IJ: Det, at der står en, en journalist nede foran indgangen fra retsbygningen, jamen altså, det kan de gøre fra studiet. Det er fuldstændigt sindssygt. Og de spilder ressourcer på det. Der står et optagehold der plus en journalist.

GH: Hmm.

IJ: Det kan de bruge nogle andre steder. Det synes jeg. Men sådan er vi forskellige. (...) Jeg ved ikke om det giver, det giver nok lidt mere pondus rent udsendelsesmæssigt, når det bliver lavet på den måde, end hvis det er studieværten, der bare fortæller om det.

GH: Jamen, de gør det jo også på de landsdækkende, altså hende der Janni Pedersen fra TV 2 NEWS og TV 2, hun står jo også ved retsbygningerne rundt omkring...

IJ: Jamen, jeg synes de indimellem spilder krudtet på nogle forkerte ting. I stedet for at lave noget... altså så kan det harme mig totalt, de har et menneske i studiet... nu er det ikke lige TV ØST, men TV 2 også, de har et menneske i studiet og de diskuterer frem og tilbage om et specifikt emne, og så lige pludselig siger studieværten, ja nu er tiden brugt, og så sidder man der som et andet fjols...

GH: (Griner).

IJ: ... og hvad ender det egentlig ud i? Og det får man ikke at vide.

GH: Nej, hvad snakkede de om? Ja.

IJ: Det får man ikke at vide, jamen så må de skubbe noget at det eller udelade noget i sidste ende for at få en ordentlig slutning på det interview eller samtale, og fortælle hvad der sker der.

GH: Nej, det kan de sgu ikke.

IJ: Jo, de kan bare udelade noget i den sidste ende. Sværere er det ikke.

GH: (Griner). Det er jo kørt ned på minutter og sekunder, altså...

IJ: Det er jeg fuldstændig klar over, men der er et gammelt dansk ord, der hedder konduite.

GH: Ja.

IJ: Det kan man godt benytte sig af. (Griner).

GH: Ellers synes jeg i hvert fald, at det er vigtigt at studieværten eller interviewerens stopper i særdeleshed politikere, ik'...

JD: Hmm.

GH: ... "det var ikke det jeg spurgte om". Det var...

IJ: Det er jeg med på.

GH: Bla bla bla... for det første synes jeg, for det andet synes jeg... sådan siger de altid, hvis I ligger mærke til det, ik'.

IJ: Og hvis journalisten spørger fire gange, så starter han det samme sted, politikeren, og fortæller det samme som han lige har fortalt tre gange i forvejen.

GH: Lige præcis. Ja. Og der er der nogen af dem, der er gode til at, [GH slår i bordet], det var ikke det jeg spurgte om, det har jeg forstået.

IJ: Og sådan skal det være.

GH: Jeg ved godt det ikke er ØST, men Cecilie Beck fra TV 2 Nyhederne, hun er skide god til det.

IJ: Ja, det er hun.

GH: Der får den lige [slår en knyttet hånd mod den anden håndflade].

IJ: Jo, hun har samuraisværdet fremme.

GH: Ja, det har hun. (Griner). Det er nok fordi hun er gift med Rasmus Tantholdt, (griner).

IJ: Ja, det kan godt være...

Alle: (Griner).

IJ: ... at hun har lært lidt.

Er der nogle historier eller emner I synes, der egner sig bedst til, at det er jer, der laver dem som medlemmer af ØSTHOLDET?

Alle: (...)

GH: Altså, jeg er meget med koncerter og sådan noget, hvor jeg alligevel er ude at tage billeder til aviser eller dem, der har arrangeret koncerten, så tager jeg også lige, hvad hedder det, og videofilmer ik', og hvis jeg ikke gjorde det så kom det jo ikke på tv, for det har de jo bestemt ikke tid til, altså. Jeg synes jo bare generelt, at det skal være en blandet bolsjebutik, der skal være noget af det jeg sagde i starten, altså børn og unge, og voksne og gamle, og øh, sport og ja, altså hele paletten, ik. Øh. Og så noget livsbekræftende.

JD: Altså vise, hvad der sker. Fordi de har jo som sagt ikke ressourcerne til at have folk ude alle steder. Så jeg synes, det er rigtig godt også.

GH: Og så også det at det er positive historier, at vi bidrager med, så det ikke er sådan noget... det er bedre at de gør det, lorten, ik', og...

JD: Jo, og det gode...

GH: ... om man vejer 180 kilo og gennemfører en triatlon eller om man er udviklingshæmmet eller om man er, altså what ever. Eller Klaus Strandholm filmede jeg oppe i Faxe, i hvad fanden det hedder, det er også lige meget... et ældrecenter, Æblehaven. Øh, hvor han går rundt med sin guitar og trådløs mikrofon blandt de gamle der, og får dem til at synge med, og det er jo simpelt hen jo også, det er sådan noget der gør mig glad, ik'. Man ser, at her er der en mand, der gør så mange gamle mennesker glade, ik'. Så sådan nogle glade historier, og positive.

Har I andre noget at tilføje?

JD: Nej, det har jeg ikke.

IJ: Næh, ikke sådan.

Er der så noget I aldrig kunne finde på at lave?

GB: Til at sende ind?

Hmm.

IJ: Altså, hvis folk direkte dummer sig, så vil jeg ikke sende det ind, (griner). Det har vi nok af på Youtube. (...) Ej, det skal være noget der er positivt i den ene eller anden retning, synes jeg. Eller en decideret nyhed, og det kan også godt være et uheld. Nu kunne man se for noget tid siden, hvor det var et træ, der var faldet ud over et skinnelegeme, hvor der kom et tog forbi. Der var lige en, der var rask og snuppede mobiltelefonen og fik lavet en video af det træ, de kørte langsomt forbi, men som spærrede det andet spor. Og da de så så den på TV ØST, så var de lynhurtigt ude med et reportagehold for at følge op på den.

GH: Ja.

IJ: Det... altså det er et uheld, som så også fortæller, at der er en grund til, at der er nogle der har stået på en togperron og ventet halvanden time på, at det næste tog kunne komme. Det synes jeg også er værdifuldt, samtidig med at det også er oplysende, jo. Så er det ikke altid det er DSB's skyld. (Griner). Selvom det, øh, hvordan er det de siger, er 95 procent af tilfældene.

Der er jo den her blok, "Min Hverdag" i 19.30'eren. Hvad synes I sådan samlet karakteriserer den?

JD: Jamen, det er jo... (...) det er den gode lokalhistorie, ligesom, jamen. Jeg altså det jeg har set, det har været forskelligt, altså fastelavn, eller der har lige været... der er

også meget med gymnastikopvisninger, der er jo mange gymnastikopvisninger nu, det er de der små historier, som, som der jo (...), ja den der lille positive historie, som bliver vist der. Og et er jo... så er der nogle der har filmet med... rådyr i haven. Ja. Altså, det er jo alt slags. Jeg synes bare, at det er hyggeligt at se.

GH: Altså jeg synes, øh, at de hver eneste dag når de har bragt ”Min Hverdag”, så skal vi lige høre, at ØSTHOLDET, og du kan også blive medlem og læs mere her. Jamen, hold nu kæft! Det gider jeg sgu ikke høre hver dag.

IJ: Nej.

GH: Og det gør vi.

IJ: Det har du ret i.

GH: Det kunne jeg godt undvære. Det er trættende.

JD: Ja, de kunne nøjes med det en gang om ugen og så.

GH: Ja.

JD: Hvis de skal gøre reklame for det, ik’.

GH: Altså, eller i går, var det ikke i går, og der var en, han tog så og så mange billeder hver måned og et eller andet og det er jeg sgu da også ligeglad med, altså.

IJ: Det er sekundært. Simpelt hen.

GH: Jamen, så hold jer dog for fanden, brug dog den tid I har til at og få nogle flere med i stedet for, at vi skal høre, at han tager så mange billeder og du kan også blive medlem, og læs mere her og bla bla, ik, ej, det gider jeg sgu ikke høre.

IJ: Jo.

GH: Så bliver jeg træt af det.

JD: Ja.

GH: Alle har vel internet, hvor man kan, altså men ved jo altid, nåh ja, og kan vi ikke deres hjemmeside så kan vi bare google, så kommer vi direkte til TV ØST, ik’.

IJ: Ja ja.

GH: Så kan man jo selv finde informationen der, ik’. Jeg ved ikke om de vil have at samtlige seere skal være med på ØSTHOLDET.

Alle: (Griner).

IJ: Det er vel også fordi, at til at starte med, der blev det en kanon succes. Og jeg ved, at i hvert fald, da jeg var deroppe til introduktionsmøde, der fortalte de, at både TV Syd og TV Nord er begyndt at samle op på det der også, fordi de synes også, at det er en god

idé. Og det er det også. For jeg har syntes, at TV Øst var kedeligt i mange år, men nu er har jeg også været med helt fra start af, selv da fjernsynet blev opfundet, (griner), så jeg synes TV ØST er blevet bedre og mere underholdende, og vi får flere dagligdagshistorier som man kan nikke genkendende til og sige, hold kæft det er godt. Det der sker der, det er rigtig fint. Hmm.

Du sagde noget på et tidspunkt, med at du ikke havde behov for at dit navn blev sagt hver gang du havde bidraget med noget. Du har ikke sådan lyst til, altså hvad skal man sige, at det er dig der står som afsender på...?

GH: Nej det er fordi, det har jeg ikke et behov for. Jeg har ikke lyst til at, øh, IJ sidder og ser TV ØST hver dag og så tænker hold nu kæft, nu har hende GH kraftedme igen, det var dog, nej det har jeg ikke behov for, jeg har ikke et behov for at vise mig frem, jeg ved godt, jeg står ikke frem på den måde, men mit navn bliver nævnt, og man læser mit navn. Det har jeg ikke behov for.

IJ: Men på den anden side set, så er jeg sikker på, at du kan være ganske sikker på at selv, sådan er der ikke nogen der tænker, for ved du hvad, hvis det ikke er værd at bringe, så bliver det ikke bragt.

GH: Nej nej, det ved jeg godt, men altså...

IJ: [Mumler].

GH: Så er det jo så bare et problem, hvis hver gang man laver noget, at det er godt nok til at blive bragt ik' også, så altså...

IJ: Jamen, det er et cadeau til dig.

GH: Jamen, det har jeg ikke brug for.

IJ: Okay. (Griner).

GH: Nej, altså det er jeg sgu lige glad med altså. Jeg ved hvad jeg kan og hvad jeg ikke kan, så der har jeg ikke brug for andres, øh, [klapper sig selv på skulderen] et eller andet. Slet ikke.

IJ: Nåh. Det kan du klare selv (griner).

GH: Nej, det har jeg sgu heller ikke lyst til, der vil jeg bare gerne være i et mussehul.

IJ: Det er sådan, at man nogle gange siger, at hvis man ikke kan få anerkendelse, så må man give den selv. (Griner).

GH: Ja, ved du hvad, der var sgu en grund til at jeg startede som gammel radiojournalist i stedet som tv-vært, du. Det var, at jeg kunne sidde der bag ved mikrofonen og gemme mig i stedet for.

IJ: Ja, der er man lidt mere anonym.

GH: Ja. Det er man.

Nåh, nu tænkte jeg at vi skulle se, øh, nogle klip. Jeg har valgt fire klip ud, og så vidt jeg ved har du ikke lavet nogle af dem [henvendt til GH].

Alle: (Griner).

IJ: Der var du heldig [henvendt til GH], (griner).

Jeg ved ikke om alle kan se noget, hvis...

Alle: Jo.

Så skal vi bare lige have noget lyd på.

➤ **Her ser vi ”Første spadestik til friluftsanlæg i Store Merløse”.**

Jeg kunne godt tænke mig, at I diskuterede hvad der var godt og skidt ved lige præcis det her klip.

IJ: Okay. (Griner).

GH: Speakeren var... ja, jeg ved ikke, hvem det var ikke...

Det var Jesper.

GH: Det var Jesper... Hvad satan, han skal have en røvfuld, han synger, hvis I ligger mærke til, [laver toner].

Alle: (Griner).

GH: Ej, det var... jeg kunne godt lide slutningen, der med pølsehornene går, eller gik som varmt brød, det er jo sjovt.

IJ: Altså, jeg vil da sige, at hvis det udelukkende var til børn og unge mennesker, så så vi for mange rigtige voksne. Så var der for fokuseret for lidt på dem der virkelig skal bruge anlægget. Det var kun lige hende pigen til sidst med pølsebrødene.

GH: Ej, var der ikke nogle børn i starten?

JD: Jo.

IJ: Der var ikke ret mange børn med. Altså, jeg synes ikke at man skal fokusere så meget på de voksne i den henseende der, man skal fokusere på de brugere som det bliver lavet til. Og eventuelt sige, eller spørge en af dem, ”er det en god idé, det vi får her”. Det behøver jo ikke at være ret meget.

GH: Men det er jo en journalist, der gør det. Det er jo ikke os i ØSTHOLDET, der skal stille spørgsmål til, når vi optager, vel.

IJ: Det kan du da gøre.

GH: Ja, men... det...

IJ: Altså, efter hvad jeg ved, så er der frit slag i bolledejen. Du kan gøre hvad du vil.

GH: Hmm.

IJ: Og hvis de ikke synes, at det er godt, så kan de jo bare fade lyde væk jo.

GH: Ja. Ja.

IJ: Eller klippe det ud, eller hvad de vil.

GH: Men nu så jeg, at der i starten stod 43 sekunder, men det tog da ikke 43 sekunder, gjorde det?

Der står 43, jo.

GH: Hold da kæft.

IJ: Tiden løber meget hurtigere end du regner med. Også hjemme foran computeren.

Er det for langt, eller?

GH: Det er det jo ikke for dem, der bor i Store Merløse, og dem der er med, altså (...) For mig skete der for lidt, til at jeg synes 43 sekunder er værd, altså...

Hvad skulle der være mere af?

GH: Det ved jeg ikke, for jeg er ikke en del af foreningen (griner). Og øh, ja, ja du ser spaden og sådan gå i jorden (...) der var jo ikke noget action på den måde ellers.

JD: Hmm.

IJ: Nej, det var bare en simpel oplysning, kan man sige. Der var jo ikke rigtig noget...

GH: Det kunne simpelt hen bare have været et stillbillede...

IJ: Det kunne det godt have været.

GH: ... hvor man lige ser spaden og nogle mennesker og så blev der lige sagt...

IJ: Eller på en baggrund på den store krumskærm de har i studiet, så kan studieværten sgu ellers fortælle resten. Man får lige meget ud af det.

GH: Der var ikke så meget knald på til det...

IJ: Jeg så mere den anden der, nu kan jeg ikke huske hvad det handlede om, men det var altså børnehaverbørn, der med deres graveskeer og små skovle tog det første spade-stik, det var godt. Det synes jeg, for det var jo virkelig dem det drejede sig om.

GH: Ja.

JD: Hmm.

IJ: Så. (...) Man skal gå lidt længere ned i hierarkiet end man sommetider er vant til.

Var det en seer, der havde sendt det ind [henvendt til IJ's eksempel]?

IJ: Det kan jeg ikke huske om det var. Det tror jeg ikke det var. Jeg tror det var TV ØST, der var ude med et hold. Der skulle laves noget, jeg kan fandeme ikke huske hvad det var. Jeg fik faktisk ikke set det hele, jeg hørte det lige sådan ud... jeg så det ud af øjenkrogen. Men man kan jo gå ind og se alle deres udsendelser.

Hmm. Nu sagde du, at der ikke var så meget action. Hvad mener du med action?

GH: Jamen, der skete ikke rigtig noget. For mig kunne det lige så godt være et billede, der stod stille, hvor man bare lige nævnte, at nu var første spadestik taget til sådan og sådan, og man skal bygge shelter, bla bla og alt det der, og så færdig bum (...). Men det synes de nok ikke i Store Merløse.

JD: Nej, de har jo nok været glade...

IJ: Ja, det er jo ikke sikkert, at de...

JD: ... for det, der er blevet vist, ik'.

IJ: Ja.

Savner du også noget action [Henvendt til JD]?

JD: Jamen, jeg kan da godt se det, men jeg havde ikke tænkt over det, øh, fordi det er jo bare, altså de er jo ikke startet op på noget endnu, så de har jo ikke noget action de kan vise, så det er ikke noget jeg spekulerede over.

IJ: De kan jo have været i stofmangel, så det er derfor, at de har brugt det. (Griner). Ej, nu skal jeg ikke... jeg skal være ordentlig (griner).

JD: Ja.

GH: Ja, det kan være, at der ikke har været så mange videoer at tage af...

JD: Ja, det kan være.

IJ: (Griner).

Nåh, så var der en anden her [Jeg finder videoklip nummer to frem].

GH: Ej, det kan jeg godt huske det der. Føj for satan.

IJ: Ja, føj.

JD: Uhh. Hmmm.

Nåh, I har alle sammen... (griner).

IJ: Jeg sad derhjemme og væmmedes ved det...

GH: Adv!

IJ: ... det må jeg sgu indrømme. Ja.

Vi tager den lige igen så. (Griner).

➤ **Her ser vi ”Gigantburgere blev sat til livs”.**

IJ: (Griner). Hold da op. Det var der ikke nogen af dem, der kunne. Åh, det var næsten det halve, nej en fjerdedel, han manglede at spise (griner).

Hvad tænker I om det her klip?

IJ: Ja, hvad skal man sige.

JD: Jeg synes, at det er en meget sjov historie. Altså der er ikke så meget, øh, (...) altså han er ... jamen, det er bare en sjov historie. Der er ikke så meget, at, øh, det er ikke noget, man behøver at spekulere så meget over, det er mere sådan eller noget andet. Ja, jeg har ikke mere.

GH: Vi manglede bare lige sådan et nærbillede, ik’ også [lader som om, hun tager en bid af en burger].

Alle: (Griner).

JD: Det er vildt ja.

IJ: Der er slet ikke nogen, der kan rumme så meget mad på en gang. Det kan slet ikke lade sig gøre.

GH: Men vi havde så... altså vi kunne alle tre huske det, så det må betegnes som et godt indslag...

JD: Ja!

GH: ... altså det er noget tid siden, at det er blevet vist det der, ik’ ...

IJ: Jo...

GH: ... det er da nogle måneder...

Det er en gang i marts...

GH: Ja ...

JD: Ja, er par måneder.

IJ: Det er noget siden.

GH: Så der har jo været noget, som altså, men også nok noget væmmelse, eller det var der i hvert fald for mig, ik', altså så meget ik'.

JD: Jo.

IJ: Altså jeg vil sige, den der ik, den bliver faktisk husket lige så godt som alle de dårlige reklamer, som med vilje er lavet dårlige, for at vi skal huske det. (Griner).

JD og GH: Ja. (Griner).

Men altså et sjovt indslag?

GH: Ja. Det synes jeg.

IJ: Ja, altså bare nogle der tør give sig i kast med en burger på to kilo og så et halvt kilo pomfritter ved siden af, det... det synes jeg, det er totalt vanvid.

GH: Jeg tror, øh, vi kom faktisk til at snakke om derhjemme, altså bagefter fordi, der lå en restaurant i Vordingborg og i Næstved der hed La Mexicana, hvor man købte sådan nogle stone beefs, og der fik man faktisk, der kunne man bestille op til et kilo kød...

IJ: Øj.

GH: ... og min mand, han er meget kødæder, ik', så og så sagde han, og så sagde jeg "hvad fanden var det nu du nåede op på", og jeg mente så at han en gang fik en 400 grams, og det var alt rigeligt...

JD: Ja.

GH: ... men vi har faktisk været på den i Vordingborg, hvor der sad nogle ved siden af, altså et bord ved siden af, der fik et kilos bøffer ind, og så, altså det gav jo også en snak...

JD: Ja...

IJ: Hmm.

GH: ... om mad og sådan, men der er jo også madspild i det, ik'...

JD: Jo, bestemt.

GH: ... hvor man også tænker, at der er nogle mennesker, der ikke har råd til at få lækker mad eller...

JD: Ja, de kunne godt give halvdelen eller resten til...

GH: Ja...

JD: ... til hjemløse eller nogle der ikke har mad, ik'.

GH: Ja. Men sjovt. Fint indslag. Det synes jeg.

Så tager vi en mere her.

➤ **Her ser vi ”Benzinen i blodet fik næring”.**

Ja, hvad med det her klip? Godt? Skidt?

IJ: Nej, jeg vil sige, det var en rimelig god promovning af rallysporten. (Griner).

JD og GH: (Griner).

IJ: Det var lige, det jeg kunne få ud af det. Ikke ret meget mere. Og det gav jo også pote, efter hvad han sagde. De havde fået nogle flere medlemmer, og de får jo nok flere, hvis der er nogle der har set det, jo.

GH: Gad vide om de kun havde den ene bil at køre med? Hvorfor ser man...? Hvorfor den vej? Hvorfor ikke optage flere og så klippe sammen? Eller måske bare en anden bil, så der bare skete noget mere.

IJ: Det kunne man godt have gjort.

Hvad med billederne i de andre videoer vi har set? Er det godt optaget eller hvad synes I egentlig?

GH: Jeg synes den med burgeren, den var fin, der var sådan nogle flere vinkler, men der kunne godt lige have været en næroptagelse, af hapset [bider igen af en visuel burger].

IJ: (Griner). Jamen ham der har lavet det, det er Ib Mogensen ovre fra Nakskov, han er altså også skrap, til at finde, man kan finde ham på Nakskov web-tv og se hvad han har lavet, han er altså dygtig, og han er også at begyndt, jeg mener, han er begyndt med dronemotografering.

GH: Okay.

IJ: Som jeg så ikke kan lide at de kalder det, fordi der hvor jeg kommer fra, der hedder det multiroterer eller multikoptorer.

GH: Ja, okay. Det alligevel dyrt legetøj, ik'.

IJ: Nej.

GH: Nåh.

IJ: Nej, du kan gøre det for... jeg har en derhjemme, en lille bitte en med fire roterer på og så hænger der et lille kamera nedenunder og så et lille mini, øh, SD-kort i, og den kan optage alt efter hvilken knap jeg trykker på, så kan den tage stillbilleder og den kan tage video.

GH: Så må du da ud i naturen og fotografere nogle rapsmarker, det er der jo konkurrence med i øjeblikket.

IJ: Ja, men så er der jo bare det i øjeblikket, at der er meget, meget strenge regler...

JD: Ja, når man flyver med de der...

IJ: ... det er jo sådan, at vi som fjernstyringsflyvere, der er vi jo underlagt Trafikstyrelsen nu, det var jo Luftfartsvæsenet før hen, og nu skal man være 150 meter fra bebyggelse, du skal være 150 meter fra offentlig vej, otte kilometer fra en militærflyveplads, fem kilometer fra en privat flyveplads såsom SAS og sådan noget, og så må man ikke flyve højere end hundrede meter, ellers så kommer den store stygge ulv, og slår en oven i hovedet.

GH: Nåh, okay...

IJ: ... og det er alt det de ligger og roder med inde i Folketinget nu, de vil have lavet skrapere regler, jamen vi har reglerne. Og nu vil de så endda se bort fra, hvad er det nu de kalder det... bagatelgrænsen, så selv lille Peter på ti år, der render hjemme i haven med en lille multikopter, der ikke... ja, ikke meget større firkant end telefonen der, han vil blive kriminaliseret. For han skal have dronetegn, ellers må han ikke flyve med den.

GH: Det første videoklip, så synes jeg, bortset fra den action, der manglede, så var det da fint nok, og man så spaden og mennesker og barnet der med, øh, med de der pølsehorn der, altså jeg kan godt lide, at man ser, altså når de sætter det sammen, så man ikke bare ser altså, her har vi hele ædebordet hvor de sidder og kører ind, men at man ligesom går lidt rundt, det kan jeg godt lide (...) og der synes jeg det var lidt kedeligt, det med bilerne, ik'.

Fordi det var én video?

GH: Ja, fordi man så den der bus, altså hvad lavede den, ik'. Og så den der bil, der bare kørte rundt, der var sgu ikke meget, øh, altså benzin i blodet for mig, det sådan mere vrøøøn [lyder som en racerbil], det var der sgu ikke rigtig noget af, vel.

Så lad os lige tage den sidste her.

➤ **Her ser vi "Klar til premiere på musical".**

Ja, hvad tænker I om den så?

IJ: Tja... jeg synes den var ret intetsigende. Det må jeg sige. Altså vi fik, vi fik at vide, at der var nogle, der spillede teater, og så var der... altså de kunne bare have nøjedes med et stillbillede, for apparatet stod stille. Det synes jeg ikke om, sådan noget. Ej. Altså når man ser sådan noget, så synes jeg også, at der skal være en form for underholdningsværdi i det, og det synes jeg langt fra var til stede her.

Hvad betegner du som underholdningsværdi?

IJ: Ja, altså det kan være mange ting (...) øh, det kunne være smart hvis vi havde fået lov til at høre en af børnene eller nogle af de voksne, eller brudstykker af en sang for eksempel. Eller hvor de fyrrer nogle, nogle sketches af, eller hvad de nu har gang i der. Der var for noget tid siden, der sendte de noget med, jamen, jeg mener det var handi-

cappede, psykisk udviklingshæmmede, og der havde en af pigerne, der var med der, altså man kan begynde og diskutere den kunstneriske værdi i det, men det er så lige meget, men for det første gik hun på en scene, og hun var menneskesky, og hun sagde aldrig noget, når der var andre i nærheden af hende, og så går hun guddødeme op på en scene, og lige så snart hun kommer i gang, så er hele verden hendes, så har hun hverken det ene eller andet at tænke på. Hun tænker kun på at levere, og sådan var der flere af dem, som de snakkede om eller snakkede med også... men det var måske også TV ØST-holdet der var ude, det tør jeg ikke sige.

GH: Jeg vil gerne kommentere på videoen lige om lidt, men jeg kommer lige til at tænke på noget. Var det ikke TV ØST, der viste hende, der den udviklingshæmmede, der bare drømte om at være hvid brud og prinsesse og blive gift...

IJ: Jo, det så jeg også!

GH: ... det er fandeme en god historie.

JD: Hmm.

GH: Det er en skide god historie! Og hendes, øh, altså hun var, altså hvad fanden var det... mongol ik', og hendes to søskende, der sad der i kirken, og man hørte præsten der fortalte, at selvfølgelig, det her er hendes drøm og ja, fordi manden kunne hun jo nok ikke finde, men altså så hendes næste drøm var at blive ringforlovet...

IJ: Jo. (Griner).

GH: Fordi nu var hun jo lige blevet gift (griner). Det er fandeme en god historie...

JD: Ja, det er det.

GH: Altså det er det jeg mener, der virkelig... det går lige herind [ligger hånden på hjertet]...

JD: Hmm.

GH: ... altså som alle mennesker har godt af, i den her latterlige verden.

IJ: Lige da de blændede op for det, der tænkte jeg, hvad fanden har de gang i der? Men jeg må indrømme, at jeg blev blød om hjertet...

GH: Det gjorde jeg sgu også... (griner).

IJ: ... da jeg havde set det hele.

GH: Ja, den var skide god.

IJ: Ja, det var det altså.

GH: Men i forhold til videoen så vil jeg ikke give dig helt ret i det, for vi hørte to brudstykker af to sange. Det jeg godt vil give dig ret i, det er at kameraet det flyttede sig slet

ikke, der kunne man godt have taget viewet der, og af hele scenen, og gået tættere på så man havde set børnene tæt på og sådan.

IJ: Det er jo ikke sikkert, at de har haft mulighed for det.

GH: Nej, nej.

IJ: Men det sagde, Jesper Bøgh også da vi var til introduktion, og han sagde, lad være med at zoome, skift stillinger eller gå tættere på og så hellere tage flere små klip, end...

GH: Hvis du zoomer, så bliver det forringet, jo. Det bliver grumset.

IJ: ... ja men det virker også forstyrrende, når man gør det.

GH: Nåh ja, især hvis man gør det mens man optager. Man skal slet ikke gøre det overhovedet, for så bliver det dårligere.

IJ: Ja.

Er du enig [henvendt til JD]?

JD: Ja, jeg har ikke lige så meget til den der, altså. (...) jeg synes det er fint nok, at de, at de viser det, men det er ikke noget jeg har den store holdning til, det der.

GH: Skulle vi have haft prikken over i'et så skulle vi lige have set Pinocchio tæt på, ik' også.

JD: Jo. (Griner).

Alle: (Griner).

GH: Det kunne have været sjovt, så havde man grint lidt eller sådan.

Kan I prøve at rangere sådan efter hvad for nogen, altså hvad var klart den bedste og hvad for en var længere nede på skalaen?

GH: Burger 1, rally, bund. Skal du også have to og tre?

Ja. Gerne.

GH: Så er der musicalen to og den der med spadestikken som nummer tre. I min optik.

JD: Jamen, jeg ved ikke, den kan jeg godt følge også, altså. Ja.

IJ: (...) Jeg tænker. (Griner).

Jamen, det skal du have lov til.

IJ: Jeg synes ikke rigtig der er noget, af det der som, som der rigtig fænger og siger mig ret meget.

GH: Men fænger det ikke det med burgeren, når vi alle sammen har set det og husker det, og det er to måneder gammel?

IJ: Jo, men jeg vil sgu give den dumpekarakter alligevel faktisk, fordi jeg synes ikke, det er ikke noget, der er noget. Jo måske for dem, der deltager i det.

JD: Jamen, sådan vil det vel være for de fleste af de historier som ØST-medlemmerne sender ind. Det er jo fordi, det er noget som man selv har interesse i...

IJ: Jamen, det er rigtigt.

JD: ... og måske ikke resten har, ik'.

IJ: Og det må rallykørslen, det må blive, det bliver en 3'er, og hvad har vi så, jo så var der teaterstykket, det en 2'er, og så hvad var så det sidste?

JD: Det var spadestikket.

IJ: Ja, spadestikket. Men der må jeg godt nok sige, at der var ikke så meget, men det var nok noget af det bedste af de fire.

GH: Det bedste? Spadestikket?

IJ: Ja.

GH: Okay!

IJ: Bortset fra, at vi så for lidt til de brugere som egentlig skulle bruge det hele, når det var færdigt.

GH: Hmm.

Hvorfor er det lige den?

IJ: Jamen, det er fordi det er et kæmpestort område, der drager nytte af det fordi, det er stablet på benene. Jeg ved godt, der er også, der er også brugt mange penge i det, men det er jo også med til og, og få de unge mennesker til at slæbt hjem, eller ud, så de ikke sidder derhjemme og forsummer foran computeren. (...) eller hænger på gadehjørnerne, men det gør de ikke så meget efter computeren er kommet, med alle de spil de kan bruge. Så sidder de tværtimod og samler sammen til et dårligt hjerte, så de får ikke noget D-vitamin.

Går I nogensinde selv ind på deres hjemmeside og ser nogle af de her klip? Nu er der jo også kommet den der nye blok, hvor I bare kan ligge op. Er det noget I ser eller ligger I bare op? I har så ikke lagt noget op endnu [henvendt til JD og IJ].

DJ: Nej, men jeg har heller ikke været inde, så. Det synes jeg ikke lige, at jeg har tid til i hverdagen, til at sidde og...

Så det er bliver kun når du ser 19.30'eren?

DJ: Ja.

IJ: Jeg sætter nogen gange min laptop til fjernsynet derhjemme og så ser jeg nogle af udsendelser fra TV ØST, som jeg er gået glip af. Jeg gider ikke at se det på laptoppen, den er for lille. Men det sker jo, at jeg går ind og kigger.

Hvad er det så du ser?

IJ: Jamen, alt hvad der ligesom foregår i vores lokalområde og nede på Nordfalster og Sydsjælland. For det meste. Så kan det være, at man indimellem falder over en titel, hvor man siger, hvad fanden er det? Det har du ikke set, og så må man lige kigge på det. Og et har så den fordel, at hvis ikke gider at se det, så kan man bare slå væk fra det. Det kan man ikke, når de sender det, jo, så skal man over på en anden kanal, men så ved man ikke, hvad man mister bagefter. (Griner).

GH: (Griner).

Hvad med dig, GH? Er du inde og kigge?

GH: Nej, jeg gør det kun, hvad hedder det, når de har brugt noget jeg har lavet, som for eksempel til Klub Næstved, så deler jeg det inden for deres hjemmeside, altså klubbens Facebook-side, eller det med de overvægtige så deler jeg det på den Facebook eller sådan, ik'. Næh, ellers sidder jeg ikke og glør på det, det gør jeg ikke.

Hvordan kan det egentlig være? Jeg tænker, nu er I jo selv medlemmer af ØSTHOLDET, og så kunne det godt være I var inde og se, hvad andre medlemmer lavede?

GH: Altså jeg kigger på den der Facebook-gruppe en gang imellem, men jeg har slået den fra, sådan at den ikke siger pling-pling hele tiden, det bliver jeg sgu irriteret over, ik', altså når der er nogen... der er en nede fra Karrebæksminde, hun ligger nogle fede naturbilleder ind, de er skide flotte, altså...

IJ: Er det hende, der hedder Connie, ik'?

GH: Nej, hun hedder noget lignende dig [peger på mig]... Linette, eller sådan noget... synes jeg... nåh, det er også lige meget, men jeg har ikke været derinde og ellers se, næh.

Det er ikke noget I kunne finde på?

GH: Jo, jo. Jo, det kunne jeg sagtens, hvis jeg lige følte jeg havde overskuddet eller tiden til det, ik'.

JD: Ja, det er også det, altså det er tiden, der gør, at jeg ikke får set...

Hvad giver det jer at bidrage med noget til TV ØST?

GH: Jeg synes, at øh, (...) der hvor jeg gerne vil have skulderklappet og mit navn nævnt, det er når jeg har sendt noget til dem, og de så synes, at det er, at det er så spændende, at de selv kontakter og vil ud og lave et større indslag. Altså det giver mig noget

der, ik'. Fordi så har jeg fat i noget som de synes er mere værd, som de gerne vil sådan (...), hvis det var det du spurgte om?

Ja, det er fint. Men også sådan, hvad det giver personligt at være medlem af et hold? Er det noget I tænker over? Jeg er medlem af ØSTHOLDET og...?

GH: Øh, det er vel lige som at være medlem af en fagforening, altså det er også... det kan godt være at vi er i samme fagforening, men vi kender jo ikke hinanden, men jeg føler mig ikke som et hold på den måde. Jeg skal ikke spille bold med de andre på holdet, jeg føler bare, at så er jeg mig selv, og du er dig selv...

IJ: Den følelse vil jo heller aldrig komme, for vi er jo aldrig sammen på nogen måde. Altså vi har været til noget introduktion og så er der bagefter så er det bare om, at åbne kameraerne og så sende ind.

JD: Altså jeg kan godt føle det lidt sådan, men det er fordi at jeg har to andre i vores by, som også er medlem, så på den måde kan man godt føle, at så er vi en del af ...

IJ: Nåh, ja, hvis du personligt kender dem.

JD: ... ja, jeg kender dem.

IJ: Selvfølgelig.

JD: Vi havde faktisk et møde, hvor jeg så blev spurgt om jeg blev filmet noget til ØSTHOLDET, og sagde, at næh, det havde jeg faktisk slet ikke tænkt på, og hun havde heller ikke selv gjort det, så på den måde, kan man godt have en følelse af, at man har noget sammen, ik'.

IJ: Altså en dag, så kommer scoopet jo.

JD: Ja... (griner).

IJ: Så skal man [mumler].

JD: Men det er også det der med at finde ud af, hvad det er der, altså hvad er interessant nok at sende ind, ik'.

GH: Jamen, det er skal du ikke tænke på, du skal bare sende det ind, du føler du selv har lyst til, ik', altså.

JD: Jo, men det er ligesom, altså man skal lige komme over det første man skal sende ind, ik'. Det tror jeg...

GH: Nåh...

JD: ... så kan det godt være det bliver nemmere de næste gange, nu har jeg jo ikke sendt noget ind, og man tænker da, ej, det er ikke spændende nok, ik'. Så... det er sådan lidt den tanke jeg har lige nu. Så kan det godt være, at når jeg så først har, så er der ikke det store problem med at sende ind de næste par gange, vel.

GH: Jeg synes også, det at, det er jo, at det er jo også lidt en reklameværdi i det, om det så er modelflyvning eller om det er idrætsforening eller om det er...

IJ: Absolut.

GH: ... eller hvad vi nu beskæftiger os med. Og så også, ja vi er ikke lønnede for det vi sender ind, det er vi ikke, men man kan jo godt få lidt reklame alligevel...

JD: Ja, det er jo gratis reklame...

GH: ... på den måde.

JD: ... at få til sine arrangementer, ik'.

GH: Ja. Med mindre det bare er svanen, der går rundt her (griner), jeg fik ikke lov at tage den med hjem og æde den (griner).

JD: Men altså i forhold til ens foreninger eller dem man repræsenterer, så er det jo en gratis reklame, ik'.

GH: Ja.

Er det noget du har tænkt over, når du har sendt ind, at det her...?

GH: Reklameværdien?

Ja.

GH: Ja, altså for eksempel for, øh, fritidsklubben for udviklingshæmmede, ja. Jeg får ikke løn af dem, for det jeg gør, men, men jeg ved, at jeg gør noget som gør dem glade, ik, altså som beriger deres liv, øh, så det... ja. Øh, og når jeg kommer derud, jeg var derude i går, du ved jeg er syg og skal ind og opereres og sådan noget, og de giver mig så meget at være sammen med dem, fordi det er sgu næsten helbredende i sig selv, altså, da jeg kommer derud i går, så, "nåh, der kommer vores fotograf" er der så en der siger, ik'.

JD: (Griner).

GH: Og de elsker det jo. De elsker simpelt hen, ligesom en fotomodel elsker at posere, det gør de sateme også, ik' altså. Så øh, ja.

Hvad tror I så at, øh, de her indslag giver andre. Altså dem der sidder og ser det?

GH: Lige de fire, eller generelt bare?

Generelt.

GH: Jeg tror det kunne blive meget, meget bedre, hvis de som jeg sagde, at de droppede det der med at de hver dag at skulle sige, at du kan også blive en del af ØSTHOLDET og bla bla, det kunne simpelt hen bare stå nede i bunden af skærmen, og det er heller nødet at, denne video er indsendt af bla bla bla, det er de heller ikke nødet. Det kunne

også bare stå, ligesom det står i forvejen, foto, eller et eller andet. Lad være med at bruge tid på det samme hver dag.

IJ: De kunne bare skrive nede under, bidrag fra ØSTHOLDET.

JD: Ja.

GH: Ja, ja.

IJ: Så ved folk, hvor det kommer fra. Og så er der nogle der har været ude at være nysgerrige, eller været det rigtige sted, på det rigtige tidspunkt.

GH: Hmm.

IJ: Det er også tit, det drejer sig om det.

GH: Det tror jeg ville, folk bliver mæt af at høre det samme hver dag. Så...

JD: Ja, det bliver et irritationsmoment i stedet for, ik'.

GH: Ja, ja. Ja, fordi nu kommer det, nu går jeg sgu lige, ik' altså. Ud og laver kaffe, ikke IJ? (Griner).

IJ: Jo. (Griner).

Der her bliver også lidt rette mod dig, fordi du er den eneste, der har lavet noget. Når du laver de her klip, er det så noget hvor du tænker, det her vil TV ØST gerne have at jeg laver, eller er det noget du laver, fordi du tænker, at det bliver du bare nødt til at dele med hele omverdenen?

GH: Begge dele. Nogen gange siger de til mig, ej kan du så ikke filme... øh.

Altså hvor de så kontakter dig?

GH: Ja, fordi jeg så måske har sendt noget ind til dem, at nu er der det her arrangement, sådan og sådan, og ligesom hallo, kom og deltag, ik' og så enten skriver eller ringer de, at det har de desværre ikke mulighed for, men hvis det er, kan du så ikke optage noget selv og sende og sådan noget, ik'. Og det er der, jeg mener, at der må det ikke blive en sovepude, fordi så giver jeg ikke blive ved, for ja, vi havde det der triatlon for overvægtige samme dag som de havde, øh, ØST-løbet i Holbæk, men det skal ikke afskære dem fra at kun dække deres egen begivenhed, øh, det synes jeg ikke er fair.

JD: Hmm.

GH: Og vi har haft i den forening, flere arrangementer, hvor jeg har inviteret dem hver gang, også sådan noget med børn og mobning, altså hvis der er børn, der er overvægtige, de bliver bare massivt mobbet i skolen, der havde vi en læge, der holdt foredrag, og en, øh, Silas Holst, ham danseren, der selv er blevet mobbet, og det var tre steder, nej, to eller tre steder i ØSTs region, at vi holdt de her foredrag, og det er pissetyre foredrag, for Silas Holst ved godt, hvad han skal have for, altså hvad han skal have, ik'.

IJ: Uh, ja.

GH: Og de kom bare ik', vel, der har jeg det sådan lidt, der må I lige spænde hjelmen og komme ind i kampen, ik'. Så hvis jeg ligesom føler, at jeg bare ligesom bliver en del af, hvad hedder det, altså en del af den faste stab af medarbejdere, bare ulønnet, ik'...

JD: Jo.

GH: ... så kan jeg også godt blive træt af det, ik'. Altså, det gider jeg sgu ikke. Heller ikke selvom der er reklameværdi i det...

JD: Nej, nej.

GH: ... eller glæden ved Klub Næstved. Ja, de må også selv ud og være fremme.

Nu har I så ikke bidraget med noget endnu, men hvad tænker I kunne være jeres første klip?

JD: Hmm... Jamen, altså det ville være et eller andet arrangement vi havde i idrætsforeningen. Vi har også dannet en forening for alle, øh, for alle foreninger og institutioner og erhvervsdrivende i byen, og et arrangement vi havde lavet der eller et eller andet. Det ville vel være noget af det, netop for at få noget reklame, ik'.

Så det er ikke fordi man er stolt over at være en del af det her fællesskab eller man gerne vil bredde det lidt ud til...

JD: Jo, det er jo for at vise, hvad vi har lavet.

GH: Det kan jo også få andre byer, lokalsamfund til at lave sådan en fælles forening med alle de små foreninger sammen eller sådan noget.

JD: Ja. Ja, så det, så det er for at vise den gode historie, at man vil sende noget af sted.

Hvad med dig [henvendt til IJ]?

IJ: Jamen, der har vi jo været ret forvente, hvad min hobby angår, inden for de sidste to år, der tror jeg, at vi har haft besøg af et reportagehold fra TV ØST, jeg mener, at det er tre eller fire gange, men så har de jo også brugt det som sovepude på et tidligere tidspunkt. Jeg tror vi rettede henvendelse til dem fem år i træk, men der kom ikke noget, vi hørte ikke noget, vi fik ikke en gang svar på mailen, når vi havde forskellige events ude på pladsen. Og det var såvel som udstillinger som vi har holdt ude på skolerne, der var de ude i februar måned og lave noget reportage fra det også. Så det er jo det, jeg går mest op i, men dukker der noget op, jamen så, og jeg synes, at det er (...) men det ved man jo ikke før man kommer hjem og ser telefonen eller videokameraet eller hvad man nu bruger, hmm. Men jeg vil sige, først og fremmest noget som har almen interesse for området og for hele ØST-området også, så de kan se hvad der foregår, og fordi man bor på Falster, så bor man godt nok i Udkantsdanmark, meeen, der sker altså noget alligevel. Det er ikke helt dødt.

GH: Du må sgu da til Knuthenborg Safaripark, der har da ikke været det der koncert endnu. Så må du da ind og filme noget musik der blandt dyrene. Det har da ikke været hold endnu, har det?

JD: Nej, er det ikke først i juni? Det tror jeg...

IJ: Det mener jeg ikke, at det har.

GH: Ja, ja, så må du ud på pletten der. Så kan du jo eventuelt spørge dyrepasseren om du kan komme op på ryggen af en giraf, så du kan få et godt view.

Alle: (Griner).

IJ: Ja, så vil jeg op på hovedet af ham (griner).

GH: Det der med sovepude, der har jeg det sådan lidt, jeg ved ikke, om TV ØST gør det at de ligesom har et kort over deres sendeområde, sådan så de kunne føre noget statistik med, at nu har vi lavet noget fra det område, fra den by eller den kommune, eller sådan.

Det ved jeg, at de har.

GH: Det har de?

JD: Det så jeg her til infomødet.

De har et helt kort, hvor de plotter nåle ind, hver gang de har været ude at dække et område, eller at nogen medlemmer fra ØSTHOLDET eller andre har sendt noget ind.

IJ: Okay.

GH: Nåh, okay, for jeg ved nogen gange, at jeg, at jeg nogle gange har holdt foredrag i Faxe Sundhedscenter, og det område der, og der kontakter jeg så TV ØST og så siger de så, "held og lykke med det, de har aldrig nogensinde været her i Faxe Sundhedscenter".

IJ: Nej.

GH: "Ej, er det rigtigt", siger jeg så. Det kan fandeme ikke være rigtigt, nu skal jeg sgu nok. Fandeme nej, de kom sgu ikke.

IJ: Nej.

GH: Og det er uheldigt, synes jeg hvis man som regional tv-station får sådan et ry, at, at ja, vi er Faxe Sundhedscenter og vi har inviteret dem så og så mange gange, fordi de har faktisk enormt mange arrangementer og et fantastisk sted de har, ik', med, så er der en frisør, og så er der en fodtusse, så er der en massør og så er der ditten og datten.

IJ: Er det ikke også dem der kører eller dem der har gjort, kørte Faxe Vandrehjem...

GH: Nej.

IJ: ... ved hjælp af psykisk handicappede?

GH: Nej, nej, men det gør, ja, det gør Faxe Vandrehjem, men det er oppe ved kalkbruddet.

IJ: Nåh. Okay. Det har ikke noget med jer og gøre?

GH: Nej nej. Jeg har heller ikke noget med Faxe Sundhedscenter at gøre...

IJ: Nej, nej, men Sundhedscentret?

GH: Ja, nej. Faxe Sundhedscenter er det gamle Faxe Sygehus, så det...

IJ: Okay.

GH: Men der ligger alt muligt, der er brillemand og der er alle mulige ting, en café, der tror jeg nok, der er noget under noget aktivering, som...

JD: [Mumler].

GH: Ja, hvor de skal have lidt hjælp til at lave det. Sund og nærende cafémad og sådan noget og foredrag og arrangementer, sådan en historie. Det kunne da være, at jeg selv skulle tage der op og lave en historie på det. (Griner).

JD: Så kan det være, at de vågner op.

GH: Det eneste der er vist deroppefra, det var det sidste foredrag jeg havde deroppe, hvor jeg selv filmede og sendte ind, ik'. Der viste de så lidt på TV ØST.

IJ: Hmm.

GH: Men de må sgu godt selv vise flaget så ik', en gang imellem.

IJ: Ja, det skulle man mene.

Har I bidraget på andre måder end ved at lave andre klip til ØSTHOLDET eller TV ØST? Du er blevet interviewet, er du ikke [Henvendt til GH]?

GH: Jo. Det er jeg blevet nogle gange. Både at de har, øh, (...) Ja, både her i Næstved, og hjemme privat hvor jeg skulle forholde mig til noget, altså det handlede ikke om mig, og så har jeg en gang været dernede, hvor jeg var med i et eller andet. Vi snakkede om det. Et eller andet tv-program, hvad hedder hende den lyshårede, der, hun har sådan et specielt navn, hende nyhedsværten?

JD: Ja, jeg kan ikke lige huske det.

GH: Anne et eller andet. Nåh.

Anja Al-Erhayem?

GH: Ja, lige præcis, hvor hun var vært på det program.

IJ: Ja.

GH: Hvor hun, hvor jeg mener, at der blev vist lidt på TV ØST og så fortsatte det på det andet der, i en halv time.

IJ: Ja, den der lokalkanal.

GH: Ja. Så... (...) jo jeg har haft flere gange.

Er det efter at du er blevet medlem af ØSTHOLDET?

GH: Nej. Det, øh, det eneste mens jeg har været med i ØSTHOLDET det var der i januar, 5. januar, hvor der kom det der frygtelige snevejr, hvor jeg havde været til møde inde i Sundhedsstyrelsen og så kørte jeg af motorvejen ved Rønnede og så holder vi i kø der indtil Næstved. Der videofilmede jeg flere gange på motorvejen, det var ikke mig der kørte, øh, og så lidt ud og sådan, og sendte det så til dem, øh, og så ringede de så og spurgte om de måtte komme ud og mødes med mig et sted på landevejen...

IJ: Okay.

GH: ... ej, det må I så ikke, fordi det her, det er total kaos, der skal I sgu ikke komme.

IJ: (Griner).

GH: Men så gjorde de det så over telefonen og så som jeg fortalte, så spurgte de, om de måtte få et billede af mig, fordi så ville de bare lige sådan nede i hjørnet, lige vise et billede om, at det var mig der blev interviewet på telefon. Så! Pow [laver vilde armbælgelser], sagde det så bare på skærmen derhjemme mand. Fy for satan!

Alle: (Griner).

GH: Det gør jeg aldrig mere. Aldrig! Jeg skal simpelt hen vide, er du sikker på, at det kun er nede i hjørnet I viser billedet, jeg skulle fandeme ikke have det fjæs lige i... boing, mand.

IJ: På en 56 tommer skærm (Griner).

GH: (Griner). Ej, det er heldigvis kun 47, men det var alt rigeligt, skal jeg hilse at sige, så nej, det har jeg sgu ikke brug for.

IJ: Nej, der skal være mening med galskaben.

GH: Ja, det må jeg sige.

Hvad tænker du om, at blive brugt som kilde på den måde?

GH: Det er fint nok, ja, det er udmærket, for det er ligesom det som du også snakkede om [henvender sig til IJ] med træet på togskinne, ik'...

IJ: Ja, ja.

GH: ... det er jo ligesom at man viser, at det er... jeg var jo inde på, at det var for dårligt, at man ikke gik ud og varslede, for det var jo lastbilerne der ikke kunne komme op

ad bakken, der fra hvor man kører af, så de, altså de holdt jo bare helt stille, og til sidste var der flere kilometer kø ud af motorvejen, ik'.

IJ: Ja.

JD: Ja, det tog mig halvanden time at komme fra Ringsted og så hjem, som der plejer at tage 40 minutter, ik'.

GH: Ja, men det var helt åndssvagt. Ja.

JD: En time bare på motorvejen. Bare fra Ringsted til Sorø tog det en time. Det er helt vildt.

Jeg har ikke umiddelbart flere spørgsmål. Det skal kun være, hvis I har et eller andet I vil byde ind med? Noget I gerne vil sige?

GH: Kommer det der med, kan du høre det. Det knager. [Peger på IJ]. Man kunne lige se det på øjnene. (Griner).

IJ: Har du nogensinde hørt havregrød knage? (Griner).

Alle: (Griner).

IJ: Nej, men altså, jeg vil da sige, at det er blevet en større fornøjelse at se TV ØST, der når klokken er halv otte, end det har været før hen. For før hen, der var det sgu. Der synes jeg det var en tam omgang, for de kaldte det regional-tv og der var jo ikke rigtig meget regional-tv. Der er faktisk kommet næsten 90 procent mere, end der nogensinde har været. Efter at de har oprettet ØSTHOLDET. Og det er tilfredsstillende. Det synes jeg.

GH: Du kan nok sige, at hvis vi droppede at skulle sige denne video er indsendt af bla bla bla...

IJ: Ja, så var der plads til et ekstra indslag.

GH: ... så kunne vi få i hvert fald et indslag mere, og hvis de droppede det der med, at "vil du også være en del af ØSTHOLDET", altså.

IJ: Ja. Og ligesådan det de lavede inden det der TV ØST-løb, der var mange mennesker med og det er en stor begivenhed, ja, det er rigtigt, men vi behøver altså ikke se Sille Roulund løbe i halvandet minut i fem uger i træk. Øj. (Griner). Det er sgu ikke nødvendigt.

GH: Jamen, hun er da en pæn pige.

IJ: Absolut.

GH: Det må du give hende.

IJ: Absolut. Det skal der ikke herske nogen tvivl om, men fem uger i træk...

GH: ... (griner) og se så godt ud. Det er sgu da godt.

IJ: ... men fem uger i træk og så hver eneste udsendelse, ej, det var lige at stramme den, synes jeg. Der kunne de godt have brugt noget, altså brugt tiden til noget, noget andet som var mere konstruktivt.

GH: Til noget der var mere, men det er jo igen, det reklame ik', det er for at de skal få så mange med som muligt, ik'.

IJ: Ja.

GH: Så, ja.

IJ: Ja, det er det, men alle mennesker, der deltager i det, ved, og deres omkreds ved, at det kommer hvert år, det er kun et spørgsmål om, hvornår kommer det. Og gøre det i, jamen, gøre det fjorten dage, tre uger før, en måned eller to måneder før, og så lave nogle ganske få opfølgninger, det behøver ikke være fem uger i træk, hvor vi ser en, der render der (griner).

Interview slut.

BILAG 6: Transskribering af fokusgruppeinterview 2

Lige til at starte med, kunne jeg godt tænke mig, at vi tager en runde, hvor I siger jeres navn, alder, jeres arbejde, eller hvad I tidligere har arbejdet med, øh, om I er medlem af nogen foreninger, og hvor længe I har været medlem af ØSTHOLDET og hvordan I blev medlem. Hvis I kan huske alt det (griner). I byder bare ind.

CR: Du tænker [henvendt til HO]...?

HO: Nej, jeg tygger af munden. Men jeg hedder HO, fra Nysted. Jeg er 69, øh, bestyrelsesmedlem i fire foreninger i Nysted og jeg er med i en hel masse dernede. Øh, tidligere har jeg, altså den længde af min arbejdstid, arbejdsliv eller hvad det hedder, været ude, ude i de varme lande med udviklingshjælp og katastrofehjælp og katastrofeberedskabet og den slags ting, så det var 35 år på 3 sekunder. Værsgo (griner).

Alle: (Griner).

Kan du lige nå at sige, hvornår du blev medlem af ØSTHOLDET og hvordan?

HO: Nåh, ja, det kan jeg ikke lige... Det var en sammenkomst ude på, oppe i Vordingborg i deres, i det der studie deroppe, hvor vi var, altså der var en masse mennesker der var indbudt. Det er inden for det sidste halvår tror jeg. Det må det være. Jo, det er det. Jeg kan ikke huske hvornår. Det var kortere end det er nu i hvert fald. Men jeg kan ikke huske mere. Datoen, nej (griner).

Yes.

JJ: Jeg kan nogenlunde huske, at det er et års tid siden, at jeg begyndte, og jeg tilmeldte mig. Jeg mener, at det var noget der stod på en af deres, øh, en af websiderne, at man søgte nogen i lokalområdet, så det var i den forbindelse, at jeg tilmeldte mig. Og øh, derudover hedder jeg JJ, og jeg er 73 og har været, som sagt, været forbundssekretær i Dansk Elforbund indtil jeg som 65-årig gik på pension og vi boede i København den gang og flyttede så ud i vores sommerhus, som man jo må, når man er pensionist. Og der har jeg så boet siden, og det har været på Marielyst. Og mit, hvad skal man sige, mit geografiske område for at kan lave nyheder og [mumler], og undersøge nyheder, det er, det er sådan rundt om Sydfalster, for min kone hun er, i den forbindelse desværre femten år yngre end mig, så hun arbejder stadigvæk, og det vil sige, at da vi kun har en bil, så har jeg på knallert-cykel-niveau hvis jeg skal ud omkring, og hvis det skal være inden for de almindelige arbejdstider. I weekenden har jeg jo så selvfølgelig muligheden for at køre lidt mere rundt. Hvad var det mere jeg skulle sige?

Jeg tror du har været inde på det hele (griner).

JJ: Okay (griner).

Alle: (Griner).

CR: Ja, jeg hedder CR og jeg er 56 år. Jeg er i mit arbejdsliv beskæftiget med at passe gamle mennesker, øh som social- og sundhedsassistent. Har ellers altid interesseret mig for foreningsliv og jeg har været med siden jeg selv var barn og helt ung, voksen, og

mine egne unger er blevet slæbt med i foreninger, gymnastikforeninger og sportsforeninger, spejderforeninger, øh. Nu er jeg mest aktiv i foreningen Natteravnene, ja. Øh, det var på den, øh, eller det var via den, at vi fik indbydelse fra TV ØST til at komme op og besøge deres studie, og til at høre om ØSTHOLDET. Og det...

HO: Hvornår var det?

CR: ... ja, der har været mange gange...

HO: Nåh, undskyld...

CR: ... ja, jeg tror jeg var med den 22. april, men vi kunne også have været det i marts og med i...

HO: Ja, men det var i den forbindelse. Okay.

CR: Ja, øh, og det som nok fangede os mest i det, det var selvfølgelig, øh, udsendelserne om i fjernsynet med "Min Hverdag", men også at man ville prøve at lave en kalender i øh, forbindelse med foreningsliv og i det hele taget aktiviteter, som man kunne koble sig på. Den forventer vi os lidt af. Det er derfor vi har meldt os. Nu er det selvfølgelig ikke noget med ØSTHOLDET at gøre som sådan, men den kalender vil være super, hvis vi kunne få gang i det.

Altså hvordan? En kalender...?

CR: De vil lave en kalender oppe fra TV ØST, øh som skal spredes ud, så alle kan koble sig på og skrive, hvornår de har et arrangement...

Åh, på den måde.

CR: ... og så kan det ses af alle, ja. Den skulle gerne løbe af stablen den fjortende juni har vi fået at vide, ja. Så det glæder vi os til. Det ved jeg ikke om I har hørt om [henvendt til HO og JJ]?

HO: Jeg tror de har nævnt det ved mødet...

CR: Ja, ja, det er nok den der har fanget mig eller os i hvert fald. Men selvfølgelig ville det også være super at kunne, øh, få lavet noget fjernsyn eller... Ja, hvad det nu måtte være.

Ja. Så kunne jeg godt tænke mig, at I fortalte, hvad jeres sidste bidrag til TV Øst var.

HO: Åh!

Hvis I kan huske det (griner).

JJ: Jeg kan ikke.

Så bare noget I har bidraget med.

JJ: Det er et stykke tid siden. Et af de som jeg selv synes var vældig, øh meget godt lavet og vellykket, det var da der var noget på Marielyst torv. Jeg kan ikke huske, hvad det var, men det var et ret stort arrangement med tamburkorps og underholdning og borgmesteren var der nede også...

CR: Har det været indvielsen?

JJ: Var det indvielsen af torvet?

CR: Ja, der har da i hvert fald været noget. Der kan jeg da huske at der var tamburkorpset da med.

JJ: Ja, det er rigtigt, men så har det nok været det. Ja, selvfølgelig, når borgmesteren har været med, så har det nok været indvielsen af torvet...

CR: Ja, så har det været indvielsen af Marielyst torv, ja.

JJ: ... og da fik jeg da lavet nogle nyheder. Jeg har lavet fire-fem stykker andre, men jeg kan ikke huske dem. Det har været sådan i småtingsafdelingen.

Som er blevet bragt i det, der hedder "Min Hverdag"?

JJ: Ja, det har været bragt som nyheder. Altså som skrevne nyheder. Jeg har ikke lavet noget med billeder, ja med fotos, men ikke altså ikke med film eller noget.

Okay.

CR: Og vi har ikke... jeg har ikke... vi har ikke i Natteravnene bidraget med noget endnu. Det er meget nyt, at vi er kommet med i det, hvad hedder det... ØSTHOLDET. Ja, så vi har ikke bidraget med noget endnu, men vi tænker at vi skal bruge det og vil gerne, øh finde ud af om vi kan prøve og bidrage med nogle ting. Ja, øh vi har i hvert fald tænkt os, at når nu her Danmark Dejligst, skal løbe af stablen herovre ved Middelaldercentret og få filmet noget og få sat fokus på arrangementet selvfølgelig, men måske også på os selv, og sende ind, ja, her den 27. maj.

HO: Og det er lidt det samme for mit vedkommende, der kommer noget.

Der kommer noget. Og hvad er det?

HO: Det er blandt andet Middelalderfestivalen i Nysted i august, og så starter vi en sælsafari i øh, første juni, og hvis jeg ikke tager fejl, så er der forskellige småting i Nysted, så der kommer noget. Vi har snakket om det, men har nok været lidt om, at vi synes, at der skulle lidt mere knald på. Altså fra vores side, før vi meldte ud, og så var der lidt mere at tage fat på eller tage fat i. Så, men det kommer, det kommer bestemt.

Så I har planer om at lave nogle små filmklip og lægge på nettet?

HO: Ja, og vi har faktisk allerede et fra Middelalderfestivalen som vi skal bruge, så så, det kan, altså jeg tror godt, at vi vil time det lidt bedre og sende det, når vi synes, at nu er det... ja.

Hvad så som privatperson?

HO: Det meste af min tid går med, som frivilligt arbejde på den ene eller anden måde, så, det bliver sådan noget. Jeg har ikke så meget tid til mig selv for at sige det pænt, så det bliver et eller andet af den slags, hvor der kommer til at ske en del. Og der sker en del, og vi snakkede lige om det før [peger på JJ], der sker en del i sådan en lille by der. Så det kommer, det er ikke bare [mumler].

Kunne du finde på at sende noget ind som privatperson [henvendt til CR]?

CR: Ja. Det kunne jeg sagtens.

Hvad ville det så være?

CR: Det ville være øh, det ville nok være mit lille barnebarn. Øh, fordi jeg synes ikke, at der er noget mere, altså det kan man sidde og falde i svime over i timevis, og jeg har, vi har blandt andet lige fanget ham i en lille video nu her, hvor han øh, han har lige været sig ud for deres lille lejlighed, han er kun halvandet år, eller det er han lige om lidt, men alt der foregår oppe i hovedet på en lille dreng, der kun er halvandet år, det afspejler sig i den video.

HO: (Griner).

CR: Der var nogle store drenge ovre på en græsplæne, der spiller fodbold, og så kommer han ud med sin egen lille fodbold, og vil jo gerne deltage ikke, altså den siger så meget den video, altså, sådan nogle ting der. Altså fange nogle øjeblikke, her og nu-øjeblikket.

HO: Ja, ja, når du nu spørger os, så kan det godt være, at jeg skal være mere opmærksom på det, fordi der sker faktisk meget i en hverdag, altså hvad skal jeg tage... altså der kommer sæler ind i Nysted og ligger der på stenen og sådan, men det er efterhånden, altså som man bliver vant til det, og man tænker nåh ja, der er de bare igen...

CR: Ja, så tager man det for givet...

HO: ... ja, så tager man det nemlig for givet...

CR: ... ja, det gør man...

HO: ... og når rådyrene ude i...

CR: ... ude i naturen...

HO: ... ude i Birkely, altså nej...

CR: ... okay...

HO: ... de går derude mellem sommerhusene ik' og de er så vant til mennesker ik', at de ser en og så kigger de og siger nærmest, "hvad laver du her"?

JJ: Ja, [mumler].

HO: ... ja, og så ser man det, og jo det kunne da godt være. Og vi fik et instruks, ja det ved jeg ikke om I gjorde, men vi skulle huske at holde telefonen sådan her [tager sin smartphone og vender den vandret] (griner).

CR: Ja ja, lige præcis. Ikke op, men ned (griner). Læg den ned, ja ja.

HO: Lige netop, så kunne vi bare...

CR: Bare ud og finde...

HO: Så kan det godt være, at jeg skal være en lille smule mere opmærksom på, at der skal være, altså der er også en masse fugle og der sker en hel masse, ik'. Ja.

CR: Nu nævnte jeg mit barnebarn selvfølgelig, men det behøvede ikke en gang at være mit barnebarn, men at fange de små børn, øh, de fortæller så meget med deres kropssprog og deres... Ja.

Ja, for jeg tænkte på, ville det være en video som I havde lyst til at se [henvendt til HO og JJ]?

HO: Ja, sådan nogle små snotkasser, det ville da lige være noget. Altså, jeg synes de er så henrivende sådan nogle... åh gud dog!

JJ: Og umiddelbare.

HO: Ja.

CR: Men jeg tænker også, at altså nu, men nu kender jeg så historien, for den har jeg fået med, fortalt ik'...

HO: Ja.

CR: Men det er jo ikke sikkert, at man oplever den, når man sidder og ser videoen som...

HO: Nej, det ved jeg ikke, men det kan da røre...

CR: Det ved jeg ikke...

HO: ... det kan røre mit gamle hjerte sådan nogle små nogle der. Ja ja, den er helt sikker.

CR: Ja, ja.

HO: Så kan man... ja, jeg har en god bekendt, og vi tegner og maler sammen en gang imellem og vi er sådan en lille gruppe vi har, og der er hendes lille datter en seks-syv år, og så fortalte hun mig om sine julegaver hun så havde fået, og så sagde hun, siger hun eller jeg siger til hende, "hvor mange har du fået, penge og sådan", ja, hun havde fået omkring 150 kroner, "nåh" sagde jeg, "så kan jeg måske godt låne nogle penge af dig", "nej", "nåh, hvorfor kan jeg ikke det?". "Fordi du er skør"!

Alle: (Griner).

HO: Så er jeg solgt.

CR: Ja, sådan. Hun havde taget stilling (griner). Ja ja, men det er rigtigt, sådan nogle ting der, det er...

HO: Ja, det er godt.

CR: Jeg kunne til gengæld aldrig finde på at filme en ulykke.

HO: Nej.

CR: Det ved jeg jo, at det er der andre der kan.

HO: Åh... det er så forfærdeligt.

CR: Og det ser man jo af og til. Og det kunne jeg aldrig drømme om.

HO: Nej.

CR: Men det er... men det er hvordan man har det med sådan nogle ting.

HO: Det var sådan noget... altså for nu at komme nærmere på det. Da jeg læste din mail [henvendt til mig], der gik jeg tænkte sådan lidt på hvad en god historie... altså, hvis der er noget, der virkelig kan få sat mig i affekt, så er det alt det der dårlige i nyheder og aviser og på tv ik' også, og man rakker hinanden ned og alt det der, så ordet positiv, det må være, altså livsbekræftende... det må være sagen altså. Jeg er snart træt af alt det der...

CR: Ja, selvfølgelig skal nyhederne komme med sådan noget, det er vi godt klar over...

HO: Ja, men altså...

CR: ... men så behøver vi i hvert fald ikke gøre det...

HO: ... nej navlepilleri og jeg ved ikke...

CR: ... ja...

Ja, men mit næste spørgsmål er egentlig, hvad en god lokalhistorie skal indeholde, og når jeg siger "god", så er det ikke nødvendigvis positiv.

HO: Nej. Det er det nok ikke, men øh...

I må gerne komme med nogle konkrete eksempler.

JJ: Jo, altså en god historie er jo, øh, en der fortæller om, hvad der foregår i det pågældende område, eller i den pågældende forening eller...

HO: Hmm.

JJ: ... eller pågældende by eller sådan noget. Men som du selv er lidt inde på, det behøver ikke være godt, det historien fortæller, men den kan godt være god alligevel...

HO: Hmm.

JJ: ... hvis den giver et billede af et eller andet, en situation eller en oplevelse eller sådan noget...

CR: Ja, hvis den belyser det.

JJ: Ja.

HO: Ja, ja.

CR: Ik' altså. Så man ...

HO: Ja, de skal være relevant...

CR: ... så man kan forstå det, måske...

HO: ... relevant skal det være...

CR: ... ja.

HO: ... for lokalområdet og...

JJ: Ja ja.

HO: ... og måske også meget gerne længere ud...

JJ: ... ja, det skal jo gerne være sådan, at så dem der ser TV ØST, at de synes det er værd at se på eller høre på.

CR: Ja. Det er jo tit noget af det, som jeg synes, at man får ud af at tale sammen i stedet for bare at lytte til noget. Det er at få belyst tingene...

HO: Hmm.

CR: ... og få [mumler] så giver tingene mere mening, og hvad er det der ligger bag, og hvorfor blev tingene sådan eller... ja, få det belyst på en eller anden måde, ik'.

Kan I komme med nogen konkrete eksempler?

HO: Nu var jeg inde på det der med den sælsafari og når den er ved, altså når den er ved og skal skydes af, så er det klart, altså at vi laver noget og gør et eller andet og tager noget, og der skulle nok være... altså det skulle undre mig meget om vi ikke i den anledning ville invitere TV ØST til sådan en VIP-tur inden det går i gang, ik'. Så det ville i hvert fald, være noget af det, som jeg kunne forestille mig. Vi har lige i Middelalderfestivalen fået en ny samarbejdspartner, det kunne godt være, at det var en meget god historie også, det er ikke til at vide, fordi det drejer sig om nogle, hvad skal vi sige, nogle

udsatte børn som, noget jeg ikke har været blandet ind i, som har, nu har fået, det er noget der hedder Boblerne, jeg ved ikke om du kender?

Jo.

HO: Øh, har fået mulighed for at få finansiering af billetter til Middelalderfestivalen i Nysted sammen med en voksen og det er sådan noget som det, at vi synes er rigtig godt, så det kunne godt være sådan noget, at det kunne suses ud på en eller anden måde.

Nu var du inde på det her med sælsafari. Hvad er det ved det, der skulle være en god historie?

HO: Ja. Oplevelsen, at komme ud og se. Den går fra Nysted og ud til Rødsand hedder det, som ligger vest for Gedser eller nede omkring Gedser, og der er registreret en 600 sæler derude i det område der, og der er altså et reservat som man ikke må komme ind i, men de er så nysgerrige de her sæler at de er masser af dem, og der er en god sejltur derud, forbi vindmøllerne og der er et kæmpe fugleliv, og selve oplevelsen med at sejle derud, den er ganske god. Øh, og så er der... altså jeg tror man skal være svært uheldig, hvis man ikke får set et par hundrede sæler på sådan en tur, så...

CR: Men også for at sætte fokus på området, ik' altså...?

HO: ... jo, også det, men altså det vil vi så gøre via, altså nu kan jeg lige så godt sige det. Vi laver øh, fem dage om ugen, to ture hver dag, ik' og så er halvdelen er, så vidt jeg husker det, med en naturvejleder og resten, der er selvfølgelig også folk med der, men de får stukket en brochure eller folder i hånden, som jeg sidder og skriver på i øjeblikket, og dels om vindmøllerne, om fuglelivet, om sælerne og sådan noget, så kan de få...

CR: Så der bliver fokus på det...?

HO: ... ja, det tror jeg der gør, ja. Så det er, ja.

CR: Men ellers en god historie, altså jeg synes jo for eksempel Guldborgsund Kommune er faktisk blevet gode, de er jo kommet på Facebook, og bruger jo faktisk den temmelig meget til og fortælle om alt muligt, og hvad der foregår i Guldborgsund Kommune. Der er for eksempel åbent hus på Sophieskolen i morgen mellem ti og tolv, øh, de har både taget billeder, de har lagt video ud, de har og altså, det fortæller bare så godt, børnene står og siger "kom i morgen og se vores skole, vi viser jer rundt mellem ti og tolv", øh det er da fantastisk og en god måde at sælge det på, i stedet for at sætte en lille notits i en avis, som der ikke er nogen der ser, og så ikke fanger, altså, ik'. Og det synes jeg da er fantastisk, at kommunen gør det på den måde, og de har lagt mange andre gode ting ud på, øh, nu kan jeg ikke lige komme på nogen (griner), men den med Sophieskolen, det er fordi det er i morgen mellem ti og tolv, altså...

HO: Ja.

CR: ... men de har lagt mange andre gode ting ud. Øh, der er ikke så meget historie i det måske, men de sætter jo fokus på, at nu er den, skolen, blevet indviet i dag, officielt,

og man kan komme ud og se den i morgen, og hvor... altså ellers fik man jo måske ikke lejlighed til at komme ud og se den. Altså, jeg skal ud og se den, fordi det synes jeg er spændende, og vi er jo inviteret, altså, ik'. Så, ja.

JJ: I en helt anden boldgade, og det er noget der har været, hvor jeg sådan indirekte har været med, det er der, hvor borgerne viser, at der er noget, der kan få dem til og hoppe ud af stolen og væk fra fjernsynet, for eksempel vindmøllerne, som faktisk resulterede i, hvad var det, syv eller otte vindmøller, hvor det kun er to der bliver sat op og de andre har man skrottet, fordi der var simpelt hen så stor...

CR: ... modstand?

JJ: ... ja, modstand mod dem. Og det er jo også en god historie forstået på den måde, at borgerne bliver engageret...

HO: Hmm.

JJ: ... og beskriver deres engagement i det, og det så også giver et resultat. Det er jo ikke sådan en sød historie, men det skal det jo heller ikke være altid, men det her er jo noget med dagligdagen.

HO: Ja ja.

CR: Hmm.

HO: Men den er relevant jo.

JJ: Ja, bestemt.

CR: Og den betyder meget for mange mennesker, ik'.

JJ: Det betyder utrolig meget.

CR: Ja.

Er det vigtigt, at en lokalhistorie betyder meget for mange mennesker?

HO: At?

At en lokalhistorie betyder meget, for mange mennesker? Eller er det også fint...

JJ: Ej, altså den skal jo have en vis, altså en vis interesse for området. Det behøver ikke at være dem alle sammen der er påvirket, men der skal være...

HO: Nej, men den skal have lidt...

JJ: ... ja, det skal den. Det kan ikke nytte noget, at der er fem, der sidder og synes det er sjovt, så, vel?

HO: Altså, der skal være noget, altså hvad skal man sige, der skal være en målgruppe.

JJ: Ja.

HO: Hvordan den så skal defineres, det kan man så finde ud af, og hvilke overvejelser man skal gøre sig inden, men altså den du nævnte med den lille dreng, var det ikke en dreng?

CR: Ja.

HO: Altså, det vil jeg nok, mene at målgruppen er tilpas stor, at den får lov til at gå igennem (griner), men...

CR: Jo.

HO: Jo, men hvis... det var en oplevelse jeg havde, mens jeg arbejdede i Zambia, der kom et brev hjemmefra, vi havde en leopard gående nogen gange i baghaven, og aber og, det var ret spændende at være i et det område, jeg var koordinator for en [mumler] gruppe, hvor halvtreds procent af børnene døde inden de var fyldt fem år, så der var meget, og sådan, men så kom der et brev på et tidspunkt fra en bekendt, til min søns mor, en ældre lærerinde der så skrev, noget som jeg aldrig ville glemme: "Pedellens kone har fået ny cykel".

JJ: (Griner).

HO: Ja, den kommer ikke med i TV ØST. Det kan jeg love dig for, at den ikke gør.

Alle: (Griner).

CR: Ja, man kan jo spørge sig selv, hvorfor den var der, altså.

HO: Ja, netop, altså, jeg synes stadig, altså for at være pæn, at hun nok ikke havde tænkt sig om, måske.

CR: Nej.

HO: Om at målgruppen ikke lige var...

CR: Ja, men man kan jo sige, at det er svært for os at vurdere, altså det vil jo være svært for mig, hvis jeg sad derhjemme, og vurdere, og synes, at det her var fantastisk, og så sendte det ind, og så var der måske nogen der i den anden ende ikke synes, det var fantastisk, altså, ik'.

HO: Du tror ikke selv, at du, når du nu sidder med det, at når du tænker den tanke, mon det har interesse for andre mennesker, mon så ikke...

CR: Jo, jo til en vis grænse...

HO: ... tror du så ikke du vil få en fornemmelse af...

CR: Jo, jo, det tror jeg som godt...

HO: ... det vil jeg tro.

CR: ... jeg tænkte faktisk lidt på det før, fordi du sagde, at du havde ikke sendt noget endnu, fordi du synes, at du skulle lige være sådan lidt mere klar og sådan...

HO: Hmm.

CR: ... og der tænker jeg... altså vi er jo ikke professionelle, og skal jo heller ikke være det, vel. Altså hvornår er vi så lige klar til det, og...

HO: Ja, ja, jeg har lige skrevet det ned til mig selv her. Øh...

CR: ... altså man skal bare gøre det...

HO: ... ja, der tror jeg. Det tror jeg også.

CR: Så skal TV ØST nok sortere, tænker jeg.

HO: Det har jeg også forstået den gang... du var med til de der møder... altså de sorterer...

CR: Ja, det gør de da. Så vi skal da egentlig bare fodre dem, altså. Og så kobler de det måske med noget andet, ja jeg ved ikke. Det kunne man godt tænke sig. Kunne man ikke godt det som journalist, sådan fange tingene [henvendt til mig]?

Nu ved jeg, at...

HO: Lizette ved ingen ting (griner).

Nej, jeg ved intet (griner). Jeg ved, at de sorterer og vælger nogle ting ud til det der hedder "Min Hverdag" i 19.30-udsendelsen...

HO: Hmm.

... men ellers ligger de alt på nettet.

CR: Okay.

HO: Nåh.

Og så er der jo også kommet den nye blok, hvor medlemmer fra ØSTHOLDET selv kan ligge direkte op.

CR: Ja, det er jo nemlig det, som vi har tænkt os, at vi skulle prøve at finde ud af, hvordan man gør. Fordi det skulle være nemt.

JJ: Alt hvad jeg har lagt, eller har sendt ind til dem, det har det har de lagt på.

Men det var også det jeg fik at vide af Jesper Bøgh.

CR: Jamen, det er da egentlig også rigtigt, at sådan er det. Så vi skal ikke være, altså vi skal bare...

HO: Men altså som jeg har sagt før, så er det også et spørgsmål, i hvert fald for mit vedkommende, at begynde at tænke i de baner, ik' også.

JJ: Jo, men det er klart.

CR: Ja.

HO: Fordi det må jeg indrømme, at selvom jeg ikke er så gammel i gårde dernede i Ny-sted, så er det blevet den skrevne presse, ik' også, Folketidende, FritidsNyt og Erhverv & Kultur og hvad de hedder alle de der. Det er ligesom der, men det er bare et spørgsmål om, at man bare lige skal dreje på knappen, tror jeg.

CR: Ja. Hmm.

Men det med målgruppe, kan vi også snakke om lidt senere, for vi skal jo se de her klip, så... men kan I så prøve at sætte nogle ord på, hvad I synes er dårlige historier. Hvad synes I ikke, at I har lyst til at se?

HO: Hmm. Altså hvis du tager samtlige... altså jeg skal have skåret ned på det, men jeg har et fuldstændigt usandsynligt antal tv-kanaler på mit det der, et eller andet, hvad det hedder... og hvis du ligger det sammen, men alt det ligegyldige amerikanske reality serier om (...) mødre, der dræber og øh, der er en der hedder [utydeligt] hunters, og Mythbusters og jeg, ja, det er personligt for mig, altså det har ikke nogen interesse. Jeg vil hellere se altså sådan en lille knægt der, rende rundt og spille fodbold. Det er helt sikkert.

CR: Hmm.

HO: Men det er altså bare en personlig fornemmelse, og netop en, øh en et eller andet, der er drejet omkring lokalområdet [mumler], det behøver ikke at være sådan en solstrålehistorie, for der sker jo også en del ting som ikke er særlig rare, men altså... bare det ikke er fnidder.

Og hvad er fnidder? (Griner).

HO: (Griner). Navlepilleri og alt sådan noget, nedgroede tånegle. Jeg kan ikke rigtig beskrive det bedre end det. Øh, noget enerverende tidspilde at sidde med, altså synes jeg.

CR: Altså alle de her sager og historier og fortællinger der er om nabostrid og hegnsret og altså, altså alt sådan noget, (...), lad det blive mellem de mennesker, der nu er blevet uenige om et eller andet og så lade det blive der. Det mener jeg bestemt ikke, at man skal bringe op. Hvis det kan være med til at, øh, ja, til at belyse noget igen, for nogen som måske har været i tvivl om et eller andet...

HO: Ja.

CR: ... så er det okay, hvis det ligesom kan være med til at statuere et eksempel, og gøre folk klogere og sådan, så er det okay, men ellers skal sådan noget, det skal simpelt hen ikke op i medierne.

HO: Nej, så er det netop også folk, der kan sige noget til en større gruppe...

CR: Hmm.

HO: ... altså som de kan bruge til noget.

CR: Jeg ved godt, det kan være forfærdeligt enerverende og det kan ødelægge et helt naboskab og en hel gade og et hel menneskes families liv, det ved jeg godt det kan, fordi det kan udvikle sig til noget forfærdeligt, men jeg synes stadig ikke at det skal i medierne. Altså, det må jeg indrømme.

HO: Nu kan jeg... jeg kan komme med et eksempel fra Nysted nu. Der har været læserbreve i aviserne så der er ikke noget hemmeligt i det, men der, altså byen er ved at blive, endnu en gang kan jeg se, når jeg også ser tilbage i historien og hører, hvad folk fortæller, byen er ved at blive delt igen. Og det er den fordi, at, fordi, øh, en gruppe mennesker som har noget der hedder Smakkelaug...

CR: Smakkelaug... hmm...

HO: ... ja, vil bygge et værksted nede på havnen, det er den ene halvdel og dem der siger, det er da nok en god idé, eller nej det er en rigtig god idé. Og så er der den anden halvdel, det er fortrinsvis folk der på Strandvejen, altså ned mod havnen, der mener at det er en meget, meget dårlig idé. Den... og så er spørgsmålet, ville den være god...

CR: Ja...

HO: ... god til, altså det kan den jo hurtigt blive...

CR: ... ja, det tænker jeg at den godt ville, fordi det handler ikke kun om, øh nabo og nabo, altså...

HO: ... nej, nej...

CR: ... det handler om...

JJ: Det handler jo om hele byen.

CR: ... det er hele byen, ja, det er to, altså hvis man lige pludselig splitter en by ad, og det er ligesom to, hvad skal man sige...

HO: ... det er...

Alle: [Taler i munden på hinanden og griner].

HO: Ja, men det var et [mumler].

CR: Det kunne måske være meget sjovt at have fokus på.

HO: Hvad siger du selv, ville det være en god [henvendt til mig]..?

(Griner). Jeg skal ikke sige noget nu.

Alle: (Griner).

HO: (Griner). Kan vi ikke lige slukke den der så [peger på diktafonen] (griner)? Jeg putter den ned i kaffen (griner).

Alle: (Griner).

Men det synes du ville være en god historie?

HO: Ja, men det var egentlig et spørgsmål til mine to andre [peger på JJ og CR].

JJ: Det er jo en god historie...

CR: Ja, det tænker jeg også...

JJ: ... for det involverer jo næsten hele byen...

HO: Ja, det gør den, eller det vil den gøre eller komme til, der er masser af andre facetter i det, som er lige meget nu, men...

CR: ... og den vil også belyse nogle ting...

HO: ... ja...

CR: ... både for dem, der synes, altså dem der ikke synes om det og dem, der synes, at det er en god idé...

HO: ... ja, det er jo meget, meget tydeligt...

CR: ... og hvad er egentlig et smakkelaug, altså? Det kunne de måske også fortælle (griner)...

HO: Nåh, ja, okay.

CR: ... fordi at...

HO: Det ved alle i Nysted...

CR: ... ja ja, men der er andre...

HO: ... et smakkelaug er...

JJ: Du er jo ikke fra Nysted [henvendt til CR]?

CR: Nej, jeg er nemlig ikke fra Nysted, og det er ikke fordi jeg spørger dig nu, hvad et smakkelaug er, men det kunne netop også være med til at belyse...

HO: ... et bådelaug, det en bestemt type båd...

CR: ... ja, øh...

JJ: Nåh ja, der er en bådtype, der hedder en smakke...

CR: ... det ville måske give en større forståelse, hvis man fik et større indblik i det.

HO: Ja, men den er altså, den er altså eksploderet rundt omkring i byen...

CR: Okay.

HO: ... og som man allerede kan mærke sådan, ik'.

CR: Det kunne være, at man skulle have skåret, eller aflivet den der Strandvej i stedet for og så være havnen være havn (griner), hold da op (griner).

HO: Puha!

Alle: (Griner).

CR: Det er vel dem, der bor sådan, der har sneget sig ind på noget de ikke, egentlig ikke...

HO: Det er begyndt at brede sig længere op i byen nu også, og der er folk oppe i byen, som egentlig ikke har ret meget med havnen at gøre, der også har taget stilling...

CR: ... ja, det tager også lige pludselig stilling til noget og tager de i det hele taget stilling til noget, de ved noget om? Eller er det bare sådan lidt fordi...

HO: Hmm.

JJ: Det handler jo nok om følelser.

CR: ... ja, ik', følelser og...

HO: I hvert fald, hvis de læser, ej det er lige meget, øh...

JJ: (Griner).

HO: Øh, ja.

CR: Men den er da interessant.

JJ: Der har du en opgave [henvendt til HO].

HO: Ja, eller det ikke sikkert, at jeg gør det, men den i hvert fald skubbes videre, for der er nogen, der er nogen der, eller jeg kender personer i, altså på begge sider, og...

JJ: Ja, okay.

Og du har ikke taget stilling?

HO: Øh, jo det har jeg for så vidt på den måde, at jeg bor ikke på Strandvejen, men jeg kommer af og til på havnen og jeg nyder meget havnen, og hvis det der er i, i tankerne nu og som det er udviklet, der må jeg altså sige, at jeg føler, at der bliver ikke albuerum nok på havnen. Det kan du ikke, du har ikke noget visuelt billede af Nysted Havn [henvendt til mig]?

Jo.

HO: Jo, du har? Nåh, okay, ved du så også hvor slæbestedet er?

Nej, dog ikke.

HO: Nåh, okay, men der er, det er der hvor man har tænkt sig at ligge det, og der... nej, nu begynder det at køre for meget...

CR: Ja, det gør det, men ville det gøre noget godt for Nysted Havn, og lave et smakkeaug [henvendt til HO]?

HO: Ja, men ikke lige der.

CR: Nåh okay, ikke lige der.

HO: Nej, men der er andre muligheder...

CR: Okay.

HO: ... men det skal åbenbart ligge lige der, ved det der slæbested.

JJ: (Griner).

CR: Hmm. Men det er igen det med at få belyst tingene, synes jeg, som kan være budskabet... ja.

HO: Ja, men det var bare en mulighed, og de var egentlig bekræftende at det kunne godt sendes ud. Det ville I...?

CR: Ja, det...

HO: ... I ville ikke slukke for fjernsynet, hvis der lige kom sådan en lille?

CR: Nej, det ville [mumler].

JJ: Nej.

HO: Det kan også være, at...

CR: Men det er ikke sikkert, at jeg ville lytte til det ti gange i træk...

HO: Ej, men det kommer du heller ikke til...

CR: ... fordi så tænker jeg, at nu må de sgu...

HO: Ja...

JJ: Ja, nu må de tage sig sammen (griner).

CR: ... så må de virkelig komme ind i kampen, ja. Men ellers er ting jo, øh, (...), altså skolelukninger, og ting der lukker, og som man ikke kan komme uden om, og som jo

netop også rører ved mange ting, øh, ja, det kunne være andet end skolelukninger, men altså ting, hvor man piller ved lokalsamfundet af en eller anden slags, ik', uden at gøre noget andet i stedet for, ja (...), efterlader folk i, øh, ja et tomrum eller noget andet, øh, hvad skal jeg så, ik'. Det, altså sådan noget vil jeg gerne...

HO: Nu begynder de... det var uheldigt, at jeg kom her (griner), nu begynder de at komme... [skriver noter ned til sig selv].

CR: (Griner), nej det er da godt. Så har du noget at arbejde med.

HO: [Mumler], og det gamle rådhus i Nysted, og hvad der skal ske med det...

CR: Det skal da ikke væk? Er det væk?

HO: Nej, nej...

CR: Nåh, nu snakker vi...

HO: ... det var bare en anden én, altså der er også masser af... altså noget der...

CR: Men ellers, en god historie for mig...

HO: ... [mumler]...

CR: ... nu tror jeg, at jeg [henvendt til HO, at nu tager hun (CR) ordet]... det kunne også være, at sætte fokus på Natteravnens virke ude i...

HO: ... ja, selvfølgelig...

CR: ... her i byen om natten. Jeg kunne godt tænke mig, bare at filme om natten og fortælle og forklare og snakke og se hjørner af byen, hvor vi bevæger os ud. Det tror jeg ville være en god historie.

HO: Ja.

JJ: Altså de fleste kender ordet [Natteravnene], men jeg tror der er mange, der ikke aner, hvad I egentlig går...

HO: Ja.

CR: Ja, hvad det egentlig er vi laver, ja. ja.

HO: Ja, det tror jeg også.

CR: Ja, nogen tror vi er vagtværn, nogle tror vi vildleder de unge...

Alle: (Griner).

CR: ... altså, der er virkelig mange bud på, hvad det er vi er for nogen ik'.

HO: Det sidste lyder spændende!

CR: Ja, ik'! Men det er, hov, det kunne jeg godt tænke mig, at vi kunne få lavet. Og måske gør vi det nede på Marielyst.

JJ: Ja, om sommeren...

HO: Dækker I her...?

JJ: ... om sommeren kunne det være et rigtig godt sted at komme (griner).

HO: ... dækker I både her [Nykøbing F.] og Marielyst?

CR: Ja, altså vi er her som base og dækker Nykøbing om vinteren og så vælger vi at gå på Dølle, når det er Dølle-tid...

HO: ... åh ja, selvfølgelig ja...

CR: ... og så er vi jo så ikke her, og så vælger vi at gå på Marielyst om sommeren, og der er vi heller ikke her, og der er de unge mennesker faktisk heller ikke her, så de der seks-syv uger, hvor det er værst...

HO: ... den er da god.

JJ: Der er der også en masse ballade dernede. Der kommer vi der aldrig i de seks uger (griner).

HO: Det kunne jo for eksempel laves, når I flytter herfra til Marielyst...

CR: Ja, det kunne vi godt ja...

HO: ... og sådan der...

JJ: [Mumler] (griner).

CR: ... vi kunne faktisk godt tænke os at få lov...

HO: ... nåh, ja, men så fortælle historien...

CR: ... om komme med på sidelinjen til Beach Walk [årlig begivenhed på Falster], når de tager deres Beach Walk, som jo har fået meget kritik sidste år i hvert fald...

HO: Hvad er det?

CR: Beach Walk? Det er sådan en øh, tur hvor de unge mennesker møder op i udklædning og øh, så går de fra Lindeskovkirken [i Nykøbing F.] og ned til Marielyst...

HO: Ja.

CR: ... langs landevejen, eller vejen og så giver de den gas og drikker og hygger og fjoller, og så går de selvfølgelig også den der distance, jeg ved ikke, hvor langt, jeg tror turen er...

HO: Tja...

CR: ... det kan jeg ikke lige...

9-10 kilometer?

CR: Ja, det nok noget i den stil.

HO: Ja, nåh. Okay, den var ny.

CR: Så skal de selvfølgelig ende nede på stranden, ik.

HO: Hmm.

CR: Det har de gjort i nogle år, og de gør det også andre steder i landet. Ja, men øh... der skulle vi så bare være med på sidelinjen. Ja.

Er der nogen historier eller emner, der passer sig bedst til, at det er jer fra ØSTHOLDET, der er afsender?

HO: Prøv lige igen.

Er der nogen emner, der passer sig bedst til, at det er jer, der er afsender? Altså for eksempel når I sender noget ind som medlem af ØSTHOLDET, er der så nogle særlige emner?

HO: Altså individuelt her?

Ja, det kan også være fælles.

Alle: (...).

CR: Altså for mig, er det igen, at sætte fokus på området hernede, altså det er det, øh, det må være det der er vores, i min verden fornemmeste opgave, øh, Lolland-Falster Lovestorm, altså alle de her mange ting som vi kan bidrage med henedefra. Altså sætte fokus på vores område.

HO: Hmm.

CR: Øh, det er sådan, at jeg lige ser det i hvert fald. Og det ville jo være det mest naturlige, at det kom fra os selv hernede, ik'. Øh, ikke at der skal komme en eller anden, øh, udefra hened og lave en eller anden udsendelse, Nakskov på røven for eksempel, altså øh, jeg ved godt, at det var opstabet og alt muligt, men alligevel, det skulle måske være kommet fra Nakskov by selv, eller Nakskov selv, ja.

HO: Hmm.

CR: Det er sådan at jeg tænker om det, øh, men jeg har jo ikke som sagt, selv været så meget i gang, med at bruge det.

JJ: Altså, jeg vil sige, at jeg er ikke bevidst om, at jeg har en linje i det jeg gør eller laver, men det har man jo nok et eller andet sted. Men det er ikke sådan, at jeg har beskrevet det for mig selv eller noget, at jeg vil være positiv over for dem eller negativ

over for dem eller et eller andet. Men når man vælger noget, så er det vel et sted også et eller andet man selv går op i, går meget op i [mumler], men det kan jo så den ene dag være til den ene side, og så den anden dag være til den side, så det er ikke sådan en linje hele tiden. Men det tror jeg heller ikke, at det bliver.

HO: For mit vedkommende er det nok, altså det bliver nok meget ensidigt Nysted og omegn...

JJ: Nåh, ja...

HO: ... slut...

JJ: ... okay, det er så geografisk...

HO: ... på godt og ondt, ik'. Ja, det vil i hvert fald være det...

JJ: Det er jo også med det, jeg har sagt allerede, så er det Sydfalster der er mit område. Jeg har da en knallert, så der kan jeg da komme lidt rundt.

Alle: (Griner).

JJ: Større er den ikke.

CR: Og så er forskellen vel netop også, på os og lokale menige mennesker og så journalister, at vi kommer med det på den måde, som vi ser det. Vi har jo ikke boret i det, vi har jo ikke, øh, dyrket det som en journalist ville gøre...

HO: Nej.

CR: Vel? Det kommer jo med en anden form for afsender.

HO: Men i og med at...

CR: Ikke at mene, at det ikke er lige så vigtigt for os eller noget, men det er jo, øh, noget andet...

HO: Jo, jo, men i og med, at vi er lokale, nu snakker vi jo sådan set meget lokalt, så ved vi måske også en hel del mere, som måske bare ikke lige tænker over, som bare kommer ud, når vi begynder og sidder og snakker nu her.

CR: Ja, måske er vi også alt for underforståede og indforståede? Det kan man heller ikke vide, altså i vores afsendelse...

HO: (Griner).

CR: Ja, men det ved jeg ikke...

HO: Ja, men det skal du nok, ja, det er nok rigtigt, fordi "det ved vi alle sammen"...

JJ: (Griner). Ja, ja.

CR: Ja. Lige præcis, ik'.

HO: Ja, det er rigtigt.

[Der bliver hældt mere kaffe i kaffekopperne]

HO: Jeg var til bryllup i går med en ven der er 63 år. Han havde besluttet sig for, at nu skulle han giftets.

JJ: Ja, det var da også på tide (griner).

HO: Ja, det var.

CR: Har du lavet en lille video om det som du kan sende ind?

HO: Nej, dog ikke, det var i København...

CR: ... nåh, det var i København, okay...

HO: ... på Københavns Rådhus, men jeg brugte hans kamera og tog en masse billeder, men nej, nej, det siger jeg stop, nej, det må de sgu selv om...

Er der noget I aldrig kunne finde på at sende ind?

CR: Altså som jeg meget tydeligt sagde lige før, så kunne jeg aldrig finde på at filme en ulykke...

HO: Nej.

JJ: Nej.

CR: ... uanset hvilken værdi den måtte have for andre eller hvad, øh, afgørende betydning den måtte have for noget. Jeg kunne aldrig finde på at gøre sådan noget.

HO: Ondskabsfuldheder...

CR: Nej, heller ikke ondskabsfuldheder.

HO: ... eller smædeviser eller [mumler], nej, ikke på vilkår.

CR: Nøgenfotos, nej heller ikke. Nej.

HO: Nej. Nåh, nej, men der ville du stoppe dig selv, ja, jeg ville gøre det allerede inden det sker (griner).

CR: Ja, ja, måske (griner).

HO: Ja, det kan jo være. Var der ikke en historie for år til bage, hvor Google havde taget sådan nogle luftfotografier, og der var en eller anden hollandsk dame, der sagsøgte Google, fordi hun lå og solbadede nøgen i haven, og hun vandt den sag, så...

CR: Okay, ja, ja det vil man også sagtens kunne, tror jeg...

HO: Ja, vi ved, hvad vi mener, sådan nogle ting ville vi ikke.

CR: Nej. Og heller ikke noget, der kunne skade andre.

HO: Nej. Øh.

CR: Men det var jo også som du sagde, ondskabsfuldheder og sådan noget.

HO: Ja, sådan nogle ting, ja.

CR: Ja, det ville jeg ikke kunne. Ja, det ved jeg ikke, ville du kunne det, hvis [henvendt til JJ]..?

JJ: Nej, nej ikke af det I sidder og siger der, men jeg sidder bare og tænker på, at der kan være nogle ondskabsfuldheder som man ikke selv er klar over er ondskabsfulde.

CR: Ja, det er selvfølgelig rigtigt.

HO: Ja, det kan jo selvfølgelig være svært. Men er det ikke der man skal igennem sådan den der bearbejdelse af stoffet, lige sådan inden man trykker på knapper til allersidst og sige "åh åh"...

JJ: Det kan jo være en nyhed eller en historie, man har fået fra én som gør det af ondskabsfuldhed...

HO: Ja...

JJ: ... og det er du ikke klar over, og så skal man til at...

HO: Ja...

JJ: ... der er et eller andet der...

HO: Ja, ja...

CR: Jeg ville i hvert fald også altid, øh, tænke mig om en ekstra gang og lige tjekke op på, hvis det nu var en historie, jeg havde fået fortalt eller et eller andet, øh, om det nu også sådan lige var rigtigt, ja. Altså, jeg ville ikke bare servere den uden og vide, øh, hvor den kom fra eller om det var sådan, ja.

JJ: Ja, men der kan jeg sige, at det jeg har lavet indtil nu, det er noget jeg selv har deltaget i.

HO: Ja.

CR: Ja ja. Men så kan man også stå inden for det.

HO: [Mumler].

CR: Så er der jo ikke så meget, øh, og det er vel så også der, hvor vores egen grænse så er. Og sige, at det gør jeg ikke, andet end at jeg selv ved, at det er okay, det jeg gør her.

HO: Men altså...

CR: Men man kan spørge sig selv...

HO: ... ja...

CR: ... det har jeg lige lyst til at gøre. Jeg har lyst til at spørger jer: Hvor kommer det så fra? Fordi hvis nu alle mennesker var som vi nu sidder og bliver enige om, at vi er, altså, der er jo nogen, der nogle gange spytter sådan noget ud, som er, øh, yderst ubehageligt eller meget mærkeligt, eller sådan tangerer sådan til en lille smule ondskabsfuldhed eller altså. Hvor kommer det så fra?

JJ: Jamen, der er altså mange mennesker, der er ondskabsfulde.

CR: Ja, det er der måske.

JJ: Ja, det er der.

CR: Det er der nok.

JJ: Altså, i mit job, der har jeg oplevet meget...

CR: Okay, ja.

HO: Hmm.

JJ: ... af den slags. Altså at det skulle sorteres fra, ik'.

CR: Jo.

HO: Ja.

JJ: ... og begynde en faglig sag for eksempel og rejse den fordi man er sur eller gal eller tosset på, på en modpart, det er der masser af i det system. Der må man sortere noget fra, og så sige er det her relevant eller er det ikke.

CR: Ja, det er det nok.

JJ: Der er masser af ondskabsfulde mennesker.

CR: Men netop fordi, at der så ikke er censur på når vi sender noget ind, der er ikke på nogen anden måde, nogen der kigger tingenen igennem først vel, øh...

JJ: Ikke noget af det jeg har bragt.

CR: ... altså når man sender noget ind til TV ØST.

HO: Jo, altså censuren ligger der inde kan man sige, inden hos dem.

CR: Jo, men som du siger...

Jo, der er jo kommet den nye blok, hvor man kan ligge alle...

HO: Nåh ja!

CR: Ja, og der er jo ikke nogle, der sidder og sorterer...

HO: Nej, men det er det nye Facebook så?

CR: Nej, nej...

Det er en slags hjemmeside, hvor man bare kan ligge videoer og billeder ud.

CR: Så der kunne jeg da godt forestille mig, at der godt kunne komme noget.

JJ: Ja, ja.

HO: Ja, det kunne der altså, det bliver et nyt ord rundt omkring, altså du [henvendt til CR] snakkede om lovestorm hernede og det er jo også godt nok, men der er jo også noget, der hedder en shitstorm...

CR: Ja, det er der også.

HO: ... og de her sociale medier, der koger over af et eller andet, og jeg synes, at de fleste ting er altså uvæsentligt, men det er så noget andet, men det er onskabsfuldheder meget af det, det synes jeg i hvert fald, at jeg får indtrykket af.

CR: Ja. Ja.

Hvis I kigger på det, der hedder "Min Hverdag", de der par minutter i 19.30-udsendelsen, hvad synes I så at den karakteriserer? Er der nogle fællesstræk der? I det hele taget, hvad synes I om det?

CR: Har du ikke set det [henvendt til HO]?

HO: Ved ikke. Nej (griner).

CR: Har du heller ikke set det?

JJ: Tja...

HO: Det er så lidt jeg ser det der.

CR: Altså, jeg har set det lidt vil jeg sige, og det er korte klip, som du siger, det er den ene ting i det ik' også, og så er det jo netop, altså det afspejler jo netop det enkelte menneske, altså der sender der ind, ik', og øh (...), det er familie, nærhed, ja hvad for nogle andre ord kan jeg putte på... der kan ikke komme flere lige nu, men altså det synes jeg tydeligt, at det er, at det bærer præg af, ik'. Og det er jo det, det er jo også "Min Hverdag", altså...

HO: Ja, ja.

CR: Ordet står fint mål med de klip, der kommer ud, eller ordet eller overskriften.

HO: Hmm. Og så uden at have set det, så er det vel også en flot solnedgang og jeg ved det ikke, men det kunne jeg forestille mig.

CR: Ja, men det er det også.

Dem er der mange af.

HO: Nåh, okay (griner).

CR: Men vi har også mange flotte solnedgange...

HO: Ja, det har vi, ja.

CR: ... og det er virkelig noget vi skal nyde, altså jeg synes faktisk, at hvis jeg skal snakke med mine kollegaer, og snakke med sådan andre folk, så synes jeg, at vi er blevet bedre til at nyde, øh, lige her og nu-øjeblikke, solnedgange, solopgange, øh, uvejr, altså meget bedre fanger vi det, og nyder det, og det kommer ind og vender og ud igen, på en eller anden måde, end man bare gjorde for ti år siden. Altså, øh, det er i hvert fald sådan, at jeg oplever det.

HO: Nåh, okay.

JJ: Jeg har en kone, som elsker naturen...

CR: Ja.

JJ: ... og jeg får hele tiden noget at vide om naturen...

CR: Ja, det gør du så, ja.

JJ: ... masser af billeder og...

CR: Ja, men det er måske også igen, hvor er man henne og hvor har man været henne i sit liv, og hvor har I været henne, og ungdom, alderdom og midti og, ja det ved jeg ikke, jeg havde bare fornemmelsen af, at man eller vi eller jeg i hvert fald er blevet bedre til at fange nuet og nyde det.

JJ: ... ja, altså hvad hun har taget af solnedgange og solopgange og helt nede ved stranden...

CR: Det er ikke småting?

JJ: ... nej, det er det ikke, det kan jeg godt love dig (griner).

CR: Nej, men det, der kan man se, hvor forskellige vi kan være.

JJ: Vi har en hund som skal med ned, hun skal ud og gå med den inden hun skal på arbejde og når hun kommer hjem igen, ik'. Så går jeg indimellem.

HO: Jeg har også en gruppe af sådan nogle billeder, fra rundtomkring i verden, men du var også lidt inde på det, hvad hed den, Bodil? Den der voldsomme orkan?

CR: Ja, der har været flere af slagsen, ik'.

HO: Ja, og der skulle jeg da ned på stranden og se helt sikkert.

CR: Ja, bare dem der fanger de der, hvad hedder den..?

HO: En tornado.

CR: Ja!

HO: Ja, så bliver det spændende! Det... nej vent nu lidt, der var da...

CR: Der har da lige været én!

HO: Der har da lige været én i Danmark sgu da! Hov...

Alle: (Griner).

CR: Ja, det har der da.

HO: Ja, det var da rigtigt, det så jeg godt.

CR: Øh, og de er store mængder hagl, der lige pludselig ligger ude på vores biler eller vores terrasse eller...

JJ: Ja.

HO: Ja, ja. Min hverdag – værsgo. (Griner).

CR: Ja. Det er en beskrivelse af livet her og nu.

HO: Ja.

Nåh, så har jeg fire klip, som jeg gerne vil vise jer.

JJ: Og hvad skal vi, skal vi analysere dem?

HO: Skal vi lukke øjnene (griner)?

Nej, det vil være en dårlig idé (griner).

JJ: (Griner).

Vi ser et klip ad gangen og så diskuterer I dem efterfølgende. Kan I se noget?

JJ: Ja.

HO: Øh...

Har du pudset brillerne (griner)?

HO: Næh, men det går nok.

CR: Vil du lidt tættere på [henvendt til JJ]?

JJ: Nej, nej, jeg kan sagtens se.

➤ **Her ser vi ”Første spadestik til friluftsanlæg i Store Merløse”.**

HO: (Griner).

Er det en god lokalhistorie?

HO: Ja. Det synes jeg. Og den er meget godt, det var, altså jeg var mest imponeret af teksten, om jeg så må sige.

Altså speaken hen over?

HO: Ja, det hedder det vist nok (griner), jeg er ikke så... men den var godt disponeret med indledning og, ligesom dengang man gik i skole og skrev stil, indledning og...

CR: Handling og...

HO: ... handling og afslutning og så er den morsom til sidst ik’.

CR: Ja, han fangede den lige, den gik som varmt brød ik’.

HO: Den er måske lidt ensformig med de der mennesker, for der er ikke rigtig noget at vise, der er kun noget at fortælle, men nu får du bare min mening om det.

JJ: Men egentlig gav billederne ikke noget.

HO: Nej, ikke rigtigt, vel. Man så alle de her mennesker, der var samlet, og det første spadestik, hmm...

CR: Så vi overhovedet det?

JJ: (Griner).

HO: Tja, nej, det kan jeg ikke engang huske.

CR: Det gjorde vi da ikke, vel?

HO: Næh, det gjorde vi da vist egentligt ikke.

JJ: Næh, vi så ikke noget spadestik.

HO: Puha. Vi så ikke nogen gøre sådan [lader som om han tager et spadestik].

CR: Det var ikke som borgmesteren lige er ude og grave det første spadestik til et eller andet. Så vi det [henvendt til mig]?

Det mener jeg bestemt.

CR: Gør vi? Men det har ikke fanget os (griner).

JJ: Det er måske gået for stærkt?

CR: Det har simpelt hen ikke fanget os.

HO: Det er fordi Lizette har spillet det ekstra stærkt (griner).

➤ **Her ser vi endnu en gang "Første spadestik til friluftsanlæg i Store Merløse".**

CR: Jo, der!

JJ: Ja, ja.

HO: Jo, undskyld, der var den da! Tak.

CR: (Griner). Vi var meget enige om, at vi ikke så den.

Alle: (Griner).

CR: Tænk sig, vi sidder tre mennesker her og ikke har set det, var? (Griner).

JJ: Men det varede også kun to sekunder.

CR: Ja, det var.

HO: Men...

JJ: Og vi kunne ikke en gang se, hvem han var eller noget, og det blev heller ikke sagt eller noget.

HO: Jeg sidder og tænker på, jeg savnede lidt illustration af hvad det skulle...

JJ: Ja, hvad der skulle være.

HO: ... ja, altså nu ved jeg lidt om, hvad en parkourbane er, men altså, der var også noget andet, men det bliver måske for meget at ligge sådan et billede ind og så bliver det heller ikke derfra jo, for det er ikke færdigt endnu.

CR: Hmm.

JJ: Nej, så skal det være en tegning af det, altså en skitse.

HO: Ja, en skitse eller et eller andet. Men altså teksten, jeg synes den er en god at ligge ind, ja, på TV ØST, ja. Så jo, jeg synes den er godt fortalt. Hvad var det du kaldte det?

Speaken.

HO: Speaken, ja okay. Men den var fin.

CR: Jeg synes også, at den er god, fordi den fortæller noget om lokalsamfundet...

HO: Ja, ja.

CR: ... der i Store Merløse, at man bakker massivt op om det her og man er parat til at ligge en masse frivillige kræfter i det, øh, og det var jo nærmest, i hvert fald sådan som jeg hørte det, eller lige fangede det, hele byen, øh, et eller andet sted, der bakkede op om

det her arrangement, ik' også. Og så skal det jo nok blive til noget, ik', plus at de har så fået de penge de skulle bruge til...

HO: Ja, det var så...

CR: ... materialer og..

HO: ... dem, der helt naturligt ringede inde i mit hoved, at meget af det jeg laver der i Nysted, det er også noget med penge, og søge penge, og det er mig der gør det.

CR: ... ja forskellige fonde og sådan, ja.

HO: ... hvor jeg også tænkte, at hvad fanden har I ikke fået mere end en million, men det kan godt være, og det fremgår jo så ikke der, men det var sådan noget der ringede inde i mit hoved.

CR: Men man kan jo sige, at altså, når jeg sidder og hører sådan noget, jamen det er super godt, fordi så skal det nok blive til noget det her. Der er noget, det er kommet et eller andet sted fra, og det skal vokse og der er hænder nok til at tage sig af det, fordi man kan sige, den million kroner, den kunne ikke have gjort det, hvis det ikke havde stået alle de her frivillige. Så for mig, fortæller den en masse gode...

HO: Ja, det gør den.

CR: ... ting om Store Merløse...

HO: Altså selve billeddelen kunne måske godt have været lidt mere spændende...

CR: ... ja, det hæftede jeg mig så ikke så voldsomt meget ved, men det er så også igen altså, jeg kender også til en multibane og parkourbane og altså de her ting, så jeg kan da godt se det fro mig, hvordan det vil blive, når det er færdigt. Øh, så ja, jo. Så skide være med om vi så spaden og det.

JJ: Ja, den så vi jo altså.

CR: Nej, eller jo det gjorde vi jo.

Alle: (Griner).

CR: Den var der da i hvert fald.

Nåh, men så finder jeg en anden frem.

HO: Ja, vi vil have en mere.

CR: Hmm.

➤ **Her ser vi "Gigantburgere blev sat til livs".**

CR: Ja, jeg kan godt huske at jeg har set den før.

HO: Nåh, okay.

CR: Ja, ”fy for satan” kan jeg huske, at jeg tænkte. Altså, meget ærligt talt, for jeg kan simpelt hen ikke sådan noget, det, det, øh, jeg synes, at det giver et dårligt billede af danskerne, altså, øh...

HO: De der madprogrammer i fjernsynet og alt det der, det er altså heller ikke noget jeg gider se, men det der er da morsomt lavet, altså det er da sjovt. Jeg grinede da, og du grinede også meget [henvendt til CR].

CR: Ja.

HO: Men og sidde og se..., men kameraet er godt, altså, fordi det skifter.

CR: Ja, jeg tænkte, hvad med jer to mænd, hvad synes I om en gruppe mænd, der sidder rundt omkring et bord og svineæder sådan der. Åh!

HO: Nej.

JJ: Nej, nej.

HO: Selve optagelsen...

CR: Det kan jeg slet ikke ha’!

HO: ... optagelsen var god, fordi kameraet skiftede og man så lidt forskelligt, på den måde...

JJ: Ja.

HO: ... altså på den måde, var det spændende, men emnet der...

JJ: Det kan ikke have almen interesse. Det tror jeg ikke.

HO: På en eller anden måde er jeg bange for, at det har.

JJ: Nåh.

CR: Altså, jeg tænker, at den må vel være blevet brugt som reklame for hende der, der skulle starte sin café op eller hvad det var, eller spisehus eller hvad det var?

HO: Lizette vil slet ikke snakke med os.

Alle: (Griner).

HO: Hun spørger (griner).

CR: Ja, men jeg tog det lidt som reklame, fordi det en nystartet et eller andet, burgerbar eller hvad det nu var...

HO: Måske.

CR: ... og så havde hun valgt at sætte fokus på den, med det der...

HO: Okay, altså hvis det er tilfældet så er den, altså så tror jeg at den fanger.

CR: Ja, men...

HO: Så tror jeg...

CR: ... omvendt, så kan jeg ikke, men det så også fordi, at jeg har det svært med sådan noget mad der, det er madsvineri i min verden, jeg, altså hvorfor kunne det ikke lige så godt være noget sundt mad man lavede konkurrence om for at spise mest af altså, eller et kæmpe bjerg af frugt eller noget andet, altså. Men det er så også fordi jeg er sådan lidt... så I hvor mange liter sodavand, der stod på bordet?

JJ: Der var mange.

CR: Fy da føj. Og hvad er det, vi må få om ugen? En halv liter sodavand anbefaler de fra Sundhedsstyrelsen.

HO: Nåh, ja, det går jeg slet, slet ikke op i.

CR: (Griner). Nej, nej.

JJ: Jeg så en masse Coca Cola-flasker der stod der.

CR: Colaer og appelsin og hvad det ellers... halvanden-liters, to-liters eller hvor meget det var, nåh. Du har hørt vores mening (griner).

Men det er så ikke en god lokalhistorie?

HO: For mig, nej.

JJ: Nej, det var det ikke.

CR: Altså heller ikke oppe, altså og hvis det er rigtigt, at jeg fangede budskabet, at det var...

Jeg synes lige, at vi skal se den igen...

CR: ... faktisk var en reklame for en burgerbar, så...

Og så i stedet for at kigge på billederne, så høre efter, hvad der bliver sagt i speaken (griner).

HO: Så nu bliver hun grov [henvendt til mig] (griner).

➤ **Her ser vi endnu en gang "Gigantburgere blev sat til livs".**

HO: Det blev den ikke bedre af.

CR: Jeg hørte i hvert fald at det var Mary's Diner.

HO: Ja.

Vi får ikke på noget tidspunkt at vide, om hvorfor der er denne her konkurrence.

CR: Nej.

JJ: Nej.

CR: Nej, de havde bare lagt vejen forbi. Ja.

JJ: Det var nærmest som om, at det var dem selv, der havde arrangeret det.

HO: Men altså sådan noget med konkurrencer om, hvem der kan spise mest, det er, øh, ja [vifter med hænderne].

CR: Den efterlader i hvert fald mig i et eller andet tomrum, sådan øh, hvad var det egentlig, hvad var budskabet egentlig? Jeg troede faktisk, at det var en reklame for Mary's Diner, men det tror jeg ikke en gang det var, vel? Nej. Ja, det ved jeg ikke.

HO: Den er, øh, den er sorteret fra.

CR: Og jeg synes faktisk også, at den har et negativt budskab, altså madsvineri og over-spiseri i stor stil og...

HO: Hmm.

CR: ... altså, hvorfor skal man sidde og sætte sådan noget til livs og konkurrere om sådan nogle mærkelige ting, ja. Nej.

HO: Guinness Books of Records?

CR: Ja. Selvfølgelig, hvis det nu havde været det, altså havde de nu sagt det endda, så kunne jeg måske have gået med til det, men det sagde de...

HO: (Mumler), ikke for mig, nej.

CR: ... jo ikke en gang.

HO: Men der er der da også en afdeling i den bog, er der ikke det?

CR: Jo.

HO: Med spisning og...?

CR: Jo, det er der.

HO: Ja, det tror jeg, der er.

CR: Jeg tror nærmest den kommer ind på (mumler), alle størrelser.

Vi tager en tredje her.

➤ **Her ser vi "Benzinen i blodet fik næring".**

CR: Den, synes jeg, er god. Den har et budskab, den fortæller, jeg forstod, hvad budskabet var med videoen, altså man har lavet en dag for, øh, for at gøre interesse om motorsporten, og ja, hvad de nu kaldte det, ik', og ja, de har også fået nye medlemmer, fordi det har vagt interesse og det har, ja. Det var nærmest sådan noget, jeg kunne finde på at lave om Natteravnene. Lidt i den stil og fortælle, hvad det var og hvad vi lavede, altså.

HO: Jeg er helt med.

JJ: Der er bare et problem synes jeg...

HO: Nåh.

JJ: ... og det er, altså jeg kan ikke se selve formålet med at ligge og brænde så meget benzin og gummi af...

CR: Nåh.

HO: Nåh ja, okay.

JJ: ... hvis der nu var, som du siger, Natteravnene, så var jeg, så ville jeg være fuldstændig enig i det du siger.

CR: Ja.

JJ: Men selve historien der, den fatter jeg ikke.

HO: Nåh, den, øh, den fes sgu meget godt ind. Jeg synes bare, at hvad hedder det, optagelsen er meget lidt dramatisk, når man tænker på rallykører, altså kørsel...

CR: Nåh ja.

HO: ... men det var en, det var en...

CR: Det var en...

HO: ... det var en åben invitation, ik' også...

JJ: Jo, det var.

CR: Ja, det var det, kom og hør om det og sådan noget.

HO: ... ja, okay.

JJ: Nej, det var ikke professionelle rallykørere.

HO: Nåh, nej, nej det var uøvede eller hvad sådan noget hedder. Ja, okay.

Nu snakkede I tidligere om målgruppe. Der blev sagt her i indslaget, at der var 29, der havde været med. Er det tilstrækkeligt, at det har interesse for jer?

JJ: Nej, ikke for os, eller i hvert fald ikke for mig.

HO: Nåh, men de 29 der var med der, det var nogen som var blevet trukket til at invitationen.

Ja, der var 29 rallykursister.

HO: Ja, ja den dag, som er trukket ind af Slagelse Rallyklub eller hvad de nu hedder, ik', men jeg synes ikke at det har noget med seerne at gøre, for at vi synes, øh vi bedømmer det bare som, ja.

Det kunne godt være, at jo større flok mennesker der var, jo... altså hvis der havde været 500 mennesker til...

HO: 500 til rally (griner)?

Nu er det bare et eksempel (griner).

HO: Ja.

CR: Det synes jeg er okay, at der ikke er mere, altså der er nogen der har interesse i det, altså, det er sådan fint for mig.

HO: Ja, det er en klub i Slagelse eller Slagelse og omegn, der så har skrevet en annonce eller hvad de nu har gjort og inviteret interesserede til at kommer, og det var der.

JJ: Det synes jeg heller ikke er noget problem, at de kun er 29.

HO: Næh, ikke til det der. Altså det vi snakker, om, det er seermålgruppen, og der tror jeg da, der er en stor del, der vil sige, at det var sgu da meget skægt, det skal vi prøve til næste år.

JJ: Ja, altså nogen gange så siger man jo, hvad fanden er der sådan noget, ik' (griner).

HO: Ja, jeg morede mig lidt i begyndelsen over det der "nåh", er der også sådan noget [henvendt til JJ's nåh, da jeg startede videoen].

JJ: (Griner). Det er fordi jeg forbinder det lidt med, med min ungdom, der var en film, eller i hvert fald en film, jeg kan ikke huske hvad den hed, øh, og det var nemlig noget med sådan nogle unge mennesker, der spærrede veje eller et stykke vej af, og så brændte de gummi af.

CR: De gør de altså stadigvæk.

JJ: Gør det stadigvæk det?

HO: Ja ja.

CR: Ja, ja det gør de meget.

JJ: Javel.

CR: Det gør de meget i Nykøbing, og nede i Holeby...

HO: Der var der sådan nogle steder i København, jeg ved ikke om der er det mere...

CR: ... ja, og i Næstved, og Ringsted og jo, mange steder.

HO: ... ja, ja, uha uha.

JJ: Nåh, der kan man bare se.

HO: Problemet er at finde nye steder...

JJ: Ja (griner).

HO: ... det er jo vigtigt...

CR: Men så er det jo også bedre at gøre det i en klub og på en bane.

JJ: Men selv da jeg var ung synes jeg ikke om det, så jeg holdt mig langt væk fra det.

CR: Ja, ja.

Vi tager den sidste film.

➤ **Her ser vi "Klar til premiere på musical".**

HO: Den er god.

CR: Ja, den er god. Det synes jeg også.

Hvorfor?

HO: Den er fornøjelig, og den er god, øh, altså der bliver fortalt, at det er børn og voksne, der går sammen om sådan et projekt, ik', og laver...

CR: Og vi kender også Pinocchio (griner).

HO: Ja, men nu blev der sagt noget om, at det var en tankevækkende, var det ikke sådan...?

CR: Ja, jo, fortælling, ja.

HO: Nu kender jeg også historien eller fortællingen, jo det synes jeg godt, hvad hedder det her i kommunen, det hedder (...) samskabelsesprojekter.

CR: Nåh, okay.

HO: Har I hørt om det?

JJ: Nej.

CR: Nej, det må jeg indrømme, at jeg ikke har. Er det noget specielt man har her i kommunen?

JJ: (Griner).

CR: Var det ikke det du sagde?

HO: Det ved jeg kun, altså jeg kender det kun herfra, jo, jo.

CR: Samskabelsesprojekt?

HO: Jep, det hedder det.

CR: Det har jeg godt nok aldrig hørt.

HO: Kan du tro. Og jo, den er godt sluppet der, og den er, øh, den synes jeg er god og den ville jeg, den ville jeg godt kunne holde ud og se på fjernsyn, ja.

CR: Også selvom det foregår i Slagelse.

JJ: I Ringsted.

CR: Nåh, ja Slagelse.

HO: Ja, ja. Det er lige meget.

CR: Men det havde nu været sjovere, hvis det havde været fra Guldborgsund Kommune, ik'.

HO: Ja. Nej I kender ikke dem her fra Nykøbing, der hedder Pisterne [lokal teatergruppe], vel?

CR: Jo.

JJ: Ja, ja.

HO: Nåh det gør I, okay, godt. Det kunne lige så godt være et indslag fra dem.

JJ: Ja, det kunne det godt.

CR: Men der er ikke børn med i Pisterne, vel?

HO: Nej, det er der ikke, nej.

CR: Så jeg synes, at det er super, at...

JJ: Jeg tror det er bedstemødre og bedstefædre, der er med.

CR: ... ja, det tror jeg også.

HO: Hmm.

CR: De er gode stadigvæk, det er ikke det.

JJ: Ja, ja.

Kan I prøve at rangere de fire klip I har set? Altså hvilken kan I bedst lide, og hvilken er i bunden?

CR: Nu skal vi huske dem jo.

HO: Jeg tror sådan i bunden lige umiddelbart, var den med alt det der æderi, i hvert fald for mig.

JJ: Ja, det er den.

CR: Ja, det er den også for mig.

HO: Hvis vi nu starter fra bunden og så bevæger os opad.

CR: Ja, vi starter fra bunden (griner).

JJ: Så bliver det rally.

HO: Hvad siger du?

JJ: Så bliver det rally.

HO: Så bliver det rally som nummer to.

JJ: Ja, eller som nummer tre faktisk.

CR: Jeg kan ikke huske den første...

HO: Hmm.

CR: Hvad var den første, Lizette?

JJ: Det var Store Merløse.

Det var den fra Store Merløse, ja.

HO: Den der, ja, den kommer så der ik [film nummer et ind på andenpladsen], og så den sidste [film fire] som nummer et.

CR: Nej, sådan har jeg ikke...

HO: Nåh, nåh.

CR: ... prioriteret den. Jeg har prioriteret, øh, hvad hedder den, øh, jeg har rally som nummer to i hvert fald.

HO: Okay.

CR: Jeg har nok Store Merløse som den første, Store Merløse eller den med teateret.

Altså som nummer et?

CR: Ja, som, altså øverst. Og så rallyen og så...

HO: Og så æderiet...

CR: Ja, det to, og så æderiet til sidst, ja. Det er næsten det samme.

HO: Det kan vi godt gå med til, det der ik'.

JJ: Ja, ja, for nogen gange er det jo også, hvad man ligger mærke til, sådan noget.

CR: Ja, ja det er det. Ja, ja.

Når I nu ser 19.30-udsendelsen eller går ind på TV ØSTs hjemmeside, hvad er det så for nogle videoer I selv går ind og kigger på eller historier I læser, hvis I nu går ind på deres hjemmeside (griner).

HO: Det gør jeg ikke.

JJ: (Mumler). Jeg bruger det kun som (mumler).

Er det tv-udsendelsen eller er det nettet?

JJ: Ja.

Begge dele (griner).

JJ: Ja, men ikke samme dag, men enten eller.

Okay.

JJ: Jer er ikke den store tv-seer.

Hvad er det så du læser, når du er inde på deres hjemmeside?

JJ: Det er nyheder.

Men er der nogen bestemte nyheder?

JJ: Nej. Så tager jeg lige et scroll hen over det hele og så stopper op selvfølgelig...

HO: Ja, hmm.

JJ: ... hvis der er et eller andet jeg lige vil kigge ekstra på.

CR: Ja, jeg ved som ikke, om der er noget specielt.

JJ: Det er derfor, jeg godt kan lide nyhederne, fordi så bestemmer jeg selv, det gør jeg ikke, når jeg skal sidde og se nyhederne, så har TV ØST jo besluttet rækkefølgen (griner). Undskyld [henvendt til CR].

CR: Nej, jeg sad ikke og... nej, øh.

JJ: Og småsnakkede?

CR: Ja, og overvejede hendes spørgsmål lidt, jeg kunne ikke sådan helt, altså jeg vælger ikke noget frem for noget andet, hvad det sådan angår. Hvis jeg lige ser det i fjernsynet,

så ser jeg nyhederne, men jeg vil sige, at det er sjældent at jeg går ind og læser nyhederne. Jeg skal nok have dem ind, altså se nyhederne, for hvis jeg sådan bare læser nyhederne, så er det kun lige overskrifterne, og så får jeg jo ikke altid lige fat i, hvad det egentlig handler om, hvis jeg kun tager overskriften, jo. Men ellers noget der sådan fanger mig, øh, det er, øh, det er selvfølgelig ikke særlig spændende, og alligevel er det spændende, den her sygeplejerskesag, vi har kørende hernede. Øh, det prøver jeg nok sådan at følge med i.

HO: Hmm.

CR: Men den fylder også rigtig meget.

JJ: Der må jeg sige, at der har jeg opgivet.

CR: Ja, øh, det er også meget svært, men stadigvæk forsøger jeg at følge med, men ja, det er rigtigt, man kan ikke holde styr på det inden i sit eget hoved...

JJ: Jeg synes, at nu begynder det at blive mærkeligt...

CR: ... ja, det bliver meget mærkeligt.

JJ: Nu har hendes veninder fortalt, at de andre var misundelige, fordi de var meget populære blandt taxachaufførerne og Falck-chaufførerne...

CR: Ja, ja, det er mærkelig ting, der kommer ind i...

JJ: (Mumler).

CR: ... i sagen, altså.

HO: Nåh. Okay.

JJ: Så jeg er stået af nu.

CR: Men grunden til at jeg gør det, det er nok fordi det her menneske, der er bag ved, jeg tænker (...). Tænk, hvis det var mig selv, der blev udsat for sådan noget, hvis det virkelig handler om intriger og...

HO: Hmm.

CR: ... og alt muligt andet. Ej, det er ganske forfærdeligt at tænke på, ik'.

HO: Ja, så er vi tilbage ved ondskabsfuldheder.

CR: Ja, ja.

JJ: Lige nøjagtigt. Og i starten så det jo helt klart ud...

HO: Ja det gjorde det nemlig.

CR: Ja, lige præcis.

JJ: ... og det skulle bare overstås.

CR: Ja, og hun skal godt nok dømmes, og ja...

HO: Ja, vel allerede egentlig før, inden retssagen blev startet.

CR: Jo, jo. Det var lang tid før.

HO: Og så så jeg her for nogle dage siden, var det så forsvaret der, altså vidneudsagene var jo fuldstændig diametralt modsat.

JJ: Ja, de var helt anderledes.

HO: At hun var sådan en elskelig dame og hun gjorde så meget godt, og... der stoppede jeg. Men det er altså en grim historie. Altså.

Men er det en god historie?

HO: Ikke mere, altså synes jeg.

JJ: Det kommer jo an på, hvad du ligger i ordet god (griner).

HO: Ikke mere for mig nu.

JJ: Ja, jeg er jo stået af.

CR: Altså ud fra at, øh, at der i hvert fald, men jeg har jo mine tvivl, om der nogensinde bliver, altså afgjort, men ellers er det ligesom det jeg har holdt fast i, at der må komme en afgørelse. Hun skal have sin dom, hvis det er det hun skal, eller skal hun frikendes eller også, så på den måde synes jeg måske, at det er en god historie.

JJ: Jamen, selvfølgelig er det en god historie set journalistmæssigt, og den skal også bringes.

CR: Ja, det skal den. Det er jeg helt enig med dig i, selvom om det er noget, øh...

JJ: Og så længe, at det er referater fra, hvad der sker i retten så synes jeg at det er helt i orden, næsten lige meget hvad der bliver sagt, i den ret, fordi det er jo det faktiske, øh, det der foregår. Det er ligesom at se et perimetre, næsten ik' (griner).

HO: Hmm.

JJ: Men jeg er ved at gå lidt bag af dansen, for på et eller andet tidspunkt så har man brug for, jeg ved ikke, at tro på at hun enten er skyldig eller uskyldig. Men det kan jeg ikke finde ud af mere.

CR: Nej, nej.

JJ: Det er sådan min umiddelbare reaktion.

CR: Ja, den er også rigtig væmmelig, mærkelig, ja.

Hvad er vigtigt for jer at vide, om det lokalsamfund I bor i?

JJ: Det hele (griner).

HO: Hmm, ja.

Det kunne godt være, at der var noget, der var mere nærliggende end andet?

JJ: Så skal man lige spekulere.

Alle: (...).

CR: Altså, jeg har for eksempel i dag været nede og se Øster Toreby fjernvarme fabrik, det hedder det ikke, hvad hedder det så? Værk! Fjernvarmeværk. Øh, og det synes jeg da er vigtigt for mig, altså nu blev den ikke serveret for mig i medierne historien, men jeg, øh, at få at vide, hvordan fungerer værket, hvad er det de har gjort for os? Hvad har det kostet? Hvad får vi varmen til? Hvordan kan de holde det nede i den pris? Og de næste ti år, der kender man, altså der kender man udgifterne og sådan noget. Og det er sådan nogle ting, der er vigtige at vide for os, der bor og er afhængige af det varmeværk, og altså jeg tænker, det er også, og det snakkede vi faktisk om på vej hjem dernedefra, det er også vigtigt for, for, øh, tilflyttere, at vide noget om, at det er altså det billigste sted i Guldborgsund Kommune, faktisk i det hele taget hernede omkring, det er Øster Toreby fjernvarmeværk. Så vil man da gerne bo der.

HO: Hmm.

CR: Altså, det er da vigtigt at få bragt sådan noget ud, og sige hov, så sker der ikke noget ved, at I skal give lidt mere for huset måske, for I bor jo med billig varme altså. Så ting, der sådan har, ja, hvad hedder sådan noget, ja jeg ved sgu ikke lige, hvad det hedder...

HO: Betydning?

CR: ... ja, det kan jeg ikke lige huske, ja det er rigtigt...

HO: Jeg synes også, altså væsentlige ting, som foregår i lokalområdet, som er skabt i lokalområdet eller som påvirker lokalområdet, øh, eller ja. Sådan noget, enten godt og skidt, det er sådan set lige meget. Noget der er skabt ud af et lokalsamfund, hvad hedder det, samhørighed og, ligesom de der, øh...

CR: Dem der laver Pinocchio?

HO: Nej, ja, også dem, men også den der med parkourbaner og sådan noget...

CR: Nåh ja, ja.

HO: ... sådan sammen, det er godt samarbejde, det synes jeg er godt, at få med. Det er godt.

JJ: Hmm...

CR: Noget der ryster mig, det er nåh, undskyld nu afbrød jeg dig [henvendt til JJ].

JJ: Den første (mumler) jeg så en reklame om at det skulle være, det var altså da en god historie, for det var faktisk det samme værk som gik konkurs. Ik'? Var det ikke det der gik fallit? Som nu er oppe at køre igen?

CR: Det ved jeg ikke?

HO: (Griner).

JJ: Det mener jeg.

CR: Øster Toreby Fjernvarmeværk?

JJ: Jamen, var det ikke det der halmfyr, øh, der er lavet om nu?

CR: Jamen det er stadigvæk...

JJ: Nåh, det skal vi ikke nu...

CR: Jeg tror det er det nede i Nysted du tænker på. Biogassen? Er det ikke det, eller hvad?

JJ: Jo, det er det. Jeg troede at det var det samme.

CR: Nåh, nej, nej, det er det ikke. Nej, jeg tror det er det nede i Nysted med biogassen.

JJ: Ja, okay (griner).

CR: For det har gået konkurs. Ja, det er rigtigt.

JJ: Altså, jeg så det bare, som var det det samme, som de nu havde fået op at køre igen på en anden måde.

CR: Nåh, nej. Det er rigtig mange år gammelt det her. Ja, nej. Hvad var det jeg var ved at sige? Øh, jo der var noget som, øh, nu snakkede vi om lokalsamfundet og sådan, det der som jeg synes, der er rigtig ubehageligt, når det kommer op medierne, det er, at der er en eller anden, der har ligget død i sit eget hus eller lejlighed eller...

HO: Åh! Ja.

CR: ... egen opgang eller... i gud ved hvor lang tid, altså. Det kan jeg slet ikke have, at man har levet i sådan et samfund, hvor der ikke er nogen der har interesse for om man er død eller levende, altså. Naboer eller what ever, så tænker jeg, så lever man meget, øh, ensomt og isoleret, jeg ved godt, at nogen gange så vælger man det også selv, men alligevel.

JJ: Og så har vi jo også mange huse, som ligger helt for sig selv, ik'.

CR: Ja, det har man selvfølgelig også.

JJ: Der kan man (mumler).

CR: Men det er ikke altid dem der har ligget (mumler).

JJ: Ja, ja, der er jo også mange eksempler på det inde i København, hvor der bor ti andre familier i samme opgang.

CR: Ja, man behøver ikke en gang at tage til København for det, det har jo også været tilfældet hernede. Øh. Det er ikke en god historie, men det er alligevel en historie, der er godt at blive fortalt, fordi det sætter gang i noget.

JJ: Det siger noget om det samfund vi har.

CR: Ja, det gør det.

Er du enig?

HO: Hvabar?

Er du enig i det?

HO: Jo, det tror jeg. Ja, jeg sad lige og tænkte, på om nej, jeg kan jo ikke lade være med at stikke lidt til dig. Men nyheder, ting der kan fortælles, der kan være med til at understrege at der findes to slags mennesker; dem der bor i Nysted og dem der misunder dem.

Alle: (Griner).

JJ: Javel, ja (griner).

CR: Ja ja.

JJ: Og da vi ikke bor der, så må vi jo misunde dem.

CR: Ja.

HO: Ja, det bliver I nødt til (griner).

JJ: Ja, ja (griner).

CR: Misunder du så ikke en lille smule vores billige varme? Kunne det ikke være super, at, tænk nu hvis det fjernvarmeværk, det lå nede i Nysted.

HO: Jamen, vi har sådan et.

CR: Ja, det har I, men I er ikke det billigste.

HO: Nej, det tror jeg heller ikke. Sidste vinter prøvede jeg sådan at spare lidt og en hel masse, men det, det fik jeg så en over nakken af...

CR: Nej, du skulle ikke spare noget som helst, du skulle bare forbruge (griner).

HO: Nej, og så blev der bare lagt et ekstra tillæg på fordi jeg havde sparet, og der kan jeg jo ikke forstå. Og samtidig så fik jeg tre kroner om måneden i varmetillæg.

CR: Nåh, okay, det var sgu da flot.

JJ: Hold da op.

HO: Ja, jeg var nede og brænde havnen af flere gange. Med alle de penge.

Alle: (Griner).

JJ: Ja, hvad koster det ikke i omkostninger at...

HO: Ja, netop. Og sende det...

CR: Ja.

HO: Undskyld. Det er lokalsnak [henvendt til mig].

Ja, og det er hyggeligt (griner).

HO: Du skal vænne dig til sådan noget (griner).

Nu har I to [henvendt til HO og CR] så ikke rigtigt produceret noget til ØSTHOLDET, men du har [henvendt til JJ], og det du har produceret, er det noget du har tænkt, at det er noget TV ØST gerne vil have, eller er det noget du har tænkt, det bliver jeg simpelt hen bare nødt til at dele med omverdenen.

JJ: Det er noget jeg selv har valgt at sende, altså ud fra, at da jeg tilmeldte mig, der, hvad er det nu han hedder, ham der står får det?

Jesper Bøgh.

JJ: Ja, Jesper Bøgh, han ligesom fortalte mig, hvad han synes, jeg skulle prøve at fortælle om lokalsamfundet. Og det har jeg så valgt, og jeg har sendt det ind og det er så kommet i nyhederne, alt det jeg har lavet. Alt, det lyder også så voldsomt, altså så meget har jeg heller ikke lavet, men det jeg har lavet, det er bragt, de der fotos, og jo, det var det vi snakkede om, med Torvet, da det blev indviet. Jeg tror, jeg havde sendt seks fotos ind, og så tænkte jeg, at så kunne de selv vælge ud, hvilket de ville bruge, men øh, det bragte sgu alle seks, og det var jeg sgu noget forbavset over.

HO: Nåh, ja, ja.

CR: Hmm. Men faktisk så var det der, altså Marielyst Torv jo temmelig meget oppe i medierne inden det, øh, det blev indviet.

JJ: Ja, det er rigtigt, det kan være...

CR: Ja, det kan være, at det er derfor man har bragt, øh, ja, jeg ved ikke.

HO: Nåh ja.

CR: Det var jo noget kritik og noget debat om det, hvor skulle pengene komme fra, og ja, så blev det meget dyrere, og hvad bilder de sig ind og...

HO: Og forsinket...

CR: ... ja, og forsinket og ja, ja.

HO: Hvad var det jeg sagde? Lokalsnak (griner).

CR: Ja (griner).

JJ: Det var vel også der, at byggekongen begyndte at blive kaldt for byggekongen, ik', borgmesteren.

CR: Jo. Ja, han har præstereret noget før det. Men det irriterer mig faktisk lidt lige nu, altså det ærgrer mig lige nu, at jeg ikke tænkte over det med, øh, Øster Toreby Fjernvarmeværk da jeg var deroppe. Hvorfor kunne jeg ikke lige have taget en lille film og sådan og sendt? Det kunne jeg jo faktisk godt have gjort.

HO: Så bliver du nødt til at tage derover igen.

CR: Ja, det bliver jeg nødt til. Der er ikke andet for.

JJ: Men du kan da stadig nå at skrive om det.

CR: Ja, jeg kan stadig nå at skrive om det, det kan jeg. Men øh...

JJ: Men jeg ved selvfølgelig ikke om de selv har været der, så...

CR: Jo, det kan da godt have været.

JJ: ... så er de nok lige glade med, hvad du skriver bagefter.

HO: (Griner).

CR: Ja, men det kunne jo være, at jeg skrev noget andet...

JJ: Ja, ja.

CR: ... der havde deres interesse (griner). Det er ikke til at vide. Nej.

JJ: Nej.

Har I nogen sinde bidraget på andre måder? Altså nu har I selvfølgelig ikke sendt noget ind, men er I blevet interviewet af TV ØST eller er du blevet ringet op af dem?

JJ: Jeg tror aldrig, at jeg er blevet interviewet.

CR: Jeg har skrevet til dem et par gange, hvor jeg ikke har hørt noget, hvor jeg ikke har fået nogen tilbagemelding, og hvor jeg ikke er blevet taget alvorligt eller blevet inviteret indenfor. Men det er så inden det her kom, altså ØSTHOLDET, vil jeg sige, og "Min Hverdag".

JJ: Jo, jeg er da blevet ringet op en gang, men det var fordi jeg var formand for grund-ejerforeningen og der var et eller andet [mumler], så jeg er blevet ringet op.

Men det er ikke i forbindelse med at du har været medlem af ØSTHOLDET?

JJ: Nej. Der er jeg aldrig blevet ringet op.

HO: Nej, nej. Det er jeg så heller ikke. Altså, jeg tror sidste sommer nede på Torvet her, i forbindelse med Nysted Middelalderfestival, hvor vi havde en italiensk flagkaster-gruppe, og de var nede på Torvet og sådan noget lignende, men jeg tror det var fordi vi var der alligevel, og så kom det. Jeg mener, at det var TV ØST. Der er ikke andre, der laver sådan noget her, er der vel?

CR: Jo, der er da noget andet lokal-tv. TV-M.

HO: Der kan du se, når man er så [mumler], så kan man ikke huske hvem det er (griner).

JJ: (Griner).

HO: Ej, jeg kan ikke huske hvem det er, jeg kan bare huske, at det er fjernsynet, og jeg blev interviewet omkring de der, og om hvordan og hvorledes...

CR: Det kan da også have været Danmarks Radio (griner).

HO: Ej, det er jeg næsten sikker på, at det ikke var.

CR: Nåh, de var ikke lige forbi (griner).

HO: Ej, nej, nej. Ellers skal jeg tilbage, helt tilbage til uha, 1991-92 deromkring, da jeg arbejdede i Cambodia. Der var TV 2 derude. Men det er godt nok længe siden, må jeg sige.

Yes. Har I, noget I vil byde ind med? Noget I tænker, det vil I gerne have sagt?

HO: Nej egentlig ikke, andet end det jeg har sagt et par gange nu, at, øh, jeg må se at få lagt den her om [peger på sit hovedet] og tænke lidt mere i de her baner og få sendt noget den vej der, når der er noget, ik'. Det, øh, det tror jeg ikke at TV 2, eller undskyld, TV ØST kan gøre noget for, det er noget jeg selv må gøre noget ud af, at få drejet det på den måde der. Så der kommer noget mere, men ellers synes jeg ikke nej.

CR: Nej, jeg synes heller ikke, at jeg har noget særligt, altså som sagt, så glæder vi os til den der kalender kommer i spil 14. juni, og den synes jeg jo også at I andre skal holde øje med, når den kommer, fordi den kan jo bruges af alle. Øh, 14. juni...

HO: Hvad sagde du? 14. juni?

CR: Ja. Jeg ved ikke om de sender noget ud til os eller hvordan, øh...

HO: Jo, det kunne jeg forestille mig.

CR: Den forventer jeg mig i hvert fald noget af.

HO: Jeg kan ikke huske, er der noget vi selv kan lægge noget ind på, eller skal vi forbi?

CR: Jeg tror, der er noget vi selv kan lægge ind på, det tror jeg. Men du må ikke hænge mig op på det.

HO: Nej, nej, det finder vi ud af, men det er godt.

Interview slut.

BILAG 7: Transskribering af fokusgruppeinterview 3

Men til at starte med, så synes jeg lige, at vi skal tage en runde, hvor I hver især siger jeres navn og jeres alder, hvad I arbejder med eller har arbejdet med, øh, hvor længe I har været medlemmer af ØSTHOLDET og hvordan I blev medlemmer. I bestemmer selv, hvem der starter.

MR: Jeg hedder MR. Jeg har arbejdet som byplansarkitekt siden, øh, siden at jeg blev færdig, ja siden jeg blev færdig fra arkitektskolen jo, og har arbejdet hernede i området siden 1993, stoppede her til første januar, fuldstændigt. Og jeg er 66 år, og jeg var til et møde oppe på TV ØST, øh, her sen vinter tror jeg, hvor, øh, man kunne skrive sig på ØSTHOLDET, og det gjorde jeg så, men jeg har aldrig sendt noget ind, øh, jeg har ikke sendt noget ind. Jeg er ikke sådan én, der render rundt og tager en masse billeder og sådan noget, jeg er heller ikke, øh, jo jeg har i mit liv taget mange billeder, men så er der jo lige det med at få sendt det af sted. Det er, øh, men jeg synes altså, jeg er drøn interesseret i lokalområdet hernede og kærligheden til Lolland-Falster, ik'' altså, selvom jeg er jyde, kommer fra Jylland. Jeg kommer faktisk derovre fra i dag, bor hernede, men har været på weekend i Jylland. Øh, som ja, så der er stor kærlighed hertil, jeg kan jo godt lide og vil gerne have, at der kommer nogle gode historier frem om Lolland-Falster, ja. Jeg ved ikke, om der er andre ting du gerne vil vide?

Nej, det var meget fint.

SH: Jeg hedder SH. Jeg har været med fra ØSTHOLDETS start af, og nu må faktisk ikke spørge mig, men det er da mere end, ja hvad er det, halvandet år siden. Og det hele startede med, at jeg kravlede rundt på maven og fotograferede svampe, og den ene svamp tog den anden, så lige pludselig havde jeg nogle tredive svampe bare ude fra Østfalster, dem fik jeg sendt op til TV Øst, og så ringede Jesper, og så fik vi en lang snak om, om jeg ville være med på ØSTHOLDET. Og jeg har været deroppe nogle gange til deres jubilæum blandt andet, og har også været deroppe og fået en rundvisning og se hvordan det hele foregår deroppe. Og det var faktisk rigtig, rigtig interessant at se, hvordan det foregår deroppe. Ellers så går al min tid jo med at fotografere, øh, det er en stor lidenskab jeg har og har haft i mange, mange år. Ellers er jeg, øh, altså mit arbejdsliv var som aktivitetsleder ude på Stubbekøbing Plejecenter, og ja, det er nok det. Altså jeg interesserer mig meget for, hvad der foregår i området, med forskellige aktiviteter og, det var vist det.

BM: Jeg hedder BM, og jer er 52. Jeg er uddannet pædagog, og jeg blev medlem af ØSTHOLDET her i vinters, da jeg sendte sådan et, øh, vinterskulptur ind til "Min Hverdag", og så blev jeg spurgt, om jeg kunne tænke mig at være med til det, som ambassadør, og det sagde jeg ja til, så jeg har ikke være med så længe. Men jeg går også og tager billeder, hvor jeg tænker, at det må jeg da lige ha'. Og så er jeg medlem af Facebook-gruppen, altså ØSTHOLDETS, og så ligger jeg nogle billeder derind også. Så, det er ikke så længe jeg har været med.

HN: Jeg hedder HN. Jeg er 54. Jeg arbejder til daglig ude på Teknisk Gymnasium Lolland-Falster, hvor jeg underviser i kommunikation, it og teknologihistorie, og jeg har tidligere lavet lokal-tv også hernede, har været i kommunikations i 18 år, og da jeg så

blev lærer hernede for tre år siden, så tænkte jeg, at det var da egentlig en meget god idé at få eleverne til at, øh, optage videoer og lægge ud. Så det er faktisk det vi [mumler]. Vi har været med et lille års tid, tror jeg. Så vi får altid optaget noget, når der sker noget på skolen. Altså det er jo reklame, men det er rent faktisk også træning for eleverne at lave indslag, så det giver et løft.

Så eleverne er også medlemmer af ØSTHOLDET?

HN: Ja. Mange af dem er.

Okay. Så vil jeg gerne spørge, hvad jeres sidste bidrag var, og jer der så ikke har bidraget med noget, hvad det kunne være, når I skal bidrage.

MR: Jeg tænkte faktisk på her den anden dag, hvor jeg fandt ud af, jeg har så mange røde tulipaner, øh, og så havde jeg en tulipan, der lige pludselig havde fået et gult kronblad, og det tænke jeg, at det jo egentlig, øh, var så dekorativt, at den havde det, og der tænkte jeg faktisk på ØSTHOLDET, og om det kunne være en idé og sende ind, ja (griner), men altså, det er jo bare sådan, øh, det er bare smukt og det er [mumler] fra naturens side.

SH: Mit det sidste, nej, jeg kan ikke huske om det var fra da, der var lavvandet ved Østersøen, hvor man næsten kunne gå helt over til Østtyskland, eller om det var den gang, hvor der var alt det forurening nede med, øh, hvad var det, det hed, paraffin. Der sendte jeg noget ind.

Var det video eller billeder?

SH: Det var billeder.

Er det altid billeder du sender ind?

SH: Nej, enkelte gange videoer, men øh, jeg er lidt, at så skal det optages med mobilen, og jeg er meget, meget kritisk, nok mere end jeg burde være, men jeg synes, at mit kamera laver bedre billeder og så tager det længere tid at få uploadet det, fordi det bliver for stort, men det er nok bare et spørgsmål om at sætte sig ind i, hvad det er mobilen kan med videoerne, ik'. Det må du kunne lære mig [henvendt til HN] (griner).

HN: (Griner). Ja, det kan jeg sagtens.

BM: Mit, det er her fra weekenden, hvor jeg var en tur ad Sundruten herovre ved vandet. Og så gik jeg sådan op, og så stod der sådan et trekantet hus, og øh, jeg går så hen og kigger og tænker, hvad mon det er? Og jeg åbner døren, og så er det sørme et toilet, så der er for dem som cykler og, øh, på Sundruten, og hold da op, det lagde jeg så ud, fordi jeg tænkte "hold da op", og jeg vidste ikke, at det var der.

SH: Det var også godt.

BM: Ja, det synes jeg.

SH: Ja, det var rigtig godt.

BM: Og så har jeg været i Gedser, helt ude ved spidsen, der var noget generalforsamling, fra krigens tid og pas på diget og sydstenen er flyttet. Og så kørte jeg hjem bagefter, og så var det jeg tænkte ”hvorfør optog du ikke det?” Altså, vel. Men det er lige sådan at lære og bruge det, og huske det.

HN: Mit det sidste var i lørdags, vi havde været, vores gymnasium skal flytte, og alle eleverne havde været ude og kigge på det nye sted for første gang, så det var derfra, en video selvfølgelig. Jeg laver kun video.

Du laver kun video, okay. Så øh, kunne jeg godt tænke mig, at I snakkede om eller diskuterede, hvad I synes at en god lokalhistorie skal indeholde.

MR: Jeg, altså, jeg synes, at det, altså det en god lokalhistorie skal indeholde, i det hele taget, din historie der [henvendt til HN], at I tager ud på den nye skole der på, øh, på Merkurs Plads, og viser os andre, at I skal derud, for os der ikke ved det...

HN: [Mumler].

MR: ... det synes jeg da, er fantastisk, og jeg ved jo faktisk at den nye skole, øh...

HN: Ja, Sophieskolen...

MR: ... Sophieskolen ja, at eleverne viste rundt her i lørdags, og jeg ved ikke hvor mange, men der har helt sikkert været et indslag, i hvert fald i fredags...

HN: [Mumler].

MR: Ja, det må det. Men, det er, det der med, hvad der sker nede i området, som man ikke lige falder over, det kan også være at, øh, det kan også være en, altså en dag i en børnehaven, altså det der med lavvandet ved Østersøen...

SH: Ja, det med at færgerne for eksempel ikke sejler.

MR: Jo, jo. Og så set fra borgerens synspunkt, og ikke en dramatisk journalists synspunkt, det...

HN: Ja, det er jo nok ikke en stor nok historie noget af det for en journalist, vel, men for os der ser det, er det jo interessant...

MR: Ja, det synes jeg.

HN: ... og det er dine blomster for den sags skyld også.

MR: (Griner) Ja, mine tulipaner, ja.

BM: Det handler også om, hvordan vi kan få lokket nogen herved...

Alle: Ja.

BM: ... skabe noget interesse og få nogen hertil. Øh, vi er en lille by, eller vi er jo de her yderområder, [mumler].

SH: Jeg synes også at på tv, altså dem som ikke har mulighed for at komme ud og se og opleve nogle ting, får input fra, ja, det kan være fra skoven, det kan være så mange ting. Der sidder ældre mennesker, eller handicappede mennesker, der ikke kan komme rundt, men meget gerne også vil følge med i, hvad det er der sker ude i området, hvor de bor.

HN: Og så længe, at det er nært, altså det nære, ik'.

SH: Ja.

HN: Det er jo også derfor, at jeg synes, at det er et drøngodt initiativ.

MR: Det kunne også være et vejrfænomen, som jo egentlig bare er lige her og nu, ik', som du ved, hvor en journalist jo aldrig når derud, men hvor en så kan tage det ik'. Det kan jo godt være.

SH: Det var lige som den gang, Hermansen [andet medlem af ØSTHOLDET] han havde fotograferet at der var væltet et træ, og toget bare ikke kunne komme længere...

HN: Nåh, ja.

SH: ... det var der jo ikke nogen andre der får at se, andet end dem, der lige er i situationen, vel.

HN: Nej, det er rigtigt.

Kan I komme med nogle andre konkrete eksempler? For eksempel en nyhed I har set på TV ØST, hvor I tænkte...

MR: Den var god?

Ja.

MR: Nu har jeg ikke lige set TV ØST de sidste par dage, men jeg hørte faktisk at i Vestjylland, at der skal de, eller der har de også et eller andet hold, på Vestjysk regional, altså TV 2s Vestjyske program, kanal, hvor de tager ud, men jeg tror, at de er mere, altså det skal godkendes og så videre, og så videre, hvor det nu er lagt op til, at vi jo bare kan ligge ind, uden at det skal godkendes, og det synes jeg faktisk er, øh, er fantastisk godt, altså det der med, at folk bare kan lægge ind, uden at man, altså at der sidder en masse og piller fra og piller til, det synes jeg altså er, er fint.

HN: Ja, det går jo noget hurtigere, ik'.

MR: Ja, det kommer jo hurtigere frem.

HN: Tænker du mest på TV ØST eller tænker du også på...?

I må også godt tænkte generelt, det behøver ikke nødvendigvis at være TV ØST.

HN: Altså jeg synes, at de gør det godt, men nu har jeg også [mumler], men øh, ikke længere, men jeg gjorde det før, men det er en meget høj aldersgruppe som jeg kalder deres kerneseere, og der bliver jo nok et problem på et tidspunkt vil jeg tro. De tiltaler jo

ikke... altså jeg tror deres kerneseere er omkring 60, og det er også det, de ligger deres programmer efter, altså, og det er jo fair nok. Det er vist nok den eneste lokalstation, der er. Det giver bare et problem på et tidspunkt jo, og det ved jeg ikke, hvad de vil gøre ved. Det kan være, at det her hjælper. De unge er jo meget interesseret i det, og de optager hele tiden, at hvad de laver.

MR: Ja, men det gør vel også, at de ser det, gør det ik'?

HN: Jo...

MR: Er de ikke sådan nysgerrige for at se, om...

HN: De er nysgerrige for at, altså jeg kan love dig for, at de er nysgerrige for at se sig selv.

SH: Ja, spændte på, om det nu kommer igennem.

HN: Ja, ja, klart. Det gør de da.

MR: Det lyder da som en god idé.

BM: [Mumler].

HN: Det er klart, en af poterne, eller gulerødderne er ved lokal-tv, det er jo, at man kan risikere at se sig selv. Eller nogle man kender. Eller et sted man kender.

Alle: Ja ja, (griner).

HN: Det er da helt klart.

Er der nogle ting, I ikke har lyst til at se?

SH: Jeg gider ikke at se, når de ligger ind med folks hunde, der render rundt i haven og tisser, eller, og et eller andet, og heller ikke lige, hvis børnebørnene er hjemme ved bedsteforældrene, øh, hold op, hvor kunne vi drukne, hvis alle sendte ind, når børn og børnebørn var der, eller alles hunde skulle med på. Altså, så står jeg af. Det er for meget.

HN: Man skal jo tænke på, hvem det har interesse for. Og det har jo ikke interesse for andre end...

SH: Næh, end dem selv.

HN: ... dem selv.

MR: Ja, altså det skal selvfølgelig være... altså det er selvfølgelig minussiden ved, at man bare kan ligge ind. At det er jo ikke alle, der måske tænker over, hvad andre kan være interesseret i.

SH: Ja, det er jo det.

MR: Og fordi det, altså, det, altså det skal jo have en eller anden almen interesse, ja det synes jeg.

Alle: Ja, det skal det.

MR: Det er... ja.

BM: Slet ikke noget med mishandling af dyr.

HN: (Griner). Nej.

BM: Sådant noget med, nej, ikke sådant noget. Det ligesom de for eksempel også ligger ud på Facebook, der ligger de også alt ud, hvor man tænker, åh, det behøver ikke være i den genre.

SH: Nej, det skal det ikke.

HN: Almindelig brok kan man også godt undvære.

SH: Ja.

HN: Det er jo ikke specielt interessant [mumler].

Hvad så, hvis I tænker på journalistiske produktioner? Er der noget der, som I ikke har lyst til at...

MR: Altså, der synes jeg, at den der udsendelse om Nakskov, den kunne du også finde i København, den kan du finde på Christianshavn og hvor som helst ik', altså ligesom så går man ned til Nakskov, og på den måde, får man ligesom stemplet det område.

BM: Lige præcis.

HN: Og så hedder det "På røven i Nakskov". Det var mest titlen jeg havde det...

BM: Ja, så kunne de have kaldt det noget andet i hvert fald.

MR: Altså man...

HN: Det er sgu ikke fair, de gider heller ikke mere.

MR: Altså, alt det der med, at man prøver på, altså forstærke sådan nogle ting, tendenser som jo egentlig ikke er reelle. Det er de jo ikke. Det er skævt, for de er jo ikke reelle. Det er jo bare, at jo flere gange man fortæller, at det er skidt på Lolland, så bliver det skidt på Lolland, ik'.

BM: Ja, så bliver det generaliseret jo.

MR: Ja.

SH: Men igen, så ved man da at der findes Lolland-Falster, ik'. Mange gange så journalisterne de siger Sydsjælland, når det er os her på Falster, det er rigtig, rigtig tit, at Lolland-Falster det eksisterer slet ikke. Øh, det er bare sådan noget der hænger Sjælland.

MR: Det hedder dog Vestsjællands- og Lolland-Falsters Politi.

SH: Ja.

Alle: (Griner).

HN: Men lige den er fuldstændig rigtig. Det er okay at lave sådan nogle udsendelser, hvis det er for at vise en tendens, eller sådan er det. Men man vælger lige præcis Nakskov, og så vælger man bunden af Nakskov.

SH: Ja, det er det.

HN: Og, hvad, hvad er formålet med det? At påpege et samfundsproblem eller hvad? Det er en flok fjolser i Nakskov, der ikke kan finde ud af deres liv, altså.

SH: Og de er jo alle steder.

BM: Nu er kommunekassen lukket. Det kunne være der såvel som det kunne være Nykøbing.

HN: Du kunne lave det samme i Nordvest.

MR: Det ville du kunne gøre hvor som helst, men så ville du ligesom sige, så tager vi ligesom og tager fokus på den gruppe mennesker og så sige, hvorfor har de det svært i vores samfund.

HN: Ja, ja, præcis.

MR: Og så er det lige meget om de bor på Amager, eller om de på Lolland, eller i Nordjylland eller Vestjylland, de har det svært i vores samfund, så det ligesom kommer til at handle om dem, frem for at man sætter dem som har det dårligt sammen med geografien, ik'.

SH: Ja.

HN: Det var det, de gjorde med "På røven i Nakskov", med de der frygtelig tunge billeder, og der var åbenbart ikke sket noget siden [mumler] lukkede i 80'erne og alt det forfalder, og nedtur.

MR: Og det er jo ikke rigtigt.

HN: Nej.

SH: Nej, det trækker os ned.

HN: Ja, så det gider vi helst ikke.

MR: Du kan jo sige, at du kan ikke have noget flottere end Nakskov Fjord, vel.

HN: Ej, er du sindssyg.

MR: Altså, det er jo vanvittigt smuk, ik' altså.

SH: Der er da mange smukke steder i Nakskov og omkring Nakskov.

MR: Ja, og i byen og fantastisk flotte...

SH og **HN:** [Taler i munden på hinanden – utydeligt].

HN: Der er da flere der også arbejder der.

BM: Men samtidig synes jeg også, at det er et spændende emne med dem, men det burde måske komme under noget andet, ik'.

MR: Jo, der er jo nogen i samfundet, der har det svært, ik'.

BM: Jo, jo.

MR: Og det kan man jo fokusere på, at man ligesom får fortalt det, så andre også ved, at man har det svært, eller der er nogen der har det svært.

SH: Hmm. Ja.

HN: Så det vil vi helst ikke se. Ikke fordi man behøver, det behøver ikke at være glansbilleder, men man behøver heller ikke at gøre det modsatte. Selvfølgelig er der problemer hernede, men man behøver ikke stemple en hel landsdel.

BM: Nej.

HN: Det kom jo helt automatisk med den der ”På røven i Nakskov”. Og hele den der lovestorm, der kom inden, den kom faktisk inden det første afsnit blev vist, fordi vi gad simpelt hen ikke høre på det længere.

SH: Nej. Det er rigtigt.

NH: På røven i Nakskov. Ja, så er den der igen.

Alle: Ja.

BM: Ja, hele Nakskov blev jo generaliseret.

HN: Ja. Eller hele Lolland-Falster i virkeligheden.

BM: Ja, jo.

MR: Ja, men det var så det gode, der kom ud af det. Det var jo, at man fik det der, man fik QLF og lovestorm og så videre.

HN: Det må man sige.

MR: Ja, altså QLF var der så før, men de lavede så en lovestorm, ik'.

HN: Ja, det var dæleme godt gået. Det var imponerende.

MR: Ja, det var godt gået, det var det.

SH: Det var rigtig godt gået.

Hvis vi nu kigger på deres nyhedsudsendelser, 19.30'eren eller på deres hjemmeside, hvor de også ligge nyheder op. Er der nogle nyheder eller historier dér, som I rigtig gerne vil se, eller som I ikke gider at se?

BM: Jeg er træt af [hvisker navn på studievært].

HN: (Griner).

BM: Det bliver for meget. Det har været for meget for mig. Det er hele tiden hende. Jeg fik for meget på et tidspunkt, fordi hun var på for tit.

HN: [Mumler].

BM: Jeg ved ikke hvorfor, men det var nok for meget for mig.

MR: Det var ikke det der ”Vis mig din Landsby”.

BM: Jamen, det er, jeg øh, hele tiden ude og se, og ja, det var nok det. Det var meget hyggeligt, da de gik rundt med ham der...?

HN: Kåre?

BM: Ja.

HN: Han er også alle tiders.

BM: Ja, det synes jeg. Men så skal hun ud og så og så...

MR: Ham Kåre er altså også en fantastisk fortæller.

HN: Ja, ham vil vi godt have.

MR: Kåre Johannesen.

SH: Ja, han må godt komme igen. Meget gerne.

HN: Han er også blevet selvstændig, så...

BM: Ja, det er han.

MR: Nåh, han er blevet selvstændig nu?

HN: Ja, det er han. Selvstændig historiker.

SH: Han er ikke på Middelaldercentret mere.

HN: Nej.

MR: Ja, han er godt nok god til at fortælle.

HN: Jeg synes generelt i nyhedsudsendelserne at de er gode til at fange det der er relevant for landsdelen, det synes jeg da. Jeg ser det da også. Jeg ser ikke meget nyheder, men jeg ser dem. Jer er selvfølgelig også i målgruppen næsten, men...

Alle: (Griner).

MR: (Griner). Jeg er i målgruppen. Men jeg ser det også, når jeg er hjemme.

HN: Det er jo heller ikke forbudt.

MR: Vi ser det jo nogle gange, altså vi ser både den tidligere og den sene, det gør vi faktisk.

HN: [Mumler], det synes jeg, de gør godt. Der tror jeg faktisk, at de har ramt den rigtige tone. De behandler de emner, der er. De gør det heller ikke være end det er, vil jeg så sige. Det kan jeg godt lide.

SH: Generelt, så synes jeg også, at de dækker godt for hele området.

HN: De er blevet gode til det i hvert fald. Det er ikke så længe siden, der kunne man godt se, hvor de havde været henne den dag.

Alle: (Griner).

HN: (Griner). Så var der fem indslag fra Holbæk. Nåh, det var det I nåede i dag (griner).

Alle: (Griner).

HN: Det er også et stort område, men så må de have flere mennesker.

SH: Men jeg synes, at de er blevet gode til det.

BM: Også det der antik, det med Lauritz, det synes jeg også har været meget... meget, meget.

MR: Lidt for meget mener du?

BM: Ja, det synes jeg.

MR: Ja, ja.

BM: Fordi det nærmest er hver dag. Så man bliver fyldt op. Det kan godt være, at det bare er mig, der har det sådan. Altså jeg kan godt lide, det er jo meget interessant med sådan noget antik og få vurderet.

HN: Men der er også meget af det.

MR: Nu er der også mange udsendelser af samme, øh, samme kaliber, altså så var der nogen der tog ud på herregårde og købte ind, og sådan. Der er kommet så mange af den

slags, så det er måske det der er, øh, der gør det, altså så får man det både fra den ene kanal, den anden kanal og den tredje kanal, ik'.

BM: Ja.

MR: Det gør det lidt tungt.

SH: Jeg synes bare at madprogrammer hænger mig langt ud af halsen, det gider jeg godt nok ikke.

HN: Nej, det gør jeg godt nok heller ikke.

SH: Og det er lige gyldigt, hvor man slår op, så er der madprogrammer.

MR: Ja, det ser jeg heller aldrig.

HN: Jeg ser Gordon Ramsey, når han skælder ud på sådan nogle restauranter. Det er skide skægt. Men madprogrammer...

MR: Nåh, ja, det hvor de tager ud og besøger restauranter, det synes jeg nu også er meget godt, når de tager rundt i køkkener og ser, og så kan man få lov til at læse opskriften bagefter, men det der med at se, at nu skræller de gulerødderne, det synes jeg heller ikke, øh, men jeg synes faktisk, hvad er det nu han hedder, det må du vide, ham der tager, har været rundt i restauranterne.

HN: Ja, jeg kan bare ikke huske det.

MR: Det kan jeg meget godt lide.

HN: Ja, han gør det godt. Selvom jeg ikke lige kan huske...

MR: Jeg tror da også, at det betyder noget for de restauranter, ik'.

HN: Jo, det tror jeg så også.

MR: Så skal vi lige prøve den, og sådan.

HN: Ja, det er god reklame. Men det er også helt fint, altså. Vi vil da gerne høre, hvad de forskellige har at byde på.

Tænker I selv over det, når I laver indslag? At der er noget reklameværdi?

HN: Ja, det gør vi helt klart. Det gør vi. Jeg prøver altid at gøre det, hvad skal vi sige, at der skal være en anledning til at vi gør det, ikke at vi har en god skole, men fordi der sker et eller anden interessant. Øh, men det er da i sidste ende reklame for os. Så, det gør vi da helt klart.

MR: Men det er jo også godt at få trukket nogle unge mennesker hened...

SH: Ja.

HN: Ja, vi prøver.

MR: ... og så beholde dem også.

HN: Også det. Også det. Fordi det er også fint for mig at kunne sige, at hvis indslaget bliver godt, så bliver det vist på TV ØST. Det er da okay.

SH: Ja, det er da fint.

HN: Ja, det synes de er sejt, fordi så skal de nok komme hjem og se det.

MR: (Griner).

HN: Og deres venner.

MR: Ja, så skal vennerne også se.

HN: Det er ikke... altså jeg har ikke noget imod, at der er noget reklame for nogen lokalt, det er helt fint.

SH: Det er også fint, når der er noget fra sportsklubberne eller spejderne eller, ja næsten...

HN: Helt klart.

SH: ... lige gyldigt, hvad det er, men bare det der, at de unge mennesker siger, hovsa, der er jo også lige det i vores område.

HN: Ja, vise at der foregår noget.

SH: Ja.

HN: Hernede.

BM: Ja, vi skal jo holde på dem. De flytter jo til København alle sammen.

SH: Der er rigtig, rigtig mange foreninger, når man sådan kigger...

HN: Det er noget af det mest, øh, jeg har også boet i København i mange år, det var grunden til at vi flyttede tilbage her til, jeg er nemlig født her, det var, det var hvad hedder det, klubberne.

SH: Ja.

HN: Det kan man ikke sige nok om. Det er noget man gerne vil høre om. Vi har ikke sådan topklubber eller elitefolk, men...

SH: Næh, men vi har rigtig mange klubber, og der er rigtig mange forældre, eller unge mænd og piger, der går ind og gør noget frivilligt, det synes jeg er fantastisk.

HN: Ja, det synes jeg også.

SH: Det synes jeg er meget fint, at det kommer frem i medierne.

HN: Ja, det er jo det vi kan hernede. Jeg er i hvert fald meget stolt af det faktisk.

SH: Jamen også bare i en boldklub, hvor de går hen og henter børnene på skolen efter skole og følger dem over til idræt. Det findes jo ikke inde i København eller... det synes jeg da er enestående, at der er nogle der gør, ik'.

HN: Den gang der var lærerstrejke ude i Idestrup, der kom børnene over i boldklubben og blev undervist.

SH: Ja, det er da fantastisk.

MR: Ja.

HN: Man tager de der, altså vi er vant til, at der ikke er nogen der hjælper en, så det må vi hellere gøre selv. Så det gør vi. Og den gang de så lukkede skolen, så åbnede de en privatskole dagen efter.

MR: Ja, det var stærkt gjort.

HN: Med to hundrede elever.

MR: Ja, de har arvet to hundrede elever, har de ikke?

HN: Jo, de havde 190 lige omkring da de startede, nu har de vist to hundrede et eller andet.

MR: Jeg synes, at det er fantastisk. Det er en god historie.

SH: Det er en rigtig god historie.

MR: Og det er, det jo heller ikke bare, det at man snakkede om at lukke skolen, eller hvorfor man startede en ny skole, men det har jo virkelig en samfundseffekt, at man lukker en skole. Og det var Idestrup-folkene simpelt hen bare klar over. De var fuldstændig klar over, at husene faldt i pris, hvis de ikke... og der fik du jo også den der ikke havde børn med, på den der skole, ik'. Så jeg synes, at var altså fantastisk godt gået.

HN: Ja, jeg tænkte, hvis skolen lukkede, så lukkede hallen, og når hallen lukkede, så lukkede alle foreningerne, inklusiv fodboldklubben, de har tre hundrede medlemmer, øh, som er der for at tiltrække børnefamilier til. Og så lukker Coma også. Så lukker forretningerne. Så lukker byen.

SH: Ja, det er det. Så bliver det bare en spøgelsesby.

HN: Og politikerne havde besluttet, at skolen skulle lukke. Må vi ikke købe den, Jo det måtte de godt.

MR: Ja, det måtte de så ikke lige i starten.

HN: Nej, der var den jo lige ny istandsat. Åh, det var skønt (griner).

MR: Men det endte da så med, at, men det synes jeg da virkelig er en god historie, og nu også, og det er de jo også i gang med, og det er også en rigtig god historie, at nu har de fået rigtig mange penge til det der ungdomsklub, som, den der købmandsgård, som ligger der på hjørnet, som jo egentlig ikke ser ud af noget som helst, men de har jo virkelig formået at få rigtig mange penge hen til hjemmet, og det synes jeg faktisk er en rigtig god historie. Det kunne man også godt fortælle...

HN: Helt bestemt.

SH: Ja.

MR: ... ude omkring, at det her lykkedes, at det kan virkelig lykkedes, når folk står sammen.

SH: Kampen for Gedser børnehaven, også.

MR: Ja, den var også god jo, den var også god. Altså jeg synes, at Gedser, altså der er sket rigtig meget nede i Gedser, nu var de også med i "Vis mig din landsby"...

HN: Der er sket rigtig meget [mumler].

MR: Jeg tænkte også den historie, men jeg tænkte også, at Tonny han burde da, nu var jeg ikke hjemme til den generalforsamling der, men Tonny Pedersen, han, øh, havde enormt meget kontakt med TV ØST, så jeg kan da ikke lige tro, at han ikke havde kontaktet dem efter generalforsamlingen.

BM: Nej, mon. Jamen, der var vel, ja vi var vel 12 besøgende til det...

MR: Nåh, var I så [mumler].

BM: Det stormede som jeg ved ikke hvad, den dag. Nede på spidsen der.

MR: Men der blev da startet en forening der. Men her til sommer, der kommer der jo faktisk, nu er hun fra Østtyskland, men tysk, en tysk fotograf der udstiller der nede på Gedser Odde i august måned som, og de billeder er taget lige før og efter murens fald, og der bliver udstillet 32 billeder og så også noget andet om lige præcis den periode, altså om, øh, de der [noget tysk – utydeligt] man prøver at renoverer dem, det vil også komme, der vil man også kontakte journalisterne, helt sikkert ik'. Men i det hele taget så kommer der udstillinger nede på Gedser Odde hele sommeren, som er forskelligartede, og der kunne også nemt være nogen der kunne optage noget der og så sende ind, ik'.

BM: Det er i hvert fald en god idé, at trække nogen derned, ik'.

SH: Ja, det gjorde vi også, da vi havde fotoudstilling dernede, der var [støj i baggrunden overdøver].

MR: Og hous besuch, det der udstilling, hvor det er nogle lokale kunstnere her fra området, og så er der nogle kunstnere fra Rostock, de udstiller også dernede fra slutningen af juni til juli i tre uger. Så der vil hele tiden være nogle gode historier at fortælle om, at

der sker noget, ja. Ligesom nu, der kommer der også en tysk-dansk udstilling på Fuglsang, det er så Lübeck, det område, der er...

[Andre mumler i baggrunden].

MR: ... ej, de åbner først i, øh, jeg mener, at det er den niende, den niende juni, der er der fernisering for venneforeningen og så er der åbent dagen efter, ik' altså den tiende må det så være.

BM: Nåh, jeg synes bare, det var noget andet.

SH: Lotte Sirkel har også haft en, øh, rigtig god udstilling, også med havet der, også med nogle tyskere.

MR: Ja, ja. Faktisk i fredags, men det må jo også næsten have været i avisen, nu har jeg jo ikke været hjemme i weekenden, der var, der åbnede Finnermann jo oppe i, i Staldgårdsporten, en udstilling, eller sit eget galleri jo. Det er også, altså der er nogle fine, ja altså det er jo fantastisk at se det hus, det har ligget og sovet i årevis, og nu er det blevet levende. Ved en mands, en lokal mands initiativ.

Alle: Ja.

BM: Det er jo også noget man kan...

MR: Og der må jeg jo også sige, at segmentet var lidt af den ældre generation (griner), da jeg kom der i fredags, men hvis man er interesseret i farver, og man, øh, og man er kreativ, så er han da en god inspiration. Han laver nogle spændende ting. (...) Ja, så var der også det med, at man ikke kan sejle ind i Slotsbryggen mere, mente de ikke, for tiden, fordi der er meget slam, ik'. Det er jo også en historie.

HN: Nåh for pokker.

MR: Ja, det er jo ærgerligt. Men Tingsted å trækker åbenbart så meget, øh, det trækker så meget affald, øh, jord, øh, hvad hedder det, materiale med ud, så det oplagrer sig i Slotsbryggen, så det skal renses ud en gang imellem, og det er vist rimeligt ofte, altså. Det er selvfølgelig, men det er jo en historie.

SH: Ja.

HN: Ja, det var en meget sjov en, faktisk.

Hvis vi kigger på 19.30-udsendelsen, der er jo den her blok, der hedder "Min Hverdag", med brugernes videoer og billeder. Hvad synes I karakteriserer den? De der par minutter der er.

MR: Jeg synes, nu er jeg, nu er det ikke også der, hvor man skal slå om, for at bliver der.

BM: Nej.

MR: Nåh, det er det ikke.

Det er de der to-tre minutter, hvor de siger, at slår vi lige over til "Min Hverdag".

MR: Ja, jeg kan bare huske, at de var på Fuglsang [mumler], og det var vældig fint, for det var jo mine børnebørn, der var med på det der. Men øh, men, ja det ved jeg ikke. Det er ikke sådan at det holder mig vågen.

BM: Jeg har ikke set det i et par dage faktisk.

SH: Jeg synes tit, at kvaliteten er for dårlig.

HN: Ja, det kan godt være. Altså det er sjovt og det er hyggeligt.

SH: Ja, men kvaliteten kunne godt være lidt bedre. De kunne være lidt mere kritiske.

Kvaliteten, altså det billedmæssige? Eller indholdet?

SH: Nej, altså det billedmæssige. Nogle gange så tænker man jo, er det dine briller der er noget galt med eller... (griner). Øh, så. En lille smule mere kritiske kunne de sagtens være. For ellers synes jeg da, at der er mange gode indslag.

HN: Det synes jeg bestemt også. Altså, noget af det er natur, og det kan jeg også godt lide at kigge på, det kan også være rigtig flot at se.

SH: Ja, eller når der er et dyr vi ikke normalt ser, en bestemt fugl eller en der har fanget en kæmpe stor fisk, eller, det er da også spændende.

HN: Ja, det har da også sin plads, synes jeg.

SH: Ja.

BM: Men det er vel under samme kategori, ik'. Altså nu har jeg ikke set det i et stykke tid, men i vinters var det alle vinterbilleder, og bum. Og nu er det vel sommerbilleder eller... det er vel meget sådan, det samme nu, ik'. Hvis det er stranden, sten, vand og sommer, så er det vel det de kører med.

SH: Ja.

BM: Så er det lige det, det er. Og så er det ikke hvad som helst, og det kunne det måske godt være.

SH: Sådan lidt mere varieret?

BM: Ja.

SH: Ja.

BM: Ellers bliver det bare årstidspræget ik', så om vinteren, så er det is på vandet og om sommeren, så er folk ude at bade.

SH: Men så den is på vandet, den er der også nogen, der ikke kommer ud og ser, eller den dag, hvor kong vinter han kommer med isskulpturer, det er måske dem, der kun lige kommer gående der, der ser det, resten de ser det jo ikke.

HN: Det er da sjovt, synes jeg.

Så synes jeg, at vi skal se... jeg har valgt fire klip ud.

SH: Skal jeg rulle ned [gardinerne]?

Det kan da godt være, at det er en god idé.

SH: Sådan, det er vist fint.

➤ **Her ser vi ”Første spadestik til friluftsanlæg i Store Merløse”.**

SH: Så vi egentlig det spadestik?

HN: Nej, så vi egentlig spadesticket (griner)?

BM: Jo.

MR: Jo, vi så det da.

BM: Ja, ja, lige i starten der.

MR: Ja, vi så et spadestik.

Jeg kunne godt tænke mig, at I diskuterede det her indslag. Om I synes, det er en god lokalhistorie.

HN: Det er en super lokalhistorie.

MR: Jeg synes, det var rigtig godt. Jeg synes, at de mennesker der, altså de mennesker, der er med, de sidder sikkert, ah jeg kender ham og hende der.

HN: Ja, det kan jeg love dig for at de gør. Men selve idéen, eller nyheden om, at der rent faktisk sker noget i Store Merløse, det er da dejligt at høre og det er da interessant.

BM: Og alle er så engagerede omkring det og alle bidrager med et eller andet. Liv og...

HN: Det er da også interessant for os, selv om vi bor langt væk.

SH: Så er det lidt med alle de børn og ansigter vi ser. Har de fået tilladelse af forældrene af alle de børn, øh, der er jo...

BM: Hvis det er i det offentlige, så må du gerne ligge billeder ud. Hvis det er privat...

HN: Det er jo offentligt.

SH: Så må man godt?

HN: Det må man gerne.

BM: Uden at spørge. Ja.

HN: Jeg synes, at det er et super indslag. Også udmærket redigeret altså. Det er helt sikkert, vil jeg sige.

BM: Det summer af liv og glade... (griner).

HN: Ja.

SH: Og en rolig hånd med kameraet.

HN: Ja, det er meget godt.

Men det er også relevant for os som bor hernede?

BM: Hmm.

HN: Fuldstændig relevant, også for mig. Helt bestemt.

På hvilken måde?

HN: Jamen, selv om jeg knap nok ved, hvor Store Merløse ligger henne så vil jeg sige, så er det rart, altså det er rart at se, at der er noget der kan lade sig gøre, og som jeg kan forstå ved hjælp af frivillige kræfter. Det er et godt eksempel på dem der, hvor nogle ildsjæle kan få noget op og stå. Og det vil jeg gerne høre om, uanset hvor pokker i landet det er henne. Fordi det er en af de ting, det er noget at de vi også kan hernede. Det er noget af det vi har til fælles med dem der. Det vil jeg meget gerne høre om.

BM: Måske er der nogen, der ligger vejen forbi, og skal der opad alligevel, øh, det skal vi da lige se.

HN: Det kan være til inspiration, altså hvordan gjorde I lige det der, ik'.

BM: Hmm.

HN: Hvordan fik I den million der, ik'. Så det synes jeg helt klart er relevant, øh, og det er sådan noget jeg synes TV ØST de skal bruges til, helt bestemt. (...) Det er jo heller ikke for lille, altså det er jo ikke, det har ikke kun relevans for de folk, der er i Store Merløse, eller de folk, der var der til den dag der, det, det har relevans for, øh...

BM: Ja, og det er positivt.

HN: ... for os alle sammen.

BM: Det er ikke et negativt indslag...

SH: Hmm.

BM: ... det er positivt.

HN: Ja, det er ikke et negativt indslag...

BM: Det gider vi ikke.

HN: Ja, dem er der nok af.

BM: Ja, dem har vi nok af (griner).

➤ **Her ser vi ”Gigantburgere blev sat til livs”.**

MR: Ah, det var den, den kan jeg godt huske.

BM: Det er humor. Det er da noget af et festligt indslag.

HN: Det er sjovt.

MR: Det er bare sjovt jo.

HN: Det skal der også være plads til, det synes jeg. Det er jo, øh, det er jo sjov og ballade. Det skal der også være plads til. Det er ikke så... altså så kan man sidde der og grine lidt af det.

MR: Ja.

HN: Så jo.

BM: Men det er jo ikke noget det kan lokke andre til at videreudforske og aha, nej, for det er jo overstået, det er jo ikke noget der er der.

HN: Tværtimod, hold da kæft (griner).

Alle: (Griner).

BM: Det er ikke noget vi skal op og studere nærmere, fordi det er overstået (griner).

HN: Nej, er du vimmer mand.

BM: Men et festligt indslag.

HN: Helt sikkert. Sjovt.

BM: Lidt ligesom at man er til en fest, privat eller et eller andet, ik’.

HN: Jo.

MR: Der er nok nogen der vil synes, at det er madspild, ik’. Det vil der nok være nogen der synes, tænker at der ryger meget ud, men det er da, altså en, folk har det sjovt...

BM: Det er humor.

MR: Ja, det er humor, det er det synes jeg.

SH: Men ellers så er det jo ikke noget. Altså ud over...

HN: Nej, nej.

SH: ... over at, nåh ja, de sidder bare der og æder, og så er det dét, ik' altså.

MR: Bare det, at der er nogen, der kan finde på det.

Alle: (Griner).

HN: Den er god nok, det vil jeg sige. Helt klart.

Så det er fint nok, at det bliver bragt?

HN: Ja, ja.

BM: Ja, den har jo humor, altså. Og så er den jo bare sådan sjov.

HN: Sådan altså, det skal der også være plads til.

BM: Og vi har jo alle sammen forskellige interesser, og hvad vi synes er sjovt, og hvad der ikke er sjovt, og hvad der er, og hvad vi kan lide og se, og hvad vi ikke kan, altså det er jo så individuelt, ik'.

HN: Ja, ja.

BM: Jeg synes bare, at den var meget sjov.

MR: Jeg kan godt huske, at jeg så den.

HN: Det er en meget dårlig idé (griner).

Og hvad tænkte du, da du så den der?

MR: Ja, jeg har, øh, jo nok tænkt madspild.

Alle: (Griner).

MR: Men jeg synes også, det er morsomt, ik'.

SH: Jeg tænker, at det er ulækkert.

MR: Men ja. Jeg har nok også tænkt madspild (griner).

BM: Eller også er det bare flødebolter, hvor mange man kan spise eller et eller andet, ik', altså.

HN: Ja.

BM: Det kan være, hvad som helst, ik'. Det er da ikke noget man ser så tit. [Mumler].

HN: Nej, er du sindssyg. Gudskelov.

Alle: (Griner).

➤ **Her ser vi ”Benzinen i blodet fik næring”.**

BM: Nåh, nåh.

Hvad tænker I om den?

BM: Ikke andet end at det har lokket nogen til, øh, men ellers, nåh.

SH: Det har lokket mange til. Altså når de kører hernede på Sukkerfabrikkens grund ik’, det er utroligt.

HN: Jeg tror også, at det har interesse, det der.

SH: Ja.

HN: Der var lidt med kvaliteten, synes jeg. Eller også så sneede det voldsomt.

Det regnede vist [på optagelsen].

HN: Det regnede, okay. Jamen altså, det var ikke fantastisk godt lavet, men det har, det har vel relevans vil jeg sige.

MR: Ja, altså, den vil jo sikkert fange nogen af dem, som øh, altså som er vild med biler, ik’ altså.

HN: Der er nogen stykker hernede.

MR: Ja (griner).

BM: Det har da lokket nogen til.

MR: Men for mig siger den mig ikke noget. Altså jeg kunne godt undvære den. Jeg havde ikke brug for den.

Du tænker ikke, at det er en god historie?

MR: Jeg ville nok, øh, allerede side og lave noget andet (griner). Men, men, det er jo med respekt for dem som er interesseret for, altså der er jo virkelig mange der er...

SH: Og der er virkelig mange, for det kan man se, når de står derude, de står der og hænger i hegnet alle sammen...

HN: Ja, ja.

SH: ... og holder parkeret ude, ik’.

BM: Ja, så for nogen er det jo en god historie.

HN: Helt bestemt. Det er bestemt en som man også kan bringe, det er da helt sikkert.

MR: Der er sikkert også nogen drenge ude ved jer [henvendt til HN og det at han arbejder på teknisk gymnasium], der vil synes, at...

HN: Af en eller anden grund, så den tredjeårs jeg har, der er det to af pigerne, der kører sådan noget der.

MR: Nåh, det er det?

HN: Det er meget, meget mærkeligt.

MR: Nåh.

HN: Brian 1 og 2. Drengene spiller computer.

Alle: (Griner).

SH: Ja, det er da lidt sjovt.

HN: Ja, det synes jeg da også, og jeg har nemlig lavet en historie om det også.

BM: Men, når man sådan ser den, så er der jo ikke meget i, at de bare fiser frem og tilbage, hvis du ser det. Det er lidt kedeligt og se.

HN: Fart kan være spændende og det kan give nogle enormt gode billeder, men [mumler].

SH: Det kan nemlig give nogle rigtig gode billeder.

HN: Men, ja, det er jo amatører, så fair nok.

BM: Ja, ja, selvfølgelig er det det.

HN: Men den er da okay, det synes jeg. Men den fanger heller ikke mig, og jeg kan godt lide biler.

Så tager vi lige den sidste her.

➤ **Her ser vi ”Klar til premiere på musical”.**

SH: Det var også et godt indslag.

HN: Ja, det synes jeg også.

MR: Helt sikkert.

HN: Super. Det ser sjovt ud, det, det er da interessant.

MR: Der er også mange, der er interesseret i...

BM: Det er en reklame.

HN: Ja.

SH: Det er en god reklame.

HN: Helt bestemt.

SH: Så sidder man som seer og tænker, åh, det skal vi bare se.

BM: Ja. Så tager vi derop.

HN: Det er jo også det man kan bruge i det hele taget TV2 ØST til, det er eller øh, TV ØST, det hedder ikke TV2 længere, det ved jeg godt, øh, orientere om, hvad der egentlig foregår i vores region. Det synes jeg faktisk, at de er okay til. Og det der, er da yderst relevant. Også selvom der er lidt langt til Ringsted.

Men en god historie?

HN: En god historie.

SH: Ja.

HN: Det er en god historie. Uden tvivl.

Så kunne jeg godt tænke mig, at I sådan prøver at rangere de her fire klip. Hvad for et I synes, der var bedst, og hvad for et, der er i bunden.

SH: Jeg vil da sige, at det sidste sagde da mig mest.

MR: Det vil jeg også sige.

HN: Der var også lidt sjovere billeder på.

SH: Ja.

HN: Det, det var jo gode billeder, ik' også.

SH: Ja, det var rigtig gode billeder der fangede.

MR: Men altså, egentlig synes jeg, at den første havde en stor...

SH: Ja, spadestikket.

MR: ... ja, spadestikshistorien var, var øh, fangende på en eller anden måde, netop også fordi den havde en samfundssammenhængskraft (griner), øh, så synes jeg også, at den var, den lå tæt på her.

HN: Jeg har den første som, altså den første er den bedste. Eller den, der sagde mig mest vil jeg sige. Og den der som nummer to [spadestikshistorien].

BM: Og burgeren den kommer...

HN: Burgeren...

SH: Ja, den kommer til sidst.

BM: Ja, hvis man skal sådan, ej...

HN: Ej...

BM: Jeg vil sige burgeren før...

HN: Burgeren kommer nummer tre.

MR: Ja, burgeren kommer før bilen, synes jeg.

HN: Ja, for den var lidt sjovere.

BM: Men den med bilen, den er jo mere positiv, øh, den har jo lokket nogen til her, ik'.

SH: Jo, det er det.

BM: Det har det ikke med burgeren.

HN: Jo, men, altså hvis man nu gerne vil spise to kilo burger, så kan det da godt være. Jeg vil ikke anbefale det, men... (griner).

SH: Jeg tror altså, at der er flere, der er interesseret i motorløb end der er i at spise burger.

BM: Ja, det tror jeg også.

HN: Ja, helt sikkert.

MR: Jo, men der er nok mange, der har fået sig et billigt grin af den burger der.

BM: Ja, det er der nok.

MR: Så jeg tror, det er, altså for mig kommer den til at være nummer tre [historien om burgeren].

HN: Ja, altså og så for mig.

MR: Og så 4'eren er bilerne.

HN: Det er sådan, ja.

Hvad er vigtigt for jer at vide, om det lokalsamfund I bor i?

(...)

HN: Tja, vi skal jo vide, hvad der sker.

SH: Det er jo næsten det hele, ik' altså.

HN: Jo, det er alt. Politik er sådan set også vigtigt.

SH: Ja, det er meget vigtigt.

HN: Sker der noget med Storstrømsbroen? Altså der, øh, det er både de store ting, men også de små ting. Der er nogle store ting i gang som betyder rigtig meget for os hernede. Femern. Kommer Femern-broen? Kommer Storstrømsbroen?

BM: Ja.

HN: Det er jo det store. Det betyder rigtig meget og for vores lokalområde, men det er også de små ting altså, hvad foregår der i, øh, er der byfest i Nørre Alslev i næste uge? Det er der så, har jeg fået at vide. Altså, øh, i det hele taget blive orienteret om, altså udviklingen hernede, men også hvad der foregår. Så det er også derfor at jeg siger, at de gør det godt, også selvom, ØST, når de, de fortæller jo både den store og den lille historie meget tit, synes jeg. Og det er den rigtige måde at gøre det på.

BM: Ja, det synes jeg også.

HN: Man skal ikke kun fortælle den store historie. Det opdagede jeg, da jeg boede i København, der er det jo TV2 Lorry, og de, de, der var ikke forskel på TV2 Lorry og TV2 Nyhederne fordi at alting, der foregik, det foregik jo lige også i deres sendeområde, ik'.

MR: Ja.

SH: Ja, det er jo det.

HN: Så de kunne altid få alle politikere og alle kendte og sådan med, men det var bare ikke særlig lokalt og vedkommende. Hernede hos os må det være noget andet, og det er det så heldigvis også. Jeg synes, at de er nødt til at gøre det på den her måde de gør det. Vi skal have de store historier, men vi skal også have de små.

BM: Ja. De små er lige så vigtige også, ik'.

HN: Jo, for os er det.

SH: For os er de værdsat.

HN: Det er sådan jeg har det med det, synes jeg. Og jeg siger det endnu en gang, jeg synes, at de er gode til at... men lige det med de unge, det skal de nok kigge på.

SH: Og der får de jo de små historier igennem "Min Hverdag" og ØSTHOLDET og...

HN: Præcis. Ja, nemlig. Det var dem de aldrig nogensinde ville kunne finde.

SH: Dem ville de aldrig nogensinde få, for så mange journalister har det ikke, så.

HN: Nej, og sådan tænker journalister slet ikke, vel.

BM: Altså så får vi så Facebook'en ind i, for der kommer også mange oplysninger, ik'.

SH: Ja, jo.

BM: Den er der jo også.

HN: Men det er jo også fordi, at de har indset, at der er noget i de der små historier.

BM: Ja, det er der.

Går I nogensinde ind og kigger på den der nye blok, der er kommet, hvor man selv kan slå noget op?

SH: Jeg har været inde nogle enkelte gange, jeg synes ikke, at der sker helt så meget inde på den som der gør på ØSTHOLDETs Facebook-side. Der synes jeg, at der sker mere end der gør på blokken.

Hvad har du så set inde på den side?

SH: Ja, hvad har jeg set. Det kan jeg dårligt huske. Det har ikke lige sådan fanget mig.

Er I alle sammen på Facebook?

Alle: Ja.

HN: Men ikke gruppen.

MR: Jeg er på Facebook, men jeg ved ikke om jeg er, altså jeg har ikke været så meget inde på ØSTHOLDETs, men øh, men jeg er på Facebook.

Men jer der er medlem af gruppen, hvad er det, der fanger jer? I den der Facebook-gruppe.

SH: Jamen det er igen, når der sker arrangementer rundt omkring, og, eller der har været et arrangement, man kigger og ser, hvad er der sket her. Og det være billeder eller videoer...

BM: Ja, eller landskabet. Så ser man vandet eller et eller andet der. Naturen eller sådan, et eller andet sted, somme tider her om morgenen hen over et eller andet, altså billeder, flotte billeder af, ja.

Har I selv fået bragt noget i det der hedder "Min Hverdag" i 19.30'eren?

HN: Ja, mit i lørdags.

BM: Jeg gjorde i vinters.

HN: Og et par stykker til også.

Hmm. Og hvad havde du fået bragt?

BM: Jeg havde sådan en lille isskulptur fra et springvand, jeg har hjemme i gården, meget specielt lavet, ja.

SH: Jeg har også med is nede fra Hesnæs, Pomlenakke, og fra, som sagt, da det var lavvande nede ved færgerne og de ikke sejlede, og fra Nysted og ja, jeg har haft meget eller mange ting inde, i tidernes løb.

Og du har stadig noget til gode [henvendt til MR]?

MR: Ja, det har jeg (griner).

SH: Og det var også mig, der kom først med nyheden den gang da Brændte Egede brændte.

MR: Nåh, er det dig, der kom med den.

SH: Ja.

MR: Den gang med hønseriet der.

SH: Ja.

BM: Nåh, hold da op.

SH: Og så bildte jeg Jesper ind forinden, at det var et stort rytteri, at det var en rideskole, og ”nej” sagde han, ”det er høns”, ”nej” sagde jeg, ”det er ikke høns, for jeg henter mine æg nede på Orupgaard og det er på den anden side”, (griner), men øh, ja.

HN: Høns, ja.

MR: Men der er jo også rideskole derude jo. Der er jo rideskole lige ved siden af.

SH: Ja, der var høns nede bagved, det vidste jeg ikke. Men han fik at vide, at det brændte og så fik han nogle billeder. Så var de selv derude bagefter. Og det var høns (griner).

Det I så producerer er det noget I tænker, det vil TV2 ØST (griner) eller TV ØST gerne have at vi leverer, eller tænker I, at det her det bliver i bare nødt til at dele med omverdenen?

HN: Øh, jeg tager den første. Det vil jeg sige. At det er noget for ØST det her. Det er sådan, at jeg ser det. [Mumler]. Dele det med omverdenen, det kan jeg gøre på Facebook eller andre ting.

BM: Ja, det er bare at trykke på deleknappen (griner).

HN: Det passer til TV ØST, så, så ligger jeg det ind der.

Er det også sådan, at I andre har det?

SH: Ja.

MR: Nu er du også så god til at tage billeder [henvendt til SH], så vi andre kan få lidt glæde af det.

SH: Ja, men det er jo min hobby.

MR: Ja.

Er I medlem af nogen foreninger? Du var medlem af en fotoklub [henvendt til SH].

SH: Ja, to fotoklubber.

MR: Jeg er medlem af mange foreninger. Det er nok ikke, ja, det er nok tæt på at kunne være på to hænder (griner). Ja, jeg er virkelig medlem af mange foreninger.

Hvad med jer?

BM: Gymnastikforeningen, så man kan komme til bankospil (griner) en gang om ugen.

HN: Tennisklubben, tror jeg vist er det eneste jeg kan byde på lige for tiden.

Har I bidraget på andre måder til TV ØST, altså er I blevet interviewet eller?

SH: Ja.

HN: Ja, nogen gange.

Efter I er blevet medlem af ØSTHOLDET?

SH: Ja, en gang ovre i Rødby, hvor vi var med på sådan en ørnetur, for at se havørnene.

Blev du ringet op eller...

SH: Næh, jeg var der. Så som hævn, så tog jeg også nogle billeder af ham fordi han skulle interviewe mig.

Alle: (Griner).

Men du er aldrig blevet ringet op?

SH: Nej.

MR: Altså jeg er blevet interviewet, men i forbindelse med mit arbejdsliv, altså i mit arbejde, ik' altså.

Af TV ØST eller?

MR: Af TV ØST, ja.

HN: Og det er jeg også en hel del gange. Jeg var i forsvaret før. Jeg prøvede faktisk for to år siden, der blev jeg faktisk interviewet af ØST, og det var så i mit nu nye job, men det var om, hvordan vi klarede det så godt eller vi beholdte så mange elever, og det var rigtig godt. Så ja, det har været mange gange igennem mange år.

Interview slut.